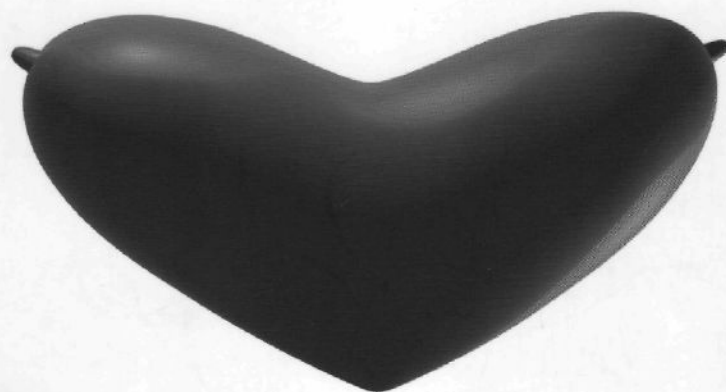

JAK SBALIT ŽENU

TOMÁŠ BARÁNEK

PRAKTICKÁ PŘÍRUČKA
TECHNOLOGIE LOVU

FRAGMENT

Jak sbalit ženu

praktická příručka technologie lovu

Tomáš Baránek

Obsah

- 5 Obsah
- 8 Předmluva autora
- 9 Úvod

Krok první: výběr

- 1** **13** 1.1 Vybírejme tak, abychom později nelitovali
- 20** 1.2 Jak předem odhadnout, zda jsem pro ni dost dobrý
- 21** 1.3 Jak poznat, že je na balení naladěna příznivě
- 23** 1.4 Co vlastně ženy chtějí?
- 25** 1.5 Jak se chovat a pečovat o zevnějšek, abychom se líbili

Krok druhý: kontaktáž

- 2** **31** 2.1 Nejpřirozenější překážka: tréma
- 32** 2.2 Záminka je trumf
- 41** 2.3 Proč se ženám líbí drzí hoši a jak to drzí hoši dělají
- 47** 2.4 Jak při první kontaktu zapůsobit
- 50** 2.5 Řeč očí a řeč těla
- 53** 2.6 Získáváme telefonní číslo nebo e-mail
- 59** 2.7 Jak ustát „přítele“
- 63** 2.8 Balení a kamarádi
- 67** 2.9 Oslovení ženy v přítomnosti dalších osob
- 68** 2.10 Nelichotě, ale chvalte
- 70** 2.11 Kde balit? Všude dobře, venku nejlíp.
- 70** Místo: bar, hospoda, restaurace. Čas: večer.
- 73** Místo: kavárna
- 76** Místo: čajovna

- 77 Místo: diskotéka, klub, koncert, taneční party, taneční akce
- 77 Místo: vícedenní taneční party, festival
- 78 Místo: uzavřená společnost - večírek, výjezdní firemní zasedání
- 79 Místo: rušná ulice, bulvár, náměstí. Čas: den.
- 84 Místo: firma, podnik
- 89 Místo: škola, školní kolektiv
- 93 Místo: obchod, supermarket
- 94 Místo: zastávka MHD, stanice metra
- 95 Místo: tramvaj, autobus, trolejbus, metro
- 97 Místo: koupaliště, pláž
- 99 Místa k balení nedoporučená
- 100 2.12 Nespoléhejte na seznámení po internetu
- 102 2.13 Technický pokrok změnil balení a vztahy

Krok třetí: dobývání

3

- 105 3.1 Základem úspěchu je přitažlivost
- 106 3.2 Jak zvýšit svou přitažlivost
- 111 3.3 Přestaňte se snažit, nebo se usnažte v pekle
- 113 3.4 Kdy a jak se jí poprvé ozvat
- 114 3.5 Dobýváme pomocí sms
- 117 3.6 Kdy a jak ji pozvat na rande
- 117 3.7 Kam s ní jít na první schůzku a jak se domluvit
- 121 3.8. Kdy je lepší zavolat než napsat sms
- 128 3.9. Dobýváme e-mailem
- 131 3.10 První schůzka krok za krokem
- 134 3.11 Platit za ní útratu?
- 136 3.12 Ty nejsi žádný romantik!
- 139 3.13 Buďte k ní pozorní
- 140 3.14 Vázne to? Možná za to může ona.
- 143 3.15 O čem se s ní bavit, aneb zvědavost růže přináší
- 146 3.16 Jakým tématům se vyhnout
- 147 3.17 Jak o sobě neříkat pravdu, ale pokud možno nelhat

- 151** 3.18 Konec trapného ticha
- 152** 3.19 Atmosféra hovoru a prolomení osobní bariéry
- 156** 3.20 Jak ne/ukončit první schůzku
- 157** 3.21 Když začne ztrácet zájem po první schůzce či pár setkáních
- 159** 3.22 Duševní hygiena pro nešťastně zamilované
- 164** 3.23 Jak dlouho má cenu dobývat, když stále odmítá

Krok čtvrtý: svádění

- 4** **167** 4.1 Kdy se jí dotknout a políbit ji
- 170** 4.2 Jak vycítit, že je zralá na polibek
- 175** 4.3 Teorie ženského NE
- 178** 4.4 Další schůzky a svádění v soukromí
- 180** 4.5 Kdy a jak ji pozvat domů
- 183** 4.6 Tři komentované příběhy ze života
- 188** 4.7 Jak si z ní udělat stálou milenku

Dodatky

- +** **193** +.1 Co když je to hysterka
- 196** +.2 Kapitola pro ženy a dívky
- 201** +.3 Chvála škaredých žen
- 202** +.4 Jazyk a balení
- 204** +.5 Kamarádství mezi mužem a ženou
- 205** +.6 Využijte tuto knížku jako záminku přímo při balení

- 208** Doporučená literatura a další zdroje sebezdokonalování
- 209** Shrnutí: slibuji, že už nikdy neudělám...

Předmluva autora

Proč vznikla tato kniha? To je prosté. Tak jako pro většinu mužů jsou ženy i pro mne významnou součástí života. Už od dospívání po nich toužím, chci je., miluji je. Býval jsem ale nesmělý) nezkušený a k tomu jen průměrně pohledný. Od prvních marných pokusů o seznámení, od dob prvních zklamání, jsem asi jako každý pátral po návodu, jak získat ženu, po níž toužím.

Můj životní příběh se po této stránce ničím nelišil od příběhů mužů, kterým se zpočátku nedařilo. Ale v něčem snad přece: prohrané bitvy mne inspirovaly k práci na sobě. Nepřestal jsem mít rád ženy, ani sebe. Pátral jsem důsledně po tom, co jsem dělal špatně, a později se zkušenějšími kamarády sdílel postupy, které fungovaly. Časem se přidala i radost ze hry.

Těsně předtím, než jsem začal psát tuto knihu, se mi jeden mladší kamarád přiznal, že mi závidí, „jak to umím se ženami.“¹ V dobrém rozmaru jsem mu odpověděl: „Ale to je přece jednoduchý. Naučíš se to taky. Hodím ti pár základních triků do mailu.“

Po několika měsících práce, sbírání podkladů a doplňování zkušeností od mnoha mužů i žen, mu místo mailu posílám tuto knížku. Snad promine malé Zpoždění. A neposílám ji jen jemu, ale všem, kteří to chtějí s dívkami a ženami umět lépe než dosud.

Tomáš Baránek, září 2005

Úvod

Motto:

Děkujte ženám, které vás odmítají. Připravují vás pro ty, co přijdou po nich.

Jsou mezi námi muži, kteří díky svému atraktivnímu vzhledu nikdy nemuseli řešit otázku seznámení: šlo jim to samo. Mají kolem sebe neustále mnoho krásných žen a k seznámení jim postačí věta: „Jsi tak hezká, že určitě musíš být modelka, nezajdeme na skleničku?“ Můžeme jim závidět, že si vystačí s tak jednoduchým postupem; útěchou nám budiž fakt, že o skutečném *balení* nevědí vůbec nic.

Možná se pozastavujete nad slovem *balení*. Není příliš hovorové? Nebylo by vhodnější používat výhradně pojmy jako seznamování, popřípadě navazování známosti?

Myslím, že nikoli. Nikdo z nás se přece nechce se ženou či dívkou jen „seznámit“ nebo s ní „navázat známost“. To nám nestačí. My ji chceme *sbalit*, stát se jejími milenci, partnery či manželi.

Co k balení potřebujete?

Nemusíte být krásní a bohatí. Nezbytně ale potřebujete aspoň základní smysl pro humor, špetku kuráže, tvořivosti, hravosti a trpělivosti.

Nezoufejte, považujete-li se za nevtipné, zbabělé či netrpělivé. Například už fakt, že jste vzali tuhle publikaci do ruky, svědčí nejen o vašich roztomilých fyziologických potřebách, ale i o vašem smyslu pro humor, odvaze a zvědavosti.

Pokud stále ještě stojíte u regálu v knihkupectví, můžete svou schopnost sbalit ženu či dívku potvrdit tím, že splníte první úkol, který vám zadám: dojděte s touto knížkou k pokladně a kupte si ji. Tvařte se při tom jakkoli, ale hlavně ne vážně - to dokáže kdekdo, kupovat si kondom, jako by to byla zubní pasta. Úkol zní: řekněte pokladní - která se bude tvářit naprosto samozřejmě a ani se na vás nepodívá - řekněte jí důrazně a nadšeně třeba: „Tuhle knížku sháním celý život!“⁵ A usmějte se. Je to trapné? Ne, pokud se na ten trapas těšíte. Dokud si hrajete, trapas ani neúspěch neexistují.

Držte se základních pravidel technologie lovu a budete u žen mít úspěch:

- *Balení je hra.* Naučte se prohrávat, učte se z chyb, taktizujte.
- *Balení je vaše iniciativa.* Nečekejte, až vás sama sbalí.
- *Balení je způsob myšlení.* Myslete na ženy v dobrém a buďte stále ve střehu.

Jak se v knížce orientovat

K tomu, abyste u ženy dosáhli svého, musíte obvykle udělat čtyři kroky: Krok první: vybrat, Krok druhý: kontaktovat, Krok třetí: dobýt, Krok čtvrtý: svést ji.

Každému z těchto kroků je věnována jedna z hlavních kapitol knížky (dalšímu rozvíjení milostného vztahu se příručka nevěnuje).

Kapitolu *Krok první: výběr* doporučuji číst každému, kdo se chce lépe orientovat se světě ženských potřeb. Dozvíte se především, jak si vybrat ženu, u níž budete mít šanci; jak před kontaktem poznat, zda je vám nakloněna; jak se vyvarovat obvyklých omylů při výběru; jak porozumět měnícím se ženským potřebám, a také jak pečovat o svůj zevnějšek, aby si ženy vybíraly vás.

Kapitola *Krok druhý: kontakt* je už divočejší. Obsahuje podrobný návod k seznámení s neznámou ženou. Najdete v ní desítky postupů, jak ženu vtipně vyhledat, oslovit, zaujmout na první pohled a jak od ní rychle získat kontaktní údaj. Prozrazuje know-how zkušených baličů i důvody, proč mají drzí hoši u žen úspěch. Část kapitoly pojednává o balení na místech, kde se obvykle nebalí, ale kde jsou pro seznámení podmínky. Pomůže vám také předcházet trapasům při seznamování po Internetu.

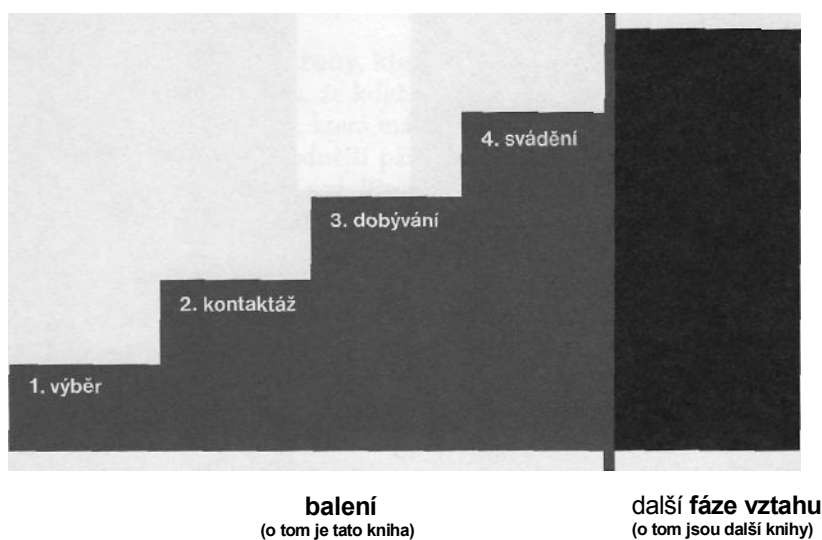
Krok třetí: dobývání je kapitolou o sbližování. Předpokládá, že na svou vyvolenou už máte přímý telefonní, e-mailový či jiný kontakt a že po ní toužíte víc než ona po vás. Kapitola přináší návod, jak zvýšit svou přitažlivost tak, aby vás začala konečně chtít, provede vás zákrutami mobilní a internetové komunikace, nástrahami první schůzky i dalších schůzek a též chybami spojenými se zamilováním s tí. Naučí vás vyvarovat se i dalších chyb, které téměř vždy vedou ke ztrátě jejího zájmu.

A pokud už dobývání slibně probíhá, její zájem narůstá, jen nevíte, kdy, kde a jak ji konečně políbit? Pak čtěte kapitolu *Krok čtvrtý: svádění*. Je sice stručná a jde rovnou na věc, ale bez ní bychom tu nebyli...

V *Dodacích* pak najdete pár zajímavých úvah, které snad zaujmou všechny, jimž jedna (kniha) nestačí.

Příručka, kterou držíte v ruce, čerpá ze zkušeností mnoha mužů, kteří při oslovování, dobývání i svádění žen časem dosáhli okouzlující rafinovanosti (těmto expertům většinou říkáme pěkně česky *baličí*). Všechny dialogy mezi mužem a ženou v této knize jsou ze života. Jsou tak propracované, že ve vás mohou vzbudit obavu, zda jste schopni být v reálné situaci podobně uvolnění a vtipní. Jste! Všichni baličí, z jejichž zkušeností kniha čerpá, se k dokonalosti pro-

pracovali až po mnoha marných pokusech. Všichni zpočátku tápali a zažívali trapasy. Jste proti nim ve výhodě. Díky jejich nezdarům se nyní můžete některým trapasům dopředu vyhnout a vůbec se inspirovat tím nejlepším, co se o technologii lovu podařilo shromáždit.

1

Krok první: výběr

Jak si vybrat tu pravou a zorientovat se ve světě ženských potřeb.

Vybírejte tak, abychom později nelitovali

At' balíme ženu na jednu, nebo na více nocí, špatná počáteční volba má vždy nepříjemné důsledky. Přeslap na startu způsobí trampoty nám i jí, zvláště pokud se balení vyvine ve vážný vztah. Vhodným výběrem cíle balení lze snížit riziko odmítnutí i případných problémů ve vztahu.

Přestože podle psychologů žádná obecná teorie výběru milenky či partnerky neexistuje, existuje nepřeborná armáda mužů, kteří při výběru udělali chybu. Provedl jsem si malý průzkum, jehož výsledky vám předkládám. Hlavní pravidlo výběru zní:

(Pokoušejte se jen o ženy, u nichž je podle běžných měřítek šance, že jim máte co nabídnout a že ony mají co nabídnout vám.

Co to v praxi znamená? Nedopouštějte se opakovaně následujících chyb.

1. chyba: vybíráme si ženy, které mají jiné úmysly

Rozumí se samo sebou, že když chceme sbalit ženu na jednu noc, je lepší si vybrat typ ženy, která mávne rukou, když nás ráno neuvidí. Je samozřejmé, že nejvhodnější partnerka na chození je ta, která též hledá někoho na chození atd. Přestože to všechno víme, děláme stále stejné chyby. Velmi často si vybíráme ženy, které mají představy odlišné od našich plánů, a pak se trápíme tím, že nás odmítají, nebo že vztahy rychle krachují.

Typickým příkladem jsou tyto kombinace neslučitelných představ:

- chceme ji na vážný vztah - ale ona se nechce vázat, anebo se nedávno rozešla; bez šance, nepřemlouváme ji, nepovede se to!
- chceme ji na jednu noc - ale ona je do někoho zamilovaná nebo na to nemá povahu; tatáž prognóza
- chceme ji na sex, ne na vážný vztah - ale ona touží po partnerovi, který jí poskytne vztah se vším všudy; můžeme se chvíli tvářit, že spolu chodíme, ale časem zjistí, jak to vlastně myslíme, a opustí nás
- chceme si ji vzít a mít s ní čtyři děti - ale jí je 20 a rození dětí ji zatím děsí; nepřesvědčujeme ji, je to nerozumné a bez šance
- chceme s ní mít vážný vztah nebo si ji vzít - ale ona je několik let vdaná, má dvě děti a vyhovoval by jí pouze vztah sexuální; užijeme si v daných možnostech, nebo utečme

• nechceme vlastně vůbec nic - ale ona chce úplně všechno; i to je velké neštěstí
...atd.

Jak tuto chybu nedělat? Pokud je to jen trochu možné, stačí přemýšlet a vyzvídat. Přemýšlet o jejím zázemí, rodině, **vztazích**, o jejím věku. Zjistit co nejdříve, o co jí s muži v danou chvíli jde, a pak zjistit, o co jí jde s vámi. Pozor! To, že má „přítele," neznamena nutně, že jste bez šance. Čtete kapitoly Jak ustát „přítele", Co vlastně ženy chtějí?, a pokud už výběr proběhl a jste po uši zamilovaní, vyhledejte léčivou kapitolu Duševní hygiena pro nešťastné zamilované.

2. chyba: vybíráme si výrazně hezčí ženy, než na jaké máme

Typická začátečnická chyba. Přeceňujeme se, my ješitové... Říkám to nerad: ale pokud nejste velmi tténovaní balicí, *výrazně hezčí zenu hned tak nesbatíte*. Zvláště pokud jí není více než 25 let a vy jste přibližně stejně staří nebo mladší než ona. Slyším vaše výhrady: co to znamená „výrazně hezčí žena"? Jak se dá porovnat pohlednost muže a ženy? Proč bych ji nemohl sbalit?

Spatná zpráva: na vašem vzhledu v první fázi velmi záleží; závisí na něm, zda vám vůbec dá šanci k dobývání. Dobrá zpráva: pokud spadáte do „estetické kategorie" nejhůř o stupeň nižší, není nic ztraceno. *Ukecáte ji*. Tedy, slušně řečeno, okouzлите ji svým vtipem, šarmem a výjimečnou osobností, budete-li vědět, jak na to.

Vraťme se ještě k „estetickým kategoriím". Myslím, že každý muž dobře ví, kam svým zevnějškem zapadá. Nerná cenu hrát si na to, že o tom nevíme. Otestujte se. Jsou vytvořeny čtyři kategorie - škaredý, průměrný, pohledný a velmi atraktivní.

škaredý	průměrný	pohledný	velmi atraktivní
---------	----------	----------	------------------

Nyní se upřímně zařaďte do jedné z nich. Máte to? To ale není všechno. Nyní si vybavte, zda jste běžně zvyklí se podceňovat, anebo přeceňovat. Podle výsledku se o půl dílku až dílek posuňte na stupnici v patřičném směru doprava (jste zvyklí se podceňovat) nebo doleva (přeceňovat). Díky za upřímnost. Hotovo? Řekněme, že nyní *zhruba* víte, v jaké „estetické kategorii" se nacházíte. Ženy to o vás vědí samozřejmě ještě lépe, a to do půl vteřiny, bez výpočtu, podobně jako to víte i vy o nich. Vybavte si konkrétní ženu, po které toužíte: kam byste ji zařadili na stejné škále?

Pokud je rozdíl mezi vaším a jejím umístěním na stupnici větší než jeden a půl dílku ve váš neprospěch, smiřte se raději s tím, že neuspějete.

Jsou to samozřejmě všechno hrubé výpočty, které nic neříkají o konkrétní ženě a konkrétní situaci. Můžete být například „velmi atraktivní",

ale naprosto *nebýt její typ* - a máte smůlu. Nebo naopak: dost vám odstávají uši, ale ji hluboce zasáhne váš literární talent, apod. Zmíněné kategorie mají jen napovědět, že zejména mladší ženy skutečně dají na to, jak vypadáte - spíše než na to, jací jste. S přibývajícím věkem klesá pro ženu při výběru partnera váha jeho vzhledu a narůstá vliv jeho osobnosti, společenského postavení a dalších okolností.

Jak tuto chybu nedělat? Pokud se považujete spíše za nesmělé a nezkušené a nepatříte mezi velmi atraktivní, vyberte si k balení (aspoň zpočátku) sobě přibližně rovnou, anebo klidně o něco méně pohlednou ženu, než jste sami. Neničte si sebevědomí něčím, co nemůžete ovlivnit. Když vytrváte, postupným nabíráním zkušeností získáte takovou jistotu, že nakonec „ukecáte“ i ženu tak atraktivní, že si ji budete sami závidět. (Mimochodem, aby bylo jasno. Když mi bylo dvacet, byl jsem určitě nejvyš v kategorii „průměrný“. Za těch třináct let se to maličko zlepšilo, takže upřímně přiznávám, že dnes jsem v kategorii „pohledný“.)

3. chyba: vybíráme si ženy, jejichž společenské postavení je podstatně lepší než naše

Kovář zamilovaný do princezny, princezna zamilovaná do kováře, a k tomu nepřející příbuzní: pohádkový námět končící obvykle šťastnou svatbou a zámkem plným dětí. Všichni bychom měli jednou pro vždy přijmout fakt, že v reálném světě se pohádkové konce konají spíše výjimečně. Ani dnešní doba není prosta sociálních rozdílů, a především předsudků, které se samozřejmě promítají do vztahů i do balení samotného.

Nedávno mi kamarád, redaktor Novy, vyprávěl, jak půl roku zapíral před přítelkyní z „lepší rodiny“ svou práci. Tvrdil jí, že je novinář a že přispívá do různých časopisů, a ona se na nic víc nevyptávala a tvrdila, že je do něj zamilovaná. Až došlo na představení rodičům, významným akademikům, u společné večeře, nechtěl lhát, a tak se přiznal, že dělá redaktora v televizi, a to nikoli veřejnoprávní. Ústa rodičů zůstala otevřená, přítelkyně vykřikla: „jak jsi mi mohl tak hnusně lhát!?“ Kamarád s úsměvem opustil nejen večeři, ale také přítelkyni a její snobskou rodinu. Je to příběh, který se stal a v různých podobách se stává.

Ale ani sbalit ženu, jejíž zázemí či společenské postavení je *od začátku viditelně* „lepší“ než vaše, nemusí být nemožné. Jde o to, že ji musíte okouzlit něčím výjimečným. Jako u každého „handicapu“ musíte i v tomto případě při balení zabodovat v jiných oblastech. Například mimořádnou sexuální přitažlivostí a vtipem, výjimečnou osobností a talentem atd.

Jak jsme však byli svědky v příběhu mého kamaráda., počáteční nadšení nemusí vydržet dlouho. Potíže se mohou projevit později, až po-

mine zamilovanost a ze známosti se stane vážný vztah. Ženám imponují muži, kteří se umějí pohybovat ve společnosti, kteří jsou uznávaní, umějí se o sebe sami postarat, kteří si umějí jít za svým cílem a jsou schopni přes překážky dosáhnout toho, co si vytyčili. Naopak nesnášejí muže, kteří jsou líní, podceňují se, vzdávají se, nebojují. Pokud v jejich očích budete v tomto bodě selhávat, opustí vás.

Společensky či majetkově nadprůměrně situovaní muži ale mívají také problémy, většinou ne při seznamování, ale později ve vztazích; často spoléhají na své peníze či postavení a zanedbávají citový rozměr vztahu. Jsou vytížení, nevěnují se svým partnerkám. Jakoby nevěděli, co ženy ve skutečnosti potřebují. Jiní zase doplácí na svou důvěřivost a nechávají se využívat ženami, které to myslí upřímně především s jejich kontem.

Jak se vyvarovat takových problémů? Při výběru, pokud je to možné, zvažte své možnosti. Nepodceňujte vliv, který má na ženy vaše zázemí v porovnání s jejím; vezměte v potaz, jak vás bude posuzovat její rodina a přátelé: stojí vám to za to? Držte se reality - a představujte si nejen to, že ji držíte v náručí uprostřed rozkvetlé louky, ale také, jak se s ní pohybujete na večírku mezi jejími nápadníky, kteří tam přijeli v BMW. A ještě něco: pokud cítíte, že jí opravdu vadí, že děláte v komerční televizi, najděte si holku, která má dobré srdce.

4. chyba: vybíráme si ženy s odlišnou mentalitou

Jeden můj málomluvný kamarád (zvyklý jít rovnou na věc) nedávno sbalil mtelektuálku a nešťastně se do ní zamiloval. Nešťastně ne proto, že by ho nechtěla, ale proto, že ho „vyčerpává tím, že o všem moc přemýšlí (bohužel prý i v posteli) a směje se jiným věcem, než on". Opačný případ je též tragikomický. Jiný můj kamarád (nosící kostěné brýle), velký příznivec historické literatury a čaje, propadl romantickému kouzlu prodavačky v supermarketu. Jak nyní s láskou hořce přiznává, je „nesmírně krásná a tragicky blbá", takže před ní svou literaturu „raději skrývá, aby si neublížila".

Oba příklady jsou trochu vyostřené, ale ne úplně netypické. Vystihují potíže lidí, kteří si padnou do oka, ale nikoli „do ucha". Tedy: jeden druhému se líbí, přitahují se, ale mají příliš odlišnou mentalitu, způsob myšlení, jiný smysl pro humor, propastně rozdílné vzdělání, jiné životní hodnoty ... prostě nejsou na stejné vlnové délce. Nějakou dobu to nemusí vadit, ale až opadne počáteční erotické okouzlení, rozdílnost povah se projeví zásadními neshodami.

Mimochodem, jistý výzkum ukázal, že *pro dlouhodobé fungování vztahu není až tak důležité, aby měli partneři společné zájmy*, jak se většina z nás domnívá. Pro delší soužití je naopak velmi vhodné, když aspoň jeden má nějaký koníček, který s ním ten druhý *vůbec nesdílí*.

Jak vybrat ženu „mentálně shodnou“? Balíte-li jen pro krátkou radost, například kvůli sexu, není mentální rozdílnost na škodu. Pokud vím, mnoho mužů se základním či středním vzděláním je přitahováno ženami vzdělanými, nebo naopak, muže všeho druhu přitahují ženy krásné a mrkavě prostinké.

Při výběru partnerky pro delší vztah jde ale o něco jiného než jen o prvoplánovou přitažlivost. Musíte se spolu být schopni bavit, sdílet základní hodnoty a *mít podobný smysl pro humor*.

Dejte v tomto bodě na intuici: když se už na třetí či čtvrté schůzce nutíte k úsměvu, ona vůbec neoceňuje váš smysl pro humor, a celkově cítíte, že si nemáte co říct, už to nebude jen počáteční nervozita nebo zamilovanost, ale hlubší problém. Ještě chvíli to zkoušejte, ale když se váš dojem brzy nezmění, užijte si aspoň té tělesné shody, anebo rovnou utečte.

5. chyba: vybíráme si ženy zkušenější než jsme sami

Ženy jsou přitahovány muži, z nichž vyzařuje zkušenost a mužnost. Vzhledem k tomu, že muž dospívá později než žena, vyhledávají dívky podvědomě podstatně starší chlapce a muže. Potřeba mít zkušeného partnera pak ženy provází celým životem. Přesto se my muži tak často snažíme sbalit ženy, v jejichž očích jsme jen „zajíčci“, „trdla“, „koloušci“, „rybízcí“ apod. Příšerné!

Roli však nehraje samotný věkový rozdíl, ale spíše - s věkem obvykle související - zkušenosti a vzhled. Proto nelze udělat jednoduché matematické závěry o tom, jaký věkový rozdíl je ideální. Jisté je, že balit dívku *na první pohled* starší a zkušenější je pro *chlapce na první pohled mladšího a méně zkušeného* obtížné, ba téměř nemožné.

Úplně obecně lze říct:

- děvčatům do dvaceti vyhovují nejvíce muži o 3-5 let starší; je-li vám do dvaceti, máte to těžké; taky jsem si v prváku zoufal, že mi spolužačce ku hravě přebalil jeden ohavný čtvrták
- ženám mezi dvaceti a pětadvaceti vyhovují už i muži stejně staří, ale opět rozhodně zkušenější
- ženám nad pětadvacet vyhovují muži stejně staří a nevadí jim ani muži o mnoho let starší - neboť ženám v tom věku už běží o více než jen o chození
- některé ženy, které se dostávají do věku, kdy už s nostalgií vzpomínají na mládí, mohou toužit po mladších mužích, a to nejen v sexuálním smyslu.

Obecně vžitá zkušenost je, že pro vážnější vztah či manželství je vhodnější kombinace starší muž - mladší žena. Existuje však velké množství spokojených párů, kde je tomu přesně naopak. Věkový rozdíl menší než sedm let v kterémkoli směru není v manželství významným rizikovým faktorem.

Jak si tedy vybírat? Tady je každá rada drahá. Jak už jsme si řekli, malý věkový rozdíl při balení nemusí hrát roli - jde především o *to, jaké zdání v ní vytvoříte*. Zjistíte-li například od její kamarádky nebo přímo od ní, že vás považuje za „zajíčka“, (a přitom není typ „na zajíčky“), absolutně nemá cenu se dál snažit: nepřítahujete ji, jen se baví.

Jste-li naopak odrostlejší a balíte ženu o mnoho (desítek) let mladší, musíte si vybrat takovou, která je *na starší*, a do úvah započítat i *reakci jejího okolí*. Pokud nemá se staršími muži zkušenost, sama ještě netuší, jak silně na ni zapůsobí odpor jejích rodičů (kteří těžce ponesou, že jsou tak trochu vaše generace).

Pro dlouhodobé vztahy může být věkový rozdíl nad šest let rizikovým faktorem.

6. chyba: vybíráme si ženy, které nás pak nepřítahují

Šestý hřích. Zdá se vám nemožné, že muž balí ženu, která ho ani nepřítahuje? Není to takový nesmysl, jak to vypadá. A v dnešní době se stává ještě častější než dřív.

I. Velkým zdrojem vztahů zatížených touto chybou je dnes internet. Jeho vinou totiž vznikají mnohem častěji *pseudovztahy*, které s fyzickou přitažlivostí muže a ženy nemají nic společného. Dlouhé týdny až měsíce popisování, v nichž si oba vyměňují názory na vše, slevami v obchodech počínaje a náboženstvím konče. Dojde i k výměně fotografií, účastníci si dokonce mohou zavolat a vidět se webkamerou „naživo“.

Po delší době vzniká iluze blízkosti, na jedné nebo obou stranách propuká zamilovanost.

Poprvé se sejdou - a nastane trpké zklamání. Jejich mentální souznění je přebito tělesným nesouladem: jejich těla se neshodují tak jako duše, nedají se oklamat ani ukecat. Nevoní si. Nepřítahují se. V některých případech to nepoznají hned. Rozvíjejí sexuální soužití, ale „nějak to není ono“.

Vycházím ze zkušeností svých kamarádů i lidí, které jsem *vyzpovídal* v internetových diskusích. Všichni nakonec přiznali, že aby se dalo hovořit o skutečném vztahu muže a ženy, musejí se oba aspoň jednou osobně potkat („cítit se“). Samozřejmě nejlepší je, když se pro vztah rozhodnou teprve po více setkáních.

Po zklamání z prvního osobního kontaktu přichází podivná a beznadějná fáze, Pseudopartneři jsou na sebe příliš zvyklí, vždyť se znají měsíce a roky, ale se ztrátou perspektivy takového vztahu chuť na setkávání mizí. Kromě lítosti nad ztracenou nadějí se dostavuje neochota k seznamování vůbec. Paradox je, že tohle *nebylo seznamování*.

Jak obejít rizika seznamování po internetu? V žádném případě se neseznamujte jen po internetu. Používejte jej nejvýše k první kontaktáži a k tréninku. Pokud v Síti zachytíte nějakou nadějnou ženu, trvejte na tom, že se musíte co nejdříve sejít. Neprotahujte první virtuální fázi déle

než je nezbytně nutné. Ctěte také kapitolu Nespoléhejte na seznámení po Internetu.

II. Problém, že občas dobýváme ženu, která nás fyzicky nepřitahuje, je ale určité mnohem starší než internet. Přitažlivost závisí na mnoha okolnostech, které nejsou vidět na první pohled, a které vyžadují delší čas a „bližší ohledání“. V průběhu dobývání nás původně okouzluje žena může přestat fyzicky přitahovat, přestože přátelské sympatie k ní nadále zůstávají. To nás může zmást a zavést do slepé uličky.

Fyzická přitažlivost mohla být snížena například něčím, co se nám nelíbí na jejím těle (zjištěním, že nám nevoní, nechutná), její nešťastnou povahou, protivným hlasem, nějakými zlozvyky, závislostí, a nakonec i sexuální nezralostí atd. Potíž nastává, když si dostatečně zavčas neuvědomíme, že byl tajemný proud přitažlivosti přerušen, a do dobývání či vztahu nadále vkládáme energii a čas. V budoucnu nás to může stát sexuální neshody a velké strádání.

Jak tomu předejít a zabránit? Je to celkem jednoduché. Zeptejte se zavčas upřímně svého těla, zda vás dotyčná žena skutečně přitahuje. Myslím, že víte, jak rychle se má dostavit a jak má vypadat jednoznačně kladná odpověď. Objevuje se dotyčná žena ve vašich sexuálních fantaziích, anebo je tam více místa pro jiné ženy? Než se zamilujete, než se pustíte do vážného vztahu, poctivě prozkoumejte, zdáváš skutečně nadále „rajcuje“, zda se vzrušení nevytratilo po prvních úspěších a vaše zapálení není už jen pouhá ješitnost či setrvačnost.

7. chyba: nevíme, proč si vybíráme

Do výběru toho, o kterou ženu budeme usilovat, nám pochopitelně nemluví jen naše *vědomí*. Své hlasovací právo má taky tajemné *nevědomí*, v němž jsou uloženy zejména zkušenosti z rodinného prostředí. Nikdo si nikdy nevybírám partnerku plně vědomě, ale také „citem“, což je samozřejmě v pořádku.

Problém však může nastat, pokud naše problematické zkušenosti z rodinného nebo i milostného života přerostou únosnou mez a naše nevědomí lobuje příliš silně, aniž bychom si to uvědomovali. Pak se může stát, že si opakovaně vybíráme partnerky podle špatného klíče; náš cit je ovlivněn a napovídá ne zcela správně. Například si vybíráme jen takové ženy, které jsou nějakými vlastnostmi podobné někomu z našich rodičů či sourozenců, popřípadě předchozích partnerek. Vinou toho opakované přehlídíme při výběru zjevné vady a okolnosti, které ve vztahu později způsobí nové problémy. Vybíráme si opakovaně nějaký „svůj typ ženy“, aniž bychom si promysleli, proč od tohoto typu žen dostáváme pravidelné košem.

Další problém může nastat, když podlehneme nějaké nesmyslné fantazii. Známe poměrně úspěšného a pohledného muže, který mi

vyprávěl, jak podlehl „záchrannému bludu“. Občas si zašel s kamarády zaskotačit do nevěstince, kde jednoho dne objevil ženu, do níž se - jak tvrdil - zamiloval. Rozhodl se ji zachránit, snil o tom, že ji „vytáhne z marastu“ a ožení se s ní. Chodil za ní stále častěji a ona stále navyšovala částku, kterou si brala bokem. Když se jednoho dne podíval na své vymetené konto, začal o sobě vážně přemýšlet. Tvrdil mi, že si nakonec sám bolestně uvědomil, že ta dívka pouze skvěle dělala svoji práci: zamilovaný klient je přece ten nejlepší kšeft. Jeho fantazie o tom, že ji zachrání, byla od počátku úplně nesmyslná, ale přesto jí na dlouhé měsíce podlehl. Vlastně se zamiloval do pohádkové představy, nikoli do ženy samotné.

Jak se nenechat vodit za nos vlastními fantaziemi? První pomoc: zapojte vůli a odpoutejte se. Druhá pomoc: vyhněte se na čas ženám, *které jsou váš typ*. A dlouhodobě: nevěřte na pohádky, vraťte se do reality a staňte se detektivy vlastního milostného života. Prohlédněte si ve vzpomínkách předchozí partnerky (pokud byly) a jejich vlastnosti. Porovnávejte. Všimněte si, co se opakuje. Nevybíráte si pořád stejný typ ženy a nenastanou nakonec vždy stejné problémy? Při svých dalších rozhodnutích více přemýšlejte a počítejte se svou zaměřeností. Pracujte na sobě. Když ani to dlouhodobě nepomůže a budete se do vztahů stále zamotávat, vyhledejte odborníka a poraďte se.

1.2

Jak předem odhadnout, zda jsem pro ni dost dobrý

Velmi často slyším otázku, jak poznat, zda jsem pro konkrétní ženu „dost dobrý“^{if} dříve, než ji oslovím. Dost dobrá otázka: a dost mizerná odpověď. V první řadě: není na světě muž, který by byl dost dobrý pro každou ženu. Vlastnosti, které se zdají být u muže rozhodující jedné ženě, nebudou podstatné pro jinou. „Dostdobrost“ závisí na řadě vlastností, které se navzájem vylučují.

Po rozhovorech s muži i ženami jsem dospěl k jistému hrubému návodu, jak v obrysech předem rozpoznat, zda má cenu se o ženu pokoušet, anebo ne. Připomínám, že hovoříme o prvním kroku, o fázi výběru, tedy dokud jsme s ní nenavázali užší kontakt. Návod není všeobecně platný, výjimky jsou možné.

Předpokládejme, že jste si vytipovali ženu, která se vám líbí. Odpovězte si upřímně na následující otázky, a pokud odpovědi neznáte, berte je jako „ne“:

ano/ne • jsem vedle ní výrazně méně atraktivní (čtete předchozí kapitulu)

ano/ne • patří do vyšší společenské vrstvy než já - například je známou osobou,

alf¹ iá nt>

ano/ne • vystudovala nebo studuje vysokou, já ne
 ano/ne • má asi lepší pracovní postavení (nebo pracuje a já jsem nezaměstnaný)
 ano/ne • je na tom asi majetkově lépe (nebo její rodina je na tom mnohem lépe než moje)
 ano/ne • bývám v porovnání s ní spíše na okraji než ve středu společnosti
 ano/ne • často se ve společnosti vyskytuje se svým partnerem
 ano/ne • je velmi atraktivní a žádoucí :
 ano/ne • točí se kolem ní hodně mužů
 ano/ne • ti muži jsou pro ženy přitažlivější a lépe oblečení než já
 ano/ne • ti muži patří do společensky/majetkově lépe situované kategorie
 ano/ne • ti muži patří do duševně odlišné skupiny, která jí vyhovuje
 ano/ne • při náhodném setkání na mě reaguje bez zájmu, k jiným mužům je mnohem vlídnější
 ano/ne • je spíše extrovertní, společenská, zatímco já jsem spíše uzavřený
 ano/ne • je mi méně než osmnáct a ona je stejně stará nebo starší
 ano/ne • mám mnohem méně zkušeností ve vztazích a sexu než ona
 ano/ne • jsem a vypadám o víc jak 25 let starší než ona, přičemž jí je nejvýše 18
 ano/ne • patřím k nějaké společenské menšině a ona ne

Správně tušíte, že každá kladná odpověď bude použita proti vám. Odpovíte-li „ano“ na více než deset otázek, je velmi pravděpodobné, že od ní hned na začátku uslyšíte „ne“. Nebudete jí připadat dost dobří. S každou kladnou odpovědí klesá možnost, že vůbec dostanete šanci.

Jste-li přesto ochotni podstoupit zvýšené riziko odmítnutí, budiž: ale připravte se podle kapitoly Jak zvýšit svou přitažlivost a využijte dalších návodů popsaných v této knize.

1.3

Jak poznat, že je na balení naladěna příznivě

Když se vám zalíbí nějaká žena ve vaší aktuální blízkosti, nezbyvá příliš času na promýšlení. Zajímat by vás měla jediná otázka: reaguje na mou přítomnost příznivě? Odpověď získáte z řeči jejího těla, zejména z očí:

1. *Nastane mezi vámi několikavteřinový oční kontakt potvrzený úsměvem.* Sa
možřejmě, to je ideální případ; krásný příběh, o němž sníme všichni: podíváte se jí upřeně do očí, usmějete se na ni, ona napjatou strunu mezi vámi nepřerve, ale naopak ustrne zachycena v pohledu a jemně opětuje váš úsměv. Nemáte co řešit, běžte za ní a buďte sami sebou.
2. *Věnuje vám svůdné pohledy.* Měří si vás od hlavy k patě. Má soustředěný pohled, mírně přivřená víčka (trochu jako když se krátkozraký dívá do dálky, ale s úsměvem), ve tváři je příznivá ironie i vášeň. Jsme na tenkém ledě: popsané příznaky mohou taky znamenat, že jí připadáte totálně směšní. V případě, že z dalších příznaků vycítíte, že vás skutečně svádí (mně se to stalo asi tak jednou v životě), seberte se a do ní!

3. *Všimnete si., že v pohledu, kterým se na vás - spíše neúmyslně - podívala., setrvala o půl vteřiny déle.* Může to být příznakem náklonnosti, ale možná jste jí jen někoho připomněli. Maličká naděje však existuje.
4. *Náhodná výměna pohledů mezi vámi ji zneklidnila.* Při pohledu, který jste si vyměnili, krátce rychle zamrkala, rychle uhnula pohledem a důsledně se na vás nedívá (nebo navíc ještě rudne). Obranná pozice. Nebo si jen kvapně zapálila cigaretu, napila se, dala si vlasy za ucho. Je nervózní. Zdá se, že jste jí padli do oka, ale je nesmělejší než vy.
5. *Sedíš kamarádkou v neutrální náladě., ale poté, co na ni krátce pohlédnete a usmějete se, jejich hovor se náhle oživí* (je radostnější, hlasitější, více se smějí). To je příznivé znamení; píchli jste jí endorfiny přímo do citlivého místa. Je na vás příznivě naladěna, líbíte se jí (smích po takovém očním kontaktu někdy bohužel nelze jednoduše odlišit od smíchu výsměšného, rozdíl se ale časem naučíte rozpoznat).
6. *Přestože se neznáte, při běžném rozloučení se na vás dívá. Když se otočíte, stále se dívá.* Typicky, když odcházíte z obchodu, kde pracuje jako prodávačka. Řeknete „nashledanou“, ale ona se na vás při tom dívá. Klidně se můžete vrátit a prohodit s ní pár slov.

Jistě. Stoprocentní návod na rozpoznání přízně neexistuje. Možná se budete tímto manuálem pár měsíců řídit - ale jsem si jistý, že jednoho dne zjistíte, že využíváte vlastní loveckou intuici. S ní se budete rozhodovat mnohem rychleji, přesněji a citlivěji než podle konkrétních pravidel.

Ono je to tak: i ten nejméně zkušený muž dokáže intuicí rozpoznat, že se líbí, anebo naopak že o něj žena nejeví zájem. Proč se ale tolik z nás neodhodlá? Proč si tolik dívek naopak stěžuje na trapné dotěry? Protože většina z nás intuici netrénuje a nepouští ji ke slovu.

Když je to naopak: ona stojí o vás

Někdy vám štěstí samo zaklepe na rameno - aniž byste se příliš snažili, najednou si všimnete (anebo vás kamarád upozorní), že se nějaké ženě či dívce líbíte. „Tamta tě balí,“ řekne dobrý přítel (špatný žárlivě smíci). Ověříte si to. Její pohled na vás ulpí o zlomek vteřiny déle než pohledy ostatních. Usmívá se na vás, byť téměř neznatelně. Hází vlaš-tovku se vzkazem: líbíš se mi.

Vybrala si vás, a to podle zevnějšíku, chování a možná i vůně. Sice to ještě neznamená, že se líbí i vám, a pokud přece ano, vůbec to neznamená, že ji sbalíte. Ale běžte a zkuste to.

Nikdy nepohrdejte ženami, které o vás stojí, jen proto, že jsou podle jakýchsi nejasných kritérií „pod vaši úroveň“. Dělejte to jako ony: využijte každé příležitosti, abyste si upevnili sebevědomí. Trénujte. Žena, která o vás stojí, vám prozradí vaše výjimečné klady. Ty se od dobývané primadony nikdy nedozvíte.

Co vlastně ženy chtějí?

Zaprvé: ženy chtějí být *dobývány*, obléhány a částečně i klamány. Zadruhé: vždycky platilo a bude platit, že muž, který pozná, co žena potřebuje, je ve výhodě. Musí však její potřeby vycítit *zavčas* a uspokojovat je *zdrženlivě*.

Nezapomeňte: potřeby se mění s věkem

V následujícím přehledu zjednodušeně naznačuji, jak se obvykle mění vztah ženy k chlapcům a mužům s jejím přibývajícím věkem. Průběh osobního vývoje je velmi individuální, tedy pro každou ženu trochu jiný, a proto jej berte s jistou rezervou.

Představy dívek o lásce a vztazích do dvaceti až dvaadvaceti let bývají velmi romantické, ovlivněné často jen výchovou a zkušeností z rodinného prostředí. Vybírají si obvykle starší chlapce či muže; jejich vzhled je pro dívky důležitější než to, co mají v hlavě. Stručně řečeno: neumějí komplexně posoudit mužskou osobnost. Ve vztazích tak získávají nejen příjemné zkušenosti, ale prožívají i velká rozčarování.

Zhruba do pětadvaceti let si ženy neuvědomují biologickou potřebu mateřství ještě dost naléhavě. V popředí jejich tužeb stojí zamilovanost, sex, potřeba poznávání a „nebytí sama“, chuť užít si. V tomto období je dívka ochotna více experimentovat, ale už také začíná tušit, co vlastně od mužů očekává. Vybírá si mnohem více dle osobnosti, povahy, podle sociálního zařazení, nejen podle vzhledu.

Teprve ve věku nad pětadvacet (jak už jsem napsal, je to velmi individuální, kdy a po jakých zkušenostech) se začíná do tužeb promítat představa rodiny, a tato představa stále více ovlivňuje výběr partnera. Některé průzkumy naznačují, že v tomto věku ženy začínají tíhnout k méně bouřlivým a dominantním mužům a začínají si vybírat „rodinné typy“ (a naopak, pokud je chtějí pouze jako milence).

Mezi pětadvacátým a třicátým rokem se opakovaně a stále silněji objevuje touha mít dítě a vlastní rodinu - a tato touha může být silnější než čistě sexuální potřeba (žena pak dá například přednost méně atraktivnímu muži rodinného typu před nespoutatelným souložníkem).

Podaří-li se jí založit rodinu a vychovávat děti, je potřeba dobrodružství a dalších vztahů ze strany ženy naprosto utlumená, neexistuje.

Objevuje se opět podle okolností a v závislosti na kvalitě vztahu s mužem, s nímž vychovává děti - obvykle však až po několika letech. Podle statistiky je nejobvyklejší doba, po níž se lidé rozvádějí, na celém světě (nezávisle na náboženském vyznání či kulturním prostředí) podobná: zhruba čtyři roky od svatby. Je to období, po které se žena bez muže neobejde, neboť se stará o dítě, a muž tuto nutnost cítí (i když

mnohdy už jen proto, že se veřejně zavázal svatbou). Pak nezřídka přichází krize, jakési vyprázdňení, a pokud ve vztahu vážně například komunikace, přichází ke slovu rozvod, anebo náhradní vztahy.

Velmi nerad se dopouštím tak zjednodušujících závěrů; přesto si myslím, že mohou posloužit jako orientační návod k pochopení, jak se „to, co žena chce“, vyvíjí s jejím věkem a zkušenostmi.

Samozřejmě: co přesně chce konkrétní žena či dívka, jejímu/ kouzlu jste propadli, musíte vycítit a domyslet sami svým srdcem i svým rozumem.

Které vlastnosti a v jaké míře zvyhodňují muže při dobývání (čím více srdíček, tím větší výhoda, mínus je spíše nevýhoda)		Je jí 15-20	Je jí 20-25	Je jí 25-30	Je jí 30+
Po stránce tělesné	- pohledný, atraktivní	♥♥♥♥♥	♥♥♥♥	♥♥♥♥	♥♥♥
	- zdravý	♥♥	♥♥♥	♥♥♥♥	♥♥♥♥
	- silný/navenek drsný	♥♥♥♥♥	♥♥♥♥	♥♥♥♥	♥♥♥
	- plodný	♥	♥♥	♥♥♥♥♥	♥♥♥♥♥
	- sexuálně zkušený a „dobrý v posteli“	♥♥♥	♥♥♥♥♥	♥♥♥♥	♥♥♥
	- temperamentní	♥♥♥♥	♥♥♥♥♥	♥♥♥♥	♥♥♥
	- je víc než o rok starší než ona	♥♥♥♥♥	♥♥♥	♥♥♥	♥
	- je víc než o rok mladší než ona	-	-	♥	♥♥♥
Po stránce osobnostní	- ví, co chce	♥	♥♥♥	♥♥♥♥	♥♥♥♥♥
	- vědomý si své hodnoty	♥♥	♥♥♥♥	♥♥♥♥♥	♥♥♥♥♥
	- vyrovnaný	♥♥	♥♥♥♥	♥♥♥♥♥	♥♥♥♥♥
	- je k ní citlivý a pozorný	♥♥♥♥	♥♥♥♥♥	♥♥♥♥♥	♥♥♥♥♥
	- něco umí, je kreativní a baví ho to	♥♥♥	♥♥♥♥♥	♥♥♥♥	♥♥♥♥
	- má smysl pro humor	♥♥♥♥♥	♥♥♥♥	♥♥♥♥	♥♥♥♥
	- má stejné zájmy jako ona	♥♥♥	♥♥♥♥	♥♥♥♥	♥♥♥♥♥
	- má kladný vztah k dětem a rodinnému životu	-/♥	♥	♥♥♥♥♥	♥♥♥♥♥
Po stránce společenské	- společensky dobře postavený	♥	♥♥♥	♥♥♥♥♥	♥♥♥♥♥
	- je známý nebo slavný	♥♥♥♥♥	♥♥♥♥	♥♥♥♥	♥♥♥
	- má dobrou, pozoruhodnou práci	♥	♥♥♥	♥♥♥♥♥	♥♥♥♥♥
	- má za sebou úspěšnou kariéru	♥♥	♥♥♥	♥♥♥♥	♥♥♥♥♥
	- oblíbený kamarády, spolužáky a kolegy	♥♥♥♥♥	♥♥♥♥♥	♥♥♥♥♥	♥♥♥♥♥
	- finančně zajištěný	♥	♥♥	♥♥♥♥	♥♥♥♥♥
	- umí bavit společnost	♥♥♥♥♥	♥♥♥♥	♥♥♥	♥♥♥

Jak se chovat a pečovat o zevnějšek, abychom se líbili

V první fázi seznámení si nás ženy vybírají podle toho, *jak vypadáme a jak se chováme*. Fyzický vzhled, oblečení, čistota, vůně, pohyby atd. - to jsou vjemy, které na ni v osobním kontaktu působí silněji než informace o tom, že jsme chudí, nebo bohatí. Páchneme-li ajsme špinaví, nepomůže nám ani alfa-romeo. Jsme-li však bezchybní a příjemní, nad naší škodovkou přivře oči. Dobrá zpráva je, že *kulturu svého projevu* můžeme významně ovlivnit.

Zeptal jsem se několika cizinek, které nás mohou porovnávat s muži z jiných zemí, co si v tomto smyslu myslí o českých mužích a chlapcích.

Přiznávají nám inteligenci, vtip, nadání, smysl pro rovnoprávnost, a dokonce i temperament v sexu. V posledních letech prý už i skoro držíme krok s módou. Neradujte se předčasně. Bohužel to byly všechny naše klady, na které jsou s to si z hlavy vzpomenout; zbytek je fiasko • čeští muži podle nich zapáchají (nepoužívají antiperspiranty), nejsou k ženám zdvořilí ani příliš pozorní, nežinýrují se před nimi použitím hrubá slova (to je prý zvláště šokující), bývají nevěrní a přespříliš pijí pivo. Jedním slovem: jsou to burani.

Nespravedlivé? Že i vy byste našli ledacos upoceného na Italech, zavánějícího na Dánech, frivolního na Němcích, nadbytečného na Američanech... a smát byste se jim mohli až do rána?

Nebudme přezíraví a učme se od cizinců to, co na nich ženy oceňují a v čem nám mohou konkurovat. Je to taktické, neboť už i české ženy si postupně zvykají na způsoby některých mužů-cizinců a začínají naše způsoby považovat za buranské. Pokud nechceme být vyhlazeni muži jiných civilizací, měli bychom se „vyhladit“ sami. Stačí navenek chytře zjemnit naši od přírody drsnou povahu a ukázat se našim dívkám a ženám v příznivějším světle.

Projev mužů, který se ženám líbí:

Řeč a dialog:

- spíše hlubší klidnější, podmanivý hlas, srozumitelná, plynulá řeč bez tiků a křečovitého uchechtávání, bez slovních parazitů (časté opakování „jako“, „vlastně“, „vole“, „prostě“, „ty jo“ atp.)
- bez skákání do řeči, s převahou naslouchání a se schopností vhodně reagovat; vítají smysl pro humor a upřímný, nekřečovitý smích.

Oči:

- přímý a jistý pohled do očí se ženám líbí; přiznávají, že je odzbrojuje a podmaňuje
- pohled nesmí být „psí“ - vykulený, závislý, žárlivý, oddaný

- pohled nesmí být nepřetržitý, může uhnout, když se právě nehovoří; nesmí být ani těkavý, nervózní, ani plaše uhýbavý
- každý muž má svůj vlastní *magický pohled*, který má „jiskru“, ale ne všichni muži jej u sebe znají a umí používat (čtete kapitolu Nácvik magického pohledu)
- *některé* ženy jsou přitahovány drzími, tzv. svlékacími pohledy *některých* pohledných mužů; většina českých žen však tyto pohledy vnímá jako vulgární.

Výraz obličeje:

- ženy jsou přitahovány přirozeně usměvavými muži; z usměvavé tváře vyzařuje kromě dobré nálady i erotická jiskra, jistota a tělesné zdraví
- mírné rošťacký, občas lehce přidržený, ironický výraz dráždí a přitahuje
- líbí se, když tvář muže přirozeně odráží jeho rozpoložení - když to není křečovitě strnulá a neměnná maska
- na druhou stranu se jim však nelíbí ani jakákoli snaha o přehnaně teatrální chování zavánějící neupřímností a pózou
- vyhrávají muži, kteří se nešklebí a nepitvoří, při smíchu nehýkají.

Gestikulace:

- názory žen se zde různí; shoda panuje v tom, že přílišné mávání rukama znervózňuje, působí nedospěle, a tedy nepřitažlivě; nadměrnou gestikulaci tolerují jen tehdy, je-li v souladu s výrazným temperamentem muže
- naopak přiměřené manuální znázorňování vlastních slov dodává hovoru živost a muži přesvědčivost
- otřesné jsou zlozvyky jako dloubání se v uchu, v nose, odstraňování jebáčků v její přítomnosti, a samozřejmě velmi odpudivé působí všechny pohyby, jimiž muži upravují polohu svého „nádobíčka“.

Chůze a pohyby:

- nejdál dojde muž s rozváznější, dospělejší, neklukovskou, neklátivou chůzí bez pobíhání, skákání a rozhazování rukama (ruce spíše podél těla)
- muži., kteří příliš spěchají, či místo chůze běhají, ženu znervózňují a nepřitahují
- nikdo, ani ženy, nemá rád předbíhání; jsou přímo alergické na muže, kteří nepřizpůsobí krok jejich elegantní chůzi, kteří je nutí za nimi „pobíhat“; mj. tírn dávají najevo, že na ně nemyslí (neplatí o fázi kontaktáže, kde je drzost namístě)
- pohyby by měly být vyvážené, spíše zdrženlivé; lépe působí, když se muž v nejdramatičtějších okamžicích života ovládne a neotáčí se za každou sukni, autákem, zapískáním či výstřelem. Jako v pohádce: dojdeš k pokladu, princi, ale nesmíš se ani jednou otočit.

Intelekt, vzdělání a slovní zásoba:

- to, jakým mužům dávají ženy přednost, je velmi individuální - některé zbožňují muže se širokoúhlým slovníkem a květnatým projevem, jiné je zase z hloubi duše nesnášejí
- ani ženy, které dávají přednost spíše květnaté mluvě, nesnášejí dlouhé rozvláčné řeči, školometskou preciznost, poučování a nudu. Ty, které intelekt přitahuje, se přesto s muži rády oddají i planému tlachání. Toto je kámen úrazu mužů intelektuálů a rozumbradů všeho druhu - jejich kontakty se ženami troskotají na neschopnosti bavit se aspoň chvíli zábavně o obyčejných věcech.
- příliš mnoho cizích slov může některé ženy téměř urážet (když se trapné vytahujete, anebo když mají mindrák z neznalosti); většina žen přehnané verbální snaživce neocení
- jazyk, jímž hovoříte, vás v jejích očích rovnou někam zařadí; ať už je vaše slovní zásoba malá nebo velká, nic s ní nenaděláte, nesnažte se ze sebe dělat něco, co nejste - mluvíte-li rádi bez příkras, lidově, od podlahy, budete imponovat kráskám jednoho druhu; hovoříte-li v rozvětvených souvětích plných cizokrajných slov, asi se zalíbíte kráskám jiného druhu
- zkušenosti balící ve svém projevu vynechávají (aspoň dokud ženu nemá jí jistou) hrubá, sprostá a odpudivá slova.

Odívání, účes a módní trendy:

- « ženám pochopitelné záleží na tom, jak je muž oblečen a jaký má účes; obojí prozrazuje nejen jeho vkus, ale také sociální zařazení, od něhož se může odvíjet perspektiva vztahu
- ženy mají rády muže, kteří mají *svůj styl oblékání*; to znamená, že v jejich oblečení i účesu lze najít jistý řád, jenž je sice v souladu s módními trendy, ale přitom je bezhlavě nekopíruje; vlastní styl obsahuje navíc osobité, slušící prvky
- ženám se líbí, když oděv i účes přirozeně respektuje temperament muže i jeho postavu; dobře zvolený oděv nechává přiměřeně vyniknout přednosti a skrývá slabiny; extravagantní košile na povahově mírnějším mladíkovi či nedůstojně obtažený střih kalhot u корпулентnějšího chlapa může citlivou dívku odpudit tak silně, že mu nedá šanci k rozvíjení kontaktu
- vlasy jsou už z dálky viditelnou součástí vašeho vzezření: kromě toho, že dotvářejí tvar vaší hlavy a ovlivňují vnímání výrazu obličeje (ulízané vlasy vypadají skvěle na sebevědomém sympatíkovi, ale působí zplihle na nevýrazném tichošlápkovi), prozrazují též mnohé o vašem vkusu a hygienických návycích; nenechávejte se stříhat od kamarádů - když jde o lásku, těch pár stovek za dobrého kadeřníka se vyplatí, ne?

- typické chyby v oblečení českých mužů, pro něž nás ženy odmítají: kombinace košile či trika zastrčeného v džínách s teniskami; ponožky v sandálech (je jedno, že mrzne); vzorované ponožky se zvířecími motivy, bílé či světlé ponožky svítící zpod oblekových kalhot atp.
- slipové trenky, neboli slipy, sluší jen minimálnímu procentu mužů, a to ještě musí jít o velmi dobře zvolený model; jestli si myslíte, že nejlepší je chodit s vakem mezi nohama, žijete v době ledové - ženám se slipy líbí jen výjimečně, a když je u vás objeví, začínají pátrat, zda vás ještě neodívá maminka. Noste volné trenky, anebo obtažené boxerky: jsou mužštější, budou vám více slušet a jsou v módě.
- pro poučení občas prolistujte módní časopisy; účes vybírejte a oblečení nakupujte po poradě se svou sestrou, kamarádkou anebo s kamarádem, kterému to podle vás sluší víc než vám
- nevhodně sladěné části oděvu, nedostatečná vytríbenost či nevкус v odívání jsou ale pro ženy stále snesitelnější než *špinavý zevnějšek*.

Osobní hygiena^ čistota a péče o vzhled:

- ženy se shodují, že čistota těla a oděvu je základním předpokladem k tomu, aby vůbec pokračovaly s rnužem v konverzaci; kontrolujte čistou vlasů a všech částí oděvu, kdykoli opouštíte své domácí hnízdo
- tak jako muži vyhledávají vonící ženy, ženy se zdaleka vyhýbají mužům, kteří páchnou; páchnoucích mužů se štítí, naopak rády setravávají v blízkosti těch, kteří voní; znám příběhy nešťastné lásky, kde láska prohrála v nerovném boji se smrdutýma nohama
- nejčastější příčinou nevábneho zápachu u mužů je ledabylost v osobní hygieně: nedostatečné mytí částí těla podléhajících rychlé zkáze (podpaží, choulostivých partií, nohou); nepřilíš časté praní a výměna prádla (ponožky a trenky mění dospělí muži každý den!); nošení pocených oděvů (už nikdy ven v triku, které mělo včera mokré fleky v podpaží); nepoužívání antiperspirantů. Též aplikace nevhodných či laciných voňavek, příliš masitá strava, konzumace velkého množství alkoholu, intenzivní kouření atp. To vše lze snadno napravit a žena to ví: když zapácháte, naznačujete, že nemáte poněti o tom, co žena potřebuje.
- vrcholně odporný (a to nejen pro ženy) je zápach z úst; kdo si nehlídá čistotu zubů a ústní dutiny, je na ženy ještě příliš mlád, anebo už příliš stár; nekontrolovaný zápach z úst dokáže dokonale zničit jakoukoli schůzku a dokonce vztah. Radím to nerad, ale radím: dýchněte na důvěrného přítele či rodiče, a - pokud přežije - ověřte, zda vám nepáchne z úst; přistoupí-li na váš test, dozvíte se možná, že se *to* o vás všeobecně ví; zápach z úst má v bezvětrí dostřel až několik metrů! U jednoho z mých kamarádů to byl podle jeho zjištění jediný důvod, proč ho ženy nemohly ani cítit a proč jej pouštěly k vodě.

¹ pohled na vaše ruce a nehty je také velmi výmluvný; ruce jsou prvním styčným bodem mezi vašimi těly - podáte jí ruku, pohladíte po vlasech... Špína za nehty není žádný důkaz, že jste schopni tvrdé manuální práce! Nemusíte provádět každý den manikúru, ale rozhodně si před každým setkáním se ženou ohlídejte, zda máte nehty pěkně zastřiženy a zda za nimi nestraší šedá hmota nehtová - pro ženy velmi odpuzivé. oči jsou nejvýraznější částí vašeho obličeje - zjistilo se, že dvojice lidí, kteří se mají rádi, se dívají navzájem do očí více než lidé, kteří se rádi nemají; udržujte proto uklizený i prostor v očních koutcích: uděláte tak místo pro to, aby vás měla ráda

ryba smrdí od hlavy; je řeč o mastných vlasech a vlasech plných lupů. Smrdíte-li od hlavy, smrdíte pro ženu celý (to je výklad onoho úsloví o rybě). Před setkáním se ženou si vlasy umyjte, zvláště když víte, že bývají často mastné.

stříhejte si pravidelně i nehty na nohou: dívky jsou na tento zdánlivý detail poměrně citlivé. S trochou štěstí s ní budete brzy ležet v objetí: a není nic horšího, než jí poškrábat lýtka děsivými ostruhami.

Pamatujte: ženy jsou velmi vnímavé na to, čemu my muži říkáme *detaily*. Jsou schopny odmítnout i velmi pohledného muže, pokud nedodrží výše uvedená pravidla. Nejen proto, že v nich vyvolá přímo fyzický odpor, ale také kvůli oprávněné obavě, že by jim udělal ostudu mezi blízkými a ve společnosti.

2

Krok druhý: kontaktáž

Jak vyhledat, oslovit a zaujmout neznámou ženu. Jak od ní získat kontaktní údaj, abychom ji později mohli pozvat na schůzku.

„Jsem už dva měsíce sama, ale zatím nemám náladu na nový v/tah. Přesto jsem se přistihla, že se občas zadívám na nějakýho kluka a v duchu si představuju, jestli by se mi líbilo s ním chodit," píše Klára v jedné internetové diskusi a pokračuje: „Nedávno jsem jela metrem. Jednomu sympatákovi jsem se líbila tak, že kvůli mně šlápl paní na nohu a musel se jí dlouho omlouvat. Občas po mně vrhal pohledy. Opětovala jsem je, ale ten klučina neudělal nic. Přece za ním nepůjdu! Vztekala jsem se! Vystoupil a dlouze se díval za vozem. Ani nezamával. Naštval mě. Neměl na to. Kdyby to zkusil, nevím, co by z toho vzniklo, ale byl by mi určitě sympatičtější. Chlapi jsou srabi.“

To je smutný příběh. Když jsem si jej přečetl, napadlo mě, že ten sympaták jsem byl určitě já; šlapu lidem na nohy a taky se občas k ničemu nemám. Nebudeme si nic nalhávat. Oslovení a balení ženy, kterou neznáme - neboli *kontaktáž* - vyžaduje jistou dávku odvahy a zkušeností.

Jde o mistrovskou část technologie lovu. Vstupujeme v ní na tenký led společenských zvyklostí, předsudků i obav ze strany oslovených dívek a žen.

Pamatujte: každý muž je schopen vtipně oslovit ženu či dívku tak, aby si získal její sympatie. Jste toho schopni i vy. Musíte však dobře zvolit místo, čas a způsob oslovení. Případné odmítnutí nesmíte *nikdy* považovat za prohru, ale brát jej s humorem.

Cíle kontaktáže jsou: oslovit ženu tak, abychom jí byli sympatičtí, a získat od ní kontaktní údaje. Prostředky, které k tomu potřebujeme: odvaha a záminka.

2.1

Nejpřirozenější překážka: tréma

Máme před sebou ženu či dívku, která se nám líbí (například jako onen sympaták v metru), a u níž cítíme, že bychom mohli mít naději. Cítíme nutkání podniknout rozhodující krok...

...jenže místo kroků přešlapujeme na místě a klepeme se trémou. Zdá se, že neexistuje žádný způsob, jak se k ní přiblížit. Najednou nám připadá nedostupná. Naše cesty se rozdělí. Tehdy pochopíme, že nedostupnou jsme si ji udělali sami, nejspíš navždy.

Ano, popsali jsme si obvyklý scénář. I ostřílení balící tvrdí, že tři z pěti žen, které by rádi zkontaktovali, nakonec oslovit nedokážou. Nestihnou to: nevymyslí včas vtipnou záminku a nechají se ovládnout trémou.

Hlavní mechanismus kontaktáže totiž vězí v tom, že záminka a tréma jsou *propojeny*. Dokud nevymyslíte záminku a neuvěříte, že zabere, tréma vás nepustí. Uvěříte-li však, že jste pro danou situaci právě vymysleli vynikající záminku, tréma nad vámi ztratí moc. Vtipná záminka je prostě trumf, s nímž vyhraje i nejnesmělejší nesmělík. Pro potlačení trémy proto musíte nejdříve pochopit zákonitosti dobré záminky a třeba se několik osvědčených záminek naučit nazpaměť. Více se o nich dočtete v další kapitole.

Je možné, že i s dobrou záminkou v rukávu se zpočátku nedokážete vnitřně uvolnit. Co s tím? Mám přátelskou radu. Předtím, než se pustíte do dobrodružství, opakujte si osobní mantru. Ta moje /ní zhruba takto: *jje to hra. Nemám co ztratit. Zkusím být drzejší a vtipnější než ostatní. Chci se pobavit vlastním pokusem. Jsem odvážnější než ostatní. Jsem poučenější než ostatní. Jsme ve vesmíru sami? Asi ano. Nemám co ztratit. Trapas neexistuje. Mám rád napětí. Ta holka o mě stojí. Stojí! Všechno je láska a já taky. Stejně jednou umřu,*" a zopakuj si ji několikrát. Mé taková meditace vždy uvolní a vyloudí mi na tváři docela působivý úsměv.

2.2

Záminka je trumf

„Ahoj, víš, že zezadu vypadáš, že se zepředu usmíváš?" - (dívka se směje) - „Vidíš, měl jsem pravdu!" To je jedna ze záminek, která rozesměje devadesát procent dívek a umožní navázání kontaktu. Jak to, že je tak účinná? Je totiž zábavná, originální a drzá. A především *maskuje pravý důvod oslovení*. Muž používající záminku předstírá, že se nechce s dívkou seznámit, ale že pouze plní jakousi oznamovací povinnost: a provede to velmi zábavně, aniž by jí lichotil. V tom je podstata fungování záminky.

Dobrá záminka zbaví ženu či dívku nervozity a dá jí nevinnou záminku k dalšímu zkoumání vaší osoby. Nejste-li ani atraktivní, ani smělí, *bez záminky* se do akce nepouštějte. Záminka je totiž také tlumičem nárazu: v případě, že žena nezareaguje příznivě, od záminky se důstojně odrazíte a zmizíte v davu, aniž byste si vyslechli přímé odmítnutí, které bolí.

Proč je *balení bez záminky*., tedy s otevřeně přiznaným účelem, tak riskantní? Vždyť někteří muži úspěšně balí ženy stylem: „Dobrý den, líbíte se mí, nechcete se seznámit?" Zkušenosti potvrzují, že tento

přímočarý způsob vychází jen velmi atraktivním, zkušeným a smělým mužům. Krasavcům a smělým totiž ženy v prvním momentě odpustí nevtipnost a neoriginalitu.

Průměrně pohlední a nesmělí však potřebují mnohem více času a slov, aby na ženu udělali dojem. Ohranou frází nebo lichotkou, která otevřeně přiznává, že se pokoušíme o balení, se obvykle okamžitě připravujeme o možnost nabídnout jí ze sebe víc. Kromě toho, atraktivní ženy v naší zemi jsou na tento typ balení často alergické; všední nabídky a ohrané lichotky jsou obvykle to jediné, co od nás na začátku slychají, a my jim pak splýváme v jakousi šedou masu sucharů-nadrženců.

Stejně důležité je vědět, že žena potřebuje záminku i kvůli *zachování vlastní hrdosti* - i když jste jí sympatičtí, nemůže hned říct: „Ano, taky se mi líbíš, pojďme si to užít.“ Musí dělat drahoty, abyste si svou odměnu zasloužili. Důvod, proč vám nakonec svěří něco tak intimního jako své telefonní číslo, musí být z jejího pohledu přesvědčivý a obhajitelný: když ne váš okouzlující vzhled, pak váš smysl pro humor, vaše inteligence, vaše vtipná drzost, váš šarm atd. Pokud nic z toho nenabízíte a jen žádáte, nemá důvod vám cokoli (a už vůbec ne sebe) dávat.

Proto radím: bez záminky nebalte, to už raději použijte jakoukoli pitomost, která ji rozesměje a uvolní atmosféru. Měla by být zpočátku zábavná, nejlépe originální, překvapující. Teprve později můžete nenápadně přidat nějakou pochvalu nebo povzbuzení. Taková kombinace je nejlepší, a my se ji naučíme namíchat.

Záminky, které nemusíte vymýšlet

Záminka může být od začátku vymyšlená, anebo se může opírat o skutečnou událost. Má-li se *opírat o skutečnou událost* (například si všimnete, že jí sklouzla šála přímo pod kola tramvaje a vyjí statečně vysvobodíte), je opět lepší, když vaše jednání vyzní zcela přirozeně, opravdově, *neboličsky*. Většinou ani nemusíte být zpočátku moc vtipní, vtip nahradíte vstřícností. Situace musí vypadat jako náhoda: nepomáháte jí se šálou, abyste balili, ale abyste pomohli. Musíte mít oči otevřené a být na takovou příležitost připraveni.

Univerzálním příkladem je tento: všimli jste si, jak se rozhlíží nebo se dívá do mapy. Oslovíte ji s úsměvem: „Vidím, že něco hledáš, a já vím, kde to najdeš.“ - Jak můžeš vědět, co hledám?“ - „Hledáš někoho, kdo ti poradí, nebo ne?“ Pokud přitaká, pak v případě, že to okolnosti umožňují, nabídněte, že ji navedete správným směrem. Jdu stejným směrem, doprovodím tě.“

I Pamatujte, že mnoho žen věří na osud, takže když se vám podaří využít okolností tak, že ve svém žiznivém plánu zneužijete náhodu,

budete ve velké výhodě. Pokud se jí zalíbíte, *osudovost setkání zesílí její náklonnost*: váš zájem o ni dostane v jejích očích větší váhu. Osudovost setkání hraje v ženských romantických fantaziích tak silnou roli, že se příznivě projevuje i později ve vztahu jako „velké počáteční plus“ uchované ve vzpomínkách.

Jak na místě rychle vymyslet originální záminku?

Sály krásným dívkám nepadají pod kola denně, a tak musíte vtipnou záminku většinou uplést na místě sami. Inspirujte se výtažkem z osvědčených haličských postupů:

1. Při vymýšlení záminky musíte myslet na ni, ne na sebe: pokud možno ji ze záminky nevynechávejte; nejlépe je začít s *otázkou*, která se jí nějak osobně týká. Vtipné otázky jsou vůbec ideálním startem konverzace. Pokud je otázka míněna vážně, nesmí se týkat vztahu mezi vámi a jí.
2. V začátku balení jsou nejúspěšnější ti, kteří dokážou být *vtipně drzí*. O technice vtipné drzosti se dočtete v dalších kapitolách, většina příkladů z této knihy ji využívá. Podstatné je, že budete-li příliš „hodní“, vaše vymyšlená záminka bude vypadat směšně a vaše záměry se zhatí.
3. Zkuste najít něco zvláštního *na ní samotné*. Něco, co právě dělá, jak je oblečená, s kým se bavila apod. Hlavně žádné banality typu: Jak to děláte, že jste tak krásná?“ Buďte vynalézaví a předvídaví; vymyslete něco, co vás nezařadí po bok amatérů, kteří se zmohli jen na otřepané fráze a kteří neuspěli.
4. Při vymýšlení záminky se inspirujte *prostředím*, v němž se pohybujete. Najděte nějaký pozoruhodný detail v okolí a dejte jej do kontrastního vztahu s ní. Hledejte rozpor, paradox, a řekněte jí o něm. Nebojte se být provokativní. Přemýšlejte o ní, potěšíte ji, dělá to málokdo.
5. Dobrou pomůckou, když ve stresu ztratíte nit, je metoda *vchod-íy-chod*. *Zní* to trochu divné, ale princip je jednoduchý: rozhlédněte se a podle místa a situace se inspirujte hranicemi, které dané místo oddělují od okolí. V tramvaji jsou to dveře. Na úradě chodby. Na poli cesty atd. To vám připomene otázky: kudy přišla, kam má namířeno, kdy přišla, kdy odejde, kam vede tamta cesta, jestli máte jít tudy, proč spěchá atd. Kouzlo metody je, že se dá použít vždy, a vždy inspiruje. Při prvním kontaktu nesmí nastat ticho.
6. Zkuste si vzpomenout nebo vymyslet, co zvláštního se vám přihodilo, než jste přišli na místo, kde se právě nacházíte. Podělte se s ní o čerstvý zážitek pod záminkou ala „Nezlobte se, já to prostě nemám komu říct...“ (a nečekejte na potvrzení, rovnou mluvejte).
7. Výbornou záminkou v případě, že jste se ocitli vedle ní najednou a nečekané, je náhlé zosnování nějaké situační konverzace, navazující na náhlost tohoto setkání. Jen pro dobré herce!

Příklad 1. Martin sedí vedle pohledné dívky v autobuse. Je v dobrém rozmaru. Něco mu ten den vyšlo, a má pocit, že nemůže nic ztratit.

Martin: (otočí se k ní s úsměvem) „Ahoj. Neznáš mě odněkud?“

Dívka: (pobaveně, prohlédne si ho) „To teda neznám. Měla bych?“

Martin: „Ani ne.“ (kroutí hlavou) „Ale! - Lidi na ulici má už pár měsíců zdraví a já nevím, proč. Tak se raději ptám předem, když si vedle někoho sedám. Konečně někdo, kdo mě nezná.“

Dívka: „Fakt tě můžu uklidnit, ale nikdy jsem tě neviděla.“

Martin: „Ani nevíš, jaká je to úleva.“

Dívka: (směje se a klepe si na čelo) „Nejsi trochu...?“

Martin: „Namyšlenej? Jo, to trochu jo, člověk si na tu slávu zvykne.“ (udělá z okna autobusu gesto „prezident zdraví lid“)

Dívka: (směje se) „...na hlavu jsem myslela jestli nejsi.“

Martin: „Asi jo. A kdo není. Copak ty nejsi na hlavu?“

Dívka: „Občas o mně říkají, že jsem trochu blázen.“

Martin: „No vidíš. Já jsem Martin, vítám tě mezi námi!“

Dívka: „Já jsem Daniela.“

Hovor pak pokračuje, Martin s ní vystoupí, ale protože v průběhu hovoru zjistil, že se mu Daniela až tak moc nelíbí, rozloučí se bez dalších nároků.

Všimněte si: „Neznáš mě odněkud?“ je typická *vtipná drzost*. Chlapci a muži většinou začínají frází: „Neznáme se odněkud?“, která je poněkud provařená a nevtipná. Martinova varianta je nečekaně opačná, a tedy vtipnější, sebevědomější, a jak hovor ukázal, skýtá inspiraci pro další vtipkování. Důležité jsou také momenty, v nichž Martin podsouvá namyšlenost i přiznává, že „je na hlavu“. Evidentně v dívce vzbudil svým neobvyklým chováním jisté podezření - kdyby jí začal vysvětlovat, že je úplně normální, zcela jistě by si jej zařadila mezi nefalšované šílence.

Příklad 2. Adam sedí v nádražní restauraci a zahlédne roztomilou dívku stojící opodál. Všimne si rozporu mezi nápisem na jejím triku (Stop globalizaci) a tím, že čeká ve frontě na zmrzlinu Schöller.

Adam: (postaví se za ni do řady a bez úvodu začne) „Jsem taky proti globalizaci!“

Ona: (překvapeně a pobaveně) „Opravdu?“

Adam: (mile a bez ironie v hlase) „Jo, a proto je mí trapně, že tady stojím na zmrzlinu globální firmy.“

Ona: „Fakt? Schöller je globální?“ (slovo „globální“ vysloví štitivě)

Adam: „No jasně, globální zmrzlina, koupíš ji všude, ne?“

Ona: (zakroucí hlavou) „Tak to stojím špatnou frontu.“

Adam: „Já občas taky stojím v nesprávný frontě, nic si z toho nedělej. Já si akorát ve frontě na globální produkty vždycky přes to triko navleču mikinu Nike a ni kdo nic nepozná.“

Ona: (směje se) „To je teda blbost.“

Adam: „Nojo, je. Jak se jmenuješ? Já jsem Adam.“

Ona: (podává ruku) „Valerie.“

Všimněte si: Adam vsadil na to, že dívka není zarytou antiglobalistkou. Protože usoudil, že blednoucí tričko nebude hostit vyostřené názory, otevřeně si z ní utahoval. Vsadil na její smysl pro humor a udělal dobře. Počáteční mírně útočnou ironii vyrovnal tím, že přiznal vlastní názorovou nevyhraněnost s t. Až se napětí uvolnilo, posadili se kousek stranou a půl hodiny si povídali, a nakonec si vyměnili čísla.

Příklad 3. Na lavičce sedí dívka. Čte knížku. Honza přichází k lavičce, ukáže na volné místo vedle ní a zeptá se: „Můžu?“ Dívka se usměje, Honza taky. Sedne si a povzbuzen jejím úsměvem rovnou začne.

Honza: „Co čteš?“

Dívka: (krátce zvedne a ukáže knihu Honzovi)

Honza: (nakloní se k ní chvíli si čte text) „Scénář!“

Dívka: „Ano.“

Honza: „Scénář této situace?“

Dívka: (směje se) „Ne, ten ru není, ale četla jsem ho někde jinde.“

Honza: „A jak to podle něj s náma dopadlo?“

Dívka: „Špatné.“

Honza: „Ajaj!“

Dívka: „Ajaj.“

Honza: (vymýšlí si) „Je to ta scéna, jak se dva hrdinové (ukáže na ni a na sebe) v afektu zavraždí v kuchyni nůžkami, přičemž po nich zůstává šest sirotek?“

Dívka: (směje se) „To je přesně ona.“

Honza: „Nojo., osudu se člověk nevyhne.“

Dívka: (stále s očima zabořenými v knize) „Nene, nevyhne.“

Honza: „Tak snad abychom popojeli podle toho scénáře. Dáš mi ten e-mail, ať se nezdržujeme?“

Dívka: „Jasně...“ (hraje hru dál, takže mu zcela samozřejmě nadiktuje e-mail, jako by to bylo dohodnuto předem; Honza se pak zvedne, rozloučí se s úsměvem se slovy: „Není to zrovna nejlíp napsaný drama, radší bych tu s tebou sedel dál, ale víme oba, že teď musím jít“)

Všimněte si: Honza začal docela drze, když se zeptal „Co čteš?“ Pale už se nechal volně inspirovat situací. Z jejich seznámení se vyvinul dvouletý vztah. Samozřejmě, takové žerty jsou možné, jen když narazíte na podobným humorem obdařenou ženu či dívku.

Příklad 4. Začněte plni dojmů: „Představ si, co se mi teď stalo...“ a nepusťte ji ke slovu, dokud nebude šokovaná vámi i vaším příběhem. Chvilku vás bude poslouchat a v ideálním případě se rozesměje. Pak se zeptá, proč jí to říkáte. „A komu to mám říct, když se mi to stalo teď?“ odpovzte a převed'te hovor do přátelské roviny.

Příklad 5. Jarek jede vlakem. V kupé podřimují dvě starší paní, a přímo proti Jarkovi, u okna, sedí krásná žena a mrzutě zírání ven. Vypadá jako nedobytná pevnost.

Jarek: (nakloní se k ní a promluví polohlasem) „Promiňte. Víte, že jste úplně jiná než ostatní ženy?“

Žena: (chvilí se nic neděje, pak se hlaveň pomalu otočí a zamíří na Jarka) „Cože?“

Jarek: „Jste úplně jiná než ostatní ženy.“

Žena: (smrtelně vážně, byt' ne úplně bez zájmu) „V čem?“

Jarek: „Vlastně ještě sám nevím.“ (rozhlédne se po kupé a pak pohlédne na ni, jako by porovnával)

Žena: (všimne si Jarkova pohledu, a když uvidí paní s otevřenou pusou a druhou, která pochrupe, dovtípí se a uvolněně se rozesměje)

Jarek: (využívá toho, podávají ruku) Já jsem Jarek.“

Žena: (potřeše mu rukou) „Hana.“

Konverzace pokračuje další půlhodinu. Povídají si o všem možném, i o povinnostech, kvůli kterým se Hana stěhuje na čas do menšího města, a pak si na sebe vymění kontakty.

Všimněte si: Jarek na Hanu uplatnil *vtipnou drzost*, když ji oslovil zjevnou pitomostí („jste jiná než ostatní“). Věděl, že si o něm Hana bude myslet, že je nepřiliš důvtipný dotěra, a chvíli jí ponechal pocit převahy. Dostal ji nakonec tím, že ji převezl. Musel vsadit na to, že ji pohled na spící dámy za daných okolností rozesměje.

Příklad 6. Kristián stojí ve frontě na poštovním úřadě. Do haly vstoupí žena jeho života. Na první pohled cítí, že je to Ona. Ona však nic netuší, spěchá pro balíček a blíží se k frontě, v níž Kristián stojí jako poslední. Kristián se ohne a začne si zavazovat tkaničky; průhledem mezi nohama vidí, jak se kráska zastavuje za ním. Dokončí (fiktivní) uzel, narovná se a otáčí se k ní.

Kristián: (velmi zdvořile, oficiálně) „Velmi se omlouvám, Že vás tato fronta uvítala mou zadnicí. Je to nezdvořilé."

Ona: (zaskočeně) „Nic se nestalo, to je v pořádku. Nevšimla jsem si." Kristián:

„Myslím, že by bylo důstojné, abych vás pustil o jedno místo dopředu." Ona: (s

úsměvem) „To opravdu není třeba, děkuji." Kristián: „Trvám na tom." Ona:

„Opravdu ne, ráda jsem poslední."

Kristián: (ustoupí stranou a neústupně pokračuje) „Pokud nepůjdete sama, zařadím se za vás násilím."

Ona: „Dobře, když jinak nedáte." (popostoupí vpřed) „Ale já si vašeho uvítání vůbec nevšimla."

Kristián: „Pak se musím představit znovu." (ohýbá se, ale pak si to náhle rozmyslí; podávají ruku a představuje se) Jsem Kristián." Ona: Já jsem Marie."

Všimněte si: Kristián *začíná* omluvou. Přestože na jiném místě knihy rádím, aby muž nikdy nezačínal oslovení omluvou, v tomto případě povolují výjimku. Celý výstup je postaven na nadsázce, a tak tu omluva není omluvou, ale drzou parodií na ni. Omluvný úvod proto Kristiánovo postavení vůči ženě nesnižuje.

Po skončení hovoru Kristián Marii doprovodí k zastávce, a než se rozloučí, navrhne jí, že by se mohli potkat znovu na tomtéž místě v tutéž dobu za týden. Místo odpovědi od ní dostane návrh, zda by nebylo jednodušší domluvit se na nějakém příjemnějším místě, třeba v hospodě, což se i stane.

Další příklady drzých záminek

Příklady drzých a zjevně lživých záminek, které byly mnohokrát úspěšné použity:

- (u bazénu, poté, co chvíli sledujete její legrační plavecký styl, s úsměvem) „Nechodili jsme spolu do akvabel?" - „Proč? Asi ne." (směje se). - „Napadlo mě to, když vidím tvůj originální styl." - (dívce ztuhl úsměv) - „Ale nic si z toho nedělej, mě taky vyhodili."
- (k dívce čtoucí si noviny, s úsměvem) „Promiň, máš ty noviny obráceně, takhle je nemůžeš číst." - Jak obráceně?" - „Aha, to se rní jen zdálo, díval jsem se na ně hlavou dolů." - „Co?" - „Zavazoval jsem si tkaničku a zmátlo mě to."
- „Jsem ze Švédska a neznám to tady, nevíš, jak se dostanu na Václavák?" (v Brně na náměstí Svobody)
- „Vidím, že neseš těžkou tašku. Nechceš vzít i tu moji?"
- „Ahoj, nechodili jsme spolu pár let?"

„Čirá zvědavost" jako záminka

Občas můžete jako záminku použít zvědavost. Například: „Nikdy jsem tě tu neviděl. Ty tady někde bydlíš?" V případě, že uslyšíte: Jistě, proč se ptáš?", může být vaší odpovědí například: „Z číré zvědavosti." Tím se vaše „čirá zvědavost" stane čirou záminkou, pokud v ní pokračujete. Proti zvědavosti lze přece jen stěží něco namítat. Ano, občas uslyšíte výhradu, že je neslušné vyptávat se cizích lidí atp.; na to jsem svého času odpovídal stručně: ptám se, a proto toho hodně vím. Namyšlené, ale adekvátní; copak je na zájmu o nejbližší svět kolem nás něco sporného? Napadá mě vždy mnoho otázek, když vidím osamělou ženu či dívku:

- „Píše on?" (k dívce na zastávce, která si přečetla sms a usmála se, jako by ta zpráva byla milostná)
- „Zamilovaná?" (k dívce, která kypí energií a rozdává jen tak úsměvy)
- „Milý deníčku, sedíš v kavárně. Ted' si k mému stolku přisedl nějaký sympaták. Píšeš si deníček?" (když se posadím k ní ke stolu a chvíli nenápadně pozoruji, jak píše do nějakého sešitu)
- „Čteš ráda, nebo z donucení?" (vážná nad knihou).

Na většinu z těchto dotazů slyším podobnou odpověď: proč se ptáš? A na ni s úsměvem vždy kontruji: protože mě zajímá, co odpovíš.

Pro muže tvořící: dílo jako záminka

Stastní jste vy muži *tvořící duo*, které může ženu zajímat. *Tvůrci*: muzikanti, grafici, spisovatelé, básníci, sochaři, tanečníci, novináři, herci, a snad i politici ... ale také *majitelé* hospod, barů, domů a lesů, firem, obchodů, i luxusních vozů... vy všichni jste ve výhodě. Máte totiž v ruce cosi hmatatelného a výjimečného k nabídnutí, anebo přinejmenším k ukázání. Máte něj sůvěrnější *záminku k získání kontaktu*, a v případě uměleckého díla i záminku ryze osobní.

Pokud tedy něco tvoříte nebo něco výjimečného máte, nestyďte se za to, předvádějte se a dožadujte se názoru. Žádost o názor se jen těžce odmítá; je to dokonalý důvod k oslovení a získání kontaktu. A když uslyšíte otázku: „Proč se ptáte zrovna mě?", odpovězte: „Ptám se jen těch, kteří na první pohled nějak vybočují z průměru."

Můj kamarád Vojta, poměrně neprůbojný mladý muž průměrného vzhledu, se stal členem jisté hudební formace. Od té doby, co jsem jej navedl, si nemůže vynachválit způsob seznamování „rozdáváním". Neustále u sebe nosí cedéčka s nahrávkami kapely; když uvidí pěknou posluchačku, zdvořile ji požádá o názor. Málodky je odmítnut, byť výtečnost takto získaných kontaktů je nízká. Nedávno se mu stala tato příhoda:

U prodejny cedéček stála dívka a četla si plakát ve výkladu. Vojta k ní přistoupil.

Vojta: „Ahoj. Můžu se tě na něco zeptat?“

Ona: (trochu překvapeně) „No podle toho, na co.“

Vojta: „Hraju v kapele a chtěl bych se tě zeptat na názor.“

Ona: „V jaké kapele?“

Vojta: „Hash To Backslash. Asi nás ještě neznáš. Mám tu cedéčko, dám ti ho, po slechni si ho a napiš, kontakt je v bookletu.“

Oba se ještě chvíli baví o oblíbených hudebních žánrech. Dívka dostává prostor si Vojtu prohlédnout, vyslechnout. Vezme si cedéčko Vojta se rozloučí: a čeká.

Všimněte si; Vojta to měl zpočátku snadné - mohl se opírat o téma, které dobře zná a v němž je jiný než ostatní. Měl co nabídnout, byť se s dívkou nemusel shodnout na stejném hudebním vkusu. Byl zcela uvolněný.

Ano, dívky dávají přednost mužům, kteří „dělají něco svého“ a jsou pro něco nadšení. Pokud už nejste, nadchněte se pro něco - a budete o krok dál.

Nedoporučená oslovení a nevhodné záminky

Jak už jsme si řekli výše, většina žen nedá příliš prostoru průměrně vypadajícímu muži, který začne ohranými frázemi jako jsou například tyto:

- „Neznáme se odněkud? Někoho mi připomínáte/“
- „Jste velmi pěkná.“
- „Nechcete se seznámit?“
- „Jste krásná, nejste náhodou modelka?“
- „Líbíte se mi, můžu vás pozvat na kafe?“
- „Sluším to.“
- „To je ale vedro.“
- „Jste krásná jako moje první láska.“
- atp.

S těmito zaklínadly (v naší ukázce navíc zbaběle oslabenými vykááním) obvykle nedojdete dál než za její strohé: „Děkuji za kompliment.“ Chválit samozřejmě můžete, ale až poté, co jste ji zaujali i jinak.

Také se vyhněte záminkám na choulostivá témata: sexuální, politická, společenská. Málokdy si vystačíte s komentováním počasí (pokud se kolem vás neprohnala vlna tsunami). Působí-li dívka či žena jen trochu křehce, nedělejte sexuální narážky ani sexuální vtipy (nikdy: Jak se na tebe tak dívám, myslím, že máš kladný vztah k sexu.“). Nikdy hovor neotvírejte nějakým extrémním, kontroverzním tématem, u něhož si nemůžete být jistí, na jaké straně stojí.

Něco jiného je ovšem použití vtipné drzosti.

Proč se ženám líbí drzí hoši a jak to drzí hoši dělají

Mezi svými kamarády mám několik velmi úspěšných haličů a už mnoho let se od nich (a doufám, že i oni ode mne) učím. Jsou to muži různých typů: liší se věkem, vzhledem, společenským zařazením, povahou. Snad vás potěší, že na první pohled všichni do jednoho vypadají celkem obyčejně. U žen jsou však neobyčejně úspěšní. Jak balí?

Jeden z nich začíná balit třeba větou: „Neznáš mě odněkud?“, jiný na to jde přes své výjimečné pohybové nadání, třetí píše neodolatelné e-maily, čtvrtý svými nápady rozesměje i truchlící rodinu... a tak bych mohl pokračovat. Každý balí jinak. Otázka zní: mají ve své balič tech-nologii něco výrazného společného? - Ano, mají.

Než si prozradíme jejich tajemství, musíme si zkráceně připomenout, co ženy očekávají od mužů. Vzoreček jejich očekávání by se dal shrnout do pěti O. Žena podvědomě či vědomě touží, aby ji muž

- Ochránil,
- Obveselil,
- Objal,
- Oplodnil,
- Obstaral materiálně ji i případně vzniklou rodinu.

OOOOO! Samozřejmě, tyto pojmy míníme v nejširším možném smyslu. Za *ochranou* se skrývá jeho síla, zdraví, odvaha, schopnost se domluvit s lidmi..., za *obveselením* aspoň v něčem výjimečná a zdravá mysl, temperament, smysl pro humor i dobré společenské postavení..., za *objetím* je schopnost milovat, věnovat jí pozornost, něhu a porozumění, za *oploďněním* je pohlednost, sexuální temperament, potence i věrnost, za materiálním *obstaráním* vidí zejména ženy po pětadvacítce u muže schopnost jít za svým cílem, jistotu finančního zajištění, vztah k otcovství, péči o rodinu. Mladší dívky do pětadvaceti let jsou u pátého oka naštěstí shovívavější.

Spolehlivý semafor

Všech pět oček vstupuje do hry v okamžiku, kdy se na vás žena podívá. Její vnitřní senzory okamžité rozsvěcují zelená, oranžová a červená světýlka u každé z položek podle toho, jak působíte a jak se projevujete. Stačí jediná červená na jejím vnitřním semaforu a výlet končí. Naštěstí zpočátku svítí spíše oranžové než červené, což znamená: zatím nevím, chlapče, vyčkám chvíli, předved', co umíš.

A tady je naše šance. Cílem baliče je přepnout všechny oranžové na zelenou, minimalizovat červené.

Škrtejte se mnou nejdříve ta oka, která stejně nemůžete ovlivnit, a to od konce: *Obstarání materiální* - dlouhodobá práce, na schůzce

neovlivníte, hop nebo trop. Škrtáme. *Oploďnit ji* dokáže nejspíš každý z nás, ať vypadáme jakkoli. Nic výjimečného, čím by se dalo na schůzce předvádět. A jestli se fyzicky líbíte/nelíbíte, tedy krom oblečení, už také neovlivníte. Škrtáme. *Obejmout* - o tom, že jste schopni ji milovat a být k ní citlivý, není nejmenších pochyb. To je stránka vaší osoby, kterou nemusíte dokazovat, rozhodně na své něze nesmíte balení stavět, dokud nebude zamilovaná, nebo zoufale něhychtivá. Škrtáme. Zbývají dvě položky: *Ochránit* a *Obveselit*. A teď to přichází: zde můžete svést rozhodující bitvu!

Ochránit ji... ale před čím vlastně?

Paradoxní odpověď: před vášní a touhou! Samozřejmě před vášní a touhou jiných mužů. Nejde o to, abyste s nabitým kalašnikovem obcházeli kolem jejího domu, žárlivě ji střežili a pro jistotu odposlouchávali její hovory. Jde o to *působit jako odvážný muž, který si umí poradit se sebou, s jinými muži i s jinými ženami., když je to potřeba*. Jak ale zapůsobit jako odvážný muž, když ji nic vážně neohrožuje a když žádná skutečná konfrontace nenastává?

Dostáváme se k samotnému tajemství této kapitoly, k tajemství, co mají mí haliči společného: jsou *drzí*.

Asi vám to připadá nesmyslné. Žena přece očekává, že budete citliví a pozorní, že ji nebudete uvádět do trapných situací, do rozpaků... Není to pravda. Mýlíte se. Právě *drzost ve vtipném balení (balení vtipnou drzostí)* je na začátku onou cestou k rozsvícení dvou hlavních zelených kontrolky na jejím semaforu. Vtipně drzý muž totiž vypadá odvážně a zkušeně.

Nezaměňujte však *vtipnou drzost* s neomaleností či necitlivostí. Všechny ingredience musejí být ve vyváženém poměru. Musíte být samozřejmě drzí přiměřeně a citlivě. Musíte ji svou drzostí nejen překvapit, ale především rozesmát, pobavit, neboli *obveselit* (a to je ta druhá hlavní kontrolka, kterou balící snadno zazelení, když vědí, jak na to). Níže si ukážeme konkrétní ukázky vtipné drzosti.

Proč drzost zabírá?

Říká se, že ženy chtějí muže navenek drsné, uvnitř citlivé. Vyplývá to z podvědomé potřeby najít citlivého a vnímavého otce rodiny, který by byl schopný uchránit ženu (i rodinu) před nepřízní osudu. Mužů v soukromí skutečně hrubých, necitlivých a neschopných lásky však není tolik, aby se citliví stali nedostatkovým zbožím či vzácností. Ženy proto považují *citlivost za samozřejmou vlastnost každého muže* (ty zcela bezcítěné rychle poznají). Teprve *drsnost navenek (při zachování citlivosti uvnitř) je pro ně vzácnost*. Lze také říct, že citlivost je přirozenost, s níž se jako muži rodíme, ale přiměřené drsnosti se musíme teprve přiučit -je to pracně získaná schopnost.

Nesmělí a nezkušení muži proto dělají zásadní chybu, když neustále předvádějí svou citlivou stránku (tedy jedno jediné očko z našeho seznamu) a když se domnívají, že tím ženě zaimponují. Nesmysl, přátelé: zamilovaného a něžného blázinka už naše milá viděla tisíckrát. „To umí každý," chce se jí zvolat, „...tak nebuď moulá a ukaž, jestli jsi chlap!" Ženu přitahují drsníci, ale jen pokud to umí se ženami,

Když jsem se s kamarády baliči bavil o drzosti a byl svědkem jejich pokusů, bylo mi jasné, že ne každý je hned od začátku vtipné drzosti schopen. Chce to najít v sobě odvahu dávného lovce a naučit se od současníků pár figlů. Všichni do jednoho mi ale potvrdili, že (podobně jako já) začínali coby „nesmělí moulové".

Proto zopakujme: *vtipná drzost* svědčí o naší odvaze riskovat, o schopnosti improvizovat, o našem smyslu pro humor i o tom, že máme *cit*, neboť známe hranici, za kterou již nelze jít. Budete-li vtipné drzí, okamžitě vybočíte z řady hodných citlivých hochů, jejichž hlavy jsou nabodnuty na plotu před jejím domem.

Jak to ti drzí hoši dělají?

- V první řadě, *drzé je už samotné oslovení na*. ulici, v tramvaji či hospodě v nepřítomnosti společníka, který si odběhl na toaletu atd. Baliči po tvrzení, že seberou-li odvahu a využijí-li vhodně moment překvapení, sbírají body po desítkách už v okamžiku, kdy takto drze navázali kon takt.
- Baliči jsou vtipně drzí *zejména při prvním kontaktu*, aby zaujali a udělali dojem (OO); během dobývání drzost ustoupí naslouchání, zachovávají si ale vtip a příležitostnou ironii.
- Vtipná drzost se vlastně projevuje tak, že ženu *provokuje nebo přímo naštvě a rozesměje ji* (byť ne hned); nesmí se jí však nikdy hluboce dotknout, tedy neměla by se týkat jejích slabých míst či zjevných mindráků apod.
- Vtipná drzost vyžaduje chůzi po tenké hranici *mezi slušností a nezdrvořilostí*; jednou nohou je balič stále v průšvihů; když vycítí, že ženu opravdu naštvál, nezačne se ale omlouvat, jen vtipně vykličkuje. Také si umí nasypat popel na hlavu, aniž by mu na ní ulpěl. Znovu ji totiž rozesměje, čímž se očistí, a pak se k ironii klidně znovu vrátí.
- Vtipně drzý rozhovor je plný *zvrátů* a z pohledu ženy působí živelně a „že vlastně neví, na čem jsou"; už už si myslí, že chlapečka chytla při nějaké trapnosti, ale pak zjistí, že to byl jeho drzý figl.
- Při vtipné drzosti se dají jako rozbuška použít otřepané fráze mužů, na něž je zvyklá reagovat typickým přehliživým způsobem, které však balič totálně překroutí, čímž ji vyvede z míry a samozřejmě zaujme; čtěte příklady v knize.
- Nástrojem vtipné drzosti může být i nebetyčné *vytahování a vycblou-*

balení se: dá se očekávat, že se vás pokusí nějak srazit na zem, ale vy jste krok napřed, neboť jste na to připraveni.

- Balení vtípnou drzostí se podobá *kročení divokého koně*: sedíte mu na hřbetě, držíte uzdu hovoru ve svých rukou a dráždíte ho, dokud se neuklidní a nepoddá.

Většina úspěšně završených příkladů balení v této knížce může posloužit jako ukázka vtípné drzosti: stačí zalistovat. Následující příklady jsou doplněny podrobným výkladem.

Příklad vtípné drzosti - Můžeš na okamžik?

Menší hospůdka nabitá k prasknutí. Hluk, kouř, tmavší, intimní osvětlení. Adam s Hynkem sedí u stolu uprostřed, pozorují bavící se partu v rohu místnosti. V partě jsou tři dívky, z toho se jedna Adamovi velmi líbí, a čtyři mladí muži, nejspíš kamarádi, verbálně se přetlačující o pozornost dívek. Zdánlivě neřešitelná situace. Adam však rychle vymýšlí strategii, zvedá se a prodírá se k jejich stolu. Když přichází, stolovníci jej zaregistrují. Sklání se zezadu k dívce, poklepe jí na rameno a až se dívka otočí, s naprosto suverénním tónem podobajícím se příkazům vyzve:

Adam: (jako učitel na žáka) „Můžeš na okamžik?“

(Adam se usměje, otočí se a poodejde tak, aby zabránil jejímu „Proč?“. Je k ní zpočátku chvíli otočený zády - tuší, že jakákoli jeho odpověď na takovou otázku způsobí, že se dívka nezvedne, dokud jí neodpoví, a že tak nastane trapas. Na dívce jsou znát rozpaky, chce vědět, o co jde. Adamova suverenita v ní vzbuzuje zvědavost. Vlastně ji ani nenapadne, že ji Adam balí. Adam se zastaví kousek stranou a povzbuzuje ji spikleneckým kýváním a pohybem ruky, který děláme, když chceme někomu něco říct rak, aby to nikdo jiný neslyšel. Dívka se omlouvá společníkům, kroutí hlavou, zvedá se a přichází k Adamovi.) Dívka: (zvědavě) „O co jde?“ Adam: „O tebe.“ Dívka: (překvapeně) Jako jak?“

Adam: (spiklenecky, s úsměvem) „Víš, co se tady o tobě povídá?“

Dívka: (nedůvěřivě) „To teda nevím.“ Adam: „Že jsi na holky.“

Dívka: (směje se) „Fakc? A kdo ti to řekl?“ Adam: „Takže je to pravda! Taková škoda.“ Dívka: „Není to pravda. Kdo ti to řekl?“

Adam: „Já ho neznám, už tady není, ale prý to ví každý. Takže jsi na kluky?“

Dívka: „Myslím, že jo.“ (rozesměje se) Adam: Jsi si tím jistá?“

Dívka: „Jsem.“
 Adam: „Výborně, myslel jsem si to. Takže jsi i na mě! Jmenuju se Adam.“
 Dívka: (nepřestává se smát) „Ahoj, já jsem Lucie.“
 Adam: (ukáže pohledem na její společníky) „To jsou ti tví kluci, jo?“
 Lucie: „Jo, to jsou oni.“
 Adam: „Chodíš se všema naráz, nebo je to štafeta?“
 Lucie: „Jak kdy, někdy naráz, někdy po jednom.“
 Adam: „Dobře sis to zařídila!“ (otáčí se směrem ke stolu) „Ale mně se ten tvůj harém, Lucie, stejně nějak nelíbí. Je jich hodně, ale nemůžou ti stačit. Dám ti svoje číslo, kdyby hoši dostali rýmu nebo jim maminka zakázala vycházky. Ne?“
 Lucie: „To by šlo...“
 Adam: (skáče jí do řeči) „...nebo víš co, dej mi číslo ty a já ti pošlu svoje.“
 Lucie: „Dobře.“ (nadiktuje číslo Adamovi do mobilu)
 Adam: „A teď už utíkej za hochy, ať jim není smutno.“
 Lucie: „Ale pošli to svoje číslo hned, nebo prozvoň.“
 Adam: „Jistě. Ahoj.“

Komentář: Vynikající výkon! Typická ukázka vtipné drzosti. Začátek skutečně připomíná hru na učitele a žákyni (nicméně Adam se choval jako milý a přátelský učitel!). Adamovo suverénní vystupování i požadavek, aby Lucie odešla od stolu, byly totiž jediným způsobem, jak mohl připoutat její pozornost a zbavit se soků. Kdyby se jí snažil zaujmout u stolu, čelil by konkurentům i jí samotné; v takové situaci by nebyla ochotna se s ním bavit, natož mu dát na sebe kontakt.

Nekompromisní způsob, jakým ji vyzval, byl v tomto případě rozhodující. Kdyby zaváhal a ona mu stihla položit otázku „proč?“ (mám za tebou jít), role by se přehodily: ona by byla učitelkou, on žákem. Kromě ztráty dominance by jeho odpověď vyzněla divně a nebyl by navozen osobní kontakt.

I to, jak Adam rozvinul hovor, je vynikající. Podařilo se mu z Luciiných kamarádů vtipně udělat ťulpasy. Kromě toho jim Lucii vlastně unesl před nose a oni tomu jen bezbranně přihlíželi. Lucie si je Adamovy přesilovky vědoma; dobře ví, že na takový kousek si netroufne každý, a imponuje jí to - i proto je Adamovi okamžitě nakloněná. Až se vrátí ke stolu, budou jí hoši aspoň chvíli připadat trochu fádni a dětinští.

Všimněme si ještě jednoho momentu: Adam navrhuje, že dá Lucii číslo, ale vzápětí (když vidí, že se tváří příznivě) to otočí a řekne si přímo o její. Někdy je tento dvojstupňový způsob účinnější a méně násilný než přímá výzva.

Poznámka: metoda „Můžeš na okamžik?“ je osvědčený způsob balení v hospodě nebo ve společnosti!

Druhý příklad vtipné drzosti - Teď ti řeknu, co se bude dít

Drsnějším příkladem vtipné drzosti je scénář, který mi vyprávěl jeden úspěšný balič. Používá jej prý jen při slavnostních příležitostech: když má velmi dobrou náladu. Jde po rušné ulici a srovná krok s dívkou.

Milan: (s úsměvem) „Teď si s tebou budu dvě až tři minuty povídat.“

Dívka: (překvapeně mlčí)

Milan: „Řeknu ti přesně, co se bude dít. Půjdeme teď spolu tamtím směrem, řekneme si pár věcí o sobě, já se budu vyptávat, ty budeš odpovídat, ty se budeš vyptávat, já budu odpovídat. Až tam dojdeme, tak podle toho, jak jsem se po cestě bavil, si vezmu tvoje číslo, anebo nevezmu. To je moje předpověď.“

Byt: to zní velmi ředitelsky, Milan nikdy neopustí přátelský tón. Po úvodním dialogu začne konverzaci znovu tak, jako by se teprve potkali, například větou „Ahoj. Jak se jmenuješ?“

Vím, divíte se, ale funguje to: dívky jsou většinou překvapené, ale pokud se to děje za bílého dne v proudu lidí, nebojí se a překvapení se změní ve zvědavost a zájem. Milan se pak „v jejích očích učiní sympatickým“ a na závěr své číslo obvykle dostane. Je to ovšem skutečná drzost a doporučuji jen těm, kteří perfektně ovládají svůj projev a dokážou vycítit, kdy se žena cítí ohrožena.

Třetí příklad vtipné drzosti - balení z kota

Léto. Klidnější ulice. Petr jede na kole po silnici a zezadu se přiblíží k dlouhovlasé dívce svižně kráčející po chodníku. Jede vedle ní, ale asi o metr napřed. Jednou nohou se ledabyly odráží od země. Chvilí dívku doprovází, dokud si jej nevšimne.

Dívka: (všimne si Petra, ale pokračuje beze slova v chůzi)

Petr: (nasadí rošťácky drzý úsměv) „Ahoj.“

Dívka: „Ahoj.“

Petr: (suverénně s úsměvem) „Budu tě teď chvíli doprovázet.“

Petr pokračuje v podobně drzém stylu jako Milan v předchozí ukázce. Muž na kole působí pro dívku trochu nevyzpytatelně, takže v průběhu hovoru musí být Petr mnohem mírnější. Vtipně *drzý je* totiž už samotný fakt, že se s dívkou dá do řeči „z kola“.

Bud' připraven, vždy připraven!

Heslo z nadpisu, které dříve volali pionýři, dnes skandují balicí, Možná už několik měsíců chodíte na party nebo diskotéku s pracov-

nírn úkolem „tento večer už musím konečně nějakou sbalit“. I já jsem prošel zajetím stereotypů, škoda mluvit. Radím: na nějaký čas zapomeňte, že váš oblíbený klub, diskotéka či kam chodíte stále neúspěšně balit, je místo určené k balení! Nejen páteční noc je určená k navázání kontaktu! Otevřete oči, nastražte smysly a využívejte těch nejvšednějších příležitostí.

Nedávno jsem potkal kamaráda, s nímž jsem dříve probíral jeho problémy při seznamování. Ted' vyprávěl svou novou zkušenost a chlubil se úspěchem. Nastoupil do výtahu v jakési bance, ve druhém patře přistoupila dívka; rozklepal se - vůbec se necítil na jakékoli dobrodružství, byl zvyklý pokoušet se o seznámení spíše po hospodách, ale dívka se mu neodolatelně líbila. Povzbuzoval se mým doporučením, že ty nejlepší příležitosti přicházejí ve všední den a jsou nečekané.

V šestém patře (to byla chvilka!) ji oslovil a velmi zdvořile se zeptal, jak se jí ve výtahu jede. Nic chytřejšího jej prý nenapadlo. Odpověděla, že si nemá na co stěžovat - a proč se prý ptá. Řekl jí, že je servisní technik výtahů a zajímá ho, jak jsou lidé spokojeni s jeho prací. Dívka se mile rozesmála, vystoupil s ní, rozloučil se, počíнал dole v hale, než si vyřídí své věci - a pozval ji na kávu. Souhlasila. Když jsem ho potkal podruhé, těšil se už na druhou schůzku s ní a byl velmi spokojen s tím, jak si poradil s nečekanou příležitostí.

Nepohrdejte žádnou situaci, ani žádnými okolnostmi. Když se zeptáte přátel, zjistíte, že většina z nich se *neseznámila* na místech, která se považují za balírnu.

I Dejte příležitosti šanci: naučte se *trávit čas mezi lidmi a buďte připraveni využívat všedních příležitostí.*

2.4

Jak při prvním kontaktu zapůsobit

Má-li být muž úspěšný u žen, musí *v nich vytvářet pocit, že šíje vědom hodnoty sebe sama*. Musí z něj být cítit přesvědčení, *že to, co nabízí, je kvalitní*. Pokud to nedokáže, nemůže být rovnocenným partnerem a ve hře zvané Balení dostane leda roli prosebníka. Všimněte si, že nepoužívám tvrzení „muž musí být sebevědomý“, protože pojem *sebevědomý* jakoby vyžaduje suverénní vystupování a celkovou dokonalost. Muž ale ani zdaleka nemusí být suverénní a už vůbec ne dokonalý, aby získal ženu! Stačí, že si je *vědom některých stých kvalit a že o těchto kvalitách dává ženě tušit*.

Znovu si připomeňme, že ženy mívají za partnery a milence muže různých povah a typů, a berou je včetně jejich slabých stránek (jinak bychom dávno vyhynuli). Vyhýbají se pouze nešťastníkům, kteří v sobě

za žádnou cenu neumějí podpořit co lepší. Přitom je stoprocentně jisté pánové, že každý z nás má co nabídnout. Věřte, že existuje žena, která by chtěla právě vás: protože jste chytří a nejste úplní gauneři.

Proto nikdy napoprvé *neoslovujte ženu omluvou* (pokud jste ji předtím omylem nepolili čajem). Nikdy žádné: „Slečno, omlouvám se, ale..." nebo: „Promiňte, že obtěžuji..." Samozřejmě, že v prvním okamžiku vždy *obtěžujeme*. Roli obtěžujícího ale sami nesmíme hned přiznat, neboť jí tím naznačíme, že pochybujeme o své hodnotě. Pozici obtěžujícího musíme nejdřív zamaskovat úsměvem a vtipem: a pochybnosti smíme vyjevit, teprve až ji rozesmějeme. Porovnejte, jak zní: „Dobrý den. Zaskočil mě váš zvláště zvládnutý stín. Víte o něm?" oproti předchozímu: „Promiňte, že obtěžuji..." atp.

Ženu vždy nejvíce zaujme vtipná drzost, o které pojednává kapitola Proč se ženám líbí drzí hoši a jak to drzí hoši dělají.

Chování, které k úspěchu nepovede:

- snaživé, přímočaře lichotivé, dotěrné
- « omluvné, prosebné, přemlouvavé (neplést s vtipným naléháním)
- sebeponižující, lítostivé
- postrádající víru ve vlastní hodnotu
- nevtipné a příliš vážné
- slovně nesrozumitelné, přehnaně intelektuálské
- slovně nebo tělesně agresivní, buranské
- postavené na sexuálních narážkách
- zaměřené pouze na sebe
- křečovitě, pozéřské
- sebezjistě tak, že aby zachovala hrdost, bude muset odmítnout
- špatně zvolené tykání či vykání
- v nějakém dalším ohledu přehnané.

Chování, které úspěchu spíše napomůže:

- ve všech ohledech vyvážené
- vyzařující víru ve vlastní hodnotu, zdravé sebevědomé
- usměvavé a vtipné, přiměřeně suverénní
- vtipně drzé (včetně špetky kritiky), rošťácké
- jemně a neurčitě pochvalné
- zaměřené větší měrou na ni než na vás
- prosté nevhodných sexuálních narážek a tělesného kontaktu
- pozorné
- jazykově srozumitelné
- vtipné rafinované a zkušené.

Oslovení: mám vykat, nebo tykat?

Jednoduchá odpověď na tuto otázku už pár desítek let neexistuje. Vše záleží na vašem citu pro situaci. Budete-li neznámé ženě tykat, když od vás očekává vykání, zapůsobíte buransky. Budete-li dívce vykat, pokud očekává tykání, uděláte dojem nezkušeného a nejistého muže. Vykání ve správné situaci má však stále výhodu v tom, že udržuje odstup, který mezi mužem a ženou může hrát později roli erotické rozbušky.

Poznámka ke *slečnám*. Muži kolem padesátky a starší ještě vzpomínají na dobu, kdy se slušelo ženy oslovovat výhradně vykáním a titulem „slečno“. Doba se změnila, urychlila a škrtila některé dřívější zdvořilosti. Dříve běžné vykání v dopisech či zdlouhavé oslovování příjmením a titulem je v dnešní komunikaci mezi mladými lidmi (a tedy i v jejich běžném hovoru) zbytečným plýtváním. Napsali byste někdy smsku, která by začínala: „Dobrý den, vážená slečno Zouharová,...“?

Zejména v mladší generaci vládne mrav okamžitý, rychlý a přímý komunikace. Vytratila se přehnaná zdvořilost a odstup, internetu vévodí tykání, přezdívký a spousta identit.

Ano, cosi magického se ztratilo. Ale také cosi magického přibylo. Počítejte s tím i vy, temperamentní pamětníci.

Příprava na první kontakt: nepřemýšlet, jednat!

Krátká duševní příprava na kontaktáž je nutná. Dlouhé přemýšlení však způsobuje zhoubné mlčení. Udělal jsem si malý výzkum. Ten potvrdil, co se děje v mozku a tváři zkušeného lovce, když uvidí dívku a dostane nutkání na balení:

1. *Rozhodne se* jít do akce (tu zkusím, to by šlo, to nějak půjde).
2. *Nechá se inspirovat* situací a vymyslí záminku (nadechne se a v lepším případě dostane nějaký nápad; pokud ne, zkusí na situaci jakoby přiložit nějaký dříve úspěšně použitý muster a ověří, jestli pasuje; vymyšlenou záminku velmi krátce převede z představ do první věty, další věty nepromýšlí).
3. *Nápad podrobně nerozvíjí*, ale spíše si představí sám sebe v situaci, která teprve nastane (úspěšný lovec si obvykle představuje úspěšný průběh, dívčin smích a její podlehnutí, nikoli sebe v roli odmítnutého).
4. *Roštacky se usměje, nasadí magický pohled* a bez dalšího váhání vyrazí.

Tyto čtyři kroky proběhnou během několika vteřin, nejvýše několika desítek vteřin. Zvláště zásadní je onen třetí krok, tedy spíše nekrok. *Nepromýšlet, jednat*. Baliči se shodují, že když svůj nápad (jak oslovit a navázat kontakt) promýšlejí příliš podrobně, začne jim připadat trapný a oni ztratí elán.

Přílišné promýšlení konkrétních vět rozhovoru navíc způsobuje další problémy. Když si pečlivě připravíte rozhovor s dívkou, a to

včetně různých variant jejích odpovědí (což je skutečný nesmysl, i nejobyčejnější žena je po pár minutách nepředvídatelnější než počasí), pak se vám v akci vypne nezbytná část mozku schopná improvizovat a ztrapníte se.

2.5

Řeč očí a řeč těla

Jak už bylo řečeno: to, jak vypadáme v okamžiku prvního kontaktu, do značné míry rozhodne o tom, zda se s námi bude dotyčná žena vůbec bavit. Naštěstí, i pokud nejsme fyzicky příliš pohlední, můžeme tento handicap vyvážit kulturou projevu: správnými gesty, chůzí, hlasem, účesem, vůní, oblečením, a také *výrazem obličeje*. Nejpůsobivější součástí výrazu, a také nejúčinnější zbraní lovce, je *pohled do jejich očí*.

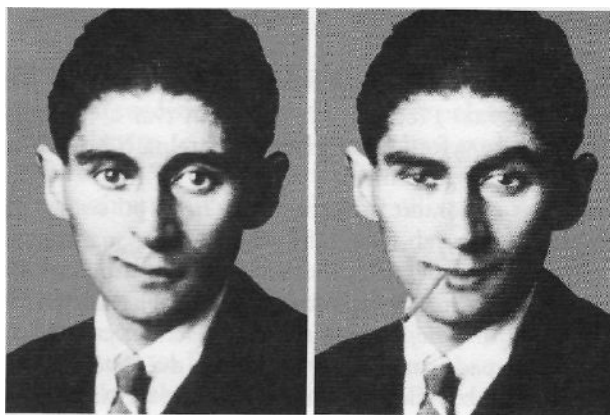
Prostudujte si následující obrázky. Nijak zvlášť pohledný mladý muž s odstávajícíma ušima, říkejme mu František, usilující o dívku svých snů stále ne a ne uspět. Jinak inteligentní, talentovaný, dobromyslný. Diagnóza? *Psí pohled!*

Psí pohled je dokonale odpuzovač. Přitom jej spontánně používají téměř všichni začátečníci, obvykle zamilovaní, jindy jen prosebně škemrající o pozornost. Dlouze a smutně, jako psi, se jí dívají do očí, anebo ji jen zasněné pozorují, aniž by se soustředili na to, co říká. Prognóza zní: s tímto výrazem ji rozpláčete, ale nikdy nesbalíte, což František svým osudem dlouho smutně potvrzoval. Takto tedy ne:

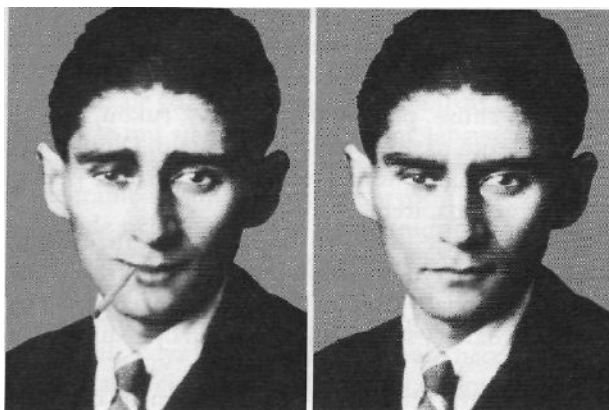
Tzv. „psí pohled“

Jenže František se nevzdal. Nastudoval patřičnou odbornou literaturu, týdně trénoval před zrcadlem, odnaučil se psímu pohledu a brzy začal při balení používat mnohem širší škálu výrazů a pohledů. Jeho tvář prokoukla a ženy začaly reagovat:

Jemný
rošťák

Ironický
svůdce

Dobromyslný
svůdce

Suverénní
tvrďák

Nácvik magického pohledu

Není nutné učit se Františkovy magické pohledy. Každý muž má aspoň jeden *vlastní* magický pohled, odpovídající rysům jeho tváře i osobnosti. Někteří muži jej znají a umí nasadit, kdykoli se jim zamane. Jiní vůbec netuší, že jsou takovým pokladem obdařeni.

Patříte-li mezi ně, mám pro vás dobrou zprávu. Stačí se na tento problém zaměřit; z reakcí okolí pak vycítíte, kdy jste svůj magický pohled zrovna bezděky nasadili. Zejména ženy, s nimiž máte blízký, třeba jen kamarádský vztah, vás upozorní samy větami jako:

- „Tento pohled mě dostává...”
- „Nedívej se na mě tak.”
- „Někdy se mi zdá, že mi pohledem čteš myšlenky.”

- „Máš krásný oči.“
- „Hezky se usmíváš.“

Zapamatujte si svůj pohled při takové pochvalě! Jak ale poznat, co mám zrovna za výraz? Představa, že zmrazím tvář a vytáhnu z tašky fotoaparát, abych se vyfotil, není příliš použitelná (i když je to prima nápad na rozveselení společnosti).

Lepší je nechat si poradit od kamarádky nebo od sestry, například tak, že je necháte ze svých fotografií vybrat fotku, „na které se podle ní tváříte nejpřitažlivěji.“ Udělejte si malou soukromou anketu. Nenechte si však radit od mámy, její názor bývá často zavádějící.

Nyní přijde nejzábavnější část hry. Až vypátráte, jak váš přirozený magický pohled vypadá, namalujte si na ruku dvě dívčí oči. Přilepte si fotku (máte-li ji) na zrcadlo, a zkoušejte nasadit tentýž výraz naslepo, díváním se do očí namalovaných na ruce. Pak ruku dejte pryč a porovnejte výsledek s fotkou. Postup opakujte, dokud se nebudete trefovat naslepo zcela přesně. Není to směšné, je to mírné!

Jen těm děvčatům o tréninku nikdy neříkejte.

Řeč těla

Řeč těla, neboli chůze, pohyby trupu, hlavy, rukou, gesta, mimika, hlas atd. jsou důležité nástroje baličova arzenálu. Dlouho jsem váhal, zda zařadit podrobnou kapitolu o řeči těla, ale nakonec jsem pochopil, že by to bylo plýtvání papírem.

Kromě výrazů obličeje je to pro knížku téměř neřešitelné zadání, protože ani tisíc slov nevydá za jednu praktickou pohyblivou a mluvící ukázkou. Kdyby vám nějaký úspěšný lovec ukázal naživo, jak to vypadá, když muž tělem vydává ty správné signály, měli byste hned jasno. Proto doporučuji:

- Sledujte různé muže při balení - i ty, kterým to nejde. Poučte se z úspěchů těch, kteří nejsou fyzicky tak atraktivní, ale dohánějí to obléčením a vtipem - prostě šarmem.
- Sledujte filmy s hrdiny-frajery, dobyvateli, proutníky a donchuány, kteří mají úspěch u žen. Poříd'te si film s hercem, který vám sedí, a zkuste pochytit některé jeho manýry či výrazy při kontaktu se ženami. Při nácviu vypněte zvuk a scénu si dokola opakujte. Používejte velké zrcadlo. Nikdy se nepředvádějte na veřejnosti, dokud si nebudete jisti, že vypadáte jakžtakž přirozeně. Mimochodem, nenašel jsem v pa-měti jediného českého herce, který by byl skutečným **hrdinou-baličem** ve smyslu, který popisuje tato kniha; snad Miloš Kopecký. Jsme asi tak trochu národ hrdinů-nebaličů (proto doporučuji americkou provenienci: zvednutý koutek Bruče Willise, gesta Paula Newmana, pohled Richarda Geera a další klasiky).

Získáváme telefonní číslo nebo e-mail

Získat kontakt na dívku či ženu, kterou jste právě oslovili a už se s ní několik minut bavíte, je *snadné*. Pokud správně zvolíte výraz (magický Dohled či milý úsměv), tón (spíš drzý než prosebný) a slova (musíte být vtipní a navrhopat, nikdy žádat), máte velkou naději, že neodejdete s prázdnou.

Samozřejmě, nad tím vším stále visí hrozba, že jste ji *nepadli* do oka. Chci tím připomenout, že pokud se jí na nás od začátku fyzicky něco nelíbí, nedostanete z ní ani mezinárodní předvolbu. Pokud však její senzory nenašly nic, co by jí přímo vadilo, máte - odhaduji - více než 50% šanci kontakt získat. Přátelé, to je poměrně dost!

Kdy si říci o kontakt?

Jeden můj bývalý spolužák, fyzik, který zná nazpaměť poločas rozpadu všech radioaktivních prvků, se mi přiznal, že „nezná poločas rozpadu konverzace“. Tvrdil, že dokáže otevřít hovor výbornou záminkou a ženu rozesmát, ale pak *se to* nějak pokazí. Místo toho, aby si po pár minutách, kdy se mu stále daří držet velmi zábavný tón hovoru, řekl o číslo, obvykle pokračuje tak dlouho, až vlna nadšení opadne. Snaží se situaci zachránit dalšími tématy, ale prvotní vzlet už neobnoví, do hovoru se vkrade ticho a o číslo si už netroufne říct. Myslím, že je to poměrně typický příklad našich obvyklých chyb.

Jak se jich vyvarovat?

- O číslo si řekněte *ihned*, když ucítíte sympatie z její strany, když jste ji nějak pobavili, když máte dojem, že se vám něco povedlo.
- Neříkejte si ale o číslo dříve než po třech minutách úspěšně vedené konverzace.
- Nezkoušejte to po nepovedeném vtipu, trapném úvodu, pokud odsekává, odvrací pohled, nesměje se, „spěchá“.

Pokud reaguje spíše zdrženlivě, možná by se vám z ní kontaktní údaj podařilo nějak vypáčit. Ale reaguje-li nepříznivě na váš humor, stejně by s vámi dlouho nevydržela - v takovém případě neztrácejte čas a raději běžte za jinou. Doporučuji to i v zájmu duševní hygieny: už tím, že dívku či ženu oslovíte, dokázali jste něco nadprůměrného, k čemu se odhodlají jen stateční muži (a trpěliví čtenáři této knihy). Pečujte o svůj pocit úspěchu a nekažte si ho odmítnutím, které od začátku visí ve vzduchu!

Volba vhodného okamžiku, kdy s úsměvem nastolíme svůj požadavek, je důležitá: nesmíte si říct příliš brzy, ale ani nesmíte tu pravou chvíli prošvihnout, nebo dívku dokonce nechat odejít. Když se to stane, poučte se pro příště:

Jindra s kamarádem popíjeli ve vyhlášené studentské kavárně a brzy si všimli usměvavých děvčat u vedlejšího stolu. Dlouho vymýšleli způsob, jak dívky přesadit; nakonec se shodli na vtipné zámince. Jindra se po dlouhém odhodlávání zvedl a s děvčaty promluvil. Protože záminky fungují jen prvních pár vteřin, musel improvizovat; ale povedlo se – po chvíli je přesvědčil, aby si přisedly. Všichni čtyři se potom bavili až do zavírací hodiny, kdy se začali zvedat k odchodu. Tehdy však udělali osudovou chybu. Protože nebyli sehraní ani domluvení na tom, že cílem je získání kontaktu, nezmohli se při loučení na víc než na váhavé: „Ahoj holky.“ Děvčata chvíli otálela, a když se hoši k ničemu neměli, pokrčila rameny a odešla do temné noci.

Hoši se proklínali ještě týden. „Seběhlo se to tak rychle a atmosféra byla tak přátelská, nebaličská,“ stěžoval si Jindra, „že nám najednou přišlo nevhodné doprošovat se kontaktu.“ Skutečně. **Dopracovat se kontaktu** je nevhodné. Představa doprošování je častý důvod, proč se nemůžeme odhodlat. Za chvíli si ukážeme, jak si o kontakt snadno a lehce říct bez doprošování.

Jaký druh kontaktního údaje je nejvhodnější?

Samozřejmě mobilní číslo nebo e-mail. Méně spolehlivě poslouží telefonní číslo pevné linky (domů/do práce), internetová přezdívka (nick), číslo ICQ, Skype ap.

Když mi po naléhání nedá žádnou z těchto virtuálních adres, je fyzická adresa bydliště nebo zaměstnání (zjištěná třeba přes rameno z občanského průkazu) v podstatě nanič: skutečnost, že dobrovolně nevydala svůj tajný kód, obvykle naznačuje, že od ní stejně pusu nedostanu, ani když jí zazpívám pod oknem.

Pokud cítím, že jí nejsem nesympatický, a přesto se brání prozradit jakýkoli kontakt (stydí se, nepamatuje si mobil a má ho doma, je s kamarádkou, spěchá atp.), určitě se nespokojím s chabou nadějí, že se „určitě někde potkáme“. Nesmysl. Očarovala-li mne (a znovu zdůrazňuji: když cítím, že jí nejsem nesympatický), páčím z ní aspoň jméno včetně příjmení a snažím se zjistit, kde pracuje, kam chodí do školy, na jaký obor, kde bydlí, odkud pochází, co vystudovala, zda jezdí tímto spojením pravidelně apod. Potřebuji co nejvíce indicií, které mi pak poslouží při hledání a vyhlížení. Může mě mít za přehnaně zvědavého: to je její problém. Můj problém je, zeji chci.

Nejsnadněji lze získat e-mail. Doporučuji ale začínat s telefonním číslem, a teprve v případě odmítnutí si říct o e-mailovou adresu. Jí to uleví od pocitu, že se ani chvíli nebránila, a vy prokážete své dobyvatelské umění i schopnost dělat kompromisy. Funguje to.

Jak si o ní doplnit informace z Internetu

Nedostaneme-li číslo, e-mail, ani jiný přímý kontakt, a přesto hodláme pokračovat v honbě za pokladem, můžeme se pokusit z útržku informací poskládat mapu ostrova pomocí Internetu. Tam často po jistém úsilí a s použitím nejasných indicií najdeme převratné doplňující informace: její e-mailovou adresu, bydliště, pracoviště, školu atp. Jen si zadejte své jméno do vyhledávače, třeba do Googlu - budete možná překvapeni, kde všude se o vás píše.

Jeden kamarád se mi chlubil tím, že vystopoval ženu, s níž se seznámil v autobuse. Jejich hovor trval asi pět minut a byl velmi družný, zakončený nešťastně tím, že se neodhodlal požádat ji o kontakt; vstoupil sice s pozdravem, ale bez čísla. Nakonec ji objevil pomocí Internetu. Postačilo mu křestní jméno, název ulice (který utrousila trochu sklesle, když si stěžovala, v jak hlučné ulici bydlí), název města a zmínka o krasobruslení, kterému se dříve aktivně věnovala. Nic víc o ní do té doby nevěděl.

Jak se dozvěděl na Internetu, příležitostně působila jako rozhodčí v regionální krasobruslařské soutěži. Seznam rozhodčích včetně adres bydliště byl na webu! Vyhledávač Google (www.google.com) ji našel v tabulce na webových stránkách pořadatele. Dotaz na Google zněl „Petra krasobruslení Neumannova Ostrava“ (pozn. aut. jména neodpovídají skutečnosti). Protože se nedozvonil na domovní zvonek, nechal jí v poštovní schránce krátký vzkaz s telefonním číslem, Petra se ozvala a sešli se.

Jak hledat na Internetu konkrétní ženu, o níž víme málo:

1. Zadáme adresu webové stránky www.google.com.
2. Pokud známe celé jméno i příjmení, zadáme jej do okénka. Nejlepší je zadat jméno a příjmení v uvozovkách (např. "Jarka Santavá") - tím budou hledána tato dvě jména těsně vedle sebe v daném pořadí. Pokud Google nic nenajde, přehodíme na "Santavá Jarka", pokud stále nic, vyzkoušíme "J. Santavá" a "Santavá J." Nenajde-li nic, co by nám pomohlo, anebo bude výsledků naopak příliš mnoho, ponecháme pouze příjmení a začneme přidávat další údaje, které známe.
3. Do hledacího okénka vložíme vše, co víme - vedle příjmení město, ulici, název školy (např. "Santavá Chrudim střední škola").
4. Pokud se nám stále nedaří, pokračujeme v práci digitálních detektivů a měníme a vymýšlíme kombinace slov ve vyhledávacím okénku.

Jdeme na věc: říkáme si o kontakt

Předpokládejme tedy, že jste začali dobrou záminkou, vtipně ji oslovili, a po pár minutách máte pocit[^] že je vám nakloněna. Pak ve vhodnou chvíli zaútočte:

- nasad'te rošťácký úsměv, nebo rovnou magický pohled a nadechněte se
- pokud už odchází, zadržte ji; odcházíte-li, zadržte se
- bez jakéhokoli dalšího oslovení, bez prosby, ale s trvajícím úsměvem *navrhnete, aby vám dala číslo*. Zásadně nepoužívejte „prosím“, ani nemějte prosebně nastavený hlas, intonace a melodie řeči musí být jako ve větě oznamovací. Úsměv! Použijte například některou z těchto vět:

„Dáš mi číslo?“ nebo

„Co kdybys mi dala číslo?“ nebo

„Mám nápad. Vyměníme si čísla.“

- s úsměvem počkejte, co se bude dít.

Toto je celá magie čísel: ani prosba, ani žádost, už vůbec žádné škemrání, ale docela obyčejný *návrh*. Když prosíte nebo žádáte, oslabujete svoji pozici vůči ní. Chcete něco, co nemáte, ale co má ten druhý. *Prosíte* boha, *žádáte* na úřadech - a jste proti nim dost malí. Zato návrh je určen rovnocennému partnerovi - k posouzení, přijetí, či k zamítnutí. Návrh proto předkládáme samozřejmě, protože je samozřejmou součástí balení. Zamítnutí přijímáme také tak, vždyť je to jenom hra.

Vždy a za každých okolností se při návrhu usmívejte (!!), do úsměvu se hůře říká ne. Ne přehnaně suverénně, spíše rošťácký. Použijte svůj magický pohled. Znovu opakuji: nikdy neproste!

Nácvik správného vyslovení věty „Dáš mi číslo?“

Představte si, že sedíte u večeře s více lidmi, mezi nimiž je vaše dobrá kamarádka nebo sestra. Nyní ji požádáte, aby vám podala příbor, na který nedosáhnete. Natáhnete ruku, mile se na ni usmějete a s jemným kývnutím řeknete: „Podáš mi ten příbor?“ Melodie této otázky je skoro jako ve větě oznamovací. A znovu se usmějete. Taková žádost se neodmítá, o nic přece nejde.

Postavte se před zrcadlo. Opakovaně zkoušejte vyslovit otázku: „Podáš mi ten příbor?“ přesně podle předchozího popisu. Po několika pokusech stejným tónem vyslovte větu: „Dáš mi číslo?“ a taky se na závěr usmějte. Opakujte před zrcadlem tak dlouho, dokud se nesplete a nezačnete si diktovat vlastní číslo. Při kontaktu s dívkou však zapomeňte na příbory!

Typické výmluvy při žádosti o číslo

Typická odpověď 1: „Ne.“

Říkám to nerad; ale i když se celou dobu usmívá nebo směje, ne-

znamená to ještě, že si seznam v mobilu rozšíříte o její telefonní číslo. Zvláště pokud vám odpoví takzvaným krátkým *Ne* - bez dalšího vysvětlování. Po tak rezolutní odpovědi byste museli vytáhnout nějaký trumf (např. jste producent nového českého filmu a hledáte představitelku hlavní role). Pokud ale patříte k většině nás ostatních a jste zrovna bez trumfu (hlavní roli máte dávno obsazenou), řekněte jen; „Nevadí," dokončete konverzaci ve stejně přátelském tónu, jako jste ji začali, pozdravte a běžte to zkusit s jinou. **Typická odpověď 2: „Nemám mobil."**

Většinou výmluva, a to dost výmluvná. Okamžitě vypalte stejným tónem: tak e-mail? Podle reakce už uvidíte, jestli je problém ve vás, nebo v mobilu. Rekne-li, že nemá ani e-mail, můžete jí na závěr přátelsky poradit, že e-mail je velmi užitečná věc a že jí doporučujete, aby si ho zřídila. **Typická odpověď 3: „Nedávám číslo jen tak na potkání."**

Divky nedávají kontakt kdekomu - což je námitka, která by vás neměla zaskočit. Někdy je v ní skryta upřímná nesympatie k vám, jindy klapající vztah s přítelem, jindy to, že se stydí nechat se sbalit před kamarádkou, že si nechce „komplikovat život"; a někdy tím opravdu myslí to, co říká: nemá ve zvyku se seznamovat s lidmi, kteří ji osloví.

Nejčastěji jde ale jen o zdráhání, jímž se snaží zachovat si hrdost před mužem, který ji bez okolků balí. Musíte se rychle dovítit, na čem jste. Tušíte-li už z předchozího hovoru spíše nezájem, návrh asi neprošel komisí a nic s tím neuděláte. Na její „nedávám na potkání" proto s úsměvem odpovězte třeba: Já taky ne," a odejdete středem.

Věříte-li však, že je vám spíše nakloněná a že se jen zdráhá, nestyděte se s úsměvem zatlačit: „Samozřejmě, že ne! A děláš dobře." Odmlka. „Ale pokud jde o naše setkání, je to něco jiného, výjimečného. Já totiž nejsem kdekdo..." (když se toho chytí a zeptá se, kdo tedy jste, lze to rozvíjet jakkoli, třeba nesmyslným životopisem: Jsem velice výjimečný člověk: už v pětačtyřicátém jsem dokončil studia na Oxfordu, později jsem narukoval do války ve Vietnamu, což se obešlo bez vážnějších zranění, jak vidíš; a nyní dělám závodně paraglajding a po nocích překládám Goetha zpátky do němčiny... takovýho muže nepotkáš každý den, tak mi dej číslo, já ti dám svoje.").

To asi zabere na nějakou intelektuálku, samozřejmě říkejte, co umíte a jak to cítíte. Hlavní je, aby se zasmála. Když ji rozesmějete, zkuste znovu s úsměvem. „Tak co to číslo? Nemůžu se dočkat," atd.

Selžou-li poslední pokusy, ještě to neznamená, že jste prohráli. Je docela možné, že jste si postupně získali její sympatie a ráda by vás někdy viděla, ale vzhledem k tomu, jakým způsobem vás odmítla, jí její hrdost nedovolí ustoupit. Zachovejte se tedy jako dobrý obchodník

a vesele nabídněte slevu: „Tak aspoň e-rnail, co ty na to?“ Kompromis, který zabírá! Nezapomeňte, že můžete *smlouvat*^ ale *nikdy ne* škemrat či prosit; vždy s úsměvem na tváři, vždy samozřejmě připraveni na úspěch i odmítnutí.

Typická odpověď 4: „Číslo ti nedám, dej mi svoje, ozvu se ti.“

Výmluva. Vypadá to, že z ní číslo nedostanete, a i když jí dáte svoje, s největší pravděpodobností se neozve. Dobře ví, že kdyby se ozvala, dozvíte se přece její číslo: takže řed' chce jen vycouvat, a výjimečně „získat čas na rozmyšlenou“. Bohužel, po tak krátkém setkání platí víc než kdy jindy, že jakmile sejdete z očí, sejdete z mysli, a sejdete-li / myslí, sejdete z jejího mobilu. Čas a vzdálenost hrají proti vám.

Na takový podfuk reaguji tvrdě „Ne, tak to teda ne. Nebudu čekat, jestli se mi ozveš, nebo ne.“ Bude vás asi přesvědčovat, že se fakt ozve (čímž situace začíná být mírně absurdní: proč by se měla „fakt“ ozývat, když vás fakt odmítá?). Nevěřte tomu a - pokud stále cítíte její sympatie - klidně chvíli bojujte, odporujte; zkoušejte vymýšlet různé důvody, proč se jí vyplatí to číslo dát.

Pomůžou i vtipné lži - dohazujete občas modelingové agentuře hostesky na veletrhy, studentské brigády, občas jezdíte po Evropě na výlety a píšete kamarádům, jak je to tam pěkné, máte domeček v Kari-biku, jednoduše cokoli, co ji ještě nějak pobaví a zaujme. Ale stejně to vypadá bledě. Takže není co ztratit.

Jako u předchozí odpovědi - nakonec si zkuste říct o e-mail. Pokud trvá i v tomto případě na svém pojetí transakce, radím: vzdejte to. Já osobně takovou nabídku neberu: ať se lituje sama, že jí nikdo nepíše. Řeknu: „Skoda všem zúčastněným,“ a odcházím s lítostí nad ní. Přišla o vynikajícího milence, nebo ne? **Typická odpověď 5: „Proč?“ nebo „A na co to číslo chceš?“**

Nadějně. „Na kontakt,“ odpovídají vripálci a ten nonsens kupodivu někdy postačí. Jistější je úsměvně s mírnou ironií, nesmyslně, nebo zábavně:

- „Do sbírky čísel? Sbíráám telefonní čísla významných osobností!“
- „Třeba ti napíšu a nekaní tě pozvu; nebo taky ne, to se uvidí.“
- (na cyklostezce) „Budu tě informovat o sjízdnosti cyklostezek? NE! Pošlu ti nějakou veselou zprávu, jinak nic, jsem slušný člověk.“
- „Umím číst osud z mobilního čísla.“
- „Jsem jeden z nejvýznamnějších žijících básníků. Pošlu ti pár veršů.“
- „Už se stejně nikdy nepotkáme, tak na vzpomínku.“
- „Mám nový mobil a ty budeš první člověk v mém telefonu.“
- „Příští týden jdu na velký večírek. Mohli bychom jít spolu.“

Opět: cílem je potvrdit dojem, který jste udělali: že s vámi může být legrace, že máte co nabídnout, že pokud vám prozradí své magické číslo, získá a nic neztratí.

V každém případě: odpoví-li typicky podle vzoru 5, nezbyvá než postupně páčit, páčit, páčit. Nenechat se odbýt. Direktivní

poznámka

Existuje jedna přímočařejší varianta, jak si říct o číslo, a tou je výzva „Dej mi číslo.“ Opět se samozřejmě neobejde bez rošťáckého úsměvu 2 předchozí přátelské konverzace. Použijte ji, až si budete jisti svou intuicí lovce. Když vám pěstěný cit naznačí, že dívka má zájem se seznámit, ale stydlivost a opatrnost jí brání vydat tajemství, můžete s výzvou „Dej mi číslo.“ rozhoupat k překvapivému činu. Varuji: pokud neodhadnete situaci nebo nasadíte špatný tón, budete za burana, i nedostanete nic.

Jak ustát „přítele“

Potkáte ji v knihkupectví v sekci „Domácí mazlíčci“. Chvíli ji pozorujete, pak ji oslovíte s otázkou, zda hledá něco konkrétního. Ukáže se, že jste oba vášnivými psovody. Po chvíli konverzace opustíte prodejnu a cestou na zastávku si povídáte. Za chvíli už přijede tramvaj a máte poslední minutu, kdy můžete získat kontakt.

Vy: „Nezajdeme někam ven se psem?“

Ona: „Ale já mám přítele.“ (zvědavá, co uděláte)

Vy: (smutně) „Aha. Tak to je škoda, myslel jsem...“

Ona: „Hmtn.“

Vy: „Tak se měj pěkně.“

Ona: „Ahoj.“

Chyba. Zpět na začátek a ještě jednou. Věřte, že je amatérismus nechat se zaskočit něčím tak běžným, jako je slovo „přítel“. Chytrý muž se nevzdává předem, a přímo předpokládá, že nějaký „přítel“ existuje. Sledujte se mnou:

Vv: „Nezajdeme někdy ven se psem?“

Ona: „Ale já mám přítele.“

Vy: (se stejným úsměvem) „Však říkám.“

Ona: „Dvounohého.“

Vy: „Chudáček, co se mu stalo?“

Ona: (směje se) „Mám prostě kluka.“

Vy: „Aha. To nevádí. Tak je vezmeme s sebou oba.“

Ona: (směje se dál) „To by asi neslo.“

Vy: „Škoda, rád bych je poznal. Co teda aspoň někdy přátelsky zajít na kus řeči

o psech, bez přicelů?"

Ona: „Já nevím, možná.“

Vy: „Nic závazného, jde o přece psy! Dáš mi e-mail? Pošlu ti pár odkazů na články o nejnovějších objevech ve světě rotvajlerů.“

Ona: „Tak dobře. Rybička zavináč seznam cezet.“

Vy: „Tak jo. Ahoj.“

Ona: „Ahoj.“

Všimněte si: jakmile dívka vyrukovala s přítelem, Vy jste namísto čísla požádal o e-mail. Číslo byste od ní v takovém případě nejspíš nezískal.

Dva mí američtí přátelé, kteří mají převážně zkušenosti se seznamováním ve své rodné zemi, doporučují balit pouze dívky, které jsou „single“, tedy nezadané. Tvrdí, že před prvním kontaktem raději předpokládají, že je dívka volná, aby se do balení dokázali lépe vložit, a v případě, že zjistí, že je zadaná, opouštějí pole. Jejich přístup mi připadá zbytečně školometský a nedoporučuji ho - snad je přece jen jistý rozdíl v našich kulturách. Většina žen samozřejmě není sama, což ale nemusí vůbec vadit. Pěkné české úsloví o tělesné vadě přece známe všichni.

Můj přístup je realističtější a podle mých zkušeností i praktických výsledků, které znám od českých kamarádů, i užitečnější:

- lepší je předpokládat, že námi oslovená žena má partnera (zvláště vypadá-li k světu, je to téměř jisté) - to umožní lépe se připravit na takovou informaci a nenechat se odradit
- doporučuji jít do balení spíše s vírou, že muž, s nímž má žena případně vztah, jí nevyhovuje, neklape jim to, a že já mohu být v mnohém lepší než on.

Co všechno může znamenat výrok „mám přítele“

Skutečný obsah pojmu „přítel“ je velmi vágní. Podívejme se na to, co všechno se pod ním může skrývat:

- odmítnutí: říká to (nebo lže) proto, aby se vás zbavila (beznadějně)
- je čerstvě zamilovaná (pak je to jednoznačně marné)
- s někým chodí a bude si ho brát (marné)
- s někým chodí a je si jistá, že to nechce měnit (o něco méně marné, ale přesto marné)
- s někým je ve fázi seznamování, ještě s ním neměla sex (nadějně)
- s někým chodí a občas o vztahu pochybuje (nadějně)
- s někým chodí a jejich vztah je v krizi, nebo se dokonce rozcházejí (nadějně, byť jen pro trpělivé)
- s někým chodí, nechce to měnit, ale ráda si zaflirtuje s jiným (velmi nadějně pro ty, kteří nechtějí dát ani brát „vše“).

Pravidlo 1: počítejte s přítelem jako s jistotou

I Než ji oslovíte, vsad'te na to, že má přítele. Počítejte s ním jako s konkurentem, který má ale své vady.

Takže v žádném případě se nenechejte odradit, když se dozvíte, že „má přítele“! Naopak, počítejte s tím už dopředu. Děvčata, dívky a ženy prostě hůře snášejí život bez partnera (říkají tomu rovnou samota). Oželí slast svobody a rozkoš osamění, jen když se budou moci tulit k někomu, kdo je má rád, a když navenek budou normální, tedy opatřené přítelem. Z toho plyne, že mnoho žen má přítele jen proto, aby po dobu hledání *toho pravého partnera* někoho měly. Takovému příteli říkám přítel *provizorní*.

Musíte proto rychle zjistit, jak je vztah s přítelem hluboký či provizorní, jak dlouho trvá, v jaké je fázi, jak jim to klapě. Nenechejte se odradit povrchní odpovědí „klape nám to“ anebo „máme se rádi.“ Ptejte se dobrácky dál:

- „A jsi do něho ještě zamilovaná?“ (je-li zamilovaná, marníte čas)
- „Jak dlouho spolu chodíte?“ (do půl roku: máte naději, pokud není zamilovaná; půl roku až dva roky: naděje klesá; dva roky až tři: naděje roste; tři a více: jděte do toho!);
- „Jaký je? Musí to být dokonalý muž!“ (začne-li nadšeně vyprávět, jak je úžasný, ještě to neznamena, že takový je; ptejte se citlivě, v čem je tak skvělý)
- (pro drzé hochy) „Baví vás ještě sex?“ (divili byste se, co všechno se nedozvíte! Přizná-li, že nebaví, nevzdávejte to.)
- atd.

Tím, že se nevzdáte a pokračujete v hovoru, navíc prokazujete dávku potřebné drзости („on si snad myslí, že je lepší než můj Pěťá?“) a kloví-proč vytváříte dojem, že se nezajímáte jen o její tělo, ale o duši.

Pravidlo 2: zaujměte pozici kamaráda

Když se dozvíte, že je zadaná, nesmíte dát najevo zklamání, znemožnili byste si další postup. Naopak, musíte po té zprávě vypadat téměř radostnější než předtím. Vůbec nic se nestane, když řeknete přímo něco jako: „To je dobře, že nejsi sama, Evo.“ Tím zvikláte její skálopevné přesvědčení, že ji balíte. Zřejmě se zeptá, proč to je dobře. Můžete například odpovědět, že je podle vás pěkné, když lidé nejsou sami, nebo jiný situační nesmysl.

Přestože bude překvapená vaší reakcí, spadne jí kámen ze srdce: uvěří, že dál nebudete naléhat, protože už přece víte, jak se věci mají; uvolní se, opadne případný pocit viny, vznikne skulinka pro seznámení na bázi kamarádství. Samozřejmě, že ji úplně normálně dál balíte, ale pokud se jí aspoň trochu líbíte, na tuto taktiku vám skočí. Ono taky

proč neskočíc: *kamarád je pro ženu přítelem v záloze.*

Tento příklad dialogu na téma „mám přítele“ přijde vhod, když zprvu vypadá trochu nabroušeně:

Ona: „Ale já mám přítele.“

Vy: Je co poznat.“

Ona: „Fakt?“ (vyjekne vyděšeně, protože většina mladých žen chce mít přítele, ale nikoli zjevné známky toho, že ho mají)

Vy: „Vypadáš tak. Trochu skleslá...“ (dáváte najevo, že jde o ironii, ale ona to dál bere vážně) Ona: „To doufám ne.“ Vy: „No, zamilovaně nevypadáš.“

Ona: (vážně) „No, už to není, co to bývalo. Nejsi nějak moc zvědavý?“ (pokud dívka řekne, že je zamilovaná, popřejete krásný dlouhý vztah, sbalíte zavazadla, rozloučíte se)

Vy: (usmíváte se) „To nevadí, to se spraví. Možná jen potřebuješ rozptýlit, mluvit s jinými lidmi, ne jenom s ním.“ (teď už se smějete oba) „Jestli chceš, můžeš si pohovořit se mnou. Mimochodem, pokud si dobře pamatuju... vždyť já mám taky přítelkyni.“ (nemáte, to je jen taktika) Ona: „Ty si nejsi jistý?“

Vy: „Ani ty si nemůžeš být jistá...“ (a hovor pokračuje v podobně ironickém duchu, až nastane jisté spříznění).

Tento příběh skončil dobře. Vzpomínám také na příhodu, kterou vyprávěl jeden mladší kamarád. Nepříjemně si naběhl se starší atraktivní primadonou (která mu s ohrnutým nosem odsekla: „O co ti jde, zajíčku? Máš přítele.“) a nechtěl odejít jen tak. Vtipně jí to oplatil:

Ona: „O co ti jde, zajíčku, mám přítele.“

Vy: „Cože? Že jsi při těle? To by mi trochu **vadilo**. Tak **až** to shodíš, dej vědět. Ahoj.“

Otočil se a nechal za sebou její otevřená ústa. V nouzi to zkuste taky, těším se na to s vámi.

Malé jazykové pozastavení nad přítelem

Správné porozumění choulostivým pojmům může mít i přímý dopad na úspěšnost balení. Typickou ukázkou je již zmíněný pojem „mít přítele“. Vyložíme-li jej správně, můžeme uspět. Vyložíme-li si jej špatně, vzdáme se možná příliš brzy.

Přítel je slovo původem slovanské, dříve označující pouze osobu, které „přejeme dobro, kterou máme rádi“ (od „přijati“, neboli „přát“). Pojem se dnes však masově používá i pro označení intimního vztahu mezi mužem a ženou („ona má přítele“, „on má přítelkyni“), což je

eufemismus, který má zakrýt, co ti dva spolu ve skutečnosti dělají, anebo by dělat chtěli.

Výhodou plynoucí z mlžnosti tohoto pojmu je, že pokud žena či dívka oznámí, že „má přítele“, ještě to neznamená, že je iiesbalitelná. „Mám přítele“ může také znamenat, že po boku nepravého čeká na pravého.

Poznámka: je-li řeč o vážnějším vztahu dvou lidí, osobně se přimlouvám za používání pojmu „mít partnera“, „mít partnerku“. Byť je slovo *partner* přejaté z angličtiny, je mnohem výstižnější. Jeho slovní základ vychází z latinského „partiri“, tedy „dělit“ - a vypovídá něco o tom, že jde o vztah, v němž jsou si oba dva rovni, neboť jsou si vědomi, že se musejí *o něco svého dělit*, a nejen *mít někoho rádi a přát mu dohro*.

Když je vdaná

Budu pragmatický a neřeknu nic nového. Jakékoli závazky na její straně jsou komplikací, a komplikacím je lepší se vyhnout. Zatímco „přítele“ můžete s přivřenýma očima brát jako menší dočasný problém, manžela a děti už takto brát nemůžete. Z toho, že je žena vdaná, či má děti, ještě neplyne, že je v manželství šťastná a nechtěla by vás - přesto je téměř jisté, že nebude chtít nic změnit.

Získat ji jen pro sebe za takových okolností znamená vážně zasáhnout do její rodiny, což je pro vás velká zodpovědnost. To není moralizování. Musíte si být vědomi, že i nezávazné flirtování může mít u manželky a matky malých dětí mnohem osudovější následky, než když přebalujete dívku jejímu příteli.

Existuje jedna výjimka: když od začátku mezi vární zjevně nejde Ozamílovanost, ani o lásku, ale pouze o sex. Vdaná milenka, která „má jasno“ a nevěru bere jako součást života, je pro mnohého muže dokonalým východiskem pro potřebu nezávazného sexu anebo únikem ze sexuálně vyhaslého manželství. Není však vždy snadné takový milenecký vztah začít, a je obtížné jej udržet tam, kde jste si jej zpočátku oba přáli mít.

Pro ty, kteří sbalí vdanou matku, a chtěli by ji získat pro vážný vztah: I když vám tvrdí, že manžel za nic nestojí, smiřte se s tím, že se kvůli vám nerozvede (a chcete to skutečně?). Z neoficiální statistiky vyplývá, že je rozumnější najít si jinou.

2.8

Balení a kamarádi

Byl jsem nedávno svědkem této scény v pražském metru. Dva muži, zhruba pětadvacet a třicet let, si vzájemně ukazují nové mobily. Jak

to děláš, že máš telefon plnej holek?" ptá se závistivě mladší staršího. Starší protáhne obličej a řekne: „Takhle.“ Mladší užasle pozoruje, jak se jeho kamarád brodí k dívce, která po nich občas hodila pohledem. Starší ukazuje směrem k mladšímu, chvílku se smějí, pak si oba vytahují mobily, zapíší si čísla a rozloučí se.

„Co jsi jí proboha řekl?“ ptá se mladší staršího, který se vrátil z evidentně úspěšného lovu. „Řekl jsem jí, žeš mě poslal vyfídit jí, že se ti líbí, protože se stydíš sám oslovovat dívky a tuhle fázi řeším za tebe, ale jinak že jsi moc dobrý kluk, a že jsem původně chtěl tvůj vzkaz vyfídit, jenže když ji vidím takhle zblízka, tak jdou nesmělí kamarádi stranou, nic se vyřizovat nebude, a že to číslo chci jen pro sebe. Ještě jsem se zeptal, jestli souhlasí s navrženým postupem, a že já souhlasím. Aňa řekla, že taky souhlasí.“

Mladší muž užasle zíral. „Aňa? Takže jsem ti posloužil jako záminka.“ - Jako záminka a inspirace,“ odpověděl. Obdivně jsem zíral.

Kamarád jako záminka

V roli kamaráda-záminky popsané v našem krátkém příběhu by se málokdo cítil dobře.

Pokud nechcete kamaráda zesměšnit za jeho zády, je nejlepší, když se s ním předem dohodnete: můžete ho pak podobným způsobem vydávat za cizince, za nalezeného němého, za někoho, kdo ztratil brýle, za člověka, který chtěl sbalit vás, anebo ji (a vy se jdete zeptat, zda je dobře, že jste mu to rozmluvil).

Možností využití kamaráda jako záminky je hodně, *ale pokud se neznáte dlouho a nejste s kamarádem sehraní, držte jej stranou a nenechávejte jej do vaší hry mluvit.* I když to bude myslet dobře, pokazí to, anebo vám ji „omylem“ přebalí. Kromě toho, pokud nápad nevznikne rychle a spontánně, a příliš dlouho ho budete režírovat, dopadne s největší jistotou trapně.

Kamarád jako inspirace

Mnoho zkušených baličů přiznává, že do spousty dobrodružství by se nepustili, kdyby nějaký kamarád nevyprovokoval jejich ješitnost. A to buď tak, že řekl přímo: „Že nesbalíš tamtu?“, anebo jen „Na tamhleto nemá nikdo z nás,“ nebo tím, že se po nějaké dívce lačně díval, aniž by měl odvahu to zkusit. Scénka ze začátku této kápi toly je jednou z typických ukázek neúmyslného pošťbuchnutí ze strany kamaráda. Pokud jste podobní jako já a občas vám ješitnost nedá, berte s sebou kamarády, inspirují vás. **Kamarád** jako brzda

Bohužel, pokud nejste s kamarádem dobře sehraná dvojka svědků, ale jste zkrátka jen kámoši, co spolu občas zajdou na pivo, budete se

- zejména zpočátku - při společném balení potýkat s potížemi. Což o to, s dívkou či dívkami se ve dvou seznámíte snadněji než bez kamaráda, ale horší pak je srovnat se s dalším vývojem situace.

Například: obě ženy, které jste oslovili, se baví hlavně s vámi a on - ve snaze udržet se ve hře - začíná být trapný, čímž to pokazí i vám. Nebo naopak, obě mu visí na rtech, a on vás nepodpoří, takže pomalu sináte, až zhasnete docela. Nebo další typický příklad: seznamovací rodeo končí, je čas domluvit se na výměně kontaktů - ale protože nejste domluveni, jak na to, spoléháte jeden na druhého, a nestane se nic.

Takový kamarád je brzda. Buďto společně trénujete s rizikem trapných chvil, anebo balte každý sám. Základní problém kamaráda-brzdy, s nímž se znáte jen povrchně, anebo jednostranně, je v tom, že nejste sehraní. Máte každý jiný styl v kontaktu se ženami, ani jeden neumíte vycítit, kdy se ten druhý ocitl v úzkých apod. Neumíte se navzájem podpořit a vaše společná hra v očích žen vyznívá nepřesvědčivě.

Pro ty nejhorší společníky, kteří vám balení pravidelně kazí, nebo vás shazují, existuje jedno krásné české označení: kazišuk. Že je s sebou časem přestanete brát, je jasné. Jen prosím pozor, abyste sami nebyli pro někoho kazišukem.

Kamarád jako kompars

Lepší než brzda. Vlastně je řeč o mlčícím společníkově, který do ničeho nemluví, nic nekazí, nic nenárokuje, nebalí, a ponechává vše na nás. Takový kamarád se hodí například při balení večer na ulici nebo na koupališti, kde osamocený muž působí podezřele. Je vhodné, když nevypadá lépe než vy a nepřipoutává ani jinak pozornost žen.

Kamarád jako spojenec

Skutečné spojení při balení může vypadat jako dokonalá souhra, inebi i jako bitva (čtete Kamarád jako rival), tedy jako zábavná divadelní scénka. Takové efektní spojení bývá spíše vzácné; nevzniká hned, ale po mnoha letech. Vyžaduje nejen mnoho hodin společného tréninku týdně, ale také základní podobnost povah, intelektu i míry Dohlednosti (škaredý s velmi atraktivním rovnocennou dvojicí nevyrovní), a též ochotu se obětovat pro druhého a riskovat porážku.

Velmi dobré je, když má každý z dvojice jiný vkus, pokud jde o ženy, 3. když se dá říct, že jeden se obvykle více líbí typu žen, kterému se ten druhý líbí méně. Pak jsou jejich bojové podmínky vyrovnané.

Kamarád jako spojenec je skutečným pokladem. Pokud už vás nebaví balit jako „single“, hledejte ho! Spojencem může být i kamarád žák, anebo guru. Čtete níže.

Kamarád jako rival

Rivalita je vlastně vyústěním spojení. Na začátku spojení budou výsledky vyrovnané, protože se budete navzájem učit, podporovat

a pomáhat si. Jeden nedovolí, aby dívka způsobila újmu druhému, i za cenu ztráty vlastních bodů. Až se ale otrkáte a sehrajete, přestane vás to bavit a začnete spolu soutěžit. Do vedení se bude střídavě dostávat jeden a druhý, čímž se z vás stanou rivalové. Zachováte-li jistá pravidla, mezi něž patří především *nesbazovat a nevytahovat na druhého jeho slabá místa*, máte na dlouhá léta o dívky postaráno. **Kamarád jako guru**

Pro mladší a nezkušené je ideální příležitostí přiučovat se loveckým dovednostem od zkušenějších kamarádů. Najdete-li takového trpělivého učitele, neboli guru, který vás provede úskalími a předá vám své tajné metody, nemusíte číst knížky, jako je tato. Vyvarujte se roli brzd či kazišuků.

Kamarád jako žák

Jste-li naopak sarni docela zkušený a rádi byste balili ve dvou, může být příjemným zpestřením vaší kariéry role guru. Méně zkušený, ale bystrý kamarád či sourozenec zcela jistě nepohrdne vašimi zkušenostmi a ocení váš klid a nekonečnou trpělivost.

Kamarád jako kamarádka

Ne, nemám na mysli ten zvláštní případ, kdy se muž stane ženou. Chci se jen krátce zmínit o variantě, kdy se hodláme do balení pouštět v přítomnosti kamarádky.

Kamarádka může pomoci, i odradit. Pomůže tehdy, když je schopna se s námi spiklenecky a chytře podílet na balení - tedy, když nás dobře zná, a my ji, a když na nás nežárí. Je-li navíc hezká, roste v očích přítomných žen naše přitažlivost!

Na druhé straně, žárlivá ex-přítelkyně, zamilovaná kamarádka, nepohledná žena či problémově se chovající osoba ženského pohlaví je pro nás spíše odrazovadlem a brzdou, takže brát ji s sebou můžeme - smíříme-li se s tím, že nám balení překazí.

Více kamarádů pohromadě - brzda

Nejlépe se balí muži samotnému, anebo ve dvojici se spojencem či rivalem. Všechny ostatní varianty, a to včetně někoho třetího či party kamarádů, jsou brzdou. Nevadí, když kamarádi stojí opodál v roli komparsu. Ale to se většinou nepodaří, když už jste někde společně jako parta. Někdo vám pořád narušuje vaši taktiku.

Smělí muži s tím mají menší problém, ale my nesmělí neseme těžce, že nám lidé zasahují do scénáře: což se netýká jen našich kamarádů, ale i kamarádek balené ženy.

Oslovení ženy v přítomnosti dalších osob

Občas se stane, že v restauraci, hospodě, v kavárně, baru nebo na úřadě nejste sami, ale v doprovodu někoho, koho byste si při balení nepřáli mít za svědka. Jak se na chvíli zbavit jeho společnosti? Nebo naopak: nedaleko od vás se stojí velmi podnětná žena, o kterou byste se chtěli pokusit: není však sama. Lze ji požádat o kontakt bez vědomí jejího okolí?

Samozřejmě to lze, ale musíte být drzí, pohotoví a důmyslní. Před oslovením se musíte připravit: nejlépe ověřit pohledem do očí, zda na vás příznivě reaguje, na lístek napsat své číslo a jméno, sebrat odvahu a s úsměvem očekávat možné fiasko.

Jak ji oslovit, aby si toho nevšimli naši společníci

Nejpoužívanější možnosti jsou tři:

- *Samovolný odchod společníka.* Nepříliš pohodlné, ale přesto použitelné řešení. Váš společník si odskočí na toaletu či kamkoli jinam. Nejde to ale naplánovat a máte bohužel maximálně dvě minuty času.
- *Nečekaný návrat.* Když jste se svou společností na odchodu, opustíte místnost jako poslední. Až už jsou vaši společníci venku, omluvíte se, pošlete je napřed a „vrátíte se pro něco“. Nesmíte se zdržet dlouho, nebo vás začnou hledat. Když vyzvídají, pro co jste se vraceli (dotěrové), stačí například říct, že jste měli dojem, že jste si tam nechali mobil.
- *Její odchod.* Když dříve než vy odchází ona, omluvíte se společníkům s tím, že máte hovor, anebo se bez vysvětlení zvednete a odběhnete ven, abyste ji následovali. Nikomu to nedojde, nebojte. Ať se vrátíte s pořízenou či nepořízenou, výmluvu si vymyslíte, jste šikovní.

Mou nejoblíbenější variantou je *nečekaný návrat*. Pokud jste navázali příznivý oční kontakt s dívkou, která vás pak pohledem stále dál vyhledává, a pak odejdete se společností jakoby nic, bude jí to chvíli určitě líto. Vráťte-li se vzápětí, uvítá vás s otevřenou náručí.

Jak ji oslovit, aby si toho nevšimla její společnost

Překážkou při kontaktáži bývá, že v době, kdy ji potkáte, není sama. Typicky v přítomnosti spolupracovníků, kteří například znají jejího přítele, pociťuje zábrany seznamovat se s cizím mužem. Když se o něco pokusíte, zákonitě to dopadne tak, že k vám sice projeví přiměřené sympatie, ale kontakt vám nakonec nedá. I když lituje, nemohla jinak, lak obejít tento smutný zákon? Snadno:

L Napište na lístek kontakt na sebe (jméno+číslo, anebo **jméno+e-mail**, anebo jméno+web); nevadí, že vás vidí, když jej píšete; nikdy ale v takové situaci nedávejte pracovní vizitku, leda byste na ni zezadu něco připsali. Bianco vizitka působí nesmírně neosobně, jako byste ji dávali na potkání; musí na ní být „otisk chvíle“ (např. „Nemůžu si

- pomocť... Nechci rušit. Ozvi se. T."). Že nemáte s sebou nic na psaní? Požádejte číšníka o propisku a lístek.
2. Pokud okolnosti dovolují, *vyčkávejte^ai půjde někam sama*, například na toaletu. Postavte se jí do *zpáteční* cesty, tedy tak., aby vás musela potkat, až se bude vracet z onoho místa, ale přitom aby na toto místo neviděli její společníci. Stůjte a něčím se zaměstnejte, dokud nepůjde kolem, například psaním zprávy do mobilu. Až půjde, zaklapněte mobil a oslovte ji, třeba: „Ahoj, můžeš na okamžik?“; pokračujte bodem 4.
 3. Pokud to dopadne opačně, tedy že ji společnost opustí a ona osíří, využijte dobrodiní osudu a navštivte ji. Riskujete však konfrontaci více, než když na ni někde počíháte, protože její společníci se mohou nečekaně vrátit.
 4. Po vtipném oslovení a krátké konverzaci, když se ujistíte, že jste zapůsobil jí navrhnete, aby vám na sebe dala kontakt; odmítne-li, nepřemlouvejte, ale pohotově jí dejte svůj lístek - třeba je jen nesmělá a okouzlili jste ji natolik, že se vám sama ozve.
 5. Pak rychle zmizte, nejlépe se proměňte v dým, abyste za sebou zanechali ten nejlepší dojem a trochu tajemná.

2.10

Nelichot'te ale chvalte

Každý člověk občas potřebuje obdiv okolí a rád na sebe slyší chválu. Lichocení ženě je ale obvykle jen chvála vyslovená za účelem sbalení (slovo „lichotka“ vzniklo od „lichý,“ tedy falešný, zlástný, účelový). Ženy jsou pochopitelně citlivé na tento rozdíl. Odnaučte se lichotit, naučte se chválit! Nejde o hru se slovy. Chytrý muž umí *chválit tak, že chvála nepůsobí účelově*. Umí v ženě vyvolat pocit výjimečnosti. Jak to dělá? Je si vědom, že ženě záleží na *tom, jakou chválu slyší, od koho a jak je vyslovena*.

Jaká chvála na ženy zabírá?

Nenabízející se a konkrétní. Krásné či tělesně obdařené ženy bývají zpravidla alergické na lichotky a narážky na své tělesné přednosti. Slychají je velmi často, nejsou jimi překvapeny ani potěšeny, a pro muže, kteří jim je říkají jako záminku k zahájení konverzace, mají jen pohrdání. Cítí z nich nedostatek taktu i účelovost jejich snažení.

Neumíme si představit, jak trpí ženy celkově méně pohledné, ale přitom obdařené význačným rysem ženskosti, třeba velkým poprsím... Představte si, že po celý jejich život se většina mužů zaměřuje na onu jedinou stránku jejich osoby, přičemž slepě ignoruje zbytek. Dobrý baíič se proto vždy vyvaruje chvály, která se *nabíí a. chvály obecné*. Cílem jeho úsilí je slyšet od potěšené ženy větu: „To mi ještě nikdo neřekl.“

Všechny ženy, zvláště pak ty pohledné a krásné, proto nesmírně potěší, když si někdo všimne i něčeho jiného než jejich vnad: jejich výjimečné inteligence, důvtipu, smyslu pro humor, vzdělání, zkrátka *osobnosti*. Jen muž, který nejdříve *správně a konkrétně* ocení klady jejich osobnosti, může (a musí) beztestně chválit jejich oči, účes, figuru, chůzi. Teprve poté dostane šanci postoupit do dalšího kola.

Jak *správně a konkrétně* ocenit klady osobnosti? Každá rada dobrá. Musíte sami vycítit, odhadnout, porozumět, co je na její povaze opravdu zvláštní a čeho si sama na sobě cení. Není to tak těžké.

Poznámka: u žen méně pohledných je jeden zádrhel: chvála vzhledu je sice dost těší, ale musí být velmi citlivá a chirurgicky přesně mířená. Rafinovaný muž nechválí ani výrazné tělesné vnady („copak mám hezký jen zadek?“), ani tělesné vady („on si utahuje!“), ale něco úplně mimo tyto možnosti, co stojí za pochvalu (chůzi, pohled, postřeh, vuni). Nechválí nikdy jen anatomii.

Od koho chválu přijmou?

Kamarád k tomuto tématu říká, „že lichotky od muže, který jinak zaujmout neumí, působí jako tanga na škaredém zadku.“ To sedí. Žena si nijak zvlášť necení chvály od někoho, kdo působí nezkušeně, zoufale, škemravě - jako „tragéd, kterému se líbí každá.“ Nabízející se a nekonkrétní chvála od takového muže vyznívá jako průhledné a hloupé lichocení, a *má přesně opačný, odpudivý efekt*.

Naopak muž, který se umí chovat tak vtipně a jistě, že jeho konkrétní chvála vyznívá zkušeně, spontánně a upřímně, má mnohem větší šanci. Nemusí být nutně smělý a atraktivní, ale měl by začít něčím zajímavějším než lichocením, aby mu později byla ochotna věřit.

Jak má být chvála vyslovena?

Samozřejmě, ale rafinovaně, aby žena uvěřila, že ji považujete za výjimečnou. I když se vám najednou zdá úplně obyčejná (a z vašich plánů zbývá už jen jediná křivka, či dokonce ryska), tak na ní přesto nadále vyhledávejte nějakou osobní výjimečnost. Když zjistíte, že žádná neexistuje (její obyčejnost by musela být 100%, což je samo o sobě výjimečné), podporujte ji aspoň v tom, co na sobě nejvíce cení sama.

Dobře mířená pochvala je jako šém, který oživuje Golema.

- „Neříkej, že jsem první chlap, kterej tě oslovil na ulici. Je pravda, že wpadáš tak, že si možná netroufají, ale...“
- „Oba dva víme, že se chlapům líbíš, proto jsem tě neoslovil. Mě spíš zaujalo cosi zvláštního ve tvém obličejí.“ - „A co?“ - „To já takhle za krátko nepoznám. Nikdo ti to neřekl?“ - „Ne.“ - „Nikdo si nevšiml, že jsi jiná...? Snad něco v pohledu, nějaký neklid...“

- „Viš, že jsi výjimka mezi holkama?“ - „V čem?“ - „Máš jemný/drsný smysl pro humor.“ (po chvíli rozhovoru)
 - „Líbilo se mi, jak vtipně jsi zesměšnila toho prodavače, když se tě pokusil ošidit. Jsi tak veselá/krutá i jindy?“
 - „Můžeš se zamračit?“ - „Proč?“ - „Chci vědět, jestli ten krásnej úsměv máš v obličeji natrvalo, nebo je to jen make-up... fakt, je tam natrvalo!“
- Když uslyšíte odpověď: „Díky za kompliment,“ odpovězte „To nebyl kompliment. Říkám, co vidím,“ nebo něco podobného. A opakujte, když odpoví: „To mi ještě nikdo neřekl,“ jste o krůček blíže úspěchu.

2.11

Kde balit? Všude dobře, venku nejlíp.

V této rozsáhlejší kapitole se dozvíte o výhodách a nevýhodách různých prostředí pro navazování kontaktů a známostí.

Začnu údernou výzvou: přestaňte balit tam, kde je balení obvykle, a zaměřte se na místa, kde se to nejméně čeká. Budete překvapeni, jak snadno vymyslíte *záminku*. Ženu svou drzostí možná zpočátku zaskočíte, ale to se počítá: tím více *vyniknete a zaujmete*.

Berte následující popis různých balicích prostředí především jako podnět k zamyšlení a inspiraci.

Na místě balení záleží stejně jako na vašem vzhledu a vystupování. Ženy touží být dobývány výjimečným způsobem za *výjimečné atmosféry*, nikoli všedním způsobem za všedních okolností.

Místo: bar, hospoda, restaurace. Čas: večer.

Výhody: místa „oficiálně“ k balení schválená. Snad nejobvyklejší balicí místo - snaha o seznámení zde dívku ani ženu určitě nevyděsí; je připravená na komunikaci s neznámými lidmi. Existují smluvené signály pro navázání kontaktu (například koupení panáka na dálku ap.). Pomáhá nám celková uvolněnost pod vlivem atmosféry, alkoholu, tance. Žena je připravena se bavit, anebo se přímo seznámit.

Nevýhody: nevhodné pro společenské trémisty, pro seznamování s vážnějšími úmysly je to neromantické místo. Balení se tu praktikuje běžně, takže je větší konkurence. Ženy, které večer samy nebo s přítelkyněmi navštěvují bary, hospody a restaurace, tvoří jen část ženské populace. Hlučné prostředí ořezává jemné rozdíly v intonaci. Mluvení nutno stavět na jasných a srozumitelných slovech a nespoléhat na odstíny.

Shrnutí: hospody a bary jsou prostředím, kde lze dobře balit - ale nesmějí se stát vaším jediným lovištěm, jinak ustrnete.

Pět zásad balení v hospodě, baru, restauraci

Zopakujme si několik zásad hospodského balíce:

1. Jestliže pro ni nechcete být zoufalcem nebo buranem, buďte trochu originální a nebalte „panákovým způsobem“ (tedy posíláním vzkazu v lahvi - to přece dělají jen trosečníci); oslovte ji přímo, nejlépe když bude chvíli sama.
2. Chovejte se pokud možno uvolněně, respektujte však atmosféru místa; v baru či hospodě je uvolněnost při oslovení žádoucí, v luxusní restauraci padne spíše gentlemanská zdvořilost.
3. Nebalte, když jste příliš opilí; nebalte příliš opilou; v obou případech to začíná hezky, a končí nehezky.
4. Vždy předem bedlivě zkontrolujte, zda vám nepáchne z úst a použijte žvýkačku, abyste k ní v hluku restaurace mohli promluvit zblízka; pokud pijete tentýž druh nápoje jako ona, není to vždy nezbytné. Typický zápach piva a cigaret dokáže nekuřačku popíjející mattonku dokonale odradit, i když budete jinak dokonalí.
5. Pro jistotu ještě rada pro přežití: v mnoha případech nebude dívka sama; sledujte nejméně deset minut, s kým se baví, abyste se ujistili, že se v rozhodujícím okamžiku někde neobjeví její přítel; pokud je s kamarádkami, k oslovení použijte metodu popsanou o pár odstavců dříve (Oslovení ženy v přítomnosti dalších osob).

Příklad balení v klubu: Ještě jsem tu já!

Kamil si během příjemného večera s kamarády v klubu všiml pohledné a temperamentní dívky, která se bavila se svými kamarádkami a několika mladými muži. Později se však její společnost rozpadla na páry a dívka zůstala sama. Kamil to považoval za „znamení“ a rozhodl se jednat. Dívka se však rychle oblékla a byla na odchodu. Kamil ji dohnal těsně u východu a oslovil ji:

Kamil: (volá za ní několikrát hlasitě, ale přátelsky) „Počkej!“

Ona: (otáčí se) „To mluvíš na mě?“

Kamil: (usmívá se) „Nemůžeš odejít, ještě jsem tu já!“

Ona: (to na ni zapůsobilo) „Aha. Tak já teda ještě nepůjdu, mně se totiž domů ještě moc nechtělo.“

Oba se pak vrátili do ruchu a strávili spolu příjemný večer.

Všimněte si zejména vtipné drzosti a sebevědomí, s nímž Kamil dívku oslovil. Na první pohled by se zdálo, že nemá nejmenší šanci, ale to je na balení hezké, že šance existuje vždy, pokud neschází kuráž.

Příklad balení v hospodě: Mám dvojče

Zdeněk, průměrně vypadající, ale důvtipný mladý muž, sedí v hospodě s kamarádem. Všimnou si dvojice dívek u vzdáleného stolu. Po krátkém promyšlení vyrazí za nimi. Nasadí zdvořilý tón a nesmělý výraz.

Zdeněk: „Dobrý večer, neruším?“

Dívky: „Ahoj. Ani ne.“

Zdeněk: (na méně krásnou z obou dívek) „Už se na tebe delší dobu dívám, jsi moc krásná.“

Dívka: (zdrženlivě) „Díky.“ (celé to *zní* zatím trochu jako náběh na trapas: to je úmysl)

Zdeněk: (ukáže na druhou dívku) „Ty jsi samozřejmě taky moc pěkná“ (otočí se zpátky) „Ale myslím, že ty jsi krásnější.“ (Dívky se zatváří obě poměrně rozpačité. Na „té krásnější“ je znát, že jí to v přítomnosti její krásnější kamarádky, na kterou žárlí, ještě nikdo neřekl. Ta druhá se snaží vypadat, že je v klidu.)

Zdeněk: „Máš přítele?“ (otázka v ní startuje obvyklou negativní reakci: všichni se jí ptají, zda má přítele; s tím Zdeněk počítá.)

Dívka: „Ne, ale..“

Zdeněk: (skáče do řeči) „Neptám se kvůli sobě, mám přítelkyni, ale napadlo mě, že by ses líbila jednomu nímu kamarádovi.“

Dívka: „Aha.“ (obě se konečně usmějí trochu vstřícněji, atmosféra se uvolnila) „A jak vypadá?“

Zdeněk: Jak to říct. Dost podobné jako já.“

Dívka: Jak podobně?“

Zdeněk: (teď už s jistou ironií, nesmělost je pryč) „No dobře, je to moje dvojce. Je úplně stejnej, jednovaječnej, jen se trochu hůř oblíká. Co mu mám vzkázat?“

Dívky se rozesmějí., sice stále nevědí jistě, jestli je to pravda, nebo ne, ale Zdeněk si je stejně získal tím, že je několikrát během hovoru překvapil vtipnou drzostí. Nejdříve když hezčí kamarádku neoznačil za hezčí - tím si paradoxně naklonil obě. Poté znovu, když namísto obvyklého balení nabídl „kamaráda“, který se pak ukáže být jeho dvojčetem, jedno vaječným., což je také vtipné.

Příklad balení v klubu: odpracovat si aspoň pět minut

Vítek si v klubu vytipoval atraktivní dívku, která se celý večer družně bavila s kamarádkou. Obě dívky se téměř nepřetržitě soustředily jedna na druhou, což odrazovalo většinu hochů v okolí. Vítko nikoli. Trpělivě čekal, až jim dojdou témata a ony se začnou rozhlížet po klubu. Když přišla ta chvíle, vzal sklenici piva a s rošťáckým výrazem a následujícím komentářem si přisedl k jejich stolu:

Vítek: (vážně) „Tak si odpracuju aspoň pět minut.“

Dívky: (překvapeně zírají)

Vítek: „Nemůžu se celý večer flákat, za to mě neplatí.“

Dívkal: (nepřátelsky) „Cože?“

Vítek: „Najali si mě v tomto podniku, abych rozveseloval hosty, když se dostanou do úzkých. Například, když se pohádají, nebo když začne váznout zábava.“

Dívka2: (s ironickým úsměvem) „Vážně?“
 Vítek: (nenechá se rozhodit jejich pochybovačnými výrazy a nasadí úsměv číslo sedm) „Ano, vážně. Takže jsem tady, holky. Jmenuju se Vítek a budu vás bavit. Dnes večer ještě uslyšíte: ...“
 Dívka1: (začne se konečně smát) „To snad není možný.“
 Dívka2: (nevěřicně se culí)
 Vítek: (s úsměvem) „Asi jste stále zaskočeny nezvyklou pozorností podniku. Není divu. Náš klub je první v republice, který poskytuje přímou podporu zábavy u stolu. Koncept takzvaného table-theatre pochází z Irska, kde jej vymysleli bratři mekenzíovi v roce dva tisíce, a ke dnešnímu dni prodali licenci do několika tisíc klubů, restaurací a dokonce i školních jídelen!...“
 (Dívky se smějí a hovor pokračuje.)

Všimněte si vtipné drzosti, s níž Vítek přisedl ke stolu. Počítal s tím, že dívky budou zaskočeny, a že jej budou zpočátku považovat za blázna. Choval se však tak samozřejmě a přátelsky, zeje zviklal, čímž dostal prostor, aby je svým nesmyslným výkladem pobavil. Samozřejmě se pak přiznal, že si to celé vymyslel. Nakonec odešel se dvěma e-mailovými adresami. **Holky za barem**

Se servírkami a číšnicemi (ale také recepčními, kadeřnicemi atd.) opatrně: usmívají se na nás, ale nemyslí to tak; je to jejich práce. Jsou zvyklé na různé způsoby hostů a bylo by velmi naivní si myslet, že úsměvem nebo smíchem potvrzují osobní náklonnost.

Naopak, většinou narážky mužů přímo nenávidí. Víte proč? Protože všichni muži jim říkají téměř to samé: nabízející se vtipky a přisprostlé žertíky, o nichž si myslí, že jsou hluboce originální.

Pokud se tedy vážně zakoukáte do obsluhy, nedělejte ze sebe hlupáky, nevěťte na pracovní úsměvy a vymyslete něco naprosto jiného, důvtipnějšího, rafinovanějšího, abyste ji skutečně zaujali. Nejlépe je vymyslet balení tak, aby se neodehrávalo v její pracovní době. Počkejte na ni venku, ztrotep skandál, utečte bez placení - cokoli, hlavně ne totéž, co milion hostů před vámi.

Další příklady balení v hospodě najdete např. v kapitole Záminka je trumf, nebo jinde v knize.

Místo: kavárna

Výhody: komornější, tišší, intimnější atmosféra než v hospodě. Do kavárny dívky občas zavítají samy, bez kamarádky či kamaráda. Pozor na rozdíl v obvyklém naladění návštěvníků: kavárna je místo určené pro krátké zastavení, popovídání si přes den, zatímco do hospody se chodí na celý večer za zábavou. Některé menší studentské kavárničky

jsou ideální balicí místo pro intelektuálně orientované muže: je to jedna z mála lokalit, kde pobývají intelektuálně orientované ženy (vedle kolejí, menz, kampusů a knihoven). Za vhodných okolností je tam možno oslovit a oslovovat složitějšími tématy, internetové kavárny přímo vybízejí ke komunikaci.

Nevýhody: prostředí je někdy tak tiché, že balení s námi intimně sdílí celá kavárna. Kvůli povaze kavárny, denní době a obvykle nulovému množství alkoholu v krvi se balení příliš neočekává (což je výhoda i nevýhoda).

Shrnutí: kavárna je ideální pro ty, kteří při balení dávají přednost spíše intimní atmosféře a osobnějšímu hovoru a troufnou si balit s příposlechem dalších osob.

Doporučení pro kavárenské balíce:

- Ženy a dívky si v kavárnách nezřídka čtou, nebo se učí, proto jednou z nejpřirozenějších záminek je zvědavost a vyptávání se (např.: „Promiň. Co čteš?“ - „Proč tě to zajímá?“ - „Dělám si malý průzkum do seminární práce Česká kavárna včera a dnes.“); tužku, papír nebo notebook s sebou.
- Totéž se týká internetových kaváren; je neslušné dívat se přes rame no, když dívka píše e-mail. Je možné vymyslet mnoho internetových záminek: můžete si nechat poradit, nebo se naopak nabídnout (čtete ukázky níže).
- Abyste vytvořili dojem, že do kavárny patříte, vezměte si něco na čtení; místo Světa motorů doporučuji spíše nějakou povinnou četbu. Samozřejmě záleží na „duchu kavárny“.
- V kavárně můžete balit přímo s *touto knihou*; návod je v závěru knihy v kapitole Využijte tuto knížku jako záminku přímo při balení.

Příklad: rychločtení

Žena si čte knížku. Michal se posadí hned vedle. Nějakou dobu se každý věnuje sám sobě. Když žena zvedne oči a jejich pohledy se střetnou, Michal ji se zájmem osloví:

Michal: „Z kurzu?“

Zena: „Z jakého kurzu?“

Michal: „Rychločtení?“

Žena: (pobaveně) „To ne.“

Michal: „Ale já jdu z rychločtení.“

Žena: „Ty chodíš do rychločtení?“

Michal: Jistě. Ukážu ti, co umím.“ (zvedne se a uchopí knížku, vytřeští do ní od a projede jí jako vějířem) „Vynikající. Zvlášť ta pasáž o smrti na straně stošedesát dva. A jak ji nechává čekat, to mě překvapilo. A taky ta vynikající pointa!“

Žena: (směje se) „Tak daleko ještě nejsem.“ (nevěří mu) „A jak se jmenuje hlavní hrdina?“

Michal pak různě kličkuje, z názvu knihy odvozuje, o čem by mohla být, a protože má spoustu nápadů, je to samo o sobě veselé kličkování. Žena samozřejmě v okamžiku jeho „rychločtení“ pochopila, že si Michal vymýšlí, ale hraje s ním společně hru až do konce. Baví ji, jak ji baví. Pak přejdou na jiné téma a nakonec si souhlasně vymění telefonní kontakty.

Příklad: internetová parfumerie

Odehrává se v internetové kavárně. Oba sedíte u počítače.

Vy: „Ahoj, můžeš mi prosím poradit?“

Ona: „Co potřebuješ?“

Vy: „Sháním parfém pro ségru, na netu je to levnější. Nemáš vyzkoušenou nějakou internetovou parfumerii?“

Ona: „No, nějakou jsem viděla, počkej, vzpomenu si.“ (přemýšlí) „Nevím, byl to nějaký název kytky tečka cézet.“

Vy: „Nojo, kytka je strašně moc. Třeba pampeliška cézet?“ Ona: (směje se) „No, tak nějak, ale latinsky. Zkoušels hledat přes Google?“ Vy: Ještě ne, to je dobrý nápad.“ (přiblížíte se k ní a nesměle, metr od ní, vdechnete) „Aha. To není špatný. A ty používáš jakou vůni? Je taková příjemně pomerančová, to by se na ségru hodilo.“ Ona: „Fakt? Jmenuje se...“

Tím jste se dostali tak blízko, že ji můžete buďto pozvat na kafe, anebo naopak konverzaci ukončit a počkat, až půjde ven. Pak vyjdete s ní a znovu se dáte do řeči na způsob: „Jak se jmenuješ?“, „Co studuješ?“ atd. Také se můžete odmlčet a použít trik z dalšího příkladu.

Příklad: pošleš mi prosím tě e-mail?

Pokud z jejich pohledů (nebo z případné konverzace) vycítíte, že se jí líbí, můžete v internetové kavárně vyzkoušet tento osvědčený fígl. ideální je, když odesílá maily, a vy kradmým pohledem přes rameno zjistíte, z jakého freemailu. Dejme tomu, že má otevřenou stránku e-mailů na Centrumu.

Vy: „Můžu tě o něco poprosit?“

Ona: „Ano?“

Vy: „Nemáš schránku na Centrumu?“

Ona: „Mám, proč?“

Vy: „To je výborný, to by mi pomohlo! Je to jen minuta. Spolužák mi přísahá, že mi z Centrumu před dvaceti minutama odeslal podklady. Jenže mně nedošly a já mám dojem, že kecá. Potřebuju vyzkoušet, jestli to z Centrumu ke mně chodí.“

Ona: „A co mám udělat?“

Vy: „Poslat mi jakoukoli prázdnou poštu. Hned jak to dojde, smažu to.“

Ona: (možná se bude zdráhat, ale později jí přesvědčíte) „Tak dobře. Jakou máš adresu?“

Vy: (nadiktujete svoji adresu a poděkujete)

Ona odešle mail, ten vám samozřejmě za chvíli dojde. Pokud se vám dívá přes rameno, a kontroluje, zda ho smažete, zapamatujte si ho a smažte. Zvolejte klidně „Mažu!“ Ve většině případů i po smazání zůstane v Koši. Poděkujte, zanechte na spolužáka a dělejte ještě chvíli sympatáka: konverzujte, zeptejte se, co dělá atd. Pokud vycítíte, že jste si získali sympatie, odejděte bez balení. Pokud se do večera neozve sama (má přece váš e-mail), druhý den (ne později, jinak na vás zapomene) jí napište, že jste na ni ani na její adresu prostě nedokázali zapomenout. Geniální, ne?

Místo: čajovna

Výhody: typicky intelektuálské místo. Lidé navštěvující čajovny jsou v převážné většině mírné povahy, anebo se do mírného vystupování dokážou stylizovat. To se týká i žen a dívek. Mírné povahy mají obtíže s odmítáním navrhuje tam příjemné přití, které decentně kryje rudnutí v obličejí. Dívky i my zde býváme občas příjemně zhulení.

Nevýhody: čajovna není typické místo pro kontaktáž, dokonce bych řekl, že se v čajovně výhradně kontaktují jen ti, kteří už se znají odjinud. Je tam obvykle téměř hrobové, smrtelně vážné ticho, které podporuje trému. Balení může být tedy vnímáno i jako agrese, zvláště pokud nevypadáte jako typický návštěvník čajoven, ale jako kafař s balíci úmysly.

Shrnutí: čajovna je vhodná pro baliče-provokatéry, anebo naopak pro mírné povahy, které se dovedou svým zevnějškem i projevem vhodně přizpůsobit prostředí. Samozřejmě *záleží* na typu čajovny.

Příklad oslovení v čajovně

V příšeří čajovny si dívka prohlíží nějaký časopis. Honza si nejdříve dlouho prohlíží výstavku čajů, pak přisedne poblíž. Začne šeptem.

Honza: „Zase to nemají.“

Dívka: „Cože?“

Honza: (prstem přeškrtne rty) „Zase to nemají.“

Dívka: „Co nemají?“

Honza: (šeptem) „Magnus lapikus.“

Dívka: (převezme jeho šepot) „Co je to?“

Honza: (nakloní se k ní ještě blíže, rozhlédne se, pak úplně potichu pošeptá) „Čaj.“

Dívka: (směje se)

Honza: „Čaj, o kterém se od dávných časů musí mluvit jen šeptem.“

Honza pak rozvine řeč o čaji (jehož jméno si samozřejmě vymyslel) a o jeho zázračných účincích i tom, že jej není možné dovážet přes hranice, že se musí pašovat ve zvířecích žaludcích - apod. Je úplně - edno, co říká, samozřejmě. Rozhodující bylo vtipné a trochu záhadné oslovení.

Místo: diskotéka, klub, koncert, taneční party, taneční akce

Výhody: místo k balení určené, v případě diskotéky snad přímo za účelem balení zřízené. Tanec jsme zdědili po zvířátkách: i ona se jím svádějí. Na těchto akcích, zejména na diskotéce, proto nejste při oslovování žen tak podezřelí. Dívky a ženy jsou připraveny na vše, přišly se ukázat a počítají s vámi, a některé přišly, protože chtějí známost na jednu noc. Do erotických pohybů některých z nich se lze zamilovat. Uvolněná nálada. K dispozici alkohol a další rozpouštědla trémy i úzkosti.

Nevýhody: velká konkurence; hluk; nedostatek intimity; značné odposlechy ze všech stran, zástupy čekatelů, jejich přátel atp. Pokud nejste tanečníci tělem i duší (v bílé populaci je takových mizivě procento), musíte stát stranou a sledovat. V případě navázání kontaktu pak nutnost překřikovat hudbu; to ochuzuje váš projev o jemné odstíny hlasu - významný handicap pro ty, kteří vynikají jemným humorem!

Shrnutí: skvělá balírna pro toho, kdo umí zaujmout v hlučném prostředí, zejména zevnějškem.

Příklad seznámení na diskotéce: Andrejův příběh v kapitole Kdy a jak ji pozvat domů

Místo: vícedenní taneční party, festival

Výhody: party a festivaly jsou hudební večírky, které trvají několik dní a jejich návštěvníci mají uvolněnou náladu jako na výletě; dívku, kterou si vyhlédnete, pravděpodobně najdete i další den festivalu téměř na stejném místě - můžete se seznamovat postupně, nemusíte tolik spěchat. Vládne kamarádská atmosféra sounáležitosti, pod rouškou kamarádství se snadno navazují kontakty. Noci mohou být romantické, meze přijatelně vyhráté, stany otevřené; alkoholu a jiných podpůrných prostředků bývá také dost. Příležitostná možnost prezentovat hrdinství pod údery policejních obušků.

Nevýhody: dívky tam nebývají samy bez doprovodu, jedou obvykle s partou, v níž jsou i muži; na festivaly se jezdí ve skupinách. Vyskytuje se tam velmi specifická skupina dívek a žen. Nedostatek (vaší i její) hygieny; nedostatek soukromí.

Shrnutí: zcela specifické prostředí; balení je příjemné a možné - je to kříženec balení v hospodě, na diskotéce a na ulici.

Místo: uzavřená společnost - večírek, výjezdní firemní zasedání

Výhody: kolegové jsou mezi svými, cítí se uvolněněji a sebevědoměji. Muž většinu žen dobře zná a ony znají jeho; nemusí hledat konverzační témata, přicházejí na jazyk sama. Večírek či zasedání může být výborným startovním bodem (podchycení nové kolegyně), anebo naopak cílovou rovinkou (po týdnech námluv konečně svádění). Na výjezdních zasedáních se bydlí v ubytovnách, hotelech a pensíonech, nálada bývá večer nejen pod vlivem alkoholu velmi uvolněná, a především: mnohé zadané ženy se na jednu kouzelnou noc stávají svobodnými.

Nevýhody: všichni *to* o každém vědí (ať je to cokoli), snad kromě nových kolegyně, které však budou velmi brzy varovány služebně staršími kolegyněmi. Dopad případného balícího či sexuálního snažení může být ničivý pro pracovní vztahy. V lepším případě se bude pohybovat na okluzní frontě mezi žárlivostí a výsměchem.

Shrnutí: vynikající místo pro první a poslední dějství dobývání; prezidentská lóže pro svádění (i proto, že na takových akcích to bývá jediná příležitost, kdy lze svést zadanou ženu).

Zvláštnosti balení na firemním večírku

Jak na to? První desítky minut nechejte vše volně plynout a pouze vyhlížejte svou příležitost. Pijte s menším průtokem než ostatní. Buďte celou dobu ve střehu a zjišťujte, jaké jsou možnosti. Nic vám neuteče: vaši konkurenti, kteří začnou brzy, se brzy vyčerpají, omrzí se. Teprve až pokročí večer a společnost bude povolnější, smíte zaútočit jako jestřábi svým čerstvým, lehce přistřízlivým způsobem.

Pokud nemáte cílovou kolegyni vybranou či domluvenou předem, musíte v první fázi důkladně zvažovat, na kterou se zaměříte. Samozřejmě, nezáleží na tom, zda je zadaná: ale zda se její zadanec pohybuje na večírku. Prověřte, zda pro ni její chlapec, manžel či přítel nemá na závěr přijít a odvézt si ji: v takovém případě padá naděje na večerní intimnosti. V tomto smyslu jsou ideální nezadané kolegyně, které přijely na celofiremní večírek z pobočky v jiném městě a bydlí v hotelu - mj. můžete projevít pohostinnost a pozvat je na přespání k vám.

Až si vyberete cílovou kolegyni, začněte se bavit s jinými ženami, s nimiž máte přátelské vztahy, a to tak, abyste se vyskytovali v její blízkosti. Občas vrhněte pohled, prověřte zpětnou vazbu.

V dalším kroku se musíte pustit do práce. V nejlepším případě se vám podaří ji odchytit někde samotnou, opuštěnou a znuřenou tím, že se s ní nikdo nebaví. Spíše ale bude v plné zábavě s jinými kolegy. Pokud na to máte, můžete jít za ní do hloučku a postupně svým humorem strhnout pozornost na sebe.

Osobně na co nemám a dávám přednost číhání, neboť ve společnosti konkurentů obdařených zvučnějším hlasem ztrácím elán. Kdo je na tom podobně jako já, musí odchytnout vybranou dívku na vhodnějším místě a zkusit s ní navázat důvěrnější hovor, čímž ji příjemně vytrhne z povrchního klábosení.

Není to tak těžké: vhodná místa jsou v různých zákoutích a na cestě směrem k toaletám. Zatímco na takových místech ji obvykle potkáte samotnou a nikdo vás nebude rušit, uprostřed vřavy vždy riskujete, že se k vám připojí nevtipný, anebo naopak velmi vtipný kolega. Pochopitelné, musíte setkání zorganizovat tak, aby to vypadalo, že jste tudy jen procházeli, a ne zoufale číhali, až půjde z toalety.

Jak ji oslovit a čím začít?

1. Samotné *oslovení* nemusí být nijak zvlášť nápadité: tentokrát nejde o to zaujmout za každou cenu „na první pohled“, protože první pohled padl už dávno. Pokud například víte, že je jediná, na kterou to ten večer budete zkoušet, můžete jen tak na úvod poznamenat, že „jí to sluší zdaleka nejvíc ze všech kolegyň“.
2. Pak už se ale musíte začít zajímat o to, *o co se jiní muži ten večer pravděpodobně nezajímali*. Startovat můžete například s konverzační otázkou, jak jí to na večírku baví, ale lepší jsou otázky, zda ji překvapili někteří kolegové, zda se jí ve firmě i po dvou měsících líbí atd. Můžete se jí také provokativně zeptat, kteří muži z firmy se jí líbí nejvíc. Nepočítejte ovšem s tím, že vám řekne, že se jí líbíte vy.
3. Otázky týkající se práce (bod 2) však použijte jen jako kratičký můstek k *osobním tématům*: ta jsou vaším cílem v konverzaci s ní. Měli byste se ukázat jako nesmírně citliví, vnímaví, a přitom jiní. Jiní v tom, že dokážete naslouchat a nebavit se jen o práci. Tím ji v konkurenci rozdváděných a nesmírně „vtipných“ kolegů okouzлите.

Univerzální sadu otázek, jejichž kladení vám zaručí její sympatie a náklonnost, najdete v kapitole O čem se s ní bavit, aneb zvědavost růže přináší.

Doporučuji o výsledcích vaší večírkové avantýry s nikým z kolegů nemluvit.

Místo: rušná ulice, bulvár, náměstí. Čas: den.

Výhody: je to snadno dostupný terén; žena se ve dne na ulici cítí relativně bezpečně. Vyskytuje se tam i bez doprovodu; na ulici je největší a nejrozmanitější výběr žen. Balit na ulici je nezvyklé a může vyvolat dojem, že jde o náhodu. V nejhorším se dá snadno zmizet v davu či zdrhnout.

Nevýhody: všichni jsou v pohybu, ženy nejsou naladěny na ro, aby byly baleny, nesnadno se zachytávají pohledy a vyhodnocují reakce. Nutnost případného nadbíhání nebo pronásledování (trapné).

Nutnost rychlého rozhodování. Nepřehlednost. V důsledku městské uspěchanosti přestává být ulice obvyklým balištěm, a tak balič musí počítat s tím, že zejména večer může některým ženám připadat podezřelý. **Shrnutí:** ulice je nezvyklé, ale po krátkém tréninku velmi vhodné baličí prostředí.

Doporučení pro balení na ulici

Střelec, který dosud střílel jen na střelnici, ještě není lovcem. A muž, který nebalil na ulici, není baličem. Pokud toužíte po hodnotě balice, anebo jen máte rádi společenský adrenalin, zkuste to. Zde je pár dobře míněných rad:

- musíte být stále ve střehu; pokud nemáte dobrý den, raději balit na ulici nechod'te, je to náročné, musíte vyzařovat energii, abyste v davu připoutali pozornost
- musíte být výrazně, ale ne extravagantně oblečení
- musíte se dívat zpřímá do očí; nejlépe s přirozeným úsměvem a magickým pohledem
- musíte být stále v pohybu; pro dobrý pocit ze sebe a pro lepší akci schopnost není dobré někde sedět a vyhlížet, spíše je lepší jít za nějakým cílem
- pokud se v protisměru objeví dvě nádherné oči, pod nimiž se po kontaktu s vaším pohledem na chvíli rozhostí úsměv, musíte jednat do několika vteřin - otočit se, doběhnout, oslovit: nesmíte zaváhat více jak pět vteřin. Je to nesmírně náročné, ale ulice utíká rychleji než život.
- nikdy vás nesmí vidět, jak za ní dobíháte; může se v nejhorším dovítit, že jste museli běžet nebo jít rychle. Pokud ji nemůžete doběhnout, vůbec není špatné ji nadběhnout, vystačíte-li s dechem, a vyjít klidně přímo proti ní
- abyste se s ní mohli bavit, musíte ji doběhnout *a. jít kruček před ní*
- záminek je na ulici zcela nepřehledné množství - přestože níže uvádím pár osvědčených příkladů, nepochybuji, že každý z vás jich vymyslí po krátkém zamyšlení dalších pět.

Důležité! Abyste se s ní mohli za chůze bavit, musíte ji doběhnout, srovnat s ní rychlost chůze, a pak *jít kousek před ní*. To znamená, že při hovoru za chůze se k ní vy *musíte otáčet dozadu*. Vytvoří to správně drzý dojem: jako byste vy někam spěchali, zatímco ona vás dobíhá a tak trochu zdržuje.

Jak využít, že se s někým zastavila

Samotného by mě v mých dvaceti letech nenapadlo, že je ulice tak dobré místo k seznamování. Jednoho zářijového odpoledne před mno-

ha lety, v době mé absolutní nesmělosti, jsem byl náhodným svědkem scénky, která změnila můj pohled na balení. Nevěřil jsem svým očím ani uším.

Sedl jsem si tehdy na lavičku na městské promenádě. Přímo přede mnou se potkaly a v družném hovoru zastavily dvě dívky. Slyšel jsem dobře celý jejich rozhovor; ta menší z nich mi byla s každou vteřinou milejší. Ukázalo se ale, že nejsem sám, kdo dívky bedlivě sleduje. Opo-
dál stál mladík, nijak **zvlášť** pohledný, a poměrně arogantně si obě prohlížel. Dívky se bavily dobrých pět minut; pak si podaly ruce a roz-
loučily se. Mladík bez zaváhání vyrazil do protisměru a zatarasil cestu menší dívce. Pamatuji si to téměř doslova:

On: (přidržel se vytrčila, nasazen úsměv číslo čtyři) „Ahoj. Dost dlouho té pozo-
ruju a musím říct, že se mi líbí, jak jsi to s tou kamarádkou zvládla.“

Ona: {překvapená, ale nikoli úplně nepříznivě!) „Co myslíš?“

On: „Viděl jsem, že ti dlouho vyprávěla něco, co tě moc nezajímalo, ale trpělivě jsi
ji vyslechla. Umíš se výborně přetvařovat, to se mi líbí!“ (poslední větu řekl téměř
nadšeně)

Ona: (nenechala se zaskočit) „To byla bývalá spolužačka. Upřímně řečeno, trochu
mě už nudila, to máš pravdu. Máš dobrý postřeh.“

On: „A kam teď jdeš?“

Ona: (ukáže pohybem hlavy) „Tam.“

On: „Tak já půjdu kousek s tebou.“

Ona: „Dobře.“

Nevím, jak příběh dopadl, ale odhaduji, že si to ti dva spolu docela uží-
li. To jen já jsem seděl dál na lavičce a čekal, až mě nějaká osloví sama.

Dnes už můžu s odstupem vyhodnotit, jaké triky mladý muž použil. Jako záminku využil situaci, které byl svědkem, *a, již byla dívka účastnicí*. Sama mu poskytla skvělé téma: inspiroval se jejím počínáním. Aby dosáhl úspěchu, byl *vtipně drzý*: drzost projevil oslovením na ulici, dal najevo pozornost (všiml si, že se nudila), vyjádřil sympatie (řekl, že je trpělivá a že se mu to líbí) a úsměvně ji popíchl (řekl, že se umí přetvařovat, ale přetvářku hodnotil jako klad) - touto dobře namíchanou směsí arogance a vtipu vytvořil trhavinu, již ji dokonale odzbrojil. Závi-
děl jsem mu a rozhodl jsem se na sobě zapracovat.

Později jsem zjistil, že když se dívka rozloučí s kamarádkou nebo nějakým mužem, je to obecně vynikající a inspirativní příležitost, a to nejen při balení na ulici, ale také na koupališti, v hospodě, v tramvaji... Stačí se k ní nějak vhodně připojit a využít odchod předchozího spo-
lečníka jako záminku.

V úvahu přicházejí otázky jako:

- „Kdo to byl?”
- „Vypadal zvláštně. To byl tvůj otec?” (na někoho jen mírně staršího)
- „Ty máš ale vyřídilku.”
- „Proč se s ní bavíš, když na tebe křičí?”
- „Bratr, kamarád, spolužák, přítel, otec, děd?”

Jak oslovit dívku, která vypadá, že není zdejší

Potkáte-li ženu či dívku, která něco hledá, vyptává se nebo bloudí, nahrálo vám štěstí. Protože nabídka pomoci bývá často odmítnuta, doporučuji nabídnout něco zábavnějšího.

Je například vyzkoušené, že vydávat se za pracovníka magistrátu, dopravního podniku, školského úřadu či nějaké jiné nesmyslné organizace (když je zřejmé, že tím pracovníkem nejste) a nabízet v jejím jménu pomoc či radu, zaujme a pobaví téměř každou ženu.

Stejně dobře se uvedete i tím, že se budete jménem podobných institucí zajímat o názor na kvalitu zeleně, vzduchu a dalších „služeb”.

Podívejme se na inspirativní příklad. Dan stál kousek od malého modelu města Olomouce, který zdobí jeho náměstí. U modelu se zastavila dívka a s jakýmsi papírem (mapou?) v ruce, jako by jej viděla poprvé. Dan okamžitě využil příležitosti:

Dan: „Ve jménu starosty města Olomouce, dobrý den!”

Ona: (nedůvěřivě) „Dobrý den.”

Dan: „Mohu vám nějak pomoci?”

Ona: „Ne, myslím, že trefím, znám to tady. Vy jste z informací?”

Dan: „Ne, z masa a kostí. Dostal jsem přímo od starosty na starost starosti vás turistů.”

Ona: „Tak vkažte starostovi, že já žádné starosti nemám, protože nejsem turista.”

Dan: „To je divné... Díváte se do mapy.”

Ona: „To není mapa, ale dopis.”

Dan: „Dovolte, abych se zeptal: od koho?”

Ona: „Do toho vám nic není.”

Dan: „Mýlíte se. Pokud čtete otevřený dopis na otevřeném prostranství, stává se tento dopis otevřeným dopisem všem občanům města.”

Ona: (směje se) „Ty nejsi od starosty, že?”

Dan: „Ani ne.” (taky se směje) „A ty nejsi zdejší, že?”

Ona: „Nejsem, přijela jsem za kamarádkou.”

Dan: „Co kdybych tě kousek doprovodil? Ve jménu starosty, samozřejmě.”

Ona: „Tak jo.”

Příklad - Balení dívky, která kráčí ulicí

Doběhnete ji a srovnáte krok.

ÍIVy: (s naprostou samozřejmostí v hlase, jako byste pokračovali v hovoru)
„...ne, určitě ne, tebe jsem tu ještě neviděl." Ona; (trochu nepřátelsky) „Cože?" Vy:
„Ne, ty určitě nejsi zdejší." Ona: „Máš pravdu, jsem z Hradce Králové." Vy: „Myslel
jsem si to."
Ona: „To tady znáš každého? Brno je přece dost velké město." Vy:
„Brno je hlavním městem menších měst." Ona: (hmm)
Vv: „Poznám to podle chůze. Jdeš chůzí, kterou se tady nechodí. V rom je ten
rozdíl."
Ona: V čem konkrétné?"
Vy: „Hradečáci chodí elegantněji, neboť méně spěchají a mají větší radost z chůze...
Podívej na mě, jak poskakuju. Já spěchám, ty nespěcháš." Ona: (směje se)

Příklad - Budu té teď chvíli otravovat

Vy: („oznamovacím způsobem", ale s úsměvem) „Ahoj, teď tě budu chvíli otravovat."
Ona: (překvapeně) „A jak se to dělá?"
Vy: „Třeba takhle: kam jdeš?"
Ona: (naštvaně) „Co je ti do toho?"
Vy: (usmíváte se, váš tón není hádavý) „Co by bylo? Ty sis řekla o to, abych ti ukázal,
jak se otravuje."
Ona: „Aha. To je fakt."
Vy: „Tak kam jdeš?"

Příklad - Zezadu vypadáš...

Vy: (srovnáte krok) „Viš, že zezadu vypadáš, že se zajímáš o hudbu?"
Ona: (zcela vážně) „Fakt? No, hudbu mám ráda."
Vy: (něco si o ní pomyslíte, a přizpůsobíte se) „A jakou posloucháš...?"

Příklad - Dobře, že mě neznáš

Vy: (jdete vedle ní) „Ahoj."
Ona: „Ahoj." (nevšímavě kráčí dál)
Vy: (ujdete s ní mlčky dvacet metrů)
Ona: „Ale já tě neznám."
Vy: „To je dobře, že mě neznáš, protože kdybys mě znala, tak by ses se mnou nebavila."
Ona: (směje se)

Příklad - Máme stejný krok!

Vy: (otočíte se na ní a usmíváte se, jako by se stalo něco velmi vtipného - a opravdu
se děje, protože jdete vedle sebe naprosto shodným krokem)

Ona: „Co je?“

Vy: „Je směšný, jak dva úplně cizí lidi srovnají krok.“

Ona: (podívá se dolů, uvidí vojenský marš vašich nohou a zasměje se) „No, to je zvláštní. Ale nevím, jestli je to náhoda.“

Vy: (přehnaně vítězoslavně) „Věděl jsem, že to děláš kvůli mně! Ty jsi ten krok se mnou srovnala schválně!“

Ona: (směje se)

Místo: firma, podnik

Výhody: dokonalá balírna. Pro pracující lid neznám lepší. Vhodné pro flirty bez vyvrcholení, pro krátkodobé i dlouhodobé vztahy. Pracovníci se buďto znají, nebo o sobě aspoň mohou získat nějaké informace, jsou si bližší než dva lidé z náhodné známosti, pohybují se ve shodném prostředí. Nevyhnutelné setkávání vytváří příjemné napětí a umožňuje samovolné zrání vztahu. Možnost imponovat pracovním výkonem. Možnost využití vnitropodnikové komunikační infrastruktury (icq, chat, e-mail). Představa (i realizace) sexu na pracovišti patří k nejerotičtějším zážitkům vůbec. K zahájení i dovršení balení lze využít i firemního večírku a výjezdního firemního zasedání (čtete kapitulu Místo: uzavřená společnost - večírek, výjezdní firemní zasedání).

Nevýhody: riziko konfliktu s pracovními vztahy Choulostivá otázka zneužití pracovního postavení. Riziko, že budete obviněni z harašení. Při ukončení vztahu se oba dále setkávají, což nemusí být jednomu nebo oběma příjemné. Možné předsudky okolí či ze strany vedení, které se domnívá, že jí patří zaměstnanci i jejich tužby Pokud si z balení v práci (nebo i ve školním kolektivu) uděláte takříkajíc hlavní zdroj sexuálních příjmů, stanete se „známou firmou“ - budete provařeni. Není to sice konec vaší kariéry, ale za a/ sbalíte pak už jen novicky a nestoudnice (proč ne), za b/ s pověstí firemního proutníka vám kolegyně stěží uvěří, že jste se do ní opravdu zamiloval.

Shrnutí: podnik je ideální prostředí pro každého, kdo hodně pracuje a chce si vedle toho i užívat života.

Radím: balte v práci, jde to samo

Zaměstnání a kolegům totiž věnujeme nejvzácnější chvíle dne: chvíle, kdy jsme přirozeně čerství a plní energie. Tato sexuální energie proudí firmou a zcela jistě přispívá i k jejím tržním úspěchům. Mezi kolegy v práci se většinou cítíme sebejistější a uvolněnější než v cizím prostředí. Jeden druhého poznáváme dlouhodobě a vídáme se v různých situacích.

A to nejdůležitější nakonec: nejnásilnější krok balení, navázání kontaktu, je zjednodušen a nahrazen přirozeným setkáváním. To všechno

jsou důvody, proč velká část partnerských vztahů mezi dospělými začíná ve školním a pracovním kolektivu.

V mnoha podnicích však vládnu předsudky, které seznamování a intimní poměry mezi kolegy odsuzují. Těžko říct, co má v té povýšenosti prsty: zda socialismus, feminismus, vleздоamerikanismus, či pouhá lidská blbost. Já si stojím za svým: pokud svědomitě plním pracovní úkoly, nikomu (snad kromě manžela) nemůže přece vadit, že si to po práci rozdávám na pracovním stole se svou kolegyní.

Tři zásadní pravidla balení ve firmě

1. *Dvojnásobně přemýšlejte nad každým krokem.* Nesmíte nikdy nikomu ublížit, nikoho vydírat či ohrožovat jeho postavení v kolektivu, a nikdy nesmíte míchat práci se vztahem.
2. *Vybírejte s dvojnásobným rozmyslem:* a to výhradně inteligentní kolegy ně, které si drží odstup a nevyžvaní váš pokus nebo pletku ostatním. Doporučuji ty, pro něž *není výhodné* se chlubit tím, že s vámi něco mají (vdané, zadané, nadřizené ...). Nesmíte balit hloupé, žvanivé, hašteřivé. Riskantní jsou taky ty, které mají problémy v pracovním kolektivu nebo s nadřízenými; pokud vám jde jen o sex, nesmíte vybrat takové, které jsou zralé na to, aby se do vás zamilovaly.
3. *Buďte dvojnásobně diskrétní:* v případě, že mezi ní a vámi dojde k nej lepšímu, anebo i k nejhoršímu, nesmíte o tom *nikomu*, ještě jednou opakuji, *nikomu* říkat. Musíte si vyjasnit, že i ona musí držet jazyk za zuby. Bohužel, rizika se stoprocentně nezbavíte, a počítejte s tím, že zejména elektronická komunikace zanechává stopy (e-maily se archivují na firemních serverech, historie diskuse z ICQ se ukládá na disk počítače apod).

Pozor na silná slova

Na pracovišti se obvykle vytváří zvláštní „subkultura“, jakési ghetto, kde se hovoří pracovním žargonem, v němž běžná slova nabývají jiných významů. V balení se to projevuje tak, že některé běžné narážky už nefungují (např. věta „tobě to dnes sekne“ po dvou měsících opakování ztratí původní účinek) a do hry proto vstupují narážky mnohem drsnější. Nezasvěcený návštěvník pracovního kolektivu může být mnohdy překvapen otevřeností, doprovázející proudění sexuální energie.

Jeden kamarád si mi nedávno úsměvně stěžoval, že když nastoupil do svého současného zaměstnání, zažil šok. Nejdříve si jej jeho nové kolegyně hned po nástupu na pracoviště dlouze změřily pohledem, a když se s nimi pozdravil, zeptaly se ho: „A pusu nám nedáš?“ Zrudl a zdvořile jim pocaloval tváře. To ještě nebylo všechno. Za chvíli do kanceláře nakoukl muž, z něhož se později stal jeho dobrý přítel, a aniž by novému kolegovi věnoval pozornost, houkl na děvčata: „Holky, nemáte chuť na sex?“ a zase zmizel. Kamarád byl zpočátku poněkud zdrcen, ale

později se přizpůsobil, neboť pochopil, že jde jen o drsná slova, která ve skutečnosti neznamenal víc než nevinné pozvání na oběd.

Poučení 1: nezaměňujte proto kolegiální psettdosexuální hru se skutečností. Mnoho mužů si naběhlo, protože se domnívali, že by kolegyně mohla být svolná, a tak stupňovali narážky až do vážného návrhu. Ona se však dosud domnívala, že jde jen o nevinné žertování: a trapas byl na světě.

Poučení 2; ve způsobu balení se odlište od kolektivu. I ve firmě jsou ženy ženami a muži muži. Vsaďte proto na totéž, na co byste vsadili, kdybyste ji balili v kterémkoli jiném prostředí: odlište se od davu, buďte neotřele vtipní a pozornější než vaši konkurenti. Máte obrovskou výhodu: znáte firemní kulturu i povahu většiny kolegů, takže můžete tušit, jakými narážkami a vtipky se ji pokoušejí dobývat. Dostán té ji na to, že se chováte jinak.

Jak to zkusit na kolegyni

Otázkami, které slýchám nejčastěji, *jsonjak to na ni „zkusit“? z Jak poznat, jestli se jí líbím?* Kdo se takto ptá, obvykle si netroufá jít rovnou na věc. Nejjednodušší, ale nejobávanější způsob je prostě občas s ní prohodit pár slov v práci, získat si aspoň základní sympatie, pak vyčkat na vhodnou chvíli a prostě se zeptat, jestli nemá chuť vidět se po práci (čtěte kapitolu Kam s ní jít na první schůzku a jak se domluvit). Pro případ, že si na to netroufáte, vyzkoušejte opatrnější postup:

1. Pokud to je možné, využijte elektronické komunikace; začněte si s ní dopisovat mailem nebo přes nějaký chatovací program (ICQ atd.) a postupujte od pracovního tématu po osobní. Nejlepší je, když váš dialog vyplyne z nějakého pracovního úkolu, na němž se oba podílíte. Nemáte-li pracovní nic společného, vymyslete si jakoukoli uvěřitelnou pracovní záminku a napište jí třeba „Ahoj Evo. Ztratil jsem někde ve firmě knížku Windsurfing v praxi. Kluci říkali, že jsi prý nějakou knížku našla. Nemáš ji někde u sebe?“ - a poté, co se vás zeptá, kdo vám to řekl, si něco vymyslete, a rozvíňte třeba vtipný horror o tom, že bez příručky to bude na moři docela nebezpečné. Atd. Pokud ale odpovídá se zpožděním několika dní, přestože celou dobu sedí u počítače, pokud odpovídá velmi krátkými větami a bez snahy o vtip, pokud vás při setkání mine, jako byste nebyli v kontaktu, vzdejte to zavčas a o nic se nepokoušejte.
V opačném případě, cítíte-li, že se snaží (pokud vtipkuje, píše delší vstřícnější zprávy plné smajlíků), pomalu stupňujte osobní tón. Ptejte se pak i na její záliby, na to, jestli ji práce pořád baví, zeptejte se, zda má přítele.
2. Pak udělejte kompliment na závěr dopisu. Třeba něco jednoduchého: „Ten zelený svetr ti sluší,“ nebo naopak originálnější: „Abych nezapomněl: komise expertů učinila závěr, že máš nejhezčí oči ve

firmě." Když je komunikace mezi vámi uvolněná, můžete zkusit i něco jako „...komise expertů učinila závěr, že máš nejhezčí křivky ve firmě." Zeptá se pak: „A kdo v té komisi zasedá?" - odpovíte: Já, samozřejmě," či nějak podobné. Z reakce vycítíte, nakolik je vám nakloněna. V lepším případě vám na oplátku také vysekne poklonu: pak postupte k bodu 4.

5. Pokud jste si zatím delší chvíli osobně dopisovali, padlo pár obdivných vět z vaší strany a ona reaguje spíše příznivě, asi si nejste úplně jistí, zda to není jen kamarádská konverzace. Provokujte ji třeba: „A co tvoje komise? Už posoudila můj zadek?"

4. Na přímou otázku s největší pravděpodobností dostanete přímou odpověď. Ženy bohužel balení a narážky obvykle neinicují, musíme je k tomu pobídnout. Jestliže naznačí, že jste „prošel", už to dál nerozebírejte, zahrajte to do ztracena, změňte téma a konverzaci postupně ukončete. Celou situaci pak nechejte uležet do druhého dne. Pak jí ve vhodné chvíli (třeba opět e-mailem) navrhněte setkání. Ctěte kapitolu Kdy a jak ji pozvat na rande.

Pokud se ale najednou na dlouho odmlčí, anebo neodpoví vůbec, vypadá to, že šlo opravdu spíše o kamarátskou konverzaci. Možná se jí skutečně nelíbíte a teď neví, jak odpovědět. Možná taky odpoví hned a přímo: Jsi sympaták, ale nejsi můj typ." Protože jste ale dosud byli vtipní a veselí, spolkněte slinu a vtipně to zahrajte do ztracena. Lepší než dlouho čekat na její zamítnutí nebo „vyhnutí" (a denně ji potkávat) je předběhnout ji s odpovědí. Nečekejte, až se rozkývá k činu, a napište třeba Já vím, na některé otázky není jednoduchá odpověď... Nevadí. Každopádně, co jsem řekl o tobě, nadále platí." - a pokud je to možné, hovor zakončete pracovní otázkou, abyste vykolejenou mašinku vrátili do správných kolejí.

Poznámka o harašení (pro případ, že máte ve firmě lepší postavení než ona). Mějte na paměti, že se vaše kolegyně může obávat, zda odmítavá odpověď neohrozí její pozici ve firmě. Samozřejmě nejste idioti, abyste zneužívali svého postavení; stejné by vám to k ničemu nebylo.

Někteří muži ale jsou takoví ubožáci, že se na nic jiného nezmůžou, a skutečně jsou schopni vydírat - mnoho žen má podobnou nepříjemnou zkušenost. Kolegyně nemůže vědět, že zrovna vy jste gentlemani a chcete si ji vzít. Vždycky proto mějte na paměti, že kdykoli vám má říct něco odmítavého, je vystavena dilematu *jak odmítnout, ale nenaštvat?* Když zjistíte, že jste ji uvedli do takového rozporu, ulehčete jí ho tím, že ji předběhnete s odpovědí, zahlťte ji vtipem a smajlíky, a znovu se vraťte k pracovnímu tématu. Budete za frajera a vaše pověst neutrpí.

Balení nové kolegyně

Každý nový pracovník prochází po nástupu na pracoviště poměr-

ně náročnou zkouškou. Ženy jsou pochopitelné vystaveny zvědavým pohledům mužů, kteří si nový „objekt“ důkladně měří a vedou o něm vášnivé diskuse. Během pár dní diskuse ustanou a začne zákopová válka. Jeden po druhém to na ni začnou tajně zkoušet. Uspěť však může nanejvýš jeden, a pravda je, že kdo dřív přijde, ten dřív... Jeden můj kamarád si novou kolegyni vždy podchytí už na začátku.

Použije napůl ironickou, napůl vážně míněnou nabídku rady a pomoci, v níž si hraje na „krotitele faxů“. Podělil se se mnou o jeden ze svých mailů, který poslal nové mladé brigádnici druhý den po jejím nástupu na místo recepční:

„Ahoj Iveto. Jmenuju se Petr Nádeníček a upřímně tě vítám v naší firmě. Je to dobrá firma, je tu spousta milých lidí. Protože jsi na mě udělala příznivý dojem, bylo by mi líto, kdybys měla hned zpočátku potíže. Asi ti to neřekli, ale ta faxová mašina, co ti stojí za zády, je velmi nebezpečná. Hodně lidem zničila kariéru. Kdybys potřebovala poradit, jak se s ní vypořádat, napiš, pomůžu ti. Tvůj nový kolega Petr.“

V dalších dnech se k ní Petr přihlásí a naváže na započatý hovor. Přestože si v té době začnou na Ivetu troufat i další kolegové, jeho prvenství podvědomě působí a je pro něj konkurenční výhodou.

Jak je to se špatnou pověstí

Kolektiv je obrovská drtička informací. Každou soukromou informaci, která unikne do kolektivu, rozmetá do druhého dne po širokém okolí a udělá z ní věc veřejnou. Každá, i velmi pochvalná zpráva je však rafinovaně rozemleta tak, že vyzní ve váš neprospěch. Z drtičky na druhém konci proto padají jen pomluvy a fámy. Ty pak znovu vstupují do trychtýře, navzájem se kombinují, a cyklus se opakuje. Výkonnost kolektivní drtičky je velmi vysoká.

Z toho plyne, že vaše pověst v kolektivu nemůže být dobrá donekonečna. Dříve či později se na vás přilepí nějaká *znehodnocující nálepka*, například nálepka svůdce (v lepším případě), anebo zoufalce (v horším). A tato nálepka nepůjde odlepit.

Svého času jsem ve firmě, kde jsem několik let působil, provedl experiment. Skrze jistou osobu, která požívala všeobecné důvěry kolegů (a nikdo netušil, že je v užším kontaktu se mnou), jsem opatrně, v malých dávkách, vypouštěl pozitivní i negativní „fámy“ o své osobě a sledoval, co se bude dít. Po týdnech pozorování jsem dospěl k těmto závěrům:

1. Kolektivní drtička je kreativnější než já: vždycky zprávu překroutila do podoby, která mě předem nenapadla, takže jsem v ní tu původní informaci mnohdy skoro nepoznal (každý kolektiv je týmem expertů na znehodnocování pověsti).
2. Snaha ovlivnit „mou vlastní“ fámu se ukázala být vždy marnou.

Fáma je jako papírový drak, který se vám vytrhne z ruky. 5. Fámy se obvykle transformovaly do velmi zraňující podoby, sniž jsem se těžce vypořádával. Drtička nikoho nekráslí, v tom jsou si všichni rovni.

4. Až na jedinou výjimku: nepravdivá fáma o mé mimořádné sexuální výkonnosti a mých údajných intimních rozměrech nebyla zdegenerována, naopak došlo k dvoucentimetrovému navýšení. Výsledkem bylo zvýšení zájmu o moji osobu ze strany nestoudnic. Byly zvědavé, „jestli pověst nelže“. Vysvětlení, proč jsem nebyl fámami zmrzačen, nemám, a zajímavé je, že to funguje i jinde a na jiné muže. Dokonce i když se o vás oprávněně proslýchá pravý opak toho, co jsem já vypustil o sobě, vzbudí to zájem žen o vás. Moje babička podává jisté vysvětlení: o kom koluje šuštanda, ten opravdu žije, a kdo žije, o toho se holky zajímají.

Hodně přátel, s nimiž probírám vědeckou otázku balení, se mě ptá, zda je případně vzniklá pověst firemního proutníka nepoškodí. Je to pozoruhodné, ale pověst „proutníka, který to zkouší na každou“ nemusí nutně zkazit vaše šance. Pozor, nezaměňujte s pověstí „*zoufalce*, který to zkouší na každou, ale zatím neuspěl.“ To je trochu jiný případ, kterému se pokuste vyhnout aspoň vhodným výběrem cíle.

Pověst proutníka a svůdce však ovlivní budoucí možnosti a výběr potenciálních účastnic zápasu: ty slušné se vám začnou vyhýbat, aby si nepoškodily vlastní pověst (je obtížné je přesvědčovat, že ty předchozí dívky jste milovali...). Nestoudnice ale i provařeným proutníkům nadbíhají skoro samy.

Plyne z toho poučení 3: pokud chcete mít trvalý přístup ke všem kolegyním, vybírejte si pečlivě ty, které mají zájem své pletky utajit; jen tak si co nejdéle udržíte čistý štít. Tak, přátelé, ke strojům, a do práce!

Místo: škola, školní kolektiv

Výhody: ideální balírna pro školou povinné. Studenty spojuje stejné prostředí, stejné zaměření a úkoly, podobný věk. Studenti se buďto osobně dlouhodobě znají, anebo se aspoň vídají v jedné budově, což podněcuje důvěru i zvědavost a napětí. Možnost budování pověsti školního rebela (to přitahuje). Možnost balit děvčata z nižších ročníků. Spousta příležitostí ke společně trávenému času nejen ve škole. Nabízející se záminky pro kontakt: zkoušky, známky, pomoc s úlohami a seminárními pracemi, doučování, zapůjčení skript, učebnic. Rafinovaní studenti mohou přitáhnout pozornost dívek pořádáním večírků, inteligentním rebelstvím, ale také vtipnými a kontroverzními referáty.

Nevýhody: někdy je přílišná a dennodenní blízkost na škodu; pro

nejbližší spolužačky většina mužů časem ztrácí tajemství. Šuškanďa funguje ve prospěch toho, kdo jí umí využít nebo nad ní umí mávnout rukou (což zvládají spíše muži zkušenější, například později v pracovním kolektivu). Spatná pověst, kterou si mezi svými nejbližšími spolužáky uděláte trapným chováním v prvním ročníku (zejména „šprt“, „šplhoun^a“), se může táhnout až do posledního. Naopak od začátku úspěšní balící musejí brzy začít lovit v jiných studijních skupinách a třídách, neboť v té své jsou provařeni.

Shrnutí: škola je ideální místo na balení pro školou povinné.

Tahák: balení ve škole

Nesejde na tom, jestli jde o školu střední, či vysokou. Pro obě školní prostředí platí společné zásady:

1. Zcela zásadní je vybudovat si *dobrou pozici ve skupině*. Dobrá pozice znamená, že nejste otloukánek, nikdo se vám neposmívá, spolužáci vás berou jako rovnocenného. Vynikající pozice je být přímo hlavou gangu. Vaši pozici zlepšuje, když jste starší než spolužáci. Na *vysoké škole* může mít dobrou pozici i ten, kdo se vyčlení jako tajemná autorita, která občas něco vtipného a zajímavého prohodí. Pozor: o dobrou pozici přijde každý, kdo aspoň občas nespolupracuje s kolektivem na tom, co je pro kolektiv důležité.
2. Nejhorší ze všeho je naopak být *šprtem, snáživcem, prostě šplhounem*. To dívky nejen nepřitahuje, ale přímo odpuzuje. Nenapomínejte *nikdy nikoho*, když ruší v hodině. Pokud jste aktivní a rádi se předvádíte svými školními výkony, zklidněte se. Předvádějte se výhradně jen tím, co všem ostatním, včetně vyučujících, vytře zrak. Nebo co všechno pobaví. (A toho zase tolik nebude, nebo ne?) Svou případnou aktivnost vynahrazujte skromností, přirozeností, spoluprací a pomocí, když vás někdo požádá. Zesměšněte se například, když se budete hlásit mezi prvními s vyřešeným úkolem, když se budete horlivě ptát na zbytečnosti, když budete zdržovat otázkami celou třídu před přestávkou apod. Nespínejte u vyučujících, ale u holek.
3. *Pokud nejste za šprta, a přesto máte dobré známky a hodnocení*, na střední škole to dívky nijak zvlášť neocení. Na vysoké už jim však vaše inteligence a schopnosti začínají imponovat. Jen opakují: pokud nejste za šprta.
4. *Neusilujte jen o přízeň krásných spolužaček*, ale bavte se i s méně atraktivními. Je to velmi strategické. Kromě toho, že jsou vstřícnější pokud jde o rady (nad školními úkoly), mají navíc velmi přesný přehled o vztazích ve skupině a kupodivu i docela silný vliv. Snadněji se k nim propracujete. Pokud si je nakloníte, udělají vám dobrou pověst i mezi krasavicemi. Nesmíte však zůstat jen u nich: jinak se z vás stane „ten, co se baví jen se šeredami“.

5. *Bud'te rebelové.* Máte-li na to povahu, troufněte si občas na nějakou školní drzost vůči autoritě učitele. Nejvhodnější drzost je ta, která získává nějaké výhody pro ostatní, anebo učitele jen zesměšní a je pro spolužáky prostě vtipná. Jednak si na vlastní kůži vyzkoušíte, jak marný je boj proti autoritám, ale především si získáte pověst rebela, hrdiny, který bohatým (duchem?) bere a chudším dává. Za rebelství nelze příliš považovat totální ignoraci školního systému, byť právě *chuligáni* mívají největší respekt mezi spolužáky a náruč plnou krásných žen. Pokud jste se ale jako *chuligáni* nenarodili, tak se jimi nesnažte stát.

Čím je zvláštní balení na střední škole

Na střední škole kvetou první lásky a začínají první erotické vztahy. Bohužel, pokusy nesmělých chlapců o balení spolužaček ze stejné třídy až na výjimky končí nezdarem. Zejména v prvním a druhém ročníku je to téměř beznadějně, neboť dívky se ohlížejí po zralejších chlapcích a mužích. V jisté výhodě je ten, kdo má ve třídě dobrou pozici. Šance je větší u spolužaček z jiné třídy stejného ročníku, největší u dívek z ročníků nižších.

Hrozba, že přijde někdo ještě starší a zkušenější a dívku přebalí, se ale týká každého.

Radí se mi velmi těžce. Pokud se vám nedaří, věřte, že se to spraví. A studujte sebe, ženy i to ostatní. Už na střední škole platí, že nejvíce zaujmou ti, kteří se od ostatních v něčem odlišují.

Čím je zvláštní balení na vysoké škole

Vysoká škola je prostředí, které poskytuje snad největší volnost a možnosti pro navazování vztahů. V porovnání se střední školou je kolektiv různorodější, míchají se v něm různé studijní obory a ročníky, věkové rozpětí bývá proměnlivější. Zaplat'pánbůh se neseď podle zasedacího pořádku. V porovnání s pracovním kolektivem v podniku se vysokoškolské studenty setkávají nejen na přednáškách a seminářích, ale také v knihovnách, kurzech a na mnoha mimoškolních akcích. Párování přispívá, že kontakt na studentku lze obvykle najít v nějakém školním informačním systému podle jména nebo oboru. Studenti také často spolupracují v menších skupinách na zadaných projektech, kde se mohou poznávat „v akci“.

Na vysoké škole platí stejná pravidla, která byla uvedena výše v Taháku. Dívky si v tomto věku začínají vážně všimnout schopností muže; i když to možná ještě samy nerozpoznaly, imponují jim nadání a chytří spolužáci. Ti ale svou inteligenci musejí umět prodat přirozeně, ne chvástáním a dlouhými řečmi o svých úspěších.

Témata soukromých rozhovorů (nikdy nebalte přímo před ostatními) se na půdě školy samozřejmě točí kolem školních zadání, zkoušek,

profesorů atd. Chyba! Chcete-li zaujmout a sbalit, *nikdy školní téma ne-rozebírejte dále, než je nutné*. Všimněte si, že o škole se baví úplně všichni, jako by nežili ničím jiným (bohužel to tak často je: jen škola a večírky). Když o seminární práci hovoří vlnadná dívka, můžete se jí aspoň dívat do výstřihu - ale na co se má dívat ona, když deset minut blábolíte o tom, jak vás na zkoušce nějaký profesor „podusil“? Můžete tímto tématem hovor sice otevřít, ale nesmíte v něm pokračovat. Můžete jim účastně naslouchat, ale až dojde na vás, mluvte vždy o mimoškolních tématech.

IVe škole prostě žijte něčím jiným než školou: a máte spolužačky v hrsti!

Pro balení na vysoké škole je nejjednodušší využít přednášek, anebo zkoušek.

1. *Na přednášku* nepřicházejte mezi prvními, ale někdy v půlce zaplnění sálu. Přisedněte si k dívce, která se vám líbí, anebo která při vstupu do místnosti zareagovala na váš pohled. Pochopitelně vyhledávejte místo nejlépe v zadních řadách (vpředu sedí šprtky, přednášející by vás viděl, slyšel a vyhodil). Během přednášky, na které chcete navázat kontakt se spolužačkou, se příliš nevěnujte učební látce, hlavně horlivě nezapisujte vše, co přednášející mele. Místo toho čtete nějakou beletrii, pracujete na notebooku, popřípadě studujete odbornou knížku z jiné oblasti: je to víc sexy, než nadšeně poslouchat, nebo se okázale nudit. Reagujte pouze na přímé výzvy přednášejícího, které se týkají zadání úkolů apod. Jedním uchem občas sledujte výklad a počkejte na něco, co vás inspiruje; pak dívku vtipně s využitím dané záminky oslovte. Zejména mezi šprty jí budete imponovat tím, že si s učitelem nebudete lámat hlavu. Musí vycítit, že je pro vás mnohem zajímavější než vyučují cí/učební látka.
2. Během *zkouškového o&fofo'komunikace* ve skupině ožívá a osmělují se i ti zádumčiví. Všichni si vyměňují cenné informace o tom, jak probíhá zkoušení, kdo koho vylil, kdo co dal apod. V té době je možné nejen otvírat hovorem o zkouškách, ale také využít dělné atmosféry a buďto nabízet pomoc, anebo pomoc žádat. Funguje to samo.

Příklad balení ve zkouškovém období

Studentka stojí stranou od hloučku, který se nervózně připravuje na zkoušku. Za dveřmi se někdo dusí. Studentka není přímo Petrovou spolužačkou, ale znají se od vidění. Petr jde kolem ní a usměje se. Ona jeho pohled opětuje, čehož Petr ihned využívá.

Petr: „Ahoj. Na co jdeš?“

Studentka: (vděčná za rozptýlení) „Na anču.“

Petr: „No to je něco. A ke komu? K Antoníčkoví?“

Studentka: „Jo. Celou noc jsem nespala.“

Petr: „Nevypadáš.“

Studentka: „Dík. Ale vypadám.“

Petr: „Taky spěchám na Havla.“

Studentka: „Fakt? Ty jsi ze čtvrtáku?“

Petr: „Jo. Nezajdeme někdy na kafe?“

Studentka: „Proč ne.“

Petr: „Tak mi dej číslo, ozvu se, až to budeme mít za sebou.“ (studentka nadiktuje číslo)

Všimněte si: Petr využil nervozity, která se před zkouškou zmocňuje téměř každého. Studentka mu byla vděčná za milé účastné rozptýlení a ledy se rychle prolomily.

Pravidla balení na vysoké škole mají hodně společného s balením ve firmě (čtete Místo: firma, podnik).

Místo: obchod, supermarket

Výhody: zvláště v supermarketu je široký sortiment žen od mnoha dodavatelů; dostatečný čas a prostor pro přípravu; je možné dlouho sledovat a vybírat; spousta nabízejících se záminek - jsou jich plné regály.

Nevýhody: místo, které není považováno za seznamovací; nakupující jsou vedeni jinými pudy, než sexuálními, plně se soustředí na nákup; je proto obtížné až nemožné ženu během nakupování nenásilně přeladit do seznamovací nálady.

Shrnutí: supermarkety a obchody jsou místa vhodná, lepší jsou spíše pro výběr než pro balení. Ideální je kontaktovat ji až po nákupu.

Příklad balení po nákupu

Pavel si vyhlédl dívku v supermarketu. Podle košíku obsazeného pouze ovesnými vločkami a jogurty usoudil, že nejspíš nenakupuje pro partnera. Potěšilo ho to. Zařadil se do nejkratší fronty, aby se dostal ven dřív než ona. Počkal na ni před obchodem.

Pavel: (usmívá se na ni) „Ahoj. Já tady na tebe nenápadně čekám.“

Dívka: (směje se) „Jsi dost nenápadnej...“

Pavel: (přátelsky) „Čím jedeš?“

Dívka: „Jednapadesátkou.“

Pavel: (potěšený) „Vidíš, já taky! Samozřejmě nenápadně.“

Dívka: (směje se)

Pavel s ní pak rozvinul hovor na téma jejího nákupu („To všechno

sníš sama?" ptal se poukazuje na její poloprázdnou tašku), pak spolu nastoupili do autobusu, a než ji nechal vystoupit, řekl si jí o telefonní číslo. Dostal ho, neboť byl dívce svým otevřeným projevem sympatický.

Místo: zastávka MHD, stanice metra

Výhody: všichni stojí, čekají a nudí se. Můžete stát a zkoumat cílovou skupinu, aniž byste vypadali podezřele. Můžete bez nejmenšího podezření nastoupit s vybranou ženou a oslovit ji ve voze nebo na další zastávce. Vypadáte, že taky jen čekáte; je možné několik minut vybírat, prohlížet, váhat. Na zastávce nemáte konkurenci. Nepozorovaně si ji můžete prohlédnout zblízka a doslova očichat.

Nevýhody: vysoká hustota očí a uší na metr čtvereční. Žena není připravená ani ochotná konverzovat na veřejnosti - a bude se chovat odmítavě. Proces je náročnější na improvizaci. Musíte mít tramvajenku nebo lístek.

Shrnutí: situačně velmi vhodné místo pro výběr a pro začátek konverzace.

Příklad oslovení na zastávce

Dalibor stojí na zastávce, a ačkoli tak nevypadá, odhodlává se k oslovení dívky, která se mu nesmírně líbí a kterou si vyhlédl už před několika minutami. „Teď, anebo nikdy," jsou poslední slova, která mu blesknou hlavou. Vyráží.

Dalibor: „Ahoj."

Dívka: (překvapeně) „Ahoj. My se známe?"

Dalibor: (úsměvně) „Ne, ale můžeme si ukrátit čas povídáním, než to pojede."

Dívka: „Ale ono to jede už teď."

Dalibor: Jede ti to za sedm minut."

Dívka: „Jak víš, čím jedu?"

Dalibor: „Čekám tu skoro stejně dlouho jako ty, a protože jsi nenastoupila, je to jediná možnost. Jezdím tím denně."

Dívka: „Aha."

Dalibor: „No vidíš, už si povídáme."

Dívka: (konečně se usmála a pomalu ztratila ostych) „Ale máme ještě šest minut."

Druhý příklad oslovení na zastávce

Honzovi nahrály okolnosti. Stojí na zastávce sám, což mu tentokrát vyhovuje. Vrací se totiž z výletu, má velký ruksak a po dvou dnech v lese se na předvádění ženám rozhodně necítí. Na zastávku ale přichází krásná dívka a pohled na ni jej probouzí z letargie. Líbí se mu natolik, že začne zvažovat své možnosti. Shledá, že jeho handicap (neoholené tváře, zmuchlané a ušmudlané oblečení, zplihlé vlasy a třídní mlče-

— • ho velmi diskvalifikují. V tu chvíli se k dívce blíží bezdomovec, mnohem špinavější než Honza, a cosi na dívku huláká. Dívka je v rozpacích. Honza se rozhodne ji „vysvobodit“.

Honza: (s úsměvem) „Ahoj.“
Dívka: (otočí se k Honzovi s velkou úlevou a vděkem, bezdomovec nadále hovoří jejím směrem, ale už si netroufá se k ní přiblížit) „Ahoj.“
Honza: „Znáš se s tím pánem?“
Dívka: „Ne, to určitě ne.“
Honza: „Já taky ne.“ (pošeptá) „Přišel jsem tě vysvobodit.“
Dívka: (směje se) „Dík.“ (bezdomovec stále cosi blekotá, ale už s menší vervou)
Honza: „Kam jedeš?“
Dívka: „Do Starého Lískovce.“
Honza: „Proč?“
Dívka: (překvapně kroutí hlavou) „No, jedu domů.“ (bezdomovec to vzdal, pomalu odchází)
Honza: (šeptá) „Já se ptal, abychom ho odradili. Teď už můžu jít, úkol splněn.“ (otáčí se od ní)
Dívka: „Počkej. A kam jedeš ty?“
Honza: „Taky domů.“

Poté se oba dají do smíchu a později si vymění kontakty.

Místo: tramvaj, autobus, trolejbus, metro

Výhody: přes den vynikající místo pro kontakt. Všichni čekají, nudí se, nemají kam utéci, nemají se na co vymluvit. Lze vystoupit s ní a pokračovat v načatém rozhovoru na ulici. Je-li vůz MHD plný, dochází k samovolnému sbližování - což se dá využít ke kontaktu a oslovení. Lze také (mezi madly) vrhat pohledy - dlouhé a významné. Balení ve voze, ať dopadne jakkoli, je většinou velmi zábavné.

Nevýhody: nastražené uši a oči spolucestujících snižují ochotu nahlas komunikovat; před ztichlými diváky roste tréma. Málokdo ji umí odbourat, ale lze trénovat. Chybí gestikulační prostor. Balení je často doprovázeno zápachem cestujících.

Shrnutí: uvnitř vozu je pro naši hru velmi vhodné prostředí, dokážeme-li překonat ostych z diváků. Je-li zastávka návnadou, pak vůz je pastí.

Nesedat, vyhlížet!

První pravidlo vozových haličů zní: *nesedat sil* Z mnoha důvodů. Stojící muž vypadá vždy mužněji než ten sedící, který se usednutím hlásí k armádě důchodců. Když si sednete, jste zabarikádováni, nic neuvidíte, nebudete schopni rychle reagovat atd. Dokonce i v případě, že máte zálsusk na sedící ženu, vedle níž je volné místo, nebývá výhodné si k ní

přisednout: při rozhovoru „shora“ a „zepředu“ se budete cítit směleji, než když se s ní budete bavit na její úrovni a z boku. Proto: *nesedějte si, ale najděte místo s co nejlepším rozhledem, zavěste se do madel a nenápadně mapujte situaci*. Pokud už máte svůj živý cíl vybraný, pak se k ní přesuňte co nejbližší tak, aby na vás viděla.

Balení ve voze většinou začíná stejně: očním kontaktem. Výhoda je, že ve voze lidé většinou nemají příliš mnoho možností, kam zaparkovat očima, a mnoho dlouhých pohledů bezděčně míří na nás. Když se postavíme tak, aby nás nemohl její pronikavý pohled minout, setrvá na nás dost dlouho na to, abychom mohli zapůsobit. To je příležitost!

Protože cestující paralyzovaní blízkostí cizích lidí podvědomě nasazují nepřítomné, neutrální výrazy, stačí jen malá jiskra v naší tváři, abychom ji na sebe upozornili. Stačí malý úsměv, mírně zdvižený koutek, abychom vynikli a probudili její zájem či sympatie.

Příklad balení v MHD - cestující mlčí

Jakub si už na zastávce všiml sympatické dívky tlačící se do tramvaje. Nastoupil za ní, byť původně měl v úmyslu jet jiným směrem. Dívka si sedla. Jakub se nad ní zavěsil do madel a asi po minutě na ni promluvil.

Jakub: „Ahoj.“

Dívka: (rozpačité) „Ahoj.“

Jakub: (kroutí hlavou) „Mé to tak mrzí.“

Dívka: (nikoli nepřátelsky, se zájmem) „A co?“

Jakub: (dál kroutí hlavou) „Podívej na ně, jak mlčí.“

Dívka: (rozhlédne se)

Jakub: „...všichni do jednoho mlčí. Přitom by se spolu mohli bavit. Jako by tu platil nějaký zákaz, který nikdo nevyslovil. Bavení se s cizíma lidma v tramvaji by mělo být povinný. Povinnost ukrátit spoluobčanům dlouhou chvíli. Sleduj se mnou - třeba tamten pán s tou paní: dívají se na sebe úplně zblízka, ale neřeknou si nic.“

Dívka: (zaskočená, ale pobavená)

Jakub: (zvážní) „Je to divný, jsou si tak blízcí... a přitom tak vzdálení.“ (zakroutí hlavou, jakoby rozháněl chmuru; usměje se) „A ty se jmenuješ jak? Já jsem Jakub, a jsem ve službě. Krátím cestujícím dlouhou chvíli.“

Dívka: (směje se) „Dáša. Tak krat' dál.“

A je to. Trik Jakubova pokusu spočívá v podstatě v tom, že dívka nemůže odejít. Nemůže dokonce ani říct: neruš, spěchám. Proto Jakub může mít delší „výklad“, který by například na ulici nechtěla vyslechnout. Tramvaj je vhodné místo pro rozvíjení takových paradoxních témat. **Příklad balení v MHD - revize**

Adam stojí v tramvaji asi metr od dívky. Revize jízdenek, Adam pro-

káže svou *jízdní* způsobilost a sleduje, jak se revizoři otáčejí k dívce. Ta rudne a prokazuje jen jízdu na černo. Revizoři konají svou povinnost. Vyplňují složenku. Odcházejí. Adam se nakloní k dívce.

Adam: (s účastným úsměvem) „Myslím, že to nebyli tvoji kamarádi, co?“

Dívka: (ještě rudá) „To teda ne.“

Adam: (vlídně) „S takovýma si raději nic nezačínej. Kolik tě stojí tahle jízda?“

Dívka: (naštvaně) „Pětikilo.“

Adam: „Tolik? To už se fakt vyplatí létat letadlem.“

Dívka: (uvolňuje se) „Hmmm. Zapomněla jsem si průkazku doma.“

Adam: „Ptali se tě ti gauneři, jak se jmenuješ?“

Dívka: (povzdechne si) „Ani ne, ale chtěli občanku.“

Adam: „Pro tento případ je lepší mít u sebe jednu falešnou. Já jsem Adam.“ (podává raku)

Dívka: (směje se) „Magda.“

Adamovi zpočátku nahrála dívčina nešťastná situace - a dokázal z ní vytěžit. Později ji rozveselil tak, že téměř zapomněla na špatný zážitek. Vyměnili si kontakty.

Místo: koupaliště, pláž

Výhody: dokonalý přehled o jejím těle. Možnost ukázat vlastní tělesné a sportovní přednosti. Ležení na pláži je sportovní disciplína, při níž se žena jen obtížně vymluví na to, že spěchá do práce. Leží a hned tak neuteče. Na koupališti zjistíme ne/zájem o svou osobu do jedné minuty, a také tam dokonale vynikne náš triumf.

Nevýhody: musíte vypadat dobře, tělesné vady brýlemi neskryjete. Dívka snadno vytuší, že je balič sexuálně frustrovaný (tzv. nadržný). Zvlášť je-li u vody sám a stále se rozhlíží. Naše pohledy jsou tak nápadné a spády zřejmé, že je obtížné zinscenovat náhodné setkání. Při samotné akci zvyšují trému všude číhající ostražitě uši a oči **kolemležících**.

Shrnutí: vhodné místo pro toho, kdo má obstojnou úroveň sebevědomí a důvěruje svému tělesnému kouzlu.

Koupaliště jen pro sebevědomé

Na koupališti tedy nemůžeme skrýt nic z nadbytečných zákrut svého těla a nemůžeme ani nic přidat. Ženu bez šatů je obtížnější společensky zařadit: nezbyvá než číst náznaky z tváře, z hovoru, z pohybů, z úsměvu. Na druhé straně, zalíbí-li se nám žena na koupališti, a my jí, má naše seznámení jaksi živočišně větší váhu, než když se potkáme v divadle nebo v tramvaji.

Mám dvě základní rady:

1. Nechoďte k vodě sami, vezměte s sebou kamaráda. Samozřejmě pokud si nejdete jen kondičně zaplavat. Jsou-li vaše záměry jen trochu nekalé, tedy když se chcete místo plavání raději škvařit, je kamarád skvělým křovím pro vaše záměry. Ty mohou být pro oba společné. Pamatujte: samotář vysedávající na dece vypadá vždy divně; buď jako tzv. šmírák, anebo jako tzv. nadrženec. Samotář může plavat, číst si, telefonovat, dopisovat si a příležitostně se rozhlížet - nicméně ženy potvrzují, že v jeho pátravé osamělosti vidí cosi divného, at: vypadá, jak chce. Kromě toho, každý vypadá nejlíp, když se upřímně směje, anebo aspoň usmívá - no, vyzkoušejte to, když jste u vody sami.
2. Myslím, že není třeba zmiňovat, jak důležité je při příchodu k vodě rychle a důkladně *obhlédnout terén*. Kdo se příliš dlouho rozhlíží, riskuje, že bude zachycen ženskými antiradary. Kdo se nerozhledne vůbec, a sedne na první volné místo, riskuje ztrátu přehledu. Nejmeně nápadné je zaparkovat v oblasti s menší hustotou lidí, ovšem se strategickými body: dobrým výhledem na koupaliště i pláž. Nejlepší místo je poblíž deky se samotářkou, anebo dvěma kamarádkami. Mám-li být přesný, vhodná vzdálenost je asi 2 m mezi dekami - do statečně velká, abychom nebyli vlezlí, a přitom dostatečně malá, aby se mezi nás někdo nevměstnal.

Osamělé dívky na dekách si obvykle vystačí samy se Sluncem, s nímž komunikují prostřednictvím kožních pórů. Bohužel, i když je dívka sama, neznamená to nutně, že ocení naši společnost, nebo že chce být sbalena.

Pěknou ukázkou zahájení mezidekového rozhovoru je následující scénář:

Příklad balení na koupališti - Nemáte zrcátko?

Adam přišel na koupaliště a umístil si ručník poblíž Kateřiny, pohledné brunetky (asi metr od ní, neboť jinde nebylo místo). Všiml si, že dívka je o něco starší než on, a protože byl v dobrém rozmaru, pojal to jako svoji konkurenční výhodu: jeho věk a fakt, že si troufá, se stane momentem překvapení. Rozprostřel ručník a odešel si zaplavat. Když se vrátil, dívka stále ležela a telefonovala. Poslouchal útržky rozhovoru, aby si ji trochu zařadil. Až domluvila, začal horlivě prohledávat svůj batoh, čímž mírně upoutal její zájem. Pak se roztrpčeně rozhlédl a oslovil ji.

Adam: (přehnaně zdvořile) „Nemáte, prosím, zrcátko?“

Kateřina: (ironicky se usmála) „Měla bych jedno mít, podívám se.“

Adam: „Děkuji.“

Kateřina: „Tady je.“ (podává malé zrcátko Adamovi; Adam se do zrcátka dlouze a významně dívá)

Kateřina: „V pořádku?“

Adam: (krouť hlavou) „Já se jen chtěl podívat, co na mně všichni vidí.“ (stále se dívá do zrcátka, pak ho vrátí) „Myslíte, že je na mě něco zvláštního?“ (zeptá se spíše pobaveně než vážně)

Kateřina: (zjevně pobavena) „Těžko říct. Takhle na první pohled vypadáte...“

Kateřina přistoupila na hru, hovor volně pokračuje. Svým způsobem je v takovém rozhovoru dovoleno vše, jen ne vážnost. Adam přesto za chvíli, až cítí jistou nezávaznou, konverzační spřízněnost, pokročí o kousek dál.) Adam: Jmenuju se Adam, a ty?“

Kateřina: (tykáni ji zarazí, ale protože není zrovna na úřadě, kde jinak pracuje, nýbrž na koupališti, přistoupí na něj) Jsem Kateřina. Ahoj.“

Druhý příklad balení na koupališti: ztratil se mi brácha

Honza projde kolem vyhlídnuté dvojice. Okázale se rozhlíží, jako by někoho hledal. Obejde bazén. Pak prochází podruhé a zastaví se u děvčat.

Honza: (rozpačitě) „Holky, neviděly jste tu kolem jít kluka, kterej mi byl dost podobnej?“

Dívka1: (překvapeně se rozhlíží, přehazuje si vlasy na stranu) „Asi ne. A kdo by to měl být?“

Honza: „Je to můj brácha. Jsme jednovaječný dvojčata. Ztratil se mi.“

Dívka2: „To on se zase najde, ne?“ Honza: „Nejsem si jistej, už ho hledám dva měsíce.“ Dívky pochopí žert a dají se do smíchu.)

Dívka1: „Už si vzpomínám, že Alčo, šel tu před chvílí a asi tě hledal, je ti fakt dost podobnej.“

Honza: „Co kdybych vám dal telefonní číslo a vy mi napišete, až ho zase uvidíte?“ Děvčata se rozesmějí, neboť jim je tento způsob seznamování sympatický. Sice chvíli otálejí, ale nakonec se Honzovi svěří se svým číslem - telefonním.“

Varování: při zahajování konverzace na koupališti je riskantní dělat narážky či komplimenty na vzhled a tělesné proporce. Samozřejmě, jako vždy, záleží na způsobu podání. Ale počítejte s tím, že nevybíravých mužských pohledů si ženy u vody užívají dost, jsou jimi nasyceny, a váš dobře míněný kompliment může v jejich očích nakonec jen potvrdit vaše smyslné úmysly.

Místa k balení nedoporučená

Rozhodně nedoporučuji balit na opuštěném místě osamělou ženu v noci. Než se k ní přiblížíte, zavolá policii, anebo uteče, anebo začne křičet, sáhne po paralyzujícím přístroji do kabelky, anebo se jen začne chovat velmi nepřátelsky. Uvědomte si, že jste v převaze a že vaše mírumi-

lovnost nemusí být nutně vepsána do vaší tváře, pohybů a tělesné konstituce. Samozřejmě, okolnosti nemusí vždy vyznívat pro ženu tak dramaticky (opodál je například policejní auto, máte nohu v sádře, apod.).

Záleží na vašem citu pro situaci, ale obecné balení osamělé ženy na osamělém místě v noci nedoporučuji. Noční parky, podchody, pusté ulice... riskujete konflikt a přinejlepším neuspějete.

A taky se nespolehejte na internet.

2.12

Nespoléhejte na seznámení po Internetu

„Já bych na veřejnosti balit nedokázal. Proč to dělat tak složitě, když můžu použít internet?“ namítal nedávno kamarád Jeroen, docela pohledný Belgičan, který prvním rokem pracuje a žije v Praze, ale partnerku nemá ani doma, ani u nás. V Americe je prý balení na ulici přímo o život, v západní Evropě o facku či o přestupek.

Dobře, Jeroena jaksi chápu: ale proč jsme my tak sami vystrašení? V Cechách nás zatím žádná žena za pouhé oslovení nezažaluje ani nezfackuje. Naopak, ocení naši snahu, protože má ráda smělé muže.

Takže co moudrého jsem namítl Jeroenovi?

„To já nemám tolik času, Jeroene, abych balil po Internetu. Na ulici si ženu můžu vybrat podle celkového projevu, oděvu, vzhledu a vůně. Ona na oplátku vidí, slyší a cítí mne - naživo. Výsledek prvního kola zápasu se dozvím do jediné vteřiny. Je to fér. Neztrácím čas virtuálními námluvami, které by mohly po dlouhém vzájemném poznávání skončit tím, že se potkáme a zjistíme, jak jsme si tělesně nesympatičtí.“

Jeroen se pozastavil, ale já se zastavit nenechal. „I podle vědeckých výzkumů hraje při výběru sexuálního protějšku nejvýznamnější úlohu čich. Mozek brzy rozpozná pachovou stopu potenciálního partnera a jeho genetickou vhodnost - a ačkoli nosem jakoby nic necítíme, mozek coby výsledek svého výpočtu podstrčí pocit přitažlivosti, nezájmu nebo odporu. Jestli chceš mít klapající vztah, spokojený sex a zdravé potomky, Jeroene, šetři svůj vzácný čas a chod' za děvčaty rovnou za nosem.“ Jeroenovi došly argumenty, ale nejspíš i nálada se mnou diskutovat. **Jak předejít trapasům při seznamování po internetu**

Abyste mi neutekli jako Jeroen, přestanu kázat a dostanu se k praktičtějším otázkám. Navzdory všem nevýhodám je internet pro mnohé muže zatím tou jedinou cestou, kterou jsou schopni navázat kontakt s neznámým protějškem opačného pohlaví. Abyste u počítače nezůstali navždy, předkládám několik doporučení. Shrnuji zásadní zkušenosti mnoha mužů, kteří se od sítě pracovali až do skutečného milostného života:

- *Zapomeňte na to, že po Internetu navážete vztah. Není to úplně vyložené, ale zkušenosti potvrzují, že najít po Síti tu pravou je méně pravděpodobné než to, že vás sama osloví někde v obchodě. Snadnost, s níž seznamování po síti začíná, je klam, za který oba téměř s jistotou zaplatíte pozdějším rozčarováním (pokud se vůbec dohodnete na nějaké schůzce).*
- Považujte chat a internetovou diskusi se ženami především za *slovní průpravu* na skutečné osobní setkání s jinými ženami. Na Internetu můžete trénovat slovní flirtování, vtipnou drzost, kladení otázek, vyzvídání, ale taky hledat míru toho, co ženy zajímá na vás. Berte to však jen jako *trénink nanečisto*. Mimochodem, občas se stává, že si muž povídá s mužem vydávajícím se za dívku. Vousaté a chlupaté dívky - i to je jedno z rizik tohoto způsobu seznamování.
- Počítejte s tím, že pomocí Internetu se pokoušejí seznámit v drtivé většině případů ženy, které mají v *životě potíže s navazováním kontaktů a obvykle i problémové vztahy*. Dá se také předpokládat, že z nějakého vnějškového důvodu muže příliš nepřitahují, protože jinak by byly dávno baleny.
- Snad proto si na internetu můžete výborně popovídat se ženami vzdělanými, sečtělými, obdařenými jemným smyslem pro humor, s dívkami velmi mladými i ženami staršími, na něž byste si netroufli. Nezapomínejte ale, že sympatie, které ve vás vytváří *její písemný projev*, často *nedopovídají tomu, jak na vás dotyčná žena zapůsobí fyzicky*.
- S tím souvisí: *nenechte se oklamat její sebechválou*. Z popisu v inzerátech to někdy vypadá jako přehlídka modelů a modelek. Lidé seznamující se po Síti o sobě často prohlašují, že jsou krásní; přitom jediný další člověk, který si to o nich upřímně myslí, bývá jejich maminka. Je mi to líto, ale muži i ženy na netu o své kráse lžou (vy můžete lhát taky, nic tím stejně nevyřešíte, problém se jen odsune).
- Pokud po příjemné a vtipné výměně názorů získáte dojem, že se s ní chcete za každou cenu setkat, nechte si předtím poslat *více aktuálních fotografa trvejte na tom, že vám jich má poslat více a že mají být aktuální*. Sarni dobře víte, že i vy například na jedné ze svých starších fotek ze střední školy vypadáte dobře, přestože to tehdy neodpovídalo realitě; předejděte proto neuvěřitelnému trapasu a trvejte na svém. Vymlouvá se? Věřte, že problém není technický, ale estetický; digitální foťák má dnes kdekdo; skončete to.
- *Nezačínajte si pohrávat se ženami, které žijí na opačném místě republiky, nebo dokonce daleko za hranicemi*, zvláště pokud hledáte partnerku pro vážný vztah. Všechno se nesmírně zkomplikuje a nebude to ani trochu romantické; vhodných žen je dost i ve vašem okolí, zvláště pak v tom reálném.
- Tip na závěr: doplňte si o ní obrázek tak, zeji přiměřete, aby vám *sama*

zavolala. Vyprovokujte ji například takto: „...ty asi nemáš moc ráda dobrodružství, co?“ - „Mám.“ - „To asi moc ne. Protože to by sis už dávno řekla o číslo a ze zvědavosti mi zavolala. Jenže ty na dobrodružství nejsi. Ani té to nenapadlo.“ Naléhejte, dokud vás nepožádá o vaše číslo. Až se tak stane, pošlete jej a pokračujte: „Copak? Stále neslyším zvonění!“ - věřte, že zavolá. Ale opět: nic moc si od toho neslibujte.

2.13

Technický pokrok změnil balení a vztahy

Technický pokrok udělal z naší planety největší seznamku ve vesmíru. Důsledky v oblasti navazování i rozvíjení vztahů nám docházejí pomalu, ale důvtipní muži z nich těží již dnes:

Mobilní technologie zbavila rodiče možnosti sledovat, s kým udržují jejich potomci poměr: nikdo nezvoní na domovní zvonek, nikdo nevolá na domácí telefon. *Děvčata s námi komunikují na vlastní pěst, můžeme se proto snadno vyhnout pěstem otců.*

Technologie umožnila vytvořit ostrůvky soukromého života (ostrůvky nevěry!) přímo uvnitř partnerského soužití. *Můžeme být v kontaktu s milovanou ženou, která je v loži se svým přítelem. Nevěra je snazší a sladší.*

Po stoleté nadvládě telefonů vrátila technologie (sms a e-mail) do hry milostná psaníčka a dopisy: ta byla vždy romantickou předehrou a významnou součástí námluv, protože co je možné si uschovat, tím se lze potěšit i později a ukázat jiným. *Můžeme si každou odpověď promyslet a s pomocí kamarádů či slovníků předvést, jak jsme vzdělaní a vtipní.*

Nesmělí lidé mohou dnes díky internetovým seznamkám a chatu obejít stres z prvního osobního kontaktu. Osobnímu setkání se ale nic nevyrovná. *Přesto je internet důstojný způsob, jak se v případě, že se-lžou všechny ostatní pokusy, dostat k ženě blíže než napůl metru.*

Pomocí mobilu, e-mailu a chatu lze udržovat několik paralelních „vztahů“ - dříve vyloučená věc, anebo krkolomnost, dnes součást života. Daní za mnohost je povrchnost. *Můžete mít sít' milenek a udržovat je v bdělosti jednou krátkou zprávou týdně (dříve by bylo nutné investovat nejméně do telefonátu).*

Naše soukromí není jen naše: každý z nás se časem ocitne někde na Internetu, například v seznamu zaměstnanců či žáků atp.; *pomocí*

vyhledávačů je někdy možné vypátrat další informace o ženě jen na základě několika nejasných indicií.

Mimochodem, dříve se ženy s adresou bydliště či s domácím telefonním číslem svěřovaly nerady: s mobilním Číslem nebo e-mailem se pochlubí docela rády. Nikomu se za svůj seznam hochů/hříchů totiž nezodpovídají.

3

Krok třetí: dobývání

Jak dosáhnout toho, aby po nás toužila.

Dobyvatelova násobilka:

- Věřím tomu, že jsem pro ni dost dobrý.
- Snažím se poznat ji, abych zjistil, jestli je dost dobrá pro mě.
- Nejde-li vše úplně hladce (není do mě zamilovaná, nechce mě), možná není vše ztraceno: musím jen zvýšit svou přitažlivost.
- Odmítá-H mě nadále, nesmím ji vydírat ani přesvědčovat.

Vraťme se nyní do našeho příběhu. Seznámili jsme se s dívkou nebo ženou, která se nám líbí a přitahuje nás. Je jedno, zda jsme ji oslovili třeba na ulici, nebo se známe už několik let z práce. Ještě nevíme, na čem u ní jsme, ale už dobře *víme*, že po ní toužíme a možná jsme do ní dokonce zamilovaní. Chceme ji více poznat a když se nám nepřestane líbit, toužíme rozvinout s ní milostný vztah, nebo sexuální poměr. Musíme tedy získat možnost na ni osobně zapůsobit. Musíme ji dobývat.

Účelem první schůzky ve dvou je zjistit, kdo o koho stojí a jak moc. Pokud zájem na obou stranách trvá i po ní, je to skvělé; cílení dalších schůzek je hlubší poznávání a sblížování. Stává se však, že zájem z její strany později opadne, zatímco náš trvá a roste: a my netušíme, co děláme špatně.

Odpověď je prostá: buďto jsme ji nikdy nepřitahovali, nebo ji přitahujeme málo, anebo jsme ji přitahovat přestali. Ve všech případech se můžeme pokusit svou přitažlivost zvýšit, byť jen ve dvou posledních máme naději na úspěch.

Protože celé kouzlo úspěšného dobývání spočívá právě ve *zvyšování přitažlivosti* začneme tímto zásadním tématem.

3.1

Základem úspěchu je přitažlivost

Tři pravidla mužské přitažlivosti:

1. pokud ženu fyzicky *nepřitahujeme*, pozná to okamžitě při prvním kontaktu. Zjistí-li fyzickou *nepřitažlivost*, už to nezměníme: je to nezvratné.
2. Pokud svou *přitažlivost* k nám hned nevytloučí a jen si není jistá její silou, záleží na nás, zda z ukryté jiskry vykřešeme oheň, anebo ji utopíme. Sem patří většina případů.
3. Pokud jsme se ženě *líbili* na první pohled, o přitažlivost můžeme ještě přijít tím, jak se budeme projevovat.

Vzpomínám si na svou vlastní (ne)zkušenost. Asi v třidvaceti jsem nadbíhal dívce, Sabině, která mi připadala úplně dokonalá. Byla krásná, chytrá, veselá, neměla žádného přítele... a tak jsem doufal, že když budu trpělivý, dosáhnu svého. Připouštěla, že se jí líbím. Statečně jsem se snažil, psal dopisy, telefonoval, strávil s ní mnoho schůzek, na nichž jsem ji přesvědčoval o tom, jak ji miluji a jak jsem pro ni ideální partner.

Poslední schůzky začaly zdánlivě nabírat jistý spád: políbila mě! Později jsme se dokonce plnohodnotně líbali. Ale byla mezi námi stále neviditelná bariéra; neodvázala se, a „chodit“ (tedy souložit) se mnou prostě nechtěla.

Starší kamarád mi tehdy prozradil tajemství: jsi jí sympatický, ale nepřítahuješ ji! Moc se snažíš! A poradil mi taktiku, která mou přitažlivost zvýšila natolik, že jsem ji nakonec získal. (Sabina ráda dosvědčí, i když nám to dlouho nevydrželo).

Na dalších stránkách uvádím podrobnou taktiku, která se mužům při dobývání osvědčuje. Někdy zabere i v onom nepříjemném případě, když jste toho už hodně pokazili. Stačí, že od jistého okamžiku přestanete dělat chyby.

Předpokládejme nyní, že se jí aspoň trochu líbíte, ale dobývání nepokračuje podle vašich představ. Nesmíte ji nikdy slovně *přesvědčovat* o tom, jak jste skvělí. Musí se přesvědčit *sama*, což se stane jen tehdy, když zvýšíte svou přitažlivost.

3.2

Jak zvýšit svou přitažlivost

- Nesmíte v tom, co říkáte o svých citech k ní, zajít dál, než kam zajde ona, když hovoří o svých citech k vám. Rekne-li: „jsi mi sympatický“, nesmíte reagovat: „a já tě miluji“; řekne-li: „bylo mi s tebou dobře“, nesmíte odpovědět: „ale mě s tebou nejlíp na světě“ atp.
- Už vůbec nesmíte mluvit o svých horoucích citech k ní, dokud se sama nevyjádří o svých, i kdybyste umírali láskou.
- Nesmíte v žádném případě vypadat zamilovaně - váš pohled musí směřovat do jejích očí a musí být jistý; nesmí být ani psí, ani žádoživý, ani žárlivý.
- Nesmíte ji nikdy *přesvědčovat*, že jste pro ni ideální partner nebo že by se do vás měla zamilovat; nesmíte se opakovaně hloupě ptát, zda vás „má ráda“ či zda vás „miluje“ (to je slabošské), ani „proč vás nemiluje“ (odpovím za ni: moc se snažíte a to ji nepřítahuje).
- Nesmíte smutně zírat, když se baví s jinými muži, anebo když se o nich příznivě zmiňuje. Nenechejte se rozhodit, když ve vaší přítomnosti celá změkne po obdržené textové zprávě anebo během telefonátu s nějakým neviditelným nepřítelem. T když tušíte, že máte silné kón-

kurenty (to by vám mělo lichotit), nikdy nesmíte naznačit obavu, že jim nesaháte ani po kotníky. Zkušenost vás naučí pochopit, v čem jste vždy lepší.

- Můžete ji chválit, ale jen jednou dvakrát za schůzku; nesmíte ji vy chvalovat v každé větě.
- Nepokoušejte se jí dotknout a už vůbec ji líbat; vyhýbejte se jejímu tělu, jako by byla chlap.
- Nesmíte jí pořád volat, psát a trvale s ní - třeba jen v myšlenkách
- trávit čas; dejte si od ní pohov aspoň pár hodin denně, anebo vcelku jeden dva dny. Nejde to? Jde! Osud je vašich rukou, ne vy v jeho.
- Proboha: nikdy před ní nebrečte!
- Co se týče rychlosti reakcí na textové zprávy nebo e-maily, dělejte mír ně delší pauzy, než jaké dělá ona; když se zpožďuje v odpovědi, nikdy neurgujte („Tak už napiš.“, „Tak co?“, „Co je s tebou?“, „Čekám.“ atd.), leda by šlo o nějakou předem domluvenou odpověď, u níž záleží na čase. Nikdy si ji nestěžujte, že reaguje se zpožděním.
- Nepište a netelefonujte po půlnoci nebo nad ránem, pokud vám dosud nepotvrdila své city k vám. Nevíte-li jistě, zda po vás touží, nedávejte jí najevo, že na ni nepřetržitě myslíte nebo že kvůli ní nespíte!
- Nepoužívejte v písemné ani ústní komunikaci zdřobněliny, ani pokud jde o zdřobnělé části jejího těla. Zakázány jsou „zadečky“, „ouška“, „prsíčka“, a další. Samozřejmě totéž platí pro oslovení „medvídku“, „kočičko“ atd. Prsty pryč: zdřobnělinami se většími neučiníte!
- Nepište zprávy ani nevolejte pod vlivem drog nebo alkoholu - vaše emoce by byly příliš čitelné. Anebo úplně naopak: pošlete jí přátelský pozdrav jen tehdy, když tuší, že jste opilí, nikdy ne za střízlivého dne
- to ji docela poškádlí.
- Nesmíte dávat najevo skutečný žal či zklamání, když zruší nebo odloží schůzku. Pokud to udělá jednou dvakrát, stačí bez emocí odpovědět: „Dobře, chápu, přizpůsobím se, to se stává.“ Potřetí už se ohradte: „tento způsob domluvy se mi nelíbí“ a stanovte jasné ultimátum, které dodržíte.
- Nesmíte s ní příliš smlouvat o dalších schůzkách a škemrat o prodloužení; schůzky navrhujte (a ukončujte) sami: připravte si několik variant místa i času, předložte z nich vždy jen jednu a *nedávejte* jí na vybranou.
- Nikdy se nesmí dozvědět, že jste kvůli ní *zrušili pracovní schůzku nebo setkání s přáteli* (mimochodem, pozor na to: když kvůli ní začnete rušit schůzky, časem přijdete o ni, o přátele i o pocit vlastní hodnoty).

Dále pak:

- *Nesmí si myslet, že je jedinou ženou vašeho života*; musí vědět, že existují i jiné ženy, s nimiž se přátelsky setkáváte. Nejlepší je nechat se vidět

s jinou ženou například v kavárně, občas nezvednout telefon, se zpožděním zavolat zpátky a vymluvit se na práci - namísto toho, abyste ji utvrzovali v přesvědčení, že se zajímáte jen o ni.

- Věrnost neslibujte. I pokud jste schopni slib věrnosti skutečně dodržet, rozhodně ji *nikdy* neslibujte, dokud si nebudete jistí, že je do vás zblázněná.
- Nesmíte se jí podřizovat, bezvýhradně s ní souhlasit, ve všem jí vyhovět. *Naopak* musíte převzít vůdčí roli a určovat, co se bude dít; právě to ženy přitahuje. Když dojde na jakékoli rozhodování o společné aktivitě, v němž budete oba váhat, buďte vždy rychlejší: rozhodněte raději špatně, ale hned! Je to velmi erotické. Pozor! Ujmout se vůdčí role neznamena, že budete arogantní, nepozorní, že budete ignorovat její potřeby, povyšovat se a urážet ji. Rozhodujte za vás oba vždy, když řekne „nevím“.
- Smiřte se s tím, že někdy pro získání převahy musíte potlačit své hodné, milé, laskavé, tolerantní já a projevit svou drzejší stránku. Zpočátku při prvním kontaktu jste byli vtipně drzí, později drzost nahraďte jemnou ironií. Pozor! Drzost není totéž co vulgárnost a obscénnost.
- Jediná emoce, kterou u ní smíte vyvolávat téměř neomezeně, je radostný smích. Dokážete-li ji rozesmát, máte v rukou mocnou zbraň; pokaždé, když ji rozesmějete, jí totiž její tělo našeptává „ten chlap se ti líbí!“
- Nesmíte se nikdy chovat poraženecky, uraženě, dotčeně.
- Na druhé straně, pokud se s ní nedá domluvit a zdá se vám, že vás už dlouho vodí za nos, měli byste se naopak chlapsky ohradit a klidně se vzteknout; když zjistíte, že je hysterka (více v kapitole Co když je to hysterka), rozmyslete si dobře další dobývání.
- Nesmíte zpočátku vůbec hovořit o svých slabých stránkách; mindráky musíte zatajit, i kdyby je z vás páčila mučícími nástroji.
- Můžete nadšeně hovořit o své práci, zálibě, nebo velkolepých plánech. Ženám imponují muži, *kteří vědí, co chtějí, a kteří si jdou za svým*. Nemluvte na své ústřední téma příliš často a dlouho, ale hovořte o něm aspoň tak, aby žárlila na radost, kterou si umíte dělat i v její nepřítomnosti.
- Můžete se chlubit, určitě máte čím, *ale pouštějte stavidla chlouby pozvolna* a trumfy si nechávejte na později - to vytvoří dojem, že jste o sobě ještě neřekli to nejzajímavější.
- Můžete se zmiňovat o kamarádkách a jiných ženách, vždy však jen *přiměřeně příznivě* (nikdy neshazujte dívky, které o vásjevily zájem; o bývalých přítelkyních moc nemluvte a ani je příliš nevychvalujte; přestože to ženy zajímá a vzbuzuje to u nich žádoucí rivalitu, informace, které jim poskytnete nyní při dobývání, se po pár měsících či letech

případného vztahu obrátí proti vám).

- Nikdy se *nechlubte sexuální výkonností* a sexuálními historkami s dívkami; tento typ prezentace vaší přitažlivost kupodivu nezvýší. Pokud není možné zapřít váš bouřlivý milostný život, můžete se o svých milenkách příznivě zmínit jako o skončené etapě svého života.

- *Vyhněte se dvojsmyslným narážkám*; pokud ji zatím příliš nepřitahujete, vaše pomrkávání nad jídelním lístkem, završené lačným komentářem: „Prsíčka a broskvičky mám moc rád," její žádostivost určitě nezvýší. Držte se Baránkova prvního pravidla: pravděpodobnost, že snížíte svou přitažlivost dvojsmyslnou narážkou, je nepřímo úměrná tomu,

- ak ji už přitahujete.

- Když jste zamilovaní, ale ona vás odmítá (není ta zamilovanost jen vaše ješitnost?), snažte se zbavit protivné závislosti na droze zvané fenyletylamin - dávejte si často studenou sprchu, sportujte a přátelte se s jinými ženami - osvobodí vás to. Přitom se chlapsky vyrovnajte s faktem, že s ní už navždy zůstanete jen přáteli; budete možná překvapeni, iak rychle jimi přestanete být (čtěte také kapitulu Duševní hygiena pro nešťastně zamilované).

Shrnutí: chcete-li kmínek přežít, *nesmíte moc tlačit na pilu*, jinak se pila zlomí.

A nyní výborná zpráva: budete-li uvedenou taktiku dodržovat s patřičnou disciplínou, zvýší se vaše přitažlivost, i když jste už mezitím ledacos zkazili!

Dobývaná žena, která si zvykla na vaši neutuchající přízeň, na vaše lichotky a zamilované oči, mnohdy sama netuší, co se v ní odehrává. Přestože se tak třeba vždy nechová, vaše pozornost ji těší, zvyká si na ni jako na ranní kávu; bohužel, vy jste pro ni zatím spíše jen číšníkem, který kávu nosí, ne však samotným objektem touhy. Aby po vás začala toužit, musíte jí její ranní šálek vzít, anebo jí začít servírovat kávu výrazně slabší. Zkuste a uvidíte, co dělá se ženami závislost na vaší pozornosti.

Protože většina z předložených doporučení je vlastně návodem na potlačování projevů citu, kladete si možná otázku, kde je hranice mezi upřímností a chladnokrevným cynismem z vaší strany. Nelze odpovědět jednoznačně: hranice vede skrze váš rozum i cit.

Držet se zpátky je ale nejen taktické, nýbrž i hygienické; zcela jistě to posílí váš dobrý pocit ze sebe, naučí vás to získat mužný odstup, a ten je vlastně alfou-omegou vaší atraktivity. Naopak, podlehněte-li svým touhám natolik, že jim podřídíte své chování, budete si připadat slabí, zranitelní, směšní, což ona vycítí, a touhy zůstanou nenaplněny.

Kterým nálepkám se vyhnout

Když vyprávíme kamarádovi o ženě či dívce, která se nám zalíbila, používáme velmi výstižná označení. Mají kořeny v zoologii, gastronomii, anatomii, psychologii apod. Kamarád zapojí fantazii - a ví. Na oplátku i nám žena během dobývání přilepí nějakou štěpnou nálepku, aby nás výstižně představila kamarádkám. Bohužel, některé nálepkv nejsou zrovna lichotivé a zanechávají po sobě lepkavé stopy. Dostaneme je tehdy, když ji nepřitahujeme.

Tato knížka je vlastně o tom, jak se už od počátku vyhnout hanebným nálepkám. Pokud se dozvíte, že o vás žena za vašimi zády prohlásila, že jste snaživec, zoufalec, tragéd, chudák, tuňťa, divnej, buran, nadrženec, uchyl, prase, slizoň, že máte problém, okamžitě přehodnoťte své chování a postupy. Něco děláte špatně. Rozumějte: nejde o nadávkv v běžném slova smyslu, ale o ženská označení týkající se vašeho *způsobu dobývání* a *vaší přitažlivosti*. Nemusí jít nutně o charakteristiku vaší osobnosti, tedy *že jste takový* ale spíše o to, že při dobývání *nehrajete dobře svou roli*:

Snaživec - (čtete podrobnou kapitolu níže)

Zoufalec - přehráváte s dokonalou přesvědčivostí jen své slabé stránky; zapomněli jste hrát ty lepší; jste nevtipní a říkáte trapné věci; litujete se, a zoufalství z vás proto číší

Tragéd - i když se snažíte být vtipní a myslíte to dobře, hrajete příliš smutně, vážně; ve vašem repertoáru je nejčastější grimasou smutný, oddaný, zamilovaný, psí pohled

Chudák - chodíte na jeviště bosi, vyhovují vám herecké polohy zlomených lidí, kteří rezignovali

Tuňťa - mluvíte potichu a necháte se vyplašit, když diváci v hledišti zašumí; často potřebujete nápovědu

Divnej - hrajete afektovaně, říkáte divné věci; občas tím rozesmějete, občas diváci netuší, co to mělo být, a cítí se znejistěni Buran - myslíte si, že hrajete silného a tvrdého chlapa, ale v roli svůdce jste naprosto hrubí a necitliví; moc tlačíte; volíte hrubá a neurvalá slova či gesta namísto jemnějších projevů Máte problém - každý ho má, ale vy neumíte přesvědčivě zahrát, že váš problém není zásadní; neumíte jej vtipně zlehčit, necháváte se jím ovládat - proč zrovna vás ten váš problém na jevišti tak ovládá? Nadrženec - vaše hraní je plné projevů neuspokojené sexuality; je to samá rádobyvtipná sexuální narážka; sex z vás leze očima i ušima Uchyl, prase, slizoň - domníváte se, že hrajete v pornu. Samozřejmě, tím nejsou vyčerpány všechny hanebné škatulky, do nichž můžeme spadnout. Dobrá zpráva: hrát naprosto dokonale roli dobyvatele může každý; chce to prostě učit se a zkoušet. Špatná

zpráva: v očích té, která už si vás jednou zařadila, změníte svůj obraz obtížně. Najdete-li na svých zádech zbytky lepkavé hmoty, poučte se z chyb, umyjte se, převlečte se do nového kostýmu, jemně se navoňte - i zahrajte pro nové diváčky, které neznají vaši minulost. Půjde to o řád lépe!

Věřte, že s trochou vůle a sebezpytu budete časem schopni získat lepší nálepku. Například: pohodář, sympaták (obě spíš neutrální), výborný, sladký, milý, miláček, úžasný, frajer, sexy, roztomilý, božský...

Nejsi můj typ. Tečka?

Být či nebýt její typ. Není náhodou toto zaklínadlo alfou a omegou úspěchu? Není.

Výsledky mého průběžného výzkumu opakovaně potvrzují tento paradox: ženy velmi často chodí s mužem, o kterém tvrdí, že „není jejich typ“. Je zbytečné se příliš zamýšlet nad tím, co to znamená „být něčí typ.“ Jde většinou o fyzický vzhled a životní styl, ale ne nutně o fyzickou přitažlivost.

Zena má nejspíš jisté vysněné, anebo osvědčené, anebo naučené preference o vzhledu a chování muže, které naštěstí nemusejí nutně odpovídat tomu, co pak v reálném kontaktu zabere. Osobnost muže ji často ovlivní natolik, že se z muže, který *nebyl její typ* během dvou schůzek stane rovnou milenec. Pokud ji ovšem už na začátku aspoň trochu přitahoval.

Proto, pokud se dozvíte, že nejste její typ, nevěste hlavu, tedy cítíte-li jinak její sympatie (nadále s vámi ráda udržuje kontakt, zajímáte ji). Může jít z její strany o „typový předsudek“. Pokračujte, nevzdávejte se, dokud ne zjistíte, že se jí skutečně fyzicky nelíbíte! Možná to budete vy, kdo rozšíří škálu jejích oblíbených typů.

3.3

Přestaňte se snažit, nebo se usnažte v pekle

Výše zmíněné nešvary u sebe při dobývám někdy sami pozorujeme a tušíme, že nás shazují. Existuje ale jeden pekelný zlozvyk, o jehož zrádné síle nemáme tušení. Naučili jsme se jej z pohádek a romantických filmů o lásce. Říká se mu *Snaživost*. Začněme ukázkovou tragedií:

Kamarád Roman se na večírku, kam se dostal spíše náhodou, seznámil s kandidátkou soutěže krásy, Janou. Docela dobře si popovídali. Během delšího hovoru je ale někdo přerušil a okolnosti způsobily, že se ten večer už nepotkali.

Roman však zapojil všechny schopnosti, aby vypátral Janinu adresu, což se mu nakonec podařilo, a vymyslel „geniální“ nápad. Napsal žertovnou básničku, v níž různě skloňoval její jméno, dal ji do obálky,

sehnal si uniformu pošťáka a nervózně zazvonil u jejího domu. Ve vteřině, kdy se na něj podívala, věděl, kolik ušlo. Poznal, že jeho snaha být rafinovaný a vtipný (snaha být dokonalým romantickým mužem i vyzněla přesně opačně. Najednou cítil, že je v jejích očích posledním *snaživcem*, který nemá jinou možnost, jak si získat její pozornost, než přijít v divadelním kostýmu. Samozřejmě, pošťák neuspěl, dívka se křečovitě zasmála, převzala dopis a už se mu nikdy neozvala.

V čem udělal chybu? V první řadě, Roman se mylně domníval, že dívku s budoucností modelky musí zaujmout něčím rafinovaným a „vznešeným“. Že jeho přirozený vtip a šarm jí nebudou dost dobré. Namísto toho, aby se choval jako Roman, hrál roli filmového romantického dobyvatele. Ta role mu ale neseděla.

Přitom stačilo narafořit náhodné „osudové“ setkání třeba při cestě, kterou chodila do školy: přinejmenším by získal více času, aby na ni zapůsobil. Takto jí však jen prozradil svou *snaživost*, že hodiny párral po její adrese, že sháněl kostým, že se pipal s dopisem... jeho nečekané a přehnané úsilí dívku vyděsilo a odpudilo.

Samozřejmě, tento příběh mi kamarád Roman vyprávěl mnoho let poté, co se takto shodil: od té doby už se snaživosti nikdy nedopustil a u žen má myslím vysokou úspěšnost - i díky tomu, že si přiznal svoji chybu a poučil se.

Mnoho žen možná namítne, že by je takový projev náklonnosti naopak velice potěšil. Ptám se však těchto žen: i kdybyste měly několik srovnatelných nebo lepších nápadníků, kteří by vás okouzlovali svou přirozeností?

Čím se vyznačuje snaživce?

- přehnanou snahou zalíbit se nebo předvádět svůj výkon
- neschopností poznat, že o jeho předvádění nikdo nestojí; neschopností odhadnout hranici trapnosti, vlezlosti; neschopností se vcítit
- nepochopením, že je lidmi posuzován nejen podle výkonu, ale i podle dalších schopností, vlastností a chování k ostatním.

Lituji každého snaživce, který o svém handicapu nemá nejmenší tušení a shazuje se, kamkoli přijde. Je jich mezi námi až hrozné množství. Například ve školním kolektivu existuje aspoň jeden *šprt* (chce být nejlepším studentem, čímž přichází o kamarády). V každém podniku existuje aspoň jeden *nohsled* (chce být nejlepším zaměstnancem, ale prohrává u šéfa i u kolegů). Velká hustota snaživců na metr čtvereční je v umění; říká se jim také *diletanti* či *kýčaři* (oba typy snaživců usilují o statut umělce, ale svou tvorbou neříkají nic víc než právě to) a tak dále.

Pro nás je nyní nejdůležitější snaživce v balení a lásce, kterého tímto scrunuji na krále snaživců, a nazvu jej prostě *Snaživcem*,

Když pozorujeme Snaživce při balení, máme dojem, že *nechce dívku minoduše sbalit, ale být ukázkově dokonalým baličem*. Právě v balení ale l pátí víc než jinde, že dokonalost spočívá ve zdrženlivosti a dokonce i v jisté ledabylosti. Dokonalý, tedy úspěšný balič je ve skutečnosti ten, který se *navenek snaží méně, než žena očekává*, a který umí být nejen milý i slušný, ale taky drzý. Nesnažení přitahuje víc než snažení.

Další příklady snaživosti, která vás může znemožnit:

- květina nebo dárek, které donesete na první setkání, aniž byste o dívce věděli víc (když už chcete ničit flóru a utrácet, méně snaživě působí .<vtička někde utržená a darovaná během schůzky, opět až vycítíte, že k vám chová sympatie - pokud je nechová, *nesnažte se ji koupit* květinou 5 dárečkem)
- „svůdné sexy“ oblečení, které se pro danou situaci nehodí a tím jen zdůrazňuje *snahu* nechat vyniknout vaše (skutečné či domnělé) vnady. Typická jsou obtažená trika či po pupek rozhalené košile; ženy se ironicky otáčejí: vypadá dobře, ale proč to tak předvádí? Má nějaký problém? Anebo jinak: snad si ten úzkoprsý pavouček nemyslí, že v tom obtaženém tílku vypadá mužněji! (my se zase občas pobaveně ptáme, kde se bere kuráž majitelky přehnaně tlustých nohou ukazovat se v minisukni)
- za snaživost lze považovat i nadměrné použití pánské vůně či parfému, které jí do zemdlení připomíná, jak důkladně jsme se na schůzku *snažili* připravit
- snaživě může působit i vnucování se s nějakou pomocí (např. do provázení domů, i když nechce; přílišné obětování a přehnaná starost o to, zda se má dobře, apod.).

Důležitá poznámka na závěr: snaživcem pro ni nebudete, pokud se do vás již zamilovala, nebo vás miluje. *Dokud se nezamilovala, tak jediné, o co se musíte snažit, je, abyste se příliš nesnažili!*

3.4

Kdy a jak se jí poprvé ozvat

Taktickým pravidlem číslo jedna je *neozývat se hned poté, co jste získali kontakt*. Pokud vám právě dobrovolně poskytl číslo nebo e-mail, má smíšené pocity: kromě radosti ze seznámení i pochybnosti, zda udělala dobře, že se vám vydala všanc.

Když se ozvete hned, můžete jen podpořit její obavu, zda nepatříte mezi ty, kteří příliš naléhají. Vyděsí se, začne být zdrženlivá a vy se dostanete do přesně opačné role, než je pro vás výhodné. Necháte-li ji ale několik hodin čekat (u mobilu 2 až 18 hod., u e-mailu 6-48 hod., noc se nezapočítává), obavy pominou.

Cekání v ní poscupně vzbudí nepříjemný pocit, že jsce na ni zapomněli, že jste si co rozmysleli, že o ni nescojíte. Dače jí čas, aby si uvědomila, že je vlastně ráda, když jí muži jako vy věnují pozornost. Toto první cackické pravidlo, tak jako všechna ostatní, zvedne vaši cenu a přitažlivosc.

I Při dobývání scojí čas na scraně toho, kdo jej umí správně odměřovat a kdo se dokáže ovládnout. Ticho je za jistých okolností mnohem silnější afrodiziakum než sebevtipnější smska.

3.5

Dobýváme pomocí sms

Máte-li mobilní číslo nebo e-mail, držíte v ruce klíč. Jak už jsme si řekli, nezbyvá než pár hodin počkat. Pak přijde okamžik, kdy smíce klíčem poprvé otočit.

Často slýchám otázku, zda je lepší začít cexcovou zprávou, anebo zavolac. Je to věc smělosti a zkušenosti. Většina nezkušených mužů spíše píše, zkušenější a starší volají, protože je nebaví psác sms a čekar na odpověď.

V telefonátu lze udělat více chyb než ve zprávě. Žádnou zprávou ale nikdy nezapůsobíte tak silně, jako příjemným a vtipným rozhovorem. Zavoláte-li jí, budete v jejích očích a uších statečnější, tedy přitažlivější. Mezi textovkami máte ale více času na promýšlení (i kamarád rád poradí), můžete se projevit klidně a bez trémy.

Jaká má být první sms?

Zásadně veselá, odlehčená, nezávazná! Nikdy nevíce, v jaké je náladě, co právě dělá, a jestli si ještě pamatuje, jak vypadáte. Cílem první zprávy je *upevnit v ní její sympatie k vám*. Nejlepší způsob je vyloudit jí na tváři úsměv. Jenže to není snadné, vždyť nevíte, jakému druhu humoru dává přednost...

Musíte si proto opatrně osahat terén a zjistit o ní víc. Mně se například osvědčila zpráva: Jedna. Dvě. Tři. Zkouška spojení," dle potřeby doplněná podpisem.

Je srozumitelná, přiměřeně vcipná a neurazí. Zkusce ale raději vymyslet vlastní variaci v podobném duchu. Věřím, že vymyslíte takovou zprávu, která chycrou ženu inspiruje, natvrdlou nezmate ani neurazí.

Dostanete pak odpověď, z níž se dozvíte vše, co potřebujete vědět o její nápaditosti, humoru, ale taky o chuti pokračovat v konverzaci (například nepříznivě přituplé: „Co?", anebo vstřícnější: „Spojení navázáno," anebo příznivě snaživé: „Čtyři. Pět. Šest. Spojení potvrzeno." atp.). První zpráva je testovací - své další úsilí přizpůsobíte jejímu výsledku.

Jak dlouho čekat s odpovědí?

Je velmi rozumné odpovídat s mírně větším zpožděním, než s jakým odpovídá ona. Reaguje-li do minuty, odpovězte do dvou. Reaguje-li zhruba po půl hodině, odpovídejte v průměru taky po půl hodině (20-45 minut), nechává-li vás čekat tři až čtyři hodiny nebo do druhého dne, přizpůsobte se a reagujte obdobně lenivě.

Co když vám dala záměrně špatné číslo?

I to se stává. Smířte se s tím, že se vás chtěla při prvním kontaktu prostě jen zbavit. Nezlobte se na ni. Možná jste prostě nezapůsobili přesvědčivě, anebo nejste její typ. Zaměřte se na zvýšení své přitažlivosti, poučte se z chyb.

Až budete získávat číslo od další ženy, na místě ji prozvoňte. Bude-li tvrdit, že nemá mobil u sebe, nebo ho má vypnutý (co to je zanesmysl?), můžete ji s úsměvem říct něco jako „Tak ty se mě chceš zbavit falešným číslem! Dobře děláš. Tak ahoj!“ a už seji nepokoušejte kontaktovat.

Co když přestane reagovat?

Hlavně zachovejte klid a nekřičte: „Ztrácíme ji!“ jako na operačním sále. Stává se běžně, že nejdříve odpovídá okamžitě a nadšeně, a až si zvyknete, neodpoví desítky hodin. Možná skutečně nemůže psát, nebo jí došel kredit, nebo vás jen zkouší, možná jste něco udělali špatně (to vy jste ztratili kredit), možná to prostě vyšumělo a přestali jste ji zajímat (moc jste tlačili?), možná se objevil někdo třetí, kdo měl příležitost na ni působit sugestivněji než pomocí sms.

Počkejte ještě aspoň do dalšího dne, a pak zavolejte nebo napište něco vtipného a třeba i mírně ironického. Nezvedá-li telefon ani po třech až čtyřech vašich zavoláních, už netlačte, postavte jí malý pomníček a vyberte si jinou, živější.

Pokud vám to přece jen nedá, a chcete za každou cenu zjistit, proč tak rychle zhasl plamen touhy, můžete se pokusit ji vyprovokovat k reakci ironickou textovkou. Je docela snadné formulovat zprávu tak, aby nezněla uraženě. Předkládám ukázky ze své sbírky odvetných útoků:

Já: Jsem nový majitel tohoto čísla. Vypadám podstatně lip než ten bývalý, jsem zábavnější a chytřejší. Jak vypadáte vy?"

Já: „Chápu, že jsem pro tebe příliš dobrý. Mně to ale nevadí, nestyd' se a napiš.“ Já:

„Mám návrh: co kdybychom si už nepsali? Když neodpovíš, беру to jako souhlas.“

Já: „Vím, že na mě pořád myslíš. Dokud to nepřejde, raději se neozývej.“ Já:

„Miluji tě. / Pošli rúto zprávu lásky třem dalším lidem, kteří té nebaví.“ Já:

„Šetříš na mně, nebo si jen neumiš říct, co chceš a co nechceš?“ (a na závěr moje nejoblíbenější)

Já: Je mi líto, že vaše dcera už nežije. Prosím, umístěte jí na hrobecek malou kytičku za mne. Děkuji, její bývalý obdivovatel a ctitel Tomáš."

Na některé z těchto útoků jsem dostal odpověď. Například: „Dej mi pokoj," nebo: „Nezlob se, ale nemám teď čas na blbosti," apod. Jiné zůstaly bez odezvy, ale můj pocit byl přesto uspokojivější.

V pár případech se ale ohýnek rozdmýchal! Pobavil jsem ji... Proto radím: když si v „probouzecí" zprávě udržíte odstup, nemůžete ztratit, jen získat.

Pozn.: pokud přestane reagovat v pozdějších fázích dobývání, čtete kapitolu Když začne ztrácet zájem po první schůzce či pár sečkáních.

Jaké mají být další zprávy?

Nemusím příliš zdůrazňovat, že hlavním cílem zpráv je udržovat s ní takový písemný kontakt, *aby se vámi chtěla sejít*. Někdy je možné navrhnout schůzku už v první zprávě, jindy musíte počkat; příhodnou chvíli vycítíte sami. Dokud nenastane, musíte být v textovkách vtipní a nevšední.

Dá se předpokládat, že jste jedni z mnoha textovkových dobyvatelů. Zapadnete-li svým projevem mezi ostatní její ctitele (těch průměrných je vždy většina), aniž byste se něčím odlišovali, naděje na úspěch klesne. Pravidla pro psaní zpráv jsou následující: 1. Když tvoříte zprávu (je to malé umělecké dílo!), myslíte raději na

nejhorší: že se právě výborně baví s nějakým mužem. Vyprovokuje vás to k lepším výkonům. Existuje jediný opravdu účinný způsob, jak vtipného soka aspoň na chvíli dostat ze hry: rozesmát, překvapit či potěšit ji víc, než to dokáže on. Nebojte se být originální a jen si hlídejte, abyste to nepřehnali.

2. Zkušenější vědí, že některé ženy nás čímsi inspirují tak silně, že odpovědi nárn na mysl přicházejí samy, a že oproti tomu zprávy od jiných žen jsou jako hlavolam. Ne, že by byly tak důvtipné: naopak, hlavu si lámeme nad tím, co vtipného odpovědět. Když vás dívka neinspiruje k nápaditosti, napovídá to možná něco o tom, že jste oba z trochu jiného těsta.

3. Buďte při psaní zpráv, hlavně při zmiňování svých pocitů, ještě zdrženlivější, než když s ní hovoříte. Dokud vám sama nenaznačí silnou přízeň, vyhněte se emotivním slovům jako láska, milovat apod. Vyhněte se také drsnějším hovorovým výrazům; co zní dráždivě v běžné řeči, v psaném projevu podvědomě odpuzuje. Myslete při psaní na to, že co je psáno, to je dáno ke čtení všem, i jejím kamarádkám, kamarádům, někdy rodičům... Před odesláním si přečtěte zprávu několikrát, a snažte se ji číst jakoby jejíma očima, případně očima jejích důvěrníků.

3.6

Kdy a jak ji pozvat na rande

V první radě, nikdy ji *nezvěte na randel*. Po lehkém a zábavném začátku •xtovkové konverzace můžete jediné *navrhnout setkání*. Rozdíl je podstatný: slova „zvat“ a „rande“ a některá další jsou v jejím slovníku s největší pravděpodobností spojena s trapným snažením vašich předchůdců.

Musíte být jiní, a to nejen v tom, jaké místo schůzky vyberete, ale i v tom, jak ve způsobu, jakým návrh podáte. Nesmí nabýt dojmu, že se trapná historie snaživců, kteří ji „zvali na večeři“, bude opakovat.

1. Setkání navrhnete ihned, jakmile ze zpráv ucítíte, že reaguje vstřícně, vtipně, tvořivě; teprve tehdy vyšlete poštovního holuba se svým návrhem, anebo nejlépe zavolejte.
2. Nikdy nesmíte zvat, prosit nebo žádat, musíte *navrhovat*. „Navrhuju...“, „Co kdybychom.../“, „Mám nápad. Co zajít...“, „Co bys řekla na...“ atp. Řeknu vám: může být moc ráda, že ji chlap jako vy chce vytáhnout někam ven.
3. Nepoužívejte nikdy slova, která ji budou zavazovat a vzbuzovat v ní pocit závažnosti vašeho setkání. Nikdy jí nenavrhujte něco, co vyvolá pocit, že si chcete *koupit její zájem*. Váš návrh musí být odlehčený, jako by šlo o něco jiného než o to, o co vám jde. Jako byste ji chtěli vzít s sebou někam, kam jste měli v úmyslu jít i bez ní. Mezi zakázaná slova patří zejména *zvat, pozvat, rande, schůzka, večeře apod.* Mnohem uvolněnější působí opisné „sejít se tam a tam“, „jít se pobavit“, „zažít malé dobrodružství“, „zajít na čaj“, „zajít na drink“ nebo i vtipné „uspořádat setkání“, „zorganizovat večírek“, „zajít na exkurzi“ apod.

3.7

Kam s ní jít na první schůzku a jak se domluvit

Účelem prvního setkání není dívku nebo ženu dostat do postele (přestože i to je možné), ale především 1. *zjistit, zda se nám opravdu líbí*, 2. *pobavit sebe i ji*, 3. *zapůsobit jako sympatický, přitažlivý a výjimečný muž*. Místo vašeho setkání by proto mělo poskytovat možnost pro výměnu názorů, mělo by být podnětné, atraktivní a zábavné. Pochopitelně, čím neobvyklejší budou zážitky, které společně prožijete, tím větší výjimečnosti v jejích očích dosáhnete. Čím se budete moci chovat mužněji, tím přitažlivější pro ni budete. Důkladné promýšlení místa první schůzky proto patří ke strategii zkušeného muže. Vyhněte se tradičním chybám začátečníků:

* Nikdy nenechávejte na ní, aby vymyslela, kde se sejdete a kam spolu půjdete; ani nikdy nevymýšlejte místo schůzky společně s ní. V žádném případě netápejte (ani v telefonu, ani ve zprávách), *vždy sami předložte svůj návrh jako dobře promyšlený nápad*.

- V návrhu setkání navrhnete nejen místo srazu, ale také místo, kam spolu půjdete a co tam budete dělat - „sejdeme se tam a tam, půjdeme onam a budeme tam dělat to a to.“; musíte jí dát jasně najevo, že *program organizujete vy*, že se o něj nemusí starat, že jste muž činu.
- Pokud vám na ní záleží, *nezvete ji napoprvé k sobě doma*; výjimka je povolena, pokud bydlíte v nějakém naprosto neobvyklém místě, které by ji samo o sobě velmi zajímalo: na lodi, na hradě, na zámku, v majáku.
- *Nenavrhujte místo setkání na odlehlých a opuštěných místech*, jinak vyvoláte pocit, že ji chcete znásilnit a zardousit, v lepším případě že se za ni stydíte, nebo že s ní nechcete být někým viděn. Pokud souhlasí s vašim návrhem podívat se např. do hrobky Kapucínů nebo na Olšanský hřbitov, pak navrhnete sraz na běžném veřejném místě - a za mrtvolami dojedete společně.
- Vždy dobře *zvažte, zda* navrhnete místo srazu tam, *kde se lidé obvykle scházejí* (např. v Praze pod sv. Václavem, v Brně pod hodinami na České atd.), anebo si v zájmu odlišení vymyslíte něco neobvyklejšího. Opět pozor na odlehlá, opuštěná a divná místa, která vyvolávají pochybnosti o vašich úmyslech. Pokud máte vážný důvod vyhnout se obvyklému srazovému místu, vymyslete záminku, proč se musíte sejít tam, kde navrhujete vy.
- Pokud jde o společnou aktivitu, kterou můžete nabídnout, *zapomeňte na profláknutou společnou večeři, návštěvu kina či diskotéky* a vybírejte z široké škály příležitostí, při nichž se opravdu pobavíte, předvedete a poznáte: nějaký sport, nejlépe ten, který ovládáte, samo/řejmě pokud je sama sportovní typ - squash, plavání, tenis, jízda na kole, na koni nebo na kolečkových bruslích, výstup na nějaké místo s krásným výhledem, veřejná událost - návštěva divadla, koncertu, muzikálu, pouličního divadla, autorského čtení, i to zoo může být zábavné, ohňostroj (oblíbená brněnská randírna), procházka botanickou zahradou (ženy mají rády květiny), návštěva výstavy či vernisáže vašeho oblíbeného umělce (nebo oblíbené hrobky). Vynikající příležitostí je večírek, raut či party, na niž jste zváni. Movitějším radit nemusím: ukažte jí svého Picassa, nechejte ji řídit svého Jaguára, pilotovat Cessnu.
- Pokud nevíte, o čem byste mluvili, *neriskujte pozvání na čaj či na kafe*; výše uvedený originální program naplní cíle první schůzky s menší námahou a rizikem. Mnozí z nás jsou přesto leniví a raději si s vyvolenou sednou do kavárny nebo do hospody a budou celou dobu hovořit. Ne jsem vůbec proti, huba je taky sváděcí nástroj: ale musíte si být vědomi, že udržet všechny chody hovoru ve správné rovnováze není snadné, za hodinu může dojít řeč a podněty - kromě číšníka - za vámi samy nepřijdou. Oproti tomu při události, která sama přináší inspiraci a nechává vás vyniknout ve více polohách, je úspěšnost vzájemného poznávání a vzrušování větší.

- Dívku představte rodičům pokud možno co nejpозději, anebo když opravdu nelze jinak (například bydlíte u rodičů a vodíte si ji domů). Důvod je prostý - mohli byste ji vyděsit vlastními rodiči a ohrozit: vztah nepatřičnou závazností, která se setkáním s rodiči vždy posílí. Pamarujte: závaznost ohrožuje růst vaší přitažlivosti.
- Nezvěte ji na večeře a obědy a vůbec zabraňte tomu, aby návrh, kterým jí předkládáte, působil dojmem, že si *musíte kupovat její pozornost*. Pozvánky na společnou dovolenou, kupování drahých večerů a dárků apod. jsou velmi nebezpečné manýry; přestože tento druh pozornosti ženy velmi těší (i ty emancipované rády dobře jedí a pijí), riskujete, že nesunete laťku tak vysoko, že nebude cesta zpátky. Začínajte odspodu: první schůzka je tu proto, abyste *vy zvážili, zda*. o ni stojíte, ne abyste si ji zakoupili na hraní.

Nyní si na dvou příkladech ukážeme, jakým způsobem je vhodné (a nevhodné) první schůzku navrhnout.

Příklad správně vedené domluvy na první setkání

Předpokládejme následující situaci. Je pondělí. On a Ona jsou studenti, kteří se seznámili v pátek odpoledne na koupališti. On od ní po krátké konverzaci získal mobilní číslo. O víkendu si vyměnili pár nezávazných sms (On si začal) a věc dospěla k návrhu.

On: Navrhuji improvizované setkání na neutrální půdě. Jsi pro?

Tato zpráva obecně vzbuzuje kladné reakce - je to *návrh*. Je svou ironií lehce nad věcí, dává najevo, že nejde o vážné rande, k němuž se nezavazuje, nic nevnučuje, a přesto nevylučuje jistou dávku dobrodružství.

Ona: (odpoví do půl hodiny) To zní docela dobře. Kdy? A co je podle tebe neutrální půda?

Výborně, její reakce je velmi příznivá: navíc volbu místa a času nechává na nás. *On: (odpoví hned) Na Masarykově otevřeli novou kavárnu. Mohli bychom ji vyzkoušet.*

Můžu zítra a ve středu, pak zatím přesně nevím. Někdy navečer.

Kavárna je pro schůzku sice obyčejné místo: ne však kavárna nová. Návrh jednak působí příznivým dojmem, protože ukazuje, že On má přehled o tom, co se ve městě děje; silně působí také fakt, že ji chce vtáhnout do společného objevování. Prorože On nemá potíže s udržením zábavy i během delší kavárenské konverzace, což je toto prosté řešení. Nenavrhne pondělní večer, protože navrhovat schůzku na ten stejný den je chyba; to vždy vzbuzuje dojem, že mu nevyšel naplánovaný program a že je celý nadočkavý.

Proto píše „zítra a ve středu“, čímž jí dává na vybranou ze dvou nejbližších dalších možností. Kdyby vyjmenoval více dalších dní, působil by opět dojmem, že má příliš volna a že se po večerech nudí.

Kromě toho, domlouvat se na schůzku na více jak tři dny dopředu po tak krátké a labilní známosti je riskantní. Sejdete-li z očí, náklonnost ženy se obvykle rychle vytrácí; pomocí sms se dá udržovat jen pár dní, pak rychle vyhasíná.

Návrh proto uzavírá formulkou: „pak zatím přesně nevím“, což mj. skýtá otevřené možnosti pro případ, že by oba dva dny nemohla, ale přitom to neříká nic o tom, zda může on.

Ona: (hned) *Ve středu v pět? Kde to je?*

Rychlost a věcnost její odpovědi je povzbudivá. Je evidenčně velmi vtažená do děje.

On: (hned) *Platí. Je to na rohu Orlí a Masarykovy.*

Měl v úmyslu původně navrhnout, že se sejdou na běžném srazovém místě, z něhož se přesunou do kavárny. Ale protože jej předběhla s dotazem, z něhož plyne, že se zřejmě ve městě dobře orientuje, zjednoduší situaci tím, že jí sdělí přímo

Ona: (hned) *Platí. Těším se.*

Co víc si lze přát?

On: (hned) *Taky.*

„Těším se.“ je jednoznačně vysloveným znakem přízně, proto oplatil stejnou měrou.

Příklad nepovedeného pokusu o smlouven schůzky

Situace je jiná. On ji potká v městském parku, přisedne k ní na lavičku a dá se s ní do řeči. Zpočátku řeč trochu vážne, ale protože On se jí docela líbí, sama se ujme otěží. Nadšeně mu vypráví, že příští týden odjíždí na tábor jako vedoucí, že to bude pro děti velmi napínavé, neboť každý rok je pro ně připravena zajímavá motivace, a že letos se bude hrát na pohádky tisíce a jedné noci. Nakonec se rozpovídá i On. Po deseti minutách konverzace ji požádá o telefonní číslo, které mu Ona ráda dá. Večer jí pošle první zprávu.

On: (tentýž den večer) „ahoj šeherezádo, nezajdeme někam? tvůj roztoužený aladin. PS:mohli bychom vypustit dzina z lahve.“^{ti} Ona: (přišlo jí to tak trapné, že na sms neodpověděla a celou věc si rozmyslela, takže nereagovala už ani na jeho další výzvy) Věřte nebo ne, tato děsivá ukázka trapnosti je ze života. Pokud na této zprávě neshledáváte nic trapného, čtěte pozorně. Její autor se dopustil hned několika zásadních chyb. Oslovení je ještě přijatelné („ahoj Šeherezádo“), neboť vtipně navazuje na předchozí konverzaci. Pak už to jde s hochem s kopce. Jindy neutrální návrh „nezajdeme někam?“ zní v této souvislosti jaksi neurvale, buransky. Pokračování je už neomluvitelně trapné! Zatímco představa „roztouženého Aladina“ připomíná zatím jen scénu z laciného pornofilmu, „vypouštění džina z láhve“ navodí rovnou představu tělesné potřeby, jejíž projevy zničí jakoukoli erotickou fantazii. Domníval se, že bude vtipný, ale byl pro ni zcela nechutný.

Muž, který se neudrží a osvobodí džina své sexuální fantazie brzo, navíc v silné obscénním provedení, vzbudí u ženy stoprocentně okamžitý odpor. Po tak krátké známosti *je totiž naprosto nesmyslné* dělat narážky či přímo navrhopvat ženě sex.

Kdyby chtěl přece jen nadhodit erotické téma tak brzo (třeba aby měl odmítnutí rychle za sebou, nebo už spolu kdysi něco měli), mnohem lepší by byla například zpráva „Ahoj Šeherezádo, vzbuzuješ ve

mně pohádkové fantazie. Rád bych tě zase viděl a mluvil s tebou." Bylo by to také mírně sexuální, ale přitom vkusnější, jemnější.

Další výrazy, které odpuzují

Ahoj&y Petřko... / Čzuky / Dobré ranko, jak ses vyspinkald?

1. Zdrobněny pozdravů ani jiných slov nesmějí patřit do výbavy muže, neboť z něj dělají děcko, které nepřetržitě projevuje city. Dívku nepřitahujete, ani neví proč; něco na vás jí ale připadá nedospělé. Co to asi bude? Znamé paskvily jsou „ahojky“, „Čauky“, „okí“, „zdar-ky“, „držím palečky“ a slyšel jsem i bizarní „mám tě močky rád“ (pak já tebenky nenky); zamilovaní náckové si prý píší „heilhitlerky“ - nepoužívat!
2. určitě máte na to, abyste byli nápadití a vymýšleli vlastní koncovy a vůbec vlastní pozdra- vy a oslovení. Můžete svou dívku přece oslovovat jinak, než ji dosud oslovovali vaši před- chůdci. Víím například o muži, který své dívce Petře, studující chemickou průmyslovku, říká v intimních chvílích velmi mile: Petronátore (podle vzoru detonátor).

Myslím na tvůj zadeček. / Chci hladit tvoje vlásy.

Pokud vás nemiluje k zbláznění, zásadně nedoporučuji pojmenovávat jakoukoli část jejího těla zdrobnělinou, snad kromě ušního lalůčku. A to ani v hovoru, ani v písemné podobě. Je to nesmírně neerotické až slizké.

Co s načatým večerem, kote?

Pokud nejde o ironii, o které oba vědí, zní výrazy „kotě“, „kočko“, „holčičko“, „princezno“ apod. velmi tupé a vulgární, zde zvláště v souvislosti s frází o „načatém večeru“. Všechna klišé a fráze (která vás zbavují nutnosti vymýšlet něco nového) mohou citlivější ženy přivést k úvaze, zda se opravdu zajímáte výhradně o ni, anebo to tímto ulehčujícím způsobem zkoušíte na více žen současně. Pokud by k takovému závěru skutečně dospěla, nedá vám šanci.

Nemáš chuť na jeden nezávazný sexíček? / Nechceš si to rozdat? /

Nechceš si zašukat?

Příšerná ubohost! Svádění je akt tělesné touhy, který musí vyplynout z blízkosti a intimi- ty. Ženy jej nerady plánují. První svádění nesmí být nikdy prováděno na dálku, ale vždy z osobní blízkosti: jinak nezabere a ztrapníte se.

Poslední varianta může oboustranně zapracovat jako afrodiziakum, ovšem jen tehdy, když máte naprosto jasno, že vám oběma jde o totéž a že máte oba stejný přístup k věci. Napro- sto jasno mívají obvykle jen milenci, kteří spolu už měli sex.

3.8

Kdy je lepší zavolat, než napsat sms

Při prvním osobním nebo telefonním kontaktu s dívkou či ženou je zakázáno 1. chovat se stejně průměrně jako ti amatéři před vámi a 2. vyděsit ji. Zkráceně: *musíte ji příjemně překvapit*.

Co ji příjemné překvapí? Abych si to dokázal lépe představit, jedno- duše se *vžívám* do její situace. Vžívání přijde vhod zvláště tehdy, když váhám, zda mám zavolat, či napsat, a co mám říct nebo vyřukat do klávesnice. Pohled „z její strany“ mi umožní vyvarovat se trapasu.

Představuji si například, jak bych sám reagoval, kdyby mi došel pól zdrav z neznámého čísla (jak by musel znít, abych se nelekl, že si ze mě někdo utahuje), co by mě první napadlo, kdyby mi zavolala kamarádka bývalé přítelkyně apod. Pokud to ještě neděláte, vyzkoušejte to: budete mnohem lépe připraveni. Kromě toho se držte těchto doporučení:

- Pokud jste telefonní číslo získali jinak než přímo od ní, a ona tedy neví, že máte její číslo, a ani vás nezná, nepište, ale *určitě zavolejte* - získat něčí číslo bez jeho vědomí a použít jej je dost nepříjemný zásah do soukromí. Přestože je telefonát mnohem agresivnější než zpráva, nemáte na vybranou: dokud vás nezná, velmi záleží na tom, jak se jí představíte, jak vtipně jí vysvětlíte, kde jste získali číslo, a jak naznačíte, co vlastně chcete. Pomocí sms si sice můžete chvíli hrát na tajemného ctitele, ale vzbudíte spíše pochybnosti než přitažlivost; *na schůzku ji jen pomocí sms nedostanete*.
- Pokud vás zná, ale číslo jste získali jinak než od ní (což je asi častější případ), zkuste se vžít do její konkrétní situace: budete jí sympatičtější, když rovnou zavoláte, nebo naopak když budete zdrženlivější a jen pošlete zprávu? Pamatujte, že sympatie vzbudíte tím, že se zachováte trochu jinak, než je zvyklá - *bud'te předvídaví*: pokud jí například chlapci v okolí posílají trapné zprávy plné sexuálních nabídek, udělejte pravý opak: místo psaní jí zavolejte a mluvte s ní vtipně o její duši.
- Zvažte velkou výhodu volání: co jí řeknete, nemůže použít proti vám. neboť to kdykoli popřete; smskaje důkaz protivám!
- Nevolejte v noci, brzo ráno, nebo když víte, že je s partnerem.
- Volejte, když to spěchá, když nechcete nebo nemůžete čekat na odpověď.
- Ženy jsou při telefonování mnohem spontánnější a vstřícnější než v psaném projevu; snadněji zjistíte její rozpoložení, snadněji ji o něčem přesvědčíte.
- Zavolejte jí okamžitě, bez váhání, pokud mezi vámi dojde v textovkách k roztržce nebo když se navzájem zprávami naštvete. Nikdy se nesnažte situaci vyřešit dalšími zprávami. Není nic horšího, než si ji rozladit kvůli překlepu. Dojem, který v ní textovkové nedorozumění zanechá, nikdy nepřebijete dalšími zprávami, ale pouze tím, že s ní promluvíte.
- Zavolejte, když si uvědomíte, že jste jí poslali úplně hloupou zprávu; je-li ta zpráva opravdu jako od idiota (stává se nám všem, že občas impulzivně odešleme něco třeskutě trapného), zavolání je jedinou náplastí, která může opravit dojem, jenž v ní textovka vyvolala.

Jak s ní správně chlapsky telefonovat

Míval jsem, podobně jako většina dospívajících mladíků, s telefonováním dívkám a ženám problémy. Dokonce jsem býval se sluchátkem

na uchu ještě nesmělejší než při osobním setkání. Několik žen jsem svými telefonáty odradil.

Dnes už o svých telefonních hovorech se ženami tolik nepřemýšlím, ile přiznávám, že trvalo léta, než jsem získal svůj dnešní suverénní přístup. Co radím já a další smělí muži?

- Vždycky si znovu zopakujte: *telefonní tréma je omyl; vzniká z mylné domněnky, že důsledky telefonátu jsou pro život zásadní*. Většina běžných simací - balení nevyjímaje - nemá zásadní důsledky. Že se zakoktáte? No i co. Balení je hra. Navíc, na jednom telefonátu záleží většinou méně, než si myslíte, a když budete přiměřeně připraveni, tréma vás nemůže ovládnout.
- *Hovor vedete vy, ne ona; vy balíte, takže jste moderátorem rozmluvy. Vy zavoláte, vy určíte téma, vy rozvíjíte hovor; vy hovor ukončujete!* Nezna mená to, že ji nepustíte ke slovu, nebo ji budete přerušovat: jen nikdy nesmí převzít roli moderátora, dominantní musíte být vy. Jak to udě lat? Čtete níže.
- Při hovoru buďte uvolnění a zábavní, ale jednu věc si přece jen hlídejte 5 velkou ostražitostí: *snažte se nesklouznout do podřízené, submisivní role*. Udržujte si odstup a nikdy se nedožadujte, neproste, neškemrejte, ani ne žádejte, nenechejte se napomínat. Pokud je chladná nebo přímo protivná, buďte nadále příjemní; nenadávejte jí a neponižujte se větami jako: „věděl jsem, že nebudeš chtít“, nebo: „čekal jsem to“, „dej mi šanci“ apod.
- *Při hovoru se usmívejte*, i když se vám krabátí čelo napětím. Tento známý trik moderátorů způsobí, že váš hlas je mnohem usměvavější a posluchač od vás pochytí dobrou náladu.
- Nikdy se na telefonát nepřipravujte tak, *abyste si předříkávali konkrétní réty, které budete vyslovovat*. Pokud chcete vést dobrý balicí hovor, mu síte se vyvarovat trapných a hluchých míst. Když si nejste jistí tím, zda nebudete mít okno, připravte si předem překvapivá témata, historky, nápady nebo otázky (např. „historka z tramvaje“, „jestli viděla ten nový film“, „viděl jsem padat hvězdu ze schodů“), napište si je na kousek papíru a během hovoru, když přijde výpadek, je použijte. Vytěžte z vý hody telefonu: skrze sluchátko nevidí, že používáte nápovědu.
- *Nikdy plánovaný hovor neodkládejte* kvůli strachu, volejte ihned, jak je to možné, rozumné a jakmile jste připraveni. Odkládáním tréma a na pětí roste, každá minuta situaci zhoršuje.
- Pokud se nedokážete rozhoupat a nervozita vzrostla na maximum, *posilte si sebevědomí nějakým přirozeným způsobem*. Dříve mi občas pomo hl panák lihoviny, ale nedoporučuji to. Radím něco mnohem účinněj šího: před telefonátem udělejte něco, co dobře umíte a co děláte rádi (např. opravte karburátor, zaplavte si, udělejte třicet kliků, zahrajte na klavír Devátou, rozdejte pár pracovních příkazů podřízeným, složte

básničku nebo uhlí, vyhrajte v loterii, přečtěte kapitolu v oblíbené knížce atp.). Plně se na tu činnost soustřeďte, a pak - dokud máte ze sebe dobrý pocit - jí okamžitě zavolejte. Je to neuvěřitelné, ale projeví se to i v tónu, který bude mnohem sebevědomější a dominantnější.

- Nemůžete-li vykonat žádnou z radostných činností, *pohovořte s nejlepším kamarádem, nebo s někým, kdo si vás váží a oceňuje vás*. Mluvte s ním o něčem úplně jiném než o telefonátu, který vás čeká. To vás povzbudí a rozmluví ve „vyšším tónu“, který je vám přirozený (čímž přehlušíte nevhodný hluboký snaživý tón, jímž s ní v duchu už dvě hodiny rozmlouváte); jakmile zavěsíte, rovnou vytočte její číslo, aby vaše nafouknuté ego zase nesplasklo.

- *Při telefonování se aktivujte prostředím*. Nesedíte, neležte, ale chodíte po místnosti. Pusťte potichu svou oblíbenou hudbu; můžete-li jít ven, odejdete k otevřenému oknu, na balkon nebo před dům. Pohyb a okolní ruch stimulují smysly, povzbudí mozek, inspiruje a uvolní. Já osobně preferuji místo, kde nejsem nikým slyšen a výrazně rušen.

- *Rozdělte si předem hovor na tři části*: 1. část: představte se a případně vysvětlíte, jak jste získali číslo, 2. část: chvíli nezávazně konverzujte tak, aby se pobavila (výhodné je navázat na nějakou společně prožitou událost, prosté propojit minulost s přítomností), 3. část: co nejplynuleji, pokud možno opět vtipně, přejděte k vytyčenému cíli: k návrhu společného setkání.

- *Hovor příliš nenatahujte; buďte kamarádští a věcní*. Soustřeďte se na to, aby hovor co nejrychleji vedl k cíli (obvykle k návrhu setkání). To neznamená, že budete pořád opakovat: „kdy se sejdeme?“, ale naopak, že po úvodní přemostovací konverzaci, nejlépe až se rozesměje, přednesete návrh, jako by se nechumelilo, a nenecháte ji otázku zamluvit. Nejlepší je zaranžovat hovor tak, aby působil dojmem, že jste si jen na chvíli odskočili od práce, že jste se k tomu dostali až teď a chcete se s ní rychle domluvit a zase pokračovat.

- *Ukončení hovoru musí být ve vaší režii*. Už jsem zmínil výše, že celý hovor by měl probíhat pod vaším vedením a o ukončení to platí dvojnásob; nejlepší je hovor utnout, když je v nejlepším! Jakmile se vám podaří rozveselit ji, okamžitě do toho skočte, například: „Jsem rád, že máš dobrou náladu, já už ale budu muset končit, takže jak se domluvíme? Můžeš zítra v pět?“ Podruhé už se vám nemusí podařit ji rozveselit. Až skončíte hovor, zůstane jí v srdci zvláštní směs veselosti a smutku nad tím, že hovor už skončil. Vaše přitažlivost vzroste!

Praktická ukázka: špatně a dobře vedený telefonní hovor

Kamarád Ivan se mi svěřil s tímto příběhem. Kdysi chodil půl roku s jistou Jitkou. Dva roky poté, co se rozešli za nepříliš pěkných okolností, potkal Jitku s její kamarádkou Evou na nějaké větší oslavě. Ivanovi

se Eva zalíbila. Jakýmsi chytrým trikem nakonec z Jitčina mobilu získal Evino číslo, ale nepoužil jej. Za čtrnáct dní je potkal znovu, v restauraci. Obě ho velmi přátelsky pozdravily a chvíli s ním konverzovaly. Zdálo se, že je Evě sympatický. Další den se Ivan rozhodl Evu kontaktovat. Otázky zní: Má u Evy šanci? A pokud ano, má zavolat, nebo napsat?

Odpověď není jednoduchá. Šance nelze snadno posoudit. Společně s Ivanem netušíme, jak důvěrný je vztah mezi Jitkou a Evou, nevíme, co Jitka o Ivanovi Evě řekla a zda si může myslet, že by její schůzku s Ivanem Jitka považovala za zradu. Řekl bych, že pravděpodobnost úspěchu je tak padesátiprocentní, a to ještě nebereme v potaz, zda se Ivan Evě vůbec líbí. Pokud chce tedy Ivan mít aspoň nějakou naději, nemůže psát, ale musí zavolat - snadněji vycítí, zda má vůbec smysl předkládat své návrhy.

Špatně vedený první telefonní hovor

Ivan se tedy Evě rozhodl zavolat, a to odpoledne, hned jak vyřídí pár pracovních věcí ve městě. Ve skutečnosti měl ale trému a volání odkládal do večera, což jej úplně vyčerpalo. Poslední minuty před rozhovorem se téměř třásl, jeho hlas byl nalomený. V hlavě se mu střídaly různé varianty jejich reakcí a vlastních připravených odpovědí.

Eva: Prosím?

Ivan: (nejistě) „Ahoj, to je Eva?“

Eva: (trochu ostražitě) „To ano, ale kdo volá?“

Chyba. Ivan se hned nepředstavil, což působí buransky a nedospěle. Měl říct třeba „Ahoj, to je Eva? já jsem Ivan...“

Ivan: (znejistěn jejím tónem) „Tady Ivan od Jitky, z té oslavy.“

Eva: (krátce se odmlčí) „Aha, už si vzpomínám. To máš říct hned.“

Jitka ti dala moje číslo?“

Nechal se zaskočit jejím ostražitým tónem. Říct, že je „Ivan od Jitky“ je v tomto případě další osudová chyba. Neměl by v Evě nijak podporovat pocit, že vztah s Jitkou nějak pokračuje, aby neměla pocit, že vstupuje mezi ně. Správné měl říct: „Já jsem Ivan, ten vysoký Čemovlasý sympaták z oslavy narozenin.“

Ivan: „Promiň, obtěžuje tě, že volám?“

Eva: „Ne, proč by mě to mělo obtěžovat?“

Ano, tohle my muži děláme taky. Když si nejsme jistí, omlouváme se při nejmenším náznaku její nepřiznání. Samozřejmě, že Evu možná obtěžuje, když jí volá: ale s tím přece musí při balení počítat.

Nikdy nesmí muž zdůrazňovat, že ji obtěžuje, zdržuje, že není dost dobrý, protože tím jí dává možnost, aby o tom začala přemýšlet, a též tím snižuje svoji cenu. Je to chování, které dívka/žena ocení jako „slušné“, ale ve skutečnosti ji nepřitahuje.

Ivan: Já nevím, třeba jsi čekala někoho jiného.“

Eva: (směje se ironicky) „No, to teda ne. Ona ti dala moje číslo?“

Neuvěřitelné! On se úplně vyžívá v sebepomžování. Masochista. Touto větou řekl: „Vím, že nejsem dost dobrý, protože určité existuje někdo, jehož zavolání by té potěšilo víc.“

Ivan: (najednou si netroufl říct pravdu, mlčí)

Eva: (znovu přátelsky) „No dobře. A co potřebuješ?”

To, že se nechal zaskočit otázkou, jak získal její číslo, je další školácká chyba. Měl mít připraveni, uvěřitelnou výmluvu, anebo neuvěřitelně vtipnou historku, ale tímto váháním jen potvrdil, že má číslo od Jitky.

To pro Evu znamená potvrzení, že je do toho Jitka zapojená, a tedy že - i když se jí Ivan na oslavě dost líbil - musí být velmi zdrženlivá, aby si nepoškodila vztah s kamarádkou. {Ale v tuto chvíli se jí Ivan už definitivně přestal líbit}

Ivan: (nejisté) „Rád bych tě... jestli bys chtěla...hm... že bychom šli na kafičko.”

Eva: „Aha.”

Směšné, trapné, snaživé. Podmiňovací způsob („bych“, „bys“) podmiňuje další slova, ať jsou jakákoli. V tomto kontextu věta začínající na „Rád bych...” říká něco jako „Rád bych nebyl takový moudrý...” Podobně věta „Jestli bys...” zbytečně dopředu připouští pochybnosti o jejím zájmu.

Ivan měl být rázný a říct třeba: „Pojď se mnou tam a tam, mám pro tebe překvapení.” (je jedno, že by ho musel teprve vymyslet)

Ivan: (rezignovaně) „Já jsem to věděl.”

Eva: „Cos věděl?”

Ubohé! Ta stejná chyba: o pochybnostech se před ní nemluví! Balení je řečí jistoty, ne pochybností!

Ivan: „Že budeš mít problém.¹”

Eva: (překvapeně) „Jaký problém? Vždyť jsem ještě nic neřekla.”

Slovo „problém“ zvyšuje krevní tlak i osobám, které jsou jinak úplně v pořádku. Nezáleží na kontextu; dokonce i když vyslovíte slovo „bezproblémový“, vstoupí do podvědomí vatován: že by problém mohl nastat. Ivan je skutečně břídl. Místo aby rychle vybrusil, začal se ve své ublíženosti ještě koupat.

Ivan: „To je jedno.”

Eva: (směje se) „To je vtipný. Já nestačím odpovědět, a už mám problém.¹”

(odmlčí se a přátelsky pokračuje) „Na kafe bych šla. Domluvíme se s jítkou a někde si všichni zajdeme sednout. Tento týden to ale nepůjde, příští týden jedu do Paříže, tak se někdy pak ozvi.”

Až teď pochopil, že bude lepší tímto směrem nepokračovat. Bohužel, pochopil příliš pozdě. Eva zdánlivě souhlasí se schůzkou, jenže předkládá jako samozřejmost, že tam půjdou všichni tři. Když pochopila, že Ivan je břídl, o kterého nestojí, chytře se skryla za fakt, že Ivan kdysi s jítkou chodil. Ani představa schůzky ve třech ji však příliš neláká. Říká-li, že se má ozvat až za několik týdnů, říká, aby na to zapomněl a už se neozýval.

Ivan: „Ale...”

Eva: „Nezlob se, teď už musím končit, spěchám, tak se měj pěkně. Ahoj.”

Ale?

Ivan: „Ahoj.”

Ahoj.

Dobře provedený první telefonní hovor

Ivan se Evě rozhodl zavolat odpoledne kolem druhé hodiny. Věděl z konverzace s dívkami, kde Eva pracuje, a odhadl, že nejlepší čas k zavolání bude hodinu po obědě. Poslední minuty před rozhovorem byl

rochu nervózní. Zopakoval si postup: nejdříve vtipně konverzovat, aby získal sympatie, pak opatrně přetrhnout pojítka mezi sebou a Jitkou, nakonec Evu nalákat na schůzku. Udělal to následovně:

Eva: (přátelsky) „Prosím, kdo volá?“

Ivan: (s úsměvem) „Ahoj, volá Ivan Hejduk. Poznáš mě podle hlasu?“

Eva: (zvědavě) „Asi ne. My jsme se někde potkali?“

Ivan: „Ano. Myslím, že jsem se ti docela líbil, takže volám.“ (směje se)

Eva: (též se směje) „A kde? A kde jsi vzal moje číslo?“

Ivan: „Číslo mám od tvého kolegy, přál si zůstat v anonymitě. Už tušíš?“

Eva: (vítězoslavně) „Včera na oslavě? Ty jsi Ivan od Jitky!“

Ivan: „Ty máš paměť! Z oslavy jsem, od Jitky nejsem. Už je to dávno, co jsme se rozešli, má někoho jiného, já taky a jsme si poměrně dost cizí. Možná se ti o mně zmínila.“

Eva: (vesele) „Ano, něco říkala... myslím, že jsi lump.“

Ivan: (ironicky, pochmurně) „To byly časy, kdy jsem ještě býval lump. Jitka mni dělá klamavou reklamu. Dnes už jsem dobrý člověk.“

Eva: (zdrženlivě) „Tím si nejsem jistá. A proč voláš?“

Ivan: „Mám pro tebe překvapení. Konkrétně pro tebe.“

Eva: „Pro mě? Vždyť mě vůbec neznáš, tak proč?“

Ivan: „2 oboustranných sympatií. Klidně odmítni, ale překvapení přijde vniveč.“

Eva: (váhavě) Jaký překvapení? Zní to zajímavě, ale podezřele.“

Ivan: „Podezření je součástí každého překvapení. Tak bereš, nebo ne?“

Eva: „Nevím, musím si to promyslet.“

Ivan: „Tak promýšlej, počkám.“

Eva: „No dobře, a jak to teda chceš udělat?“

Ivan: „Můžeš být zítra v pět na náměstí Svobody u sloupu? Jitce to samozřejmě neříkej, je to moje a tvoje věc. Budeš tam?“

Eva: „Ano.“

Tento rozhovor myslím žádný komentář nevyžaduje.

Používat ve zprávách a mailech smajlíky?

Mezi větami Jsi gauner!" a „Jsi gauner ;-)" je osudový rozdíl. Zatímco první zpráva vyjadřuje spíše nesympatie, druhá má přesně opačný význam. Znak ;-) nahrazuje usměvavé mrknutí pravým okem, které se v malém obličejí displeje jinak naznačuje těžko.

Jak možná víte, ustálila se celá sada rozličných obličejových zkratk, zastupujících většinu pocitů a hnutí. (Pokud vás smajlíky zajímají více, doporučuji publikaci jmenovce Tomáše Baránka: Smileys - Průvodce emotivní elektronickou komunikací.)

Důležité je, že většina dívek a žen do 25 let smajlíky běžně používá

ve zprávách i e-mailech, anebo jim přinejmenším nevadí. Ve zprávách sms, kde jsou naše vyjadřovací možnosti omezené a zpomalené, mohou přijít smajlíky zvláště vhod: šetří čas, námahu i peníze. U starších a pokročilých však obliba smajlíků klesá až k nule. Někdy můžete přímo narazit:

- nikdy nevíte, jestli žena na druhé straně potrubní pošty smajlíky zná: nezná-li je, bude to vypadat, že se vám klepou ruce a nevidíte na blízko
- nikdy nevíte, jestli jste nenarazili na jazykovou puritánku, která je na podobné vymoženosti alergická; že byste takovou nechtěli do postele? Abyste se nedivili, co dokážou jazykové puritánky! Poznáte ji podle toho, že vám nikdy žádný smajlík nenapiše.
- přehnané, velmi časté, neboli husté používání smajlíků zvláště v e-mailech váš obraz v jejích očích změkčuje; stáváte se tzv. wměkklým: dívkám to sice většinou nevadí, ale některé ženy usuzují, že „správně! chlap nesmajluje“.

Musím se přiznat, že se smajlíkům snažím vyhýbat. Mám srdečné rád český jazyk; už základní slovní zásoba poskytuje tolik možností k vyjádření nálad a pocitů, že mi smajlíkové hieroglyfy připadají zbytečné. Když píšu něco drsně a ironicky (Jsi gaunerka!), sázím na její důvtip. Přece si nemůže myslet, že si o ní myslím, že je zločinec.

Když jí vyjadřuji své čisté city („Mám tě radši než svou současnou přítelkyni.“), spoléhám na ženskou intuici; věřím, že i bez zdůraznění ironie pochopí, o co mi jde. To je ovšem můj osobní postoj, který vám v žádném případě nevnučuji.

3.9

Dobýváme e-mailem

Mnohem snadněji od dívky získáme e-mailovou adresu než její mobilní číslo; e-mail tolik nezavazuje. Žena se tím, že dá muži e-mailovou adresu, vystavuje jen minimálnímu riziku: ví, že jedině, čím bychom ji mohli obtěžovat, jsou zprávy, které v krajním případě přesměruje do digitálního koše.

Shrňme výhody e-mailu pro baliče:

- e-mail z ní lze snadno vymámit
- e-mailová adresa se ve stresu kontaktáže snadněji zapamatuje
- e-mail nabízí větší prostor pro to, aby muž důvtipně zapůsobil (o ně kterých spisovatelích se říká, že dokázali dobýt jediným dopisem - tak dokonale ovládali řeč, a tou si ženu podmanili)
- e-mail umožňuje lepší sebe prezentaci; lze posílat i další materiály jako fotky, vlastní grafiku, hudbu, videa, odkazy na webové stránky
- e-mail dává více času na promýšlení a taktizování

- e-mailová komunikace má uvolněnější tempo než kterákoli jiná; na rozdíl od sms zastihnou e-mailové zprávy adresátka většinou v rozpoložení, kdy je připravená na čtení.

Rizika balení e-mailem

E-mailové spojení (ale totéž se týká papírového dopisu, internetové diskuse, chatu, instant messagingu) přináší kromě výhod i některá zvláštní rizika. Jedním z největších je přemnožení gramatických či stylistických chyb a celková neobratnost ve vyjadřování. Je všeobecně známo, že schopnost ženu ukecat není shodná se schopností ji „upsat“, tedy okouzlit písemným projevem.

Zatímco v smskách lze chyby odpustit a přehlédnout, v e-mailu či dopisu jsou prohřešky nepřehlédnutelné. Riziko vzniká zejména tehdy, když dobýváte ženu, která si zakládá na inteligenci, vzdělání či jazykové výbavě svých nápadníků. V takovém případě vás v jejích očích každá chyba shodí a zesměšní, zvláště když je vidět, jak moc se snažíte o spisovnost a bezchybnost. Jedna moje velmi pěkná kamarádka dostala tuto e-mailovou zprávu i od muže, který ji kolem půl třetí ráno kurážně oslovil v klubu zvaném Mezanin a získal od ní e-mailovou adresu). Napsal jí toto:

„Cauky, Aly to sem já Pavel z Mezaninu. Už sem si myslel že ten tvůj mejl nedám. Ses to ty? Byl sem fakt grogy. Co kdybysme zašli do kina nebo na kafičko nebo na něco rvtšího ;-) Pawouk“

Přes deset pravopisných chyb a jako přídavek několik módních nehorázností typu „čauky“, „mejl nedám“ apod. Celá zpráva dokonale vrcholí nechtěným kouzlem „něčeho tvrtšího“, následuje změkčilý smajlík, načež je podepsána přezdívkou, která probudí erotické fantazie snad jen u mouchy masařky.

Alice je sice několik měsíců bez přítele a dotýčný muž se jí na první pohled líbil, ale po tomto mailu už neodpověděla. Pavouček totiž bohužel narazil na poměrně sečtělou učitelku angličtiny, pro niž je jazyk obživou. Měl smůlu.

Zvažme, jak by tatáž Alice reagovala na zprávu napsanou jiným Pavlem:

„Ahoj Alice. Věř mi, pamatuju si tě do detailu. Nějak si ale nejsem jist, jestli jsem si dobře zapamatoval tvůj mail. (Jsi to skutečně ty?) Co se někdy brzy sejít jinde než v Mezaninu, jindy než ve tři ráno a popít něco jinýho než tu jejich špatnou vodku? Pavel.“

Alice mi potvrdila, že po takové zprávě by odpověděla příznivě a na schůzku by šla docela ráda.

Tři zásady písemného balení: stručně, vtipné, bez chyb

Pisté stručně. Nesnažte se o dlouhé rádobyvtipné žvanivé texty. Každé zbytečné slovo působí *snaživě*. Příliš mnoho zbytečných slov vypadá

jako předvádění. Poznává, že vání na ní až příliš záleží, což je po tak krátké známosti znakem vaší nezralosti (čtete kapitulu Přestaňte se snažit, nebo se usnažte v pekle). Držte se proto zpátky a škrtejte, zvláště pokud vám už někdy někdo diagnostikoval grafomanií, tedy chorobnou psavost. Zaměřujte se při psaní na to, čeho chcete mailem dosáhnout, ne na to, jak velkou máte slovní zásobu. V první řadě je cílem:

- nezklamat a pobavit ji písemným projevem
- domluvit se s ní co nejdříve na schůzce.

Délka prvního mailu by neměla překročit 50-100 slov. Tvrdím, že chybná taktika dobyvatele se z mailu pozná i bez čtení, na vzdálenost několika metrů: stačí vidět, že mail překročil délku jedné obrazovky. Uvažte, za jakých okolností bude vaše adresátka zprávu číst: u počítače v práci, ve škole, doma v přítomnosti blízkých - nebude mít čas. Možnost ani trpělivost louskat ji až do konce. Pokud nejste špičkoví a talentovaní pisatelé milostných psaní, jejichž účinnost jste už prověřili, pište stručné.

Pište vtipné., nebo přesněji řečeno: *důvtipné*. Nejde o to chrlit za každou cenu *vtipy a narážky*, ale mnohdy stačí pouze projevit nápaditost, kterou se odlišíte od ostatních. Cílem je vymámit spontánní, neironický úsměv na její tváři a vzbudit dojem, že je příjemné trávit s vámi čas. Každá žena má svou vlastní neviditelnou hranici humoru, za níž se rozprostírá území trapnosti. Musíme u ní proto tuto hranici rychle najít, abychom věděli, co ji pobaví a nás neztrapní.

Nemám žádný návod, jak tuto hranici rychle poznat, je to věc citu. V prvních zprávách jsem se proto vždy držel spíše při zemi a byl jen mírně rafinovaný. Netvrdím, že to je jediný způsob, ale je dosti účinný

- navíc oddělí zrna od plev. Byl jsem rafinovaný přesně tak, aby se nedalo říct, že jsem suchar, ale ne zas tak moc, aby si můj mail posílaly její kamarádky se slovy: „Asi se snažil být vtipnej, ale nějak jsem to nepochopila.“ Při vymýšlení proto vždy pomáhá si představovat, jaká je, a jaké jsou její kamarádky.

Když už vás nenapadne nic vtipného ani rafinovaného, zkuste zprávu formulovat aspoň tak, že vynecháte fráze, které by určitě napsali ti druzí. Vtipnost vynahradíte tím, že budete nápaditější než konkurenti: konkrétní příklady rafinovanosti najdete v balících rozhovorech v celé této knize.

Pište bez chyb. Možná si jich nevšimne, možná ano. Já bych nic nepochybně náhodě. Pokud si sebou nejste jisti, pročeňte váš dopis nějakým počítačovým korektorem pravopisu, anebo hlavou svého kamaráda.

Tempo odpovědí

E-maily dávají nejen větší prostor pro vyjádření, ale také velkou svobodu v tempu odpovídání. Nestresují příliš ani toho, kdo čeká na

odpověď, ani toho, kdo odpověď vymýšlí. Pro nás jako dobyvatele to ořínáší jistou úlevu proti psaní sms: i několikadenní zpoždění může znamenat, že se k mailu prostě nedostala. Doporučuji zvolit jednu ze dvou časových strategií: L podobně jako u sms odpovídat se zpožděním stejným nebo větším

než ona 2. odpovídat vždy nejpozději druhý den, pokud je to možné.

První strategii doporučuji používat zejména zpočátku u zapeklitéjších případů, kdy o nás jeví spíše menší než větší zájem, zatímco my to cítíme přesně opačně. Strategii „druhého dne“ radím volit tehdy, když jsou vaše vzájemné sympatie převážně potvrzeny.

Dobývání dopisem

List papíru nesoucí vyznání lásky působí nesmírně přesvědčivě a romanticky. A je-li navíc doručen poštovním poslem v orázkované obálce? To je přímo dopisní bomba. Viděl jsem na vlastní oči dokonalá vyznání, která otřásala srdci zatvrzelých odmítaček.

Síla milostného dopisu je už v tom, že jeho napsání, odeslání i čekání na odpověď vyžaduje od muže mnohem větší úsilí, než jaké je zapotřebí k poslání mailu z netcafé.

Navzdory urychlené době *jsem* příznivcem milostných dopisů, a doporučuji je za vybraných okolností: když o ni skutečně vážně stojíte; když nic jiného nezabírá; když je nerozhodnutá a například váhá mezi vámi a někým jiným; když je romantická a vy taky; když umíte psát lépe než hovořit; když to umíte se slovy lépe než ona.

Nemyslím, že musí být milostný list nutně psán perem (kromě podpisu!). V dnešní době moderních technologií už neurazí, že je vytisknut strojem - pokud je použito vhodné písmo a kvalitní tiskárna. Důležité je, aby dopis vypadal úhledně, vyzněl upřímně, přesvědčivě, a aby odesílatel vydržel statečně počkat na odpověď (a do té doby ji nijak nekontaktoval).

Milostný dopis je něco jako životopis uchazeče o práci: jeho adresátka by měla nabýt dojmu, že odesílatel přesně ví, proč o práci v její firmě stojí, a také že je výrazně lepší pracant než ostatní kandidáti.

I Žijeme v digitální době, v níž se papírový dopis stává originálním a působivým nástrojem dobývání.

3.10

První schůzka krok za krokem

Začátek první schůzky není důležitý. Čtete správně: *není důležitý* - dívka je totiž úplně stejně nervózní jako vy a projevy vaší trémy není schopna vnímat. Soustředěně se zaobírá otázkami, zdávám nepřipadá příliš tlustá, jestli vycpávky nejsou přece jen vidět, a zda jebáček na čele

neprosvítá přes make-up. I když působí vyrovnaně, uvnitř se zmítá v pochybnostech, zda na vás udělá dostatečně dobrý dojem.

Stane-li se tedy v prvních deseti minutách něco trapného (například nezasměje se vašemu křečovitému vtipu, anebo se křečovitě zasměje něčemu, co jste mysleli vážně), na situaci to bude mít jen malý vliv. Pokračujte bez omluvy jako moderátor po přeřeknutí. Diváci jsou tolerantní. Teprve později, až se atmosféra uvolní a ona začne přemýšlet o tom, co říkáte a jací jste, je důležité chovat se uvolněně a suverénně.

Doporučení: připravte si aktuální historku

Balení je hra a příprava na hru se vyplácí. Proto všem doporučuji těsně před schůzkou si připravit *aktuální historku*. Vyprávějte ji hned poté, co svou milou pozdravíte a domluvíte se na dalším programu. Nepochybuji, že vaše historka bude veselejší, než jsou „veselé příhody z natáčení“ (protože všechny živé historky jsou veselejší než veselé příhody z natáčení). Kouzlo příběhu, *který se (údajně) právě stal*, uvolní atmosféru a zabrání hluchým pasážím na začátku konverzace.

Jak má taková aktuální historka vypadat? Mělo by jít o krátkou příhodu, kterou budete vyprávět tak, jako by se stala v souvislosti se schůzkou nebo krátce před ní. To vám umožní začít: „Představ si, co se *mi právě stalo...*“ Kdybyste se dali do vyprávění té stejné příhody způsobem: „Řeknu ti, co se *mi jednou stalo...*“, mohlo by to vyznít tak, jak nechcete: že jste si historku předem připravili.

Je samozřejmě nejlepší vyprávět příhodu, která dívku rozesměje. Zkušenost potvrdila, že *naprosto nejlépe zabírají trapasy*, v nichž vy hrajete roli postiženého hrdiny, který se umí zasmát vlastní trapností. Když totiž o vlastním trapasu hovoříte vesele a s odstupem, neztrapníte se, ale u většiny lidí vzbudíte nečekané sympatie.

Příklad aktuální historky: recidivista na útěku

Jednu dívku jsem na úvod poprosil, ať se na mne raději nedívá, že jsem ještě rudý, neboť mě před pár okamžiky vyhmátl revizor při jízdě načerno; během toho, co jsem hrál scénku „moment, kde tu tramvajenku jenom mám?“ revizor nelenil a popadl za tašku odcházejícího mladíka, o němž si myslel, že před ním prchá. Jenže taška se utrhla a zůstala revizorovi v ruce. Dopravák ji místo omluvy začal drze prohledávat, takže když se mladík vzpamatoval, propukla hádka na téma lidská práva v hromadné dopravě - a během ní se mi podařilo zmizet, takže program večera není narušen.

Dívka se zasmála mému „štěstí v neštěstí“, načež se rozvinul hovor na téma, zda revizoři mají právo trhat lidem kromě lístků i tašky. Za chvíli jsem se uklidnil, zkoncentroval a získal přirozenou barvu. Samozřejmě, že rudý jsem byl původně kvůli téměř ze setkání, ne z revizora:

příhoda s revizorem se mi totiž stala někdy v patnácti letech.

Druhý příklad aktuální historky: trapné shledání

Následující příhodu jsem na schůzce vyprávěl s výrazem člověka, který omylem spolkl chrousta. Zněla zhruba takto: jeden můj kamarád na pohlednou sestru, s níž se občas setkávám u nich doma, když za ním přijdu na návštěvu. Přestože vím, že je zadaná, vždycky mě zamrzí, že mě jako chlapa ignoruje a reaguje na mne jen jako na kamaráda toho mladšího bratra.

Nyní, těsně před schůzkou, jsem vystoupil z trolejbusu a pár kroků rade mnou se objevila ona. Když mě uviděla, velmi nadšeně otevřela náruč a zrychlila krok, aby mě objala. Její náhlá vstřícnost mne zaskočila natolik, že jsem též rozpačil, zrychlil krok a namířil si to k ní. Za dvě vteřiny mě minula a skočila do náruče svému snoubenci, který na ni čekal kousek za mými zády. Připažil jsem, aby se mi lépe zavrtávalo do náruče. Trapas pozorovalo dalších deset až dvacet lidí, včetně několika známých a sousedů. Propadl jsem se až k protinožcům.

Když jsem příběh dopověděl, dívka se upřímně zasmála a utěšila mě vlastním trapasem. Hovor pak plynule přešel v originální soutěž, v níž vyhrává ten, kdo se přizná k většímu trapasu.

Režie první schůzky

První schůzka je oboustranný *vyřazovací test*. Má potvrdit či vyvrátit vzájemnou náklonnost a případně vyřadit toho druhého ze hry. Oba dva máte příležitost dobře si druhého prohlédnout, vzdáleně jej očichat, usoudit na některé jeho vlastnosti. Jen pokud neshledáte *výrazné nedostatky*, bude mít smysl poznávat se dál.

Pro vás je proto důležitým úkolem *nedopustit, aby k vám mohla mít výrazné výhody*. Musíte se rychle zorientovat a nedovolit jí, aby si o vás myslela něco, přes co se nedokáže přenést. Docílíte toho jednak přípravou (sebe sama, programu, témat, svého vzhledu), jednak tím, že se budete na první schůzce snažit více naslouchat než mluvit.

O tom, jaký program pro první schůzku vybrat, se zmiňuji v kapitole Kam s ní jít na první schůzku a jak se domluvit. Nyní se zaměříme spíše na to, jak se na schůzce chovat.

První schůzka je velmi choulostivá na extrémy. Všechny výrazné a kontroverzní názory, které na začátku řeknete, a všechny neobvyklé věci, které uděláte, bude žena, která vás nezná, vnímat velmi vyostřeně.

Nebude je posuzovat v souvislostech vaší osobnosti (shovívavě, jako by je posuzoval váš dobrý kamarád), ale nahlédne je dle vlastních zkušeností, převzatých názorů a předsudků. Můžete ji tak nezvratně zklamat či odpudit, což na sobě vůbec nemusí dát znát. Rychlým úsudkem si vás zařadí do škatulky s nápisem „Divní a nepřijatelní“. Tím se

vyřadíte ze hry. Druhým vyústěním může být i zbytečná hádka, která by na páté schůzce nemusela nic znamenat, ale v prvním kole by byla osudová.

Na první schůzce šetřete s vyhraněnými a kontroverzními názory, u nichž jste zvyklí, že lidé nepřijímají snadno. Spíše jí naslouchejte a ptejte se; o sobě říkejte jen to nejzajímavější a nejpriznivější.

S narůstajícím počtem schůzek klesá pravděpodobnost, že by vám dala košem jen proto, že vyslovíte jeden vyhraněný názor, s nímž nesouhlasí. Pokud souhlasila s druhou schůzkou (a vy taky), zdolali jste nejtěžší úsek cesty: získali jste její sympatie a vaše přitažlivost v jejích očích roste. Budete-li opatrní, začne schůzku po schůzce přijímat vaši osobnost jako širší celek a také ráda některé vaše názory přijme za vlastní.

Někdy se stává, že od ní v průběhu rande nedostáváte žádné rozpoznatelné signály potvrzující její narůstající náklonnost k vám. Pochybujete, zda se jí líbíte, zda jste dost zábavní a zda jste neudělali nějakou chybu; vinou toho ztrácíte dech. Až se dostanete do takové stahující se smyčky, připomeňte si holý fakt: na první schůzce bývají dívky samy docela nervózní - své sympatie prostě nedávají hned najevo. Její převážně vážná tvář svědčí mnohdy jen o nejistotě. Skutečný výsledek testu se dozvíte až po skončení schůzky.

Neptejte se v průběhu schůzky, jestli se s vámi nenudí, jestli vámi není zklamaná apod. Neshazujte se žádnými takovými otázkami. Naopak: musí z vás vyzařovat odzbrojující přesvědčení, že s vámi neztrácí čas, protože je s tím pravým. A pokud máte dojem, že je to trochu nuda, hrajte hru na zábavu. Chovejte se stále tak, jako byste se bavili, nepodléhejte špatné náladě. Dávejte jí najevo, jak je skvělá a zábavná; aspoň navenek nepochybujte, že i ona se s vámi dobře baví.

3.11

Platit za ni útratu?

Naše babičky a maminky považovaly za samozřejmé, že tzv. galantní muž po večeru stráveném ve dvou zaplatí útratu. Mužova *povinnost* platit činila situaci přehlednou a jednoduchou.

Zrovnoprávnění vztahů mezi muži a ženami zpochybnilo staré povinnosti a situace se zkomplikovala. Muž dnes mnohdy neví, zda žena, s níž tráví večer, považuje za samozřejmé, že za ni zaplatí, anebo zda si zakládá na soběstačnosti. Zvláště u mladších žen dokonce riskuje, že se jich svým návrhem dotkne: ony přece nejsou závislé na mužích, a už vůbec si nepřejí, aby si rnuž takovýmto způsobem *kupoval jejich*

pozornost. Když ale muž nezaplatí, nebo s odkazem na rovnoprávnost „nabídne možnost, aby zaplatila“, riskuje nařčení z alibismu a buranství. Jak z toho ven?

Podělím se s vámi o své zkušenosti. Berte je jen jako jeden z možných přístupů. V tomto případě více záleží na vaší výchově a citu pro situaci než na dodržování striktních pravidel.

1. V první řadě vždy důkladně zvažuji, zda pro první schůzku, kdy do tyčnou ještě dobře neznám, navrhnu program, který obnáší větší finanční výdaje. Většinou to nedělám, využívám dle možnosti jiných, bezplatných atrakcí - to nejen kvůli obsahu své peněženky, ale zejména na abych nepůsobil dojmem, že si chci takto kupovat její pozornost.
2. Pokud nastane situace, kdy máme utratit peníze za nějakou společnou aktivitu (vstupné apod.), tiše předpokládám, že útratu platím já (nikdy neplatím lístky na tramvaj a podobné „provozní“ výdaje). Placení neberu jako svou povinnost, ale věcně jako pravděpodobnější možnost, zvláště na první schůzce. Zatím převažují ženy, které to potěší, aniž by v mém návrhu viděly něco nepatřičného. Pokud se však ohradí, nerozmlouvám jim to a od té chvíle předpokládám placení zvlášť.
3. Stejně tak vždy předpokládám, že platím útratu v kavárně nebo ča jovně, kde nejde o velké zavazující částky apod.
4. Pokud se nakonec přece jen dohodneme na večeři, předem jí s úsměvem oznámím, že by mě potěšilo, kdyby to přijala jako pozvání. („Potěšilo by mě, kdybys tu večeři brala jako pozvání.“) Na lepší způsob jsem nepřišel. Poté, co už jsme se vzájemně trochu poznali, je slovo „pozvání“ pro tento účel povoleno. Zdráhá-li se mírně a spíše zdvořilostně, přesvědčím ji, že mi opravdu udělá radost (například, že už jsem dlouho nikoho na večeři nezval). Pokud odporuje a je podrážděná („tak to v žádném případě“), nerozmlouvám, úsměvně řeknu něco jako: Jsem prostě staromódní, ať je tedy po tvém,“ a pokračujeme v konverzaci.
5. Pokud jsem zaváhal a neupozornil ji před lososem, že šlo o pozvání, nemám jistou možnost, než vytáhnout šrajtofli. Větší trapas je nechat ženu zaplatit, když automaticky počítá s pozváním, než dotknout se její ženské hrdosti návrhem, že za ni zaplatím. Na otázku číšníka: „Budete platit dohromady, nebo zvlášť?“ proto reaguji *bez váhání*: „Dohromady.“ Předběhne-li mne má společnice s tím, že vytahuje peněženku, anebo přímo řekne, že za sebe zaplatí sama, řeknu svou oblíbenou větu („potěšilo by mě, kdybys toho lososa brala jako pozvání“) a postupuji podobně jako v bodě 4.

Cílem všech uvedených postupů není ušetřit peníze, ale hlavně *se nechovat jako buran a vhodně reagovat na choulostivou situaci*, Buranismus snižuje atraktivitu. Balicí se shodují, že:

- Mladé dívky jsou v otázce placení velmi nevyzpytatelné a situaci nijak neulehčují. Mnohdy samy nemají jasno a čekají, co uděláme my. Na druhé straně je vyzkoušeno na vlastní kůži, že zejména *rozmazlené krasavice* bývají zvyklé těžít ze své estetické převahy a nechávají za sebe běžně platit - domnívají se nejspíš, že za možnost být v blízkosti jejich krásy musí muž platit.

- Stejně tak *zralejší ženy* ctí tradiční role a spíše vítají, když za ně muž zaplatí; někdy otázku placení samy zavčas otevřou, anebo přímo navrhnou, že za sebe zaplatí. Dohoda s takovou ženou bývá snazší.

Úhrada útraty je jedním ze způsobů vyjádření náklonnosti ženě, ale může být taky vnímána jako snaha o získání převahy. Buďte proto opatrní a odměřujte s citem.

Občas od mužů slyším stížnost, že „ženský lezou do peněz“. Vždycky si představím, jak se ženy lezoucí po čtyřech snaží vměstnat pod hromadu bankovek, které patří autorovi uvedeného výroku. Absurdní výjev. Já věřím na vztahy, které vzniknou zdarma.

3.12

Ty nejsi žádný romantik!

Řekla vám během schůzky zklamaně: „Ty nejsi žádný romantik!“? Nebojte se, je to jen nedorozumění. Úplné opomíjení její poznámky by ale mohlo skončit fiaskem.

Zopakujme si nejdříve názvosloví. Zaprvé, *romantický je* v jádru každý člověk: muž i žena. Romantika souvisí se schopností snít - tedy podléhat příběhům, obrazům a místům vzbuzujícím v nás libé pocity nebo představy. Všichni sníme, byť někteří z nás to nedávají tolik najevo.

Zadruhé, *existuje více druhů romantiky*. Například romantika přírodní (dojímá nás panorama velehor), romantika městská a venkovská (sedění v hospůdce s přáteli, venkovská idyla), romantika hrdinství a dobrodružství, romantika osamění atd. Dojímavé pocity jsou podněcovány působivými přírodními sceneriemi, historickými obrazy, atmosférou místa.

Královnou romantik je ale Romantika milostná, která se v nás probouzí, když jsme zamilovaní, anebo naopak, když po tom jen toužíme. Představy o ideálním partnerovi(-ce) a nekonečné romantické lásce pocházejí nejspíš z vyprávění a pohádek o lásce, které jsme slyšeli v dětství. Také naše vlastní zkušenosti se zamilovaností se pro nás stávají romantickým vzorem ideálního vztahu.

Zatřetí, a tady nastává problém, *ženské snění se liší od mužského*. Obecně vzato, ženy v životě upřednostňují milostnou romantiku, nejlépe kombinovanou s některou z výše jmenovaných romantik. Představují si (dle pohádkového vzoru) chrabrého prince, který se jim dvoří, udolá kvůli nim soka či celou armádu, aby si je vzal a do smrti žil po jejich

boku s nově založenou rodinou.

Muži, zvláště mladší, pokud nejsou zrovna zamilovaní, tíhnou spíše k dobrodružné a hrdinské romantice, pochopitelně patřičně oceněné obdivem a přízní žen (všimněte si množného čísla). S romantickými představami u nich není spojena svatba a rodinný život, ale spíše to, co jí předchází: dobývání a dobytí. Muž i žena jsou tedy romantičtí, ale pokud do sebe zrovna nejsou zamilovaní, romantizují poněkud odlišným způsobem.

Začtvrté, *milostná romantika je sice jakýsi duševní kýč, ale potřebujeme ji k tomu, abychom k sobě přilnuli*. Bohužel, i kdybychom ji na obou stranách dokázali trvale rozněcovat v plné míře, oboustranně se jí předávujeme. V kýči nelze žít celý vztah. Naštěstí opadá nejpálčivější potřeba milostné romantiky se zamilovaností a vztah lze budovat i s mnohem menšími dávkami (ne však zcela bez ní).

Co z toho plyne pro dobývání? Stručně: nebuďte zaměřeni jen na svou dobytčinnost a své potřeby, *občas se zachovejte podle jejích představ o (milostné) romantice*, jako snílci. Když to nebudete přehánět, ocení to zvýšením náklonnosti.

Co konkrétně ženy a dívky považují v lásce za romantické

- Společné vzpomínání. Zejména na první okamžiky, kdy jste potkali anebo kdy jste si poprvé řekli pěkná slůvka. Pamatují si den v týdnu, kdy jste se potkali, všechny okolnosti, datum a čas, takže se ani po dvou měsících nesmíte nechat zaskočit otázkami jako: „Taky vzpomínáš na to pondělí?“ - nikdy se neptejte: „Který pondělí?“
- Ženy milují výročí; nemusíte po měsíci od seznámení donést květinu: zabere ovšem, když si vzpomenete a zmíníte se zasněně, zeje to „přesné měsíc“.
- Dávání dárečků je dokonalé, ale ožehavé; pokud k vám nic necítí, riskujete přehnanou snaživost a trapnost; má-li vás ráda, dárečky si ji na pravo podmaníte a odstraníte případnou konkurenci (např. v podobě přítele, který už dárečky nedává, pochopitelně). Nejlepší jsou takové předměty, které nejsou drahé, ani nepůsobí dojmem, že jste je koupili na benzínce, ale dokazují, že jste na ni mysleli.
- Květiny jsou romantické; zejména na začátku dobývání ale existuje riziko jisté trapnosti. Jde-li o ženu pod třicet, anebo jste mladší než ona, na první schůzku bych určitě přišel s holýma rukama.
- Básničky. Dívky i ženy mají rády básničky, a to i ty, které opíšete od slavného básníka. Můžete je posílat pomocí sms i mailu. Zpočátku se vyhýbejte zamilovaným, vsaďte spíše na mírně vtipné. Raději je neopisujte z internetových serverů, kterým vládne literární brak a které jsou provařené.
- Společné procházky na nějakém krásném místě v přírodě. Příroda je

ze všech kýčů cen nejkulturnější. Dělejte tajnosti, přiveďte ji na nějaké skutečně okouzlující místo, třeba na vyhlídku, kde to nezná.

- Společné mlčení. Uff. Funguje jen mezi zamilovanými. Kliše říká, že lidé, kteří jsou do sebe zamilovaní, spolu mohou jen mlčet - tento druh mlčení je pro ženu symbolem romantické lásky (když se zasněně zmíní o tom, jak s posledním přítelem nemusela celý den hovořit, ne zdůrazňujte, že tak vypadá většina manželství po patnácti letech).

- Říkejte jí, co všechno byste s ní chtěli absolvovat. Prosím, opatrně s vážnými „plány“ typu rodina. Doporučuji spíše nezávazné snění o „společné cestě do jedné zapadlé vesničky na konci světa“ apod.

- Hudba. Dobře zvolená hudba v ženách probouzí silné emoce. Velmi silné působí hudba, kterou mají spojenou s dřívějšími milostnými prožitky: tu ale jen stěží rychle vypátráte. Spíše zjistěte, co poslouchá a sežeňte si to. Když nic nevypátráte, romantickou náladu podpoříte podmanivou, nepříliš rychlou, ale rytmickou hudbou, která bude tiše podkreslovat váš zasněný rozhovor.

- Svíčky. Aneb teplo domova v kostce. Malý trik: až bude vládnout osobní atmosféra, zapalte jednu nebo dvě svíčky. Opatrně - nesmí to vyznít pateticky ani obřadné, spíše úplně prakticky: vy prostě máte rád světlo svíčky, a ona? Plamínek je dokonalé sbližovadlo.

- Večeře u svíček: to je už docela síla - doporučuji až v pokročilém stadiu vztahu. Právě „večeře u svíček“ je téměř archetypálním obra zem ženských romantických fantazií; večeřte u svíček, jen když to tak opravdu cítíte.

Pozor! Přehnaně romantické chování snižuje přitažlivost muže. pokud k němu dívka či žena zatím nic necítí. Máte-li potíže ji vůbec přesvědčit, aby s vámi šla na schůzku, výše uvedené projevy romantiky *budou působit ve váš neprospěch*. Necítíte-li její náklonnost, anebo jste narazili na výjimečně neromantickou ženu, držte si romantiku raději v záloze a pokoušejte se ji nejdříve lépe poznat a zvýšit svoji přitažlivost.

A jak tedy zareagovat na narážku: „Ty nejsi žádný romantik?“ Místo vyvracení zbystřete pozornost, vysledujte, čemu říká „romantika“, a časem přidejte do hry novou polohu. Líbíte se jí a tou větou vás přímo poprosila o to, abyste ukázali, že romantičtí (tak, jak ona chce) být dokážete.

Odpovězte jen s tajemným úsměvem: „Nejsem romantik? Myslím, že se mýlíš.“ - a zamluvte to. Za deset minut začněte nenápadně: „Ani nevím, proč se mi vybavila jedna vzpomínka...“ a promluvte o dávném výletě s vaší první láskou - na to, jak jste se procházeli po břehu jezera, jak se smrákalo a vy jste si nic nemuseli říkat. Možná máte svou úplně první schůzku s dívkou uloženu v paměti jako noc hrůzy, ale teď hrajete hru: tvařte se zasněně. Je to trochu podfuk, ale ne zas tak moc velký a dokonale zabírá.

Bud'te k ní pozorní

Co to znamená? Projevujte se k jejím potřebám vnímavěji než ti, kteří ji přes svůj atraktivní vzhled a výřečnost nesbalili. Schopnost být pozorný je konkurenční výhoda. Ženě sice prý stačí málo (říkají doslova: jsou to „drobnosti“), ale pro netrénovaného jedince je to nadmužský úkol:

- *Soustřed'te se na řo, co říká, a snažte se nic důležitého nezapomenout.* Důležitá jsou pro ni: jména lidí, vztahy mezi nimi, dny v týdnu, plánované události, zejména v nejbližších dnech, záležitosti týkající se oblečení a vzhledu. Rada: když domluví nebo odejde, zopakujte si v duchu, co už víte: „její bratr se jmenuje David, nejlepší kámoška Jitka, zítra jde na večírek se školou, pozítří nakupovat,“ atd.
- *Občas se zamyslete nad jejími tělesnými potřebami.* Zejména: venku jí může být zima; možná potřebuje na toaletu; po dlouhé procházce může mít žízeň nebo hlad; kuřačka může toužit po cigaretě, alkoholu lická po panákoví. Zeptejte se jednou za čas, nebo podle situace, zdají v tomto smyslu něco nechybí.
- *Vžívejte se do jejích pocitů, zvláště když se jí mění nálada.* Jak jí s vámi asi je? Nespěchá někam? Na co se těší? Kdy zítra vstává? Co ji rozrušilo? Nečeká, že ji pochválíte? Nechce doprovodit? atd. - a reagujte.
- *Nejtěžší úkol: předvídejte, co bude potřebovat.* Sedli jste si a ona je kuřačka - podejte popelník dřív, než jej začne hledat. Něco začala hledat?
- Najděte bez otázek spadlou rukavici. Chystá se zakopnout o patník
- podržte ji za loket. Vypadá, že ji přejede auto - zachraňte jí život.
- *Celkově vzato:* snažte se odhadnout, co potřebuje, a nabídněte jí to dříve, než si o to řekne.

Myslíte si, že na ni dost myslíte?

„Myslet na ni“ neznamená jen ukájet se sexuální nebo romantickou představou, v níž ona hraje hlavní ženskou roli, ale také přemýšlet o tom, co sama prožívá, o čem přemýšlí a co potřebuje. Naučte se to, a ženy vás budou chtít.

Tip: velmi zapůsobí, když si zapamatujete a někdy vtipně použijete tyto detaily - datum vašeho prvního setkání, datum první schůzky, datum narození (možno potají odečíst z dokladů), jména kamarádek, kamarádů, sourozenců, nadřízených, učitelů, kolegů, oblíbenou značku oblečení, kosmetiky.

Vážne to? Možná za to může ona.

Rád bych vás uklidnil: i ženy mají své chyby. Nejsou dokonalé. Mají své mindráky, své zlozvyky a špatné vlastnosti. Je úleva si občas připustit i lidskou stránku vytoužené ženy a odhlédnout od toho božského, čím nás okouzlují. Stává se velmi často, že nás to s ní v průběhu dobývání přestává jaksí bavit, aniž bychom dokázali přesně určit příčinu (prostě to vážne).

Čím dříve problém přesně pojmenujeme, tím dříve zjistíme příčinu a vyřešíme jej. Tato kapitola vám pomůže odhalit a pojmenovat zlozvyky žen při seznamování. Následuje popis ženských zlozvyků a vlastností, které nejsou způsobeny chybou na vaší straně, ale přesto muže dokonale odpuzují a snižují přitažlivost ženy až k nule.

Má jiný smysl pro humor

Jak se to projevuje: nesměje se vašim vtipům, nechápe je jako vtip, všechno bere vážně. Občas vůbec nepostřehne, že jste žertovali. Nebo se tváří, jako býváš humor byl pod její úroveň, pohrdá jím. Sama ovšem nic vtipného nevymyslí, jen neustále vykládá naprosto nudné věci, kterým se směje. Nevzpomínáte si, že byste se někdy od srdce zasmáli tomu, co řekla.

Příčina: má jiný smysl pro humor než vy, anebo smyslem pro humor nebyla obdařena vůbec; neumí se vcítit.

Řešení: pokud vaše úmysly byly jiné než jen sexuální, doporučuji dobývání nenatahovat, rozejděte se. Nudili byste se spolu.

Každý člověk se smyslem pro humor by mohl ve svém okolí najít tři druhy lidí: 1. ty, kteří jeho humor nechápou a nesmějí se mu, 2. ty, kteří jej aspoň částečně chápou a upřímně se mu zasmějí, a 3. ty, kteří jej nejen chápou, ale dokážou jej také tvůrčím způsobem rozvíjet. Samozřejmě, ideální milenka či partnerka spadá do třetí skupiny, ale na takovou musíte mít opravdu velké štěstí; do trojky spadají určitě vaší nejlepší kamarádi. U žen tolik mužské kreativity nehledejte (když na ni narazíte, budete mile překvapeni); ženy jsou velmi kreativní v jiných směrech. *Spokojte se s dvojkou.* Jedničky však z kandidátek na delší vztahy vyřazujte rovnou. Na věku nezáleží, smysl pro humor musí fungovat kdykoli. Není to vaše chyba.

Nezajímá se

Jak se to projevuje: na nic, co se vás týká, se neptá, a když o sobě občas z přetlaku něco řeknete, skoro ji to nezajímá a dál se nevptává. Neraďuje se z vašich drobných úspěchů. Nesdílí je. Cítíte, že vůbec netuší, co je pro vás ve vašem životě důležité, a zajímá se nanejvýš o ty nejvšeobecnější věci.

Nepřekvapí ji však ani vaše výkony (například výhra v matematické

olympiádě, vítězství v triatlonu), tváří se, jako by to byla samozřejmost. Můžete nakonec nabýt dojmu, že jediné, čím jste pro ni zvláštní, je něco úplně malicherného, například vzhled, váš hlas, nebo známost s nějakou jinou osobou.

Příčina: je buď příliš mladá, totálně zahleděná do sebe, anebo zamin-drákována až na dno.

Řešení: jak už je zmíněno výše, může to souviset s věkem. Pokud je však starší než 25 let, asi se to nezlepší. Nikdo z nás mužů není tak nezajímavý, aby nestál za trochu zvědavosti a účasti. Radím: zajímá-li vás, zkuste si s ní o tom promluvit. Nezmění-li přístup, zajímejte se na ní též jen o to, co vás na první pohled zajímá... Není to vaše chyba.

Pořád mluví, a to nezajímavě

Jak se to projevuje: většinou se nudíte, když něco říká; můžete klid-ně vypnout odposlech a přemýšlet nad něčím jiným, aniž byste přišli o něco zajímavého nebo vtipného. Stačí jen v pravou chvíli přikyvovat.

Vypráví naprosto všední příběhy a běžné zážitky všedním způsobem, bez zvláštní pointy, bez nápadu (typicky: někoho potkala, něco jí řekl, něco řekla jemu, a nic). Nijak zvlášť vás nenadchne ani tím, že je svým vyprávěním sama dost nadšená. Máte pocit prázdnoty.

Velmi často říká banální, obyčejné fráze, na které nejde nic moc dal-šího říct („Lidi by se měli mít rádi.“). Tváří se přitom tak vážně, jako by prozrazovala státní tajemství. Často vážně opakuje různá přísloví a úsloví, jako by byla jejich autorem, anebo si dokonce libuje v tautolo-giích („Stane se, co se stane.“ atd.).

Rozhovor s ní vás ani nebaví, ani neobohacuje, stěží vytváříte atmo-sféru pro osobní hovor. Není také vyloučeno, že je velmi inteligentní. Pokud se však nesnažíte všemi silami rozdmýčávat zábavu, je to s ní krystalická nuda.

Příčina: je příliš mladá. Nebo nervózní. Anebo konvenční a zoufale netvůrčí - tedy postrádá schopnost myslet tvůrčím způsobem, nápati-tě. Možná je to její nadprůměrné IQ, které svazuje její tvořivost i běžný smysl pro humor.

Řešení: zkoušejte uvolnit atmosféru, chodte na zajímavější místa, zkuste zjistit, kde je zakopaný pes (ale raději ho nevykopávejte...). Občas pomůže ji nějak vyprovokovat, rozčítit, i když to může být velmi těžké. Zjistíte-li, že její nudnost je spíše součástí povahy než výsledkem aktu-ální situace, vzdejte se nároku na odměnu, jinak se unudíte k smrti. Není to vaše chyba.

MIČÍ

Jak se to projevuje: mlčením. I když se snažíte, nejste z ní schopni dostat delší větu. Zná víceméně jen tři slova: „ano“, „ne“ a „nevím.“ Osobní atmosféra, ani jakýkoli zábavný hovor nemůže vzniknout.

Máte mozoly od káry konverzace, kterou tlačíte sami.

Příčiny: 1. je to mlčenlivý, uzavřený, introvertní typ ženy, 2. anebo si s vámi hraje a pohrdá vámi (asi má nějaký vážný problém se sebou).

Řešení: v případě, že jde „pouze“ o uzavřenou dívku, která není zvyklá příliš hovořit a projevovat se (1), musíte prostě zvážit, zda chcete mít přítelkyni, s níž si moc nepokecáte (někoho ale může velmi vzrušovat mlčenlivá odevzdanost v sexu). Pro nakopnutí konverzace doporučuji klást otázky, na něž *nelze* odpovídat ano/ne. Například Jak ses seznámila s...“, „Proč jste se...“ atd. Ale ani to není vždy zárukou, že bude odpovídat jinak...

Ve druhém případě (2), který určitě rozeznáte od toho prvního, tedy když příčina vězí v pohrdání z její strany (staví se do role „A teď mě bav. hlupáčku.“ nebo „Tak se předved.“), doporučuji jiný postup. V duchu se rozlučte se sexuální zápletkou: tahle potvora si nechce užít v posteli, ale chce vás ponížit. Zaměřte se na odvetu podle následujícího postupu.

Dosud to bylo tak: její arogantní hra vás sice ponižovala, ale nevzdávali jste se a snažili se o stále větší zábavu a stále lepší kousky. To ji ; velmi uspokojovalo a spirála zoufalství se roztáčela víc a víc. Otočte s ní opačným směrem. Způsobů je několik, důležité je *zůstat naprosto klidní a přátelský, jinak vyhraje*. Zvolte jeden z těchto postupů:

1. nějak ji naštvěte, ale nesmí to vypadat, že ji chcete naštvat (například se jí dlouze zadívejte do vlasů a pokračujte nevinnou větou: „Nikdy předtím jsem si nevšiml, že máš tak zvláštní uši.“ - s trochu trpělivostí ji do tří minut úplně rozhodíte)
2. mlčte jako ona; usmívejte se, ale přestaňte mluvit; netvařte se provinile, rozpačitě, nervózně nebo tak, že něco není v pořádku; všechno je v nejlepším pořádku; mlčíte oba; skončí to vynikajícím fiaskem - ale vy nejste na vině
3. vyzvěte ji velmi přátelsky, aby hovořila: „Tak, teď jsem dlouho mluvil já a je řada na tobě.“ Usmívejte se, když odporuje, trvejte na svém: pokud to zajde tak daleko, že zmlkne docela, zvedněte se se slovy: „Takže z mé strany bylo řečeno vše. Ahoj,“ a opusťte jeviště. Není to vaše chyba.

Neustále odporuje

Jak se to projevuje: neustále s vámi v něčem nesouhlasí a dává to najevo buď skákáním d'ó řeči, anebo jen pitvořením a různými nesouhlasnými gesty. Chytá vás za slovo, přerušuje vás, takže vy se nemůžete soustředit, a podstata vašeho sdělení jí uniká. Její připomínky vznikají nejčastěji z toho, že vaše názory jsou nějak v rozporu s dobrými mravy či se zažitými konvencemi. Vaše vlastní pojetí či originalitu považuje za hloupost. Domnívá se, že pravda, kterou zdédila po předcích, je ta jediná. Její odpor někdy vypadá tak, že se vás na něco zeptá, a když poctivě odpovídáte, střih, a zeptá se na něco úplně jiného. Vyčerpává vás to.

Příčiny: je zamindrákovaná, nebo namyšlená, neomalená a konvenční. Nebo je hysterka.

Řešení: je dost pravděpodobné, že se pohádáte. Pokud mezi vámi není skutečně silná sexuální jiskra, asi vás vinou protivné povahy přestane přitahovat. Pokud byste s ní chtěli chodit, počkejte radši pár let, možná se to spraví. Raději nalistujte kapitolu Co když je to hysterka. Není to vaše chyba.

Je úplně blbá

Jak se to projevuje, nechápe složitější, anebo dokonce zcela běžné věci. Ničemu nerozumí. Uráží ji, když použijete cizí slovo. Směje se každé hlouposti, ale u delších souvětí má dojem, že „o všem moc přemýšlíte“.

Příčina: kombinace genetických dispozic a vlivu výchovy.

Řešení: užijte si to. **Ublíží**

vám, ponižuje vás

Je nejspíše hysterická. Není to vaše chyba. K této poruše více v kapitole Co když je to hysterka.

Pozor na vlastní předpojatost

Vzpomínám si, jak si mi moje kamarádka kdysi stěžovala, že jí její přítel v afektu vyčetl, že u ní něco postrádá. Víte, co postrádal? Samozřejmě přesně to, co lze očekávat jen od kamarádů mužského pohlaví: aby se smála sprostým vtipům, pila pivo, nežárlila na jeho kamarádky, dívala se s ním na fotbal... Byla z něj hodně nešťastná, neboť mu nedokázala jasně vysvětlit, že partnerka není totéž, co kamarád.

Tato kapitola měla především objasnit, že pokud vám začínající vztah už během dobývání vážne, *ne vždy* to musí být vaše chyba. Než nějakou dívku nebo vztah odsoudíte, zvažte, zda jste realističtí v tom, co od člověka opačného pohlaví můžete očekávat. Zbavte se mylných představ o lidské dokonalosti; život je pěkný, ale dokonalost je k nalezení snad jen v umění.

3.15

O čem se s ní bavit, aneb zvědavost růže přináší

V tématu hovoru sázím už mnoho let na jistotu. Mnoho pokusů o sbalení jsem dříve zpackal a mnohokrát dostal košem. Dokud jsem nezvolil jako hlavní téma konverzace *ji samotnou*. Vzpomínám, že mi tento „trik“ v pubertě prozradila máma a že jsem jej považoval za blud. Ten blud se ale během let začal bezděčně potvrzovat, až se stal mým jediným ostrovem jistoty ve vodách konverzace. Dík, mami!

Postupně jsem si vypracoval sadu otázek, která mi bez větších ob-

měň slouží dodnes a kterou Ced' předávám svým čtenářům jako malý poklad. Její kouzlo nespočívá v originalitě či rafinovanosti otázek, ale především v jistotě a klidu, s nimiž otázky jako trumfové karty můžete klást na stůl.

Než vám prozradím jak na to, zopakuji, *proč je váš zájem o ni tak důležitý*:

- V první řadě, zájem o druhého člověka je základním rysem citlivé a rozumné lidské bytosti. Zajímám se o druhé, abych lépe poznal svět i sebe samého. Věřte mi, živí lidé bývají zábavnější než filmový příběh
- jen s nimi musíte sedět v první řadě.
- Převáděno do slovníku baliče to znamená: jen zvýšeným zájmem o ni zjistíte záhy, jestli je vám skutečně tak sympatická, aby mělo cenu pokračovat, a - proč si to neříct takhle mezi čtyřma očima - odhalíte díky tomu její slabá místa, která vám ji umožní dostat kam chcete.
- Citlivým zájmem o ni navíc nenásilně ukážete své lepší stránky: schopnost naslouchat, vcítit se, být pozorný. To samo o sobě nezvyšuje vaši přitažlivost, ale posiluje se tím v jejích očích váš lidský rozměr. Myslíte, že žádnou z uvedených dobrých stránek nemáte a mít nebudete? - Tak šup a začněte trénovat; mozek je taky něco jako sval.
- Budete-li hovořit s ní o ní, hovor se snadněji dostane do důvěrnější roviny, což je základní předpoklad duševní i tělesné blízkosti, po níž všichni tak toužíme.
- Kdyby muž musel prožít jeden týden života v kůži atraktivní ženy, už druhý den by chápal, proč ženu tak nekonečně těší zájem o její duši. Zájem o ni je nejen taktický tím, že z vás dělá výjimečného muže, ke kterému nejde jen o jedno, ale taky ji docela obvykle těší a baví.

Otázky, které následují níže, samozřejmě nesmíte pokládat doslovně a v dotazníkovém tempu. Berte je jako inspiraci. Uvedené pořadí má svou skrytou logiku, jak jistě snadno poznáte, ale není nezbytné nutně se jej držet. Pamatujte: *nevyplňujete dotazník, ale vedete rozhovor. Zde je tedy můj poklad.*

1. „Baví tě práce/škola?“
2. „Co tě na ni nejvíc baví?“
3. „Je to v práci/ve škole lepší než tam, kde jsi pracovala/studovala dřív?“
4. „Jsou v nové práci/škole lepší vztahy/lidi?“
5. „Co děláš, když nic neděláš?“ / „Co děláš, když nic nemusíš?“
6. „Jak ses k tomu dostala? /Jak dlouho se tomu věnuješ?“
7. „Máš nějakou nejlepší kamarádku? / Odkdy?“
8. „Říkáte si všechno?“
9. „To nevadí, že ne všechno. Takže na každé téma máš nějakou jinou kamarádku?“

10. Je kolegyně/spolužačka X tvoje dobrá přítelkyně?"
11. „Máš kluka/chlapa?" (ano, vypálit jakoby z ničeho nic!)
12. (pro drzejší) „To je dobře." (ať má, nebo nemá přítele, vaše reakce ji zaskočí)
13. „Proč jsi sarna? / Vadí ti to?"
14. Jsi s ním šťastná?" (zeptat se nadšeně, nikoli pochybovačně)
15. „Nejsi s ním šťastná? Proč ne?"
16. Jak dlouho spolu jste?"
17. „Baví vás ještě sex, nebo - jako všechny po pár letech - už přestává bavit?" (to je velmi osobní otázka, ale po tak důvěrném úvodu se tak osobní nezdá)
18. „Opravdu, baví? To jste skutečně výjimka. To vám moc přeji u."
19. „Co na něm máš nejradši? - co je jeho nejlepší vlastnost?" (pokud řekne „je hodný", máte vyhráno: buďte drsní, apod.)
20. „A jeho nejhorší vlastnost?"
21. Jaká je tvá nejhorší vlastnost?"
22. „Netrpělivost? To není špatná vlastnost, to dobře víš, ale spíše reklama: co ti na sobě fakt vadí?"
23. „Líbí se ti X? Je to sympaták, ne?"
24. „Ano, není moc hezký, ale na kafe jsi s ním byla, ne?"
25. Jaký typ mužů se ti líbí/tě přitahuje nejvíc?"
26. „Těšíš se na něco v nejbližší době?"
27. Jak to, že tě nic pěkného nečeká?"
28. „No to je skvělé: víkend s přítelem na horách! Romantické!"
29. „A za rok se těšíš na co?"
30. Jaké jsi znamení?" (nic pro mne; ale koho horoskopy baví, může s otázkou přímo začít).

Mezi vašimi otázkami musíte samozřejmě ponechat prostor pro její odpovědi. Nechejte ji, ať se rozvykládá! Mnohdy budete naslouchat i několik minut až desítek minut: po celou tu dobu bezpracně získáváte body, tedy pokud dokážete působit dojmem, že vás to zajímá. Někdy je to ale pracné a strašně nudné: pak pomáhá pomalu přejít na drsnější otázky.

Nástrahy zvědavého rozhovoru a jejich řešení:

bude se vám posmívat „ty jsi psycholog?" a ptát se, jestli s ní děláte nějaký test nebo pokus

usměvavě jí popravdě vysvětlíte, že nejste větší psycholog než ona, ale že se na rozdíl od jiných mužů nestydíte zeptat na to, co vás na ní zajímá

ohradí se, že vám takové soukromé věci přece nebude říkat; vždyť se vůbec neznáte

odpovězte po pravdě: právě proto se ptám, abych tě víc poznal; trvejte samozřejmě na tom, že to je normální a správné, ale netlačte příliš a raději se ptejte na méně intimní věci
nepustí si vás k tělu (míním k tělu své duše), bude na všechny otázky odpovídat vyhýbavě a bez vysvětlení přesměruje rozhovor k nějakému nezajímavému tématu

má nejspíš strach a je jí celkově nepříjemné o osobních věcech hovořit; bez osobní roviny hovoru se však budete sbližovat věčně a mezitím se oba unudíte;

buďte velkorysí a řekněte jí něco upřímného o sobě (nejlepší je zmínit se o svých problémech, kterými jste úspěšně prošli; nemusíte z toho vyjít jako superman, kterému se nezdary a problémy vyhýbají, ale *jako muž, který se s nimi umí poprat*) - vaše otevřenost často pomůže, ona ztratí ostych a otevře se také
postěžuje si, že o ní už hodně víte, že je překvapena, co všechno už vám o sobě řekla, zatímco vy jste o sobě neřekl nic

má pravdu; odpovězte s úsměvem: „neptala ses/" a pokud o sobě dál nechcete nic říct, klidně pokračujte v předchozím hovoru; s největší pravděpodobností se už nezeptá (nebuďte zklamáni) a nechá se raději unášet hovorem o sobě;

každého muže potěší a povzbudí, když se dívky zvědavě vyptávají, ale bývá to vzácný jev - proto pokud se dívka opravdu zajímá, nebraňte jí a odpovídejte stejně upřímně, jako odpovídala ona.

Zena je pro pozorného muže nevyčerpatelným zdrojem inspirace a někdy i obohacení. Možná vás nebaví se vyptávat. Pak se ale ptám já: baví vás žít? Bez zvědavosti to totiž v životě daleko nedotáhnete.

3.16

Jakým tématům se vyhnout

Jsou témata, kterým se musíte při dobývání ženy naprosto vyhnout. Některá ji podvědomě odpuzují, některá nudí, jiná vás v jejich očích znehodnocují či snižují vaši přitažlivost.

- V žádném případě se nechlubte tím, že holdujete pornu a hraní po počítačových her. Přestože porno i hry vstoupily do naší kultury hlavním vchodem, ženy od mužů očekávají, že budou trávit čas přitažlivějším způsobem než masturbací a hraním si na vojáčky.

* Chlubit se sexuálními úspěchy či výkony je směšné. I když o vás ně jaká žena řekla, že jste „dobří v posteli“, bohužel nemůžete tuto její zkušenost používat jako reklamu; nefunguje to. Skvělé ale je, když se

tuto informaci o vás dozví z jiného důvěryhodného zdroje (z televize raději ne).

- Pokud možno nehovořte o svých zdravotních problémech; ale pozor - zranění jsou naopak dovolena! Rozhodně se vyhněte příběhům, v nichž hraje hlavní roli zvracení, stolice, zápach, hnis, sliz a podobné nechutnosti, které by na vás mohly zůstat přilepeny i po skončení vaše ho vyprávění.
- Nemluvte příliš často o sportu, i když se mu věnujete velmi aktivně. Sport vás baví proto, že se vám při pohybu do mozku vylučují endorfiny; ty způsobují dobrou náladu - ujišťují vás, že endorfiny se rozhodně netvoří ženě, která celý večer v nehybné póze poslouchá vaše sportovní příhody.
- Raději nemluvte tak často o mámě. Je to sice nesmysl - hovořit o matce není nijak zvrácené - ale řada mladých žen se nechává ovlivnit časopisy, kde nějací mudrlanti považují příznivý hovor o matce za varovný signál přílišné připoutanosti.
- Upřímně nedoporučuji příliš vychvalovat nějakého vašeho kamaráda, zvláště vyprávět, jak se líbí ženám a jaké má u nich úspěchy. Tyto informace způsobí, že na něj začne být zvědavá a bude se s ním chtít dříve či později seznámit. Nemyslím, že existuje zvláštní důvod rozdávat své pracně dobývané zlato kamarádům.
- Při hovoru o svých minulých vztazích buďte velmi opatrní; čtěte kapitulu Jak o sobě neříkat pravdu, ale pokud možno nelhat.

3.17

Jak o sobě neříkat pravdu, ale pokud možno nelhat

Ženy jsou pochopitelně zvědavé na vaše předchozí i současné vztahy. Zpočátku se v nich chtějí jen dopídit podrobností o vašich citových a intimních schopnostech. Později však tytéž informace začnou používat jako kladivo na čarodějnice; začnou bez varování srovnávat samy sebe s vašimi předchozími přítelkyněmi, žárlit na ně a vydírat vás.

Pamatujte: neexistuje žádný důvod, proč byste měli o svých minulých vztazích hovořit podrobně a přesně podle skutečnosti, zvláště pokud máte s dobývanou ženou vážnější úmysly.

Nenabádám vás k tomu, abyste lhali, ale abyste se vyhnuli sdělování intimností z minulých vztahů, které mohou být později použity proti vám. Typicky:

* Necítujte své „špatné vlastnosti“, které vám bývalá partnerka vyčítala a které byly příčinou hádek (vzbudí totiž pochybnost, zda tyto vlast-

nosti u vás nejsou opravdu vážnou závadou; později, pokud je v novém vztahu projevíte, vzpomene si, adaptuje se a budete výhrady slýchat jakoby dvojmo: „Hana měla pravdu, když ti říkala, že nemáš vkus.“).

- Nevyjmenovávejte vlastnosti bývalé partnerky, které vám lezly na nervy (vzbudí otázku, zda nejste sobečtí a netolerantní; nikdo není dokonalý).
- Nezdůrazňujte ani dobré vlastnosti bývalé partnerky (může to mít zpočátku sice stimulační účinek - bude se snažit „být jako ona“, ale časem to vzdá a začne vás zahrnovat sebelitostnými a žárlivými poznámkami: „Hana to stejně uměla líp než já, že?“ apod. Doporučuji o minulé partnerce velmi stručně zmínit dvě věci: *byla hezká a chytrá* - tahle neurčitá kombinace zvýší vaši hodnotu, bude ji dráždit, ale přitom nezadá důvod k žárlivému srovnávání, leda by sama byla „blbá a škaredá“).
- Neříkejte, že vám bývalá vyčítala, že se jí málo věnujete (tohle je zvláště nutné utajit - přestože si vaše nová družka nebude mít na co stěžovat, může ji to později, kdy třeba nebude spokojena sama se sebou, inspirovat k výčitkám - a začne vám otloukat o hlavu, že se jí nevěnujete, že „Hana měla pravdu“).
- Nemluvte o sexuálních neshodách (jakákoli zmínka o tom, že vám to v posteli neklapalo, může vzbudit pochybnosti o vašich schopnostech; je to časovaná postelová puma; později, pokud vám to bude skřípat, si jenom jakoby potvrdí, že je chyba na vaší straně, a hrozí, že se přestane sama snažit cokoli změnit).
- Nemluvte o tom, jak vám to sexuálně klapalo (když vám to klapat nebude, nebude se tak trápit a bude se chovat uvolněněji, než kdyby věděla, jak dokonalý sex jste zažívali s tou předchozí).
- *Nikdy žádné ženě nepřiznávejte nevěru, ani starou několik let* (byl jsem nevěrný jí=jsem schopný být nevěrný tobě; důvod, proč k vám ztratí důvěru - k tomu není co dodat).

Celkově vzato: využijte jejího zájmu o svou minulost k tomu, abyste se zabezpečili pro budoucnost a získali její sympatie. Rozehrajte *politickou hru*. Princip hry na politiku je jednoduchý: politik nelže, jen neříká celou pravdu; vybírá z celé pravdy přesně to, z čeho si ona udělá přesně takový úsudek, jaký nejlépe povede k baličové cíli. Používá milá a sympatická slova, která po sobě zanechávají samé příjemné pocity.

Budete-li chytří a budete-li odpovídat suverénně, nepřijde na to, že mlžíte. Sami budete mít dokonalé alibi: nelhali jste, jen jste jí nabídli polopravdu k věření.

Její otázka: Máš někoho? Chodíš s někým?

Pokud jste sami, neboli single:

Nemusíte zapírat, že zrovna teď *nemáte vdíný vztah*. Žena z vás ale nikdy nesmí nabýt dojmu, že už celé roky hledáte partnerku a jste ze své osamělosti frustrovaní. Byla by osudová chyba na ni takto zapůsobit!

Zeny občas přitahuje osamělost mužů, kteří zrovna *chtějí být sami*, ne však osamělost nedobrovolná a zoufalá. Stručně řečeno: ženy potřebují vědět, že je o vás zájem a že se seznamováním nemáte větší problémy než kdokoli jiný

Nejlépe zní formulace jako: „Měl jsem teď období, kdy jsem nevyhledával vážnější vztah..." (nyní se lišácky usmějete, neboť chcete naznačit, že máte asi tři až čtyři milenky v záloze) „...jak to říct... na druhé straně, člověk není nikdy *úplně* sám," (a znovu se mile usmějete). Jste-li paníc nebo nikoho nemáte už pár let, budete to mít s hraním na svůdce těžší. Věřte však, že nakonec stejně najdete, co hledáte: musíte ovšem hrát podle správných pravidel.

Hlavně žádné ženě v žádném případě nepřiznávejte svou *nedobrovolnou* osamělost, i kdyby ona sama přiznávala tu svoji! *Pokud s někým chodíte:*

Záleží na tom, o co vám s novou dobývanou ženou jde. Pokud si z ní chcete udělat milenku, musíte mlžit například následovně: „Rozešel jsem se, jsem svobodný a teď nevím, jestli chci další vztah." Skutečnost je přitom např. tato: rozešel jste se před rokem, a teď už půl roku chodíte s jinou dívkou. Svobodný samozřejmě jste, máte to v oběance. O tom, zda chcete další vztah, skutečně pochybujete, protože nemáte v úmyslu se se svou současnou přítelkyní rozcházet. Když se zeptá na podrobnosti, plným právem můžete říct: nechci o tom hovořit, je to příliš čerstvé. A není?

Je to trochu drsné v případě, že to s vámi myslí vážněji; vaše odpověď jí totiž dá falešnou naději. Na druhé straně: nic neslibujete. Jestliže nechcete jen milenku, ale hledáte plnohodnotnou náhradnici současné přítelkyně, máte to jednodušší: „Mohl bych zapírat, ale budu upřímný. Mám jistý vztah, který už trvá dost dlouho. Moc nám to neklape." Více o vztahu ani o své dívce nemluvte, řekněte, že vás to trápí, ale nechcete o tom teď mluvit, a nakonec, teď jste tu spolu a proč si to kazit něčím, co je pouze váš problém. *Pokud jste ženatí:*

Záleží na tom, o co vám jde. Manželku, zvláště pak s rodinou, je obtížné dlouhodobě zapírat. Chcete-li však s jistotou jen zážitek na jednu noc, usnadníte si svádění tím, že o rodině spíše smlčíte. Politicky odpovězte: „Ne, s nikým nechodím." Pokud jde o ženu, kterou byste jako milenku rádi vidali pravidelně,

je otázka přiznání složitější. Některé dívky se nechtějí vázat a podobně jako výši chtějí pouze užít. Vaše rodina je pro ně jakousi zárukou. a mnohdy je to k vám svým způsobem i přitahuje. Ženu, která touží po vážnějším vztahu, však pravda o vašich závazcích odradí. Pokud ovšem není do vás zamilovaná, anebo ji nezačnete rovnou tvrdit, že se rozvedete.

Je těžké zpočátku poznat, jaké jsou její úmysly, a proto je těžké se rozhodnout, zda přiznat, nebo ne. Ženatí proutníci doporučují taktiku: přiznat-rozvést. Spočívá v tradičním způsobu politické hry: přiznáte se k rodně, a později podle potřeby připustíte, že se možná budete rozvádět.

Její otázka: Proč jste se rozešli?

Byl-li vztah kratší (měsíce): „Zpočátku jsme do sebe byli šíleně zamilovaní, ale pak to prostě vyprchalo. Je to skvělá holka, ale postupně jsme zjistili, že jsme každý úplně jiný. Rozešli jsme se skoro bez emocí."

Byl-li vztah delší (roky): „Myslím, že to zpočátku bylo výborný. Zdálo se nám, že máme hodně společného. Ale časem se každý z nás změnil, tak jako se lidi v životě mění, a prostě jsme se začali rozcházet v názorech. Rozešli jsme se v dobrém, bez emocí." Odpovědi v tomto duchu znějí definitivně, a jediné, co může žádat, je chtít po vás více podrobností o tom, „v čem jste zjistili, že jste jiní". Nerozebírejte. Máte právo odmítnout vypovídat: „Nic neobvyklého to nebylo, prostě názorové neshody, jako to ve vztazích bývá."

Její otázka: Miluješ ji?

Nejllepší možná odpověď, pokud jste už přiznali, že někoho máte: „Nevím." Povzdechnout si. Usmát se. Dále nepítvat a rychle zaútočit otázkou, aby bylo téma zamluveno.

Její otázka: Je hezčí než já?

Neříkejte žádné ženě na světě, že existuje žena, která je hezčí než ona. Chcete-li ji sbalit, vytvářejte dojem, že jste se právě setkali s nejkrásnější ženou svého života.

Osobně myslím, že jsou různé druhy krásy. Přinejmenším je krása vnější a krása vnitřní. Jsou také různá měřítka a různí měřitelé. A navíc, ne každá krásná žena je přitažlivá... Lhaní o tom, že je krásná, vám bude odpuštěno.

Její otázka: Jak dlouho jste spolu (byli)?

Odpovídejte popravdě, není co zkazit. Vždycky samozřejmě zabírá, když se zmíníte o delších vztazích (3-4 roky, pokud se vejdu do va-

šeho životopisu). Jednak vycítí, že nejste jen „do větru“, jednak jí to naznačí, že máte se ženami zkušenosti.

Pokud jste s nikým ještě nechodili, či vaše vztahy končily po dvou měsících, můžete si delší vztah vymyslet, ale samozřejmě o něm neřekněte víc než: „Nechci o tom mluvit.“ Riskujete ovšem, že to později vyjde najevo.

Její otázka: Kolik jsi měl vážných vztahů?

Otázkou směřuje k jádru věci: chce zjistit, zda jste vážnějšího vztahu schopni. Odpovězte podle svého věku, nejméně jeden, nejvýše tři vážné vztahy.

Její otázka: Tys měl (máš) víc milenek, že?

Skvělé: to, že se takto zeptala, znamená, že ji docela přitahujete. Pokud skutečně vypadáte „na více milenek“, pak řekněte „ani ne“, a lišácky se usmějte. Pokud máte dojem, že si z vás utahuje, neříkejte nic a jen se tajemně usmějte.

Její otázka: Tys ještě nikoho neměl, že?

Špatné: pokud zrovna nebalíte „ženu s kufrem“ (právě jí ujíždí vlak), kterou přitahují nezkušení chlapci, je to spíše špatná zpráva. Prokukla vaši nezkušenost.

Usmějte se a odpovězte nějak vtipně, třeba: „No, snažil jsem se držet zásady *První sex až po svatbě*, ale nevyšlo to.“ Hlavně nepřiznávat, že jste paník a dál se už nevytahovat zkušenostmi, které nemáte. Stejně to vycítí sama a rozhodne se podle svého pocitu.

Její otázka: Jak to se mnou vlastně myslíš?

Usmějte se a trochu záhadně odpovězte: „Víš, věřím, že co se má stát, to se stane.“

3.18

Konec trapného ticha

Nastalo trapné ticho. Ve vzduchu ještě visí poslední vyřčené slovo (např.: „...neviděla!“), anebo nějaký jiný zvuk, třeba smích (např.: „chacha.“). Ozvěna vašich vět se řehťá; bomba trapasu tiká. Vůbec vás nenapadá, co říct, jak pokračovat. Máte totální okno a jediné, co vám krouží hlavou, je trapný pocit, že si nemáte co říct.

I Pamatujte si: ticho není trapné, pokud jej tak nevnímáte sami a pokud se za něj nezačnete omlouvat. Čas ubíhá pomalu těm, kteří počítají každou vteřinu.

Nejste povinni nepřetržitě hovořit, hrát scénky a vůbec být zábavní

- nejste rádio! Podstatné je, že po jakkoli dlouhém tichu zase způsobíte vaší přítelkyni příjemné chvíle. Jen výjimečně jsou dívky tak ne milosrdné, že několikavteřinový výpadek ve vysílání trestají arogancí. Nedejte se, bojujte svým klidem:

- Uvolněte se, o nic nejde.
- Netvařte se zklamaně či provinile a nijak nepříznávejte, že nevíte kudy kam.
- Naopak se snažte vypadat tak, že máte nad průběhem dialogu kontrolu.
- V žádném případě to neřešte tak, že byste třeba začali psát sms, nebo telefonovat.

- Opakujte si: to ticho je pod mou kontrolou, je to moje záměrné ticho.

Rychle se nechejte inspirovat osvědčenými únikovými manévry:

- Položte jí nějakou připravenou neutrální otázku. Například nějakou z těch „rodinných“: a co vlastně dělá tvoje máma/táta?, a máš vlastně sourozence? co dělají? - její rodina je neutrální téma, o kterém však bude ráda sama hovořit.

- Změňte pod nějakou záminkou místo, přesuňte se jinam; to vás inspiruje.

Ticho je trochu trapné jen v jediné situaci: při úplně prvním kontaktu, když ji poprvé oslovíte (během kontaktáže). Tam ale zase nemůžete napáchat žádné dlouhodobé škody, protože rychle utečete.

3.19

Atmosféra hovoru a prolomení osobní bariéry

Když mi bylo dvacet, seznámil jsem se v hostinci s dívkou Evou. Nebyla nijak výrazně pěkná, ale byla bystrá a mě přitahovala. Znáte to, Vyzařovala jakési trucovité kouzlo. O pár dní později jsme si vyšli na rande; při svém dobývání jsem se snažil být přiměřeně zábavný a Eva se chovala vstřícně, přesto jsem se nemohl zbavit dojmu, že je nás rozhovor jaksi chladný. Ať jsem dělal, co dělal, hovor postrádal jiskru.

Když jsme se mírně ztuhlí loučili na autobusové zastávce, zeptal jsem se Evy (v bláhovém domnění, že si spravím náladu), jestli se jí líbím. Byl to špatný nápad. Řekla jediné slovo. „Průměr.“

To mě po několika hodinách náročného výkonu dorazilo. Nikdy jsem se nepovažoval za nijak zvlášť atraktivního, dokonce bych se mezi průměr asi potají zařadil, ale slyšet to od dívky - s tím má ješitnost nepočítala. Průměr!!! Na Evu jsem se naštvál (ty krávo šeredná, říkal jsem si v duchu, co si o sobě myslíš!?), slušně se s ní rozloučil a už ji raději nikdy nevyhledal.

Teprve později jsem pochopil, že potíž - nejen s Evou - byla v mé neschopnosti prolomit během hovoru osobní bariéru, kterou na její straně

podpíraly mindráky a na mé naprostá nezkušenost. Před nedávném mi Evina kamarádka, kterou jsem náhodou počkal v letadle, prozradila, že jsem se Evě vždycky velmi líbil.

Tento krátký a typický příběh ukazuje mj. vliv rozpoložení ženy, kterou zrovna dobýváme, na to, jaký my muži máme ze sebe při seznamování a dobývání pocit.

Eva byla (beztak docela zbytečně) zamindrákovaná, a toho večera se prostě nedokázala uvolnit - já jsem její chlad vzal příliš osobně a viděl v něm nezáměr. Tím jsem ztrácel pevnou půdu pod nohama, moje milá přirozenost se měnila v topornou snahu zaujmout; vzdálenost mezi námi narůstala, až dospěla ... k „průměru“.

Eva na mou otázku (zda se jí líbím) odpověděla vlastně ve vzteku: cítila, že něco zkazila, a zlobila se na sebe, že se nedokázala uvolnit. Nejspíš se jí ulevilo, když o mně mohla říct, že jsem „průměrný“ - protože promarnit rande s průměrným hochem je přece jen snesitelnější, než unudit někoho, kdo se jí líbí.

Dalo se tomu nedorozumění nějak předejít? Myslím, že dalo. Později jsem se nechal mnohokrát poučit vlastními i vašimi zkušenostmi a dospěl k závěru, že s trochou taktiky a odstupu to dokáže každý.

Jak vypadá osobní, a jak neosobní hovor?

Atmosféra hovoru je téma, které si zaslouží podrobný výklad. Bez schopnosti rozlišit jemné výkyvy v atmosféře hovoru totiž ztrácíme kontrolu nad situací a stěží tak dosáhneme svého. Ujasněme si, zda si všichni rozumíme v tom, co to je „osobní hovor“ a „být za osobní bariérou“. Neosobní hovor (spíše by se pro něj hodilo označení „konverzace“) se obvykle vyznačuje těmito rysy: Neosobní hovor:

- probíráte: počasí, běžné *zážitky* (co se komu stalo, koho potkal), úspěchy, kulturní akce, filmy, knížky, práci, nákupy, studium, politiku, společné známé atp.
- hovor je spíše povrchní a lehčí; neobjevuje se hlubší vzájemné vcítění, empatie, intenzivní upřímný zájem, převládá běžné konverzační porozumění, střídání monologů, ale nemusí chybět ani smích
- oba zdánlivě vyjadřujete názory, ale ve skutečnosti jsou to víceméně nekontroverzní, všeobecné postoje; kdyby se hovor, který vedete, zapsal a zakryla se jména, nikdo z vašich nejbližších by nepoznal, že jste jej vedli zrovna vy dva
- nic, co byste už nevěděli nebo netušili předem, se o ní nedozvídáte; nikdo z vás nic osobního neprozrazuje, a tedy neriskuje
- při takovém hovoru postrádáte naléhavý pocit, že vaše vysněná žena je skutečně tak výjimečná, jak jste se domnívali, že vám rozumí a že vás

obohacuje; sami nemáte pocit, zejí nabízíte ze sebe „to svoje“

- ani jeden z vás během hovoru nepocit'uje opravdové *souznění*.

Osobní hovor:

- témata jsou mnohem osobnější: soukromý a partnerský život, vzta hy, intenzivní vnitřní zážitky, intimní život, sex, zdraví, životní plány a sny, pochybnosti o sobě, úspěchy i neúspěchy. Padají i názory na toho druhého.
- hovor má větší hloubku, témata se probírají podrobněji, a to až do choulostivých detailů; oba účastníci cítí, že se navzájem otvírají a risku jí; hovor je skutečným dialogem
- hovor je „bytosťný“, a kdybyste jej zapsali beze jmen a někomu blíz kému dali přečíst (což byste udělali v tomto případě velmi neradi), dozvěděl by se, co o vás nevěděl, a přece by poznal, že jste to vy
- o ní se dozvídáte hodně věcí tykajících se její osobnosti (zjišťujete nejen to, co dělá a co si myslí, ale začínáte vnímat, co prožívá); totéž, pokud jí dovolíte, se dozvídá ona o vás; vzniká prostor pro to, aby vás obdivovala - a vy ji
- čas rychle ubíhá, je to strhující, někteří mívají téměř pocit transu
- když se dialog dostane k jakémusi vyvrcholení (něco vás oba pobaví, nastane nečekaná názorová shoda atp.), pocítíte silné vzájemné porozumění a sympatie, souznění, anebo rovnou zamilovanost.

Nyní už snad všichni přesně víme, co je osobní a neosobní poloha hovoru. Při déle než hodinovém setkání dvou lidí nelze hovor toporně držet jen v jedné tónině - umění dialogu vězí v citlivém střídání a prolínání obou poloh.

Konverzační, neosobní poloha je samozřejmě *bezpečnější* a méně namáhavá, ale zůstanete-li u ní od začátku do konce, nehnete se ze zákopů. Poloha osobní je naopak velmi dynamická a účinná, ale není vždy snadné ji navodit a udržet v patřičných mezích.

Ani osobní hovor v plné intenzitě nesmí trvat příliš dlouho (max. 30 minut a pak odlehčující konverzace), jinak opadne svěžest a atmosféra ztěžkne. Tajemství svůdce je ve schopnosti míchat vhodný poměr ingrediencí.

Jak přepnout z neosobního hovoru do osobního

Mému nezdaru s Evou šlo tedy možná zabránit právě tím, že bych našel způsob, jak aspoň na chvíli prolomit sice zábavný, ale do poslední minuty neosobní ráz našeho podvečera.

Existuje všemocná rada? Ano, ale je obecná: *od okamžiku, kdy se rozhodnete získat kontrolu nad bojištěm, musíte soustavně a vytrvale, při každé vhodné příležitosti, navigovat téma hovoru do osobní roviny*. Musíte

se soustředit a zasáhnout přímo do živého. Je to takové malé verbální kamikadze, protože i vy budete na oplátku vystaveni stejnému útoku. Pár tipů k přímé navigaci na cíl:

1. začněte hledáním *co nejhlubšího společného zájmu*
2. pochlubte se *výjimečnými schopnostmi*
3. navodte blízkost tím, že jí *porozumíte, zvláště jejím problémům*.

1. Najděte nejhlubší společný zájem

Čím hlubší a osobitější společný zájem (zálibu, činnost); která vás oba spojuje, najdete, tím lépe; samozřejmě, že se většina lidí zajímá o počasí, politiku, filmy atp. - ale pokud nejste vášnivý meteorolog, kandidát na předsedu strany či scénárista, tak se skrze tato témata nikomu pod kožíšek nedostanete.

Abyste ženu zaujali a vzbudili u ní osobní zaujetí, je prostě dobré imponovat jí v oblasti, která ji zajímá a kde může sama předvést své znalosti. Ta vaše například dělá wrestling - to je hezké, že vy taky, a že jste v něm mistr republiky. A máte to.

2. Ukažte výjimečné schopnosti

S předchozím bodem úzce souvisí možnost předvést něco, co prostě nikdo jiný neumí a co je hodno obdivu; potom se hovor také může přehoupnout do osobnější roviny. Ale prosím, jen opatrně s tím wrestlingem, polykáním příborů a podobnými kousky - vaše dovednost musí být spíše mužná, ne komediální, a až na výjimky, jako je hra na hudební nástroj, bude účinnější, když předvádění proběhne jen jako slovní předváděčka.

Zralí muži to mají mimochodem v něčem jednodušší, v něčem těžší; lehčí v tom, že na rozdíl od dvacetiletého mladíka mohou téměř bez námahy mladší ženu zaujmout „pouze“ svým životním příběhem a zkušenostmi. Na druhé straně, jen pro menší skupinu dívek je přijatelná představa, že by partnera ostatní považovali za jejího táta.

3. Navodte blízkost empatií a porozuměním

To je moje nejoblíbenější metoda (protože nic zvláštního, např. driblovat poslepu, počítat zpaměti mocniny, hrát na klavír apod., neumím). Pokud máte taky jako já pocit, že najednou nejste schopni hluboce a poutavě mluvit o žádném tématu, které by ženu mohlo zajímat, pak zapomínáte na nejvděčnější námět: tím je *ona sama, její svět, její problémy*. Jsem si jistý, že jí dokážete naslouchat, ptát se a porozumět.

Potíž je samozřejmě v tom, že když se o někoho opravdu upřímně zajímáte, nevyhnete se přímým a často osobním otázkám (Ctěte kapitulu O čem se s ní bavít, aneb zvědavost růže přináší).

Můj dobrý kamarád, který nikdy nestudoval psychologii, si kdysi stěžoval, že mu dívky na jeho zvědavé otázky nerady odpovídají, a navíc

jej ironicky popichují slovy: „Ty jsi nějaký psycholog!“ anebo „Ty otázky jsou z dotazníku uchazeče o zaměstnání?“, „Nevím, proč bych či na to měla odpovídat, když se vůbec neznáme.“ (Na tu poslední je výborné odpovědět: „Právě proto, že se neznáme, si můžeme říct víc, než kdybychom se znali. Nemáme co ztratit.“).

Do nepříznivého světla se svými osobními otázkami dostává nejen můj kamarád, ale mnoho ostatních mužů, kteří se o své společnosti chtějí dozvědět co nejvíce. Jsou přehnaně zvědaví, nebo se jen neumějí zeptat?

Snad od obojího trochu. Možná se to někdy stane i vám, že narazíte. Pak pomáhá ubrat, přepnout do neosobní roviny, a pak zase zpátky. Můžete též laskavě namítnout, že zvědavost je vlastnost, za kterou se skutečně nestydíte, ale že chápete, že na to asi není zvyklá, protože lidé myslí jen na sebe a nezajímají se.

Je všeobecně známo, že ženy jsou mimořádně zvědavé; ovšem jiným způsobem než muži. Vnáší přítomnosti nás poznávají spíše svými smysly než otázkami. (V naší nepřítomnosti je tomu naopak.) Příroda je vybavila výjimečnou citlivostí a intuicí, muže spíše rozumovou logikou: a naše kultura tento rozdíl prohlubuje. Na toto téma vyšla řada bestsellerů; nám postačí uvědomit si, že je pro ženu těžké přistoupit na exaktní otázky muže, a pro muže je obtížné poznat ženu jen s pomocí smyslů a intuice.

Jak zvolit vhodný okamžik pro osobní otázku

Rada je prostá: buďte jako hlídací psi a čekejte, až bude mít *radostnou chvíli*. Příhoda se jí tehdy, když je opojena svým vlastním řečením a má tzv. verbální orgasmus - čili dobrý pocit z toho, jak dobře se jí s vámi „povídá“ (Co na tom, že jediná věta, kterou jste vy zatím řekli, byla Ještě jeden čaj?).

Právě ve chvíli, kdy je vrchovatě uspokojena vaší pozorností i svou vlastní zábavností, uvidí váš sinající obličej a může jí dojít, že vám tak trochu něco dluží. A to je nejvhodnější chvíle k vlídnému útoku, ke slovnímu kamikadze.

Pokud příliš nemluví a radostných chvilék zažívá evidentně málo, musíte jí dělat radost sami. Pochvalte ji. Pochválená žena odpovídá ráda.

3.20

Jak ne/ukončit první schůzku

První schůzka by neměla trvat déle než tři až čtyři hodiny. Optimální jsou dvě až tři hodiny. Kratší doba neumožní, abyste se jí zapsali do paměti, delší doba může být únavná a skončit oboustranným vyčerpáním.

Abyste se vyvarovali trapasu, zjistěte si od ní předem, kolik společ-

ného času spolu můžete trávit, a tomu přizpůsobte průběh schůzky. Nejlepší je hned na začátku se zeptat například: „Kolik na sebe máme času?“ anebo „V kolik potřebuješ odejít?“ apod. Otázku můžete doplnit vlastním časovým omezením - máte čas jen do osmi (je například půl šesté). Toto omezení nemusí být pravdivé, ale přesto docela funguje, navíc vás přinutí ukončit schůzku, když budete v nejlepším, což byste asi neudělali a prošvihli ten pravý okamžik.

Jak tedy schůzku ukončit? Pokud jste si dali časové omezení, je to jednodušší. Až se přiblíží poslední minuty, nahlas stručně politujte, že už se musíte rozloučit a vyjádřete se příznivě o společně strávených chvílích. Například: „Skoda, že se musíme rozloučit tak brzo, bylo to s tebou příjemný“ V žádném případě nesmlouvejte o prodloužení schůzky, pokud schůzku chce ukončit sama.

Rozhodně se snažte končit „v nejlepším“ a nepřetahujte. Není to samozřejmě lehké, když se všechno dobře odvíjí. Myslete ale na budoucnost: mnohem taktičtější je skončit v plné ráži a zanechat za sebou ty nejpříjemnější vzpomínky.

I Také se nikdy v závěru schůzky nepokoušejte domluvit na další setkání. Je to školácká chyba! Nechejte na ní, zda to navrhne, anebo vyčkejte na pozdější domluvu.

Dáte jí prostor si vše v klidu promyslet. Její aktuální dojmy ze schůzky budou z mnoha důvodů rozporuplné, zmatené, takže tlačit na domluvu by bylo zbytečné. Trochu ji napněte tím, že nic dalšího nebudete domlouvat. Pokud o vás stojí, asi ji to trošku podusí, ale ne zase příliš. Uvidíte: rozležíte se jí v hlavě a druhý den zjistí, že by vás ráda viděla zas.

Jestli vám o ni opravdu jde, držte se zuby nehty plánu odehrát první dějství jen v přátelské asexuální náladě. Nic na ni nezkoušejte, snad kromě nesmělých dotyků (kapitola Kdy se jí dotknout a políbit ji). Žádné dotírání, žádné horlivé vyjadřování citů a pocitů, žádné zamilované pohledy a vymáhání příslibů. V závěru schůzky se nepokoušejte o polibek, leda byste se pokusili završit schůzi pachovou zkouškou (kapitola Jak vycítit, zeje zralá na polibek).

3.21

Když začne ztrácet zájem po první schůzce či pár setkáních

Kladete si otázku, proč přestala odpovídat na maily nebo zprávy, popřípadě odpovídá stroze? Proč po první schůzce několik dní nenapsa-

la? Proč najednou bere telefony jen velmi zřídka, anebo vůbec? Proč na vás nemá čas a domluvu na další setkání odkládá...? Proč od vás odvrací tvář, když ji chcete políbit, přestože předtím nebyla proti?

Mám špatnou zprávu: určité to není proto, že by měla tolik práce, jak se vám možná snaží namluvit. Je to proto, *zeji už nezajímáte*.

Upřímně říkám: pokud je tomu tak, šance na zlepšení jsou minimální. A ještě horší zpráva: pokud varovné příznaky trvají déle než dva týdny, přestože jste se pokoušeli situaci zvrátit, můžete to vzdát rovnou. Zbývá jediné: poučit se a pracovat na prevenci.

Nejčastější příčiny ochladnutí jejího zájmu v době dobývání najdete v černé listině.

Černá listina příčin jejího ochladnutí

- byli jste jednou z více možností, někdo pro ni atraktivnější vyhrál, anebo se jen vrátil ten, který ji dosud odmítal - nemusí být vaše chyba
- spletla se v původním odhadu a zjistila, že jí něčím nesedíte, nepřitahujete ji; jiskra nepřeskočila - nemusí být vaše chyba
- použila vás jen jako pumpu pro své sebevědomí, na vyvolám žárlivosti partnera, nebo si jen hrála - není vaše chyba
- příčina ztráty zájmu je zcela nesmyslná - nemusí být vaše chyba
- *udělali jste nějakou zásadní chybu*: začali ji nudit, chovat se nerózně či příliš naléhavě a zamilovaně; zjistila, že na vás není nic zajímavého, nebo že ji něčím odpuzujete, například vám zapáchají nohy; nebo jen zjistila, že máte každý jiné úmysly (např. poznala, že chcete jen sex, anebo to naopak berete příliš vážně).

Pokud byl vztah úplně na začátku, je prudké ochladnutí zájmu předzvěstí skutečného konce. Snad vás uklidní, že se to děje zcela běžné i zkušeným baličům, protože zpočátku není moc způsobů, jak se natrvalo zaháčkovat v jejím srdci. Nejste-li zamilovaní, naučte se mávnout rukou a berte to jako další zkušenost. Nesmírně rád bych vám poradil: „Zjistěte od ní, co je příčinou, co se jí na vás nelíbí, zda jste něco udělali špatně, a poučte se z toho.“ Jenže takhle to nefunguje.

Vyptáváním byste se před ní shodili a nedozvěděli se nic. Odpověď, kterou by vás uspokojila (a přitom nejspíš zdrtila), se od ní dozvíte jen ve výjimečných případech, a rozhodně ne tak, že byste se zeptali. Smiřte se s tím, že bude mlžit, protože se sama za skutečnou příčinu svým způsobem stydí.

Kromě poslední možnosti z naší černé listiny *jste nemohli situaci ovlivnit*. Trumfy, které jste úspěšně použili na začátku dobývání, už leží na stole, a je dost nepravděpodobné, že máte hned v rukávu nějaké další. (Příště si podržíte nějaké v zásobě...)

Nezlobte se na ni, snažte se ji spíše pochopit, ať už se zachovala jakkoli. Představte si tuto situaci naopak: sbalili jste děvče, které vás na první pohled okouzlo, ale v průběhu seznamování se ukázalo, že vás nudí. Co uděláte? Dokážete hned jednoznačně říct „Nechci pokračovat, nudíš mě?“ Asi nejdříve ochladnete v komunikaci, a snad když na to seberete odvahu, a ona bude neodbytná, řeknete, jak se věci mají...

V případě, že o ni opravdu stojíte, a domníváte se, že se její vidění situace dá nějak poopravit (zvláště pokud tušíte, že příčina jejího ochladnutí je na vaší straně), doporučuji se zaměřit na 1. zvýšení vlastní přitažlivosti a 2. nalezení nového trumfu, kterým jste ji ještě neoslovili. Pokud jde o první možnost, vyhledejte kapitolu Jak zvýšit svou přitažlivost. Nové trumfy se ale hledají těžko.

3.22

Duševní hygiena pro nešťastně zamilované

Z mé knížky je každému jasné, že jsem měl rád a mám rád mnoho žen. Několik z nich jsem opravdu miloval. Byl jsem také mnohokrát šťastně i nešťastně zamilovaný a rád na to vzpomínám.

Trvalo mi ale pěknou řádku let, než jsem pochopil, že mít rád, milovat a být zamilovaný jsou tři odlišné emoce; že z toho, jak hluboce je člověk zpočátku zamilovaný, vůbec nevyplývá, zda bude schopen milovat, ani jak kvalitní bude společný vztah; že uražená mužská ješitnost nemusí být totéž co zamilovanost, i když mívá podobné příznaky.

Rádi hovoříme o svých citech a nenaplněných touhách. Je však docela běžné, že se v nich neorientujeme: *své prožitky nazýváme silnými slovy, a ta pak nad námi mají velkou moc.* V důsledku toho děláme základní taktické chyby a v balení stále prohráváme. (Věřte, že pro nezamilovanou ženu je zamilovaně se chovající muž tím nejméně přitažlivým objektem na světě.)

Možná i vy právě prožíváte náročnou citovou epizodu, anebo se vám poštěstí ji prožít někdy v blízké budoucnosti. Aby váš příběh neskončil tragicky, ale pohádkově, musíte se v první řadě naučit *nazývat své pocity pravými jmény a tím je dostat pod kontrolu.* Bez této průpravy pohoříte. Jak na to? Začneme terminologií.

Vyjasnění pojmů mít rád, milovat, být zamilovaný

Mít rád - na stupnici citů ten „nejobyčejnější“ v nejlepší smyslu slova, pro většinu normálních lidí je snadno dostupný, poměrně nenáročný na provoz a údržbu. Z lidí míváme rádi sebe, kamarády, kamarádky, milenky, své rodiče, učitele, a ti dospělejší i své odpůrce.

Máme-li rádi ženu, znamená to, že ji občas rádi slyšíme, vidíme, a že by nás asi mrzelo, kdyby neexistovala. Náš cit k ní však není obtížen

posedlostí ji vlastnit a nijak zvlášť nám nevadí, že je šťastná s nějakým jiným mužem. Je to zvláštní, ale po ženě, kterou máme „jen“ rádi, můžeme fyzicky velice toužit, může být naší milenkou, ale přesto to ještě neznamená, že ji milujeme.

Celkově se naše náklonnost k ní vyznačuje mírnějšími projevy; je trvalá, dlouhodobá a neomezuje nás v podobných citech k jiným ženám. Může se však stát, že se z „mít rád“ stane „milovat“.

Milovat - cit vzácnější, hlubší a složitější. Někteří lidé nedokážou milovat vůbec; jiní ale milují tak silně, že by pro milovaného obětovali cokoli. Mnozí lidé celý život obtížně hledají, koho by mohli milovat, a kdo by miloval je.

Milovat totiž není tak snadné jako mít rád nebo být zamilovaný. Nevěřte tomu, že lze někoho začít milovat ze dne na den: v tomto vzácném citu, aby byl opravdový, musí být kromě emocí obsaženo i hlubší poznání toho druhého, včetně jeho temnějších stránek.

Tím se dostáváme k podstatě: aby milování vydrželo co nejdéle a bylo vzájemné, musí vzniknout vztah, na kterém musejí *oba pracovat jako na společném projektu*. Milovat v pravém slova smyslu tedy stojí úsilí a oběti - a z toho mimochodem plyne, že je velmi náročné (ne však nemožné) milovat více žen současně.

Abychom dostávali, musíme dávat, a v ideálním případě jsou vzájemné účty vyrovnané. Když milujeme ženu, chceme s ní být častěji než s kýmkoli jiným. Nesneseme, aby milovala jiného muže; milovaná žena musí být jen naše, a to navždy. Cítíme-li k ní důvěru, nepotřebujeme se stále ujišťovat o jejím citu, což je velký rozdíl proti zamilovanosti, která je plná sžíravé nejistoty, pochybností a žárlivosti.

Abychom to uzavřeli: pokud nějakou ženu dobýváme (třeba už pár měsíců), aniž bychom s ní prožívali skutečný vztah a poznávali ji v normálním soužití, jsme spíše zamilovaní a neuspokojení než milující. Zde se sami v sobě mýlíme nejčastěji.

Být zamilovaný - všimněte si, jak nám čeština napovídá: slovesa „mám“ rád, či „miluji“ říkají jasně, kdo je hybatelem oněch citů - my sami. Na druhé straně, slovním spojením „jsem zamilovaný“ nám čeština naznačuje, že zamilovanost je spíše stavem, do kterého jsme byli uvrženi jako do nějaké nemoci.

Všichni to dobře známe od svých kamarádů, krečí zamilovanost zrovna prožívají - ztrácejí soudnost, a přestože jim závidíme, jsou nám občas k smíchu: zamilovanost se skutečně podobá opilosti, neboť pozměňuje naše vnímání i myšlení ve prospěch zbožňovaného objektu.

Za to vděčíme především droze zvané fenyletylamin, kterou vylučuje

náš mozek, když dostane patričné podněty. Mозek tak říká našemu tělu: „podívej, docela vhodná samička na rozmnožení - běž do toho a zkus s ní mít miminko“.

Mozek ale není vědma, aby předvídal, jestli si budete další měsíce a roky rozumět a jestli vám to bude klapat; *proto* pro jistotu vzbudí pocit, že jsme narazili na nejlepší, zcela dokonalou ženu, bez které nemůžeme žít a po níž nekonečně toužíme - doufá, že když tohle budeme cítit, nebudeme myslet (doufá správně), a že na ni při první příležitosti skočíme a naděláme potomky (v éře antikoncepce mu to nevychází jako dřív).

Zamilovanost je proto spojena s mimořádnou tělesnou touhou, žárlivostí, přecitlivělostí, sobeckostí (zatímco když miluji, spíše přejí; když jsem zamilovaný, závidím).

Přes veškerou bouřlivost a zdánlivou závažnost je to jen počáteční náповěda, hokus pokus, nakopnutí - vážnější city v ní nehledejte a rozhodně se během zamilovanosti (nejsilnější fáze trvá průměrně 3 měsíce) nerozhodujte o trvalém soužití, založení rodiny, či svatbě!

Podstatné také je: pocit zamilovanosti může vzniknout a zaniknout ze dne na den. Nejlepší je nechat situaci volný průběh a se závěry a rozhodnutími počkat až podle toho, jak se vyvinou pocity s ní spojené.

Falešná zamilovanost nebo taky *uražená ješitnost* či *zbytnělá lovecká pýcha* - zpočátku jste nabyli dojmu, že je dokonalá, a líbila se vám celá, ale jak ji víc poznáváte, něco vám říká, že to není nic pro vás. Tedy kromě toho, že byste ji nesmírně rádi dostali do postele. Jenže ona vás odmítá. Váhá mezi vámi a jiným mužem. Nechává vás zajít až na hranici sexu, ale nikoli za ni. Jste si jistí, že s ní chodit nechcete, ale přesto - teď už z jakési ctižádosti, rivality k sokovi a ze žárlivosti - ji za každou cenu chcete „dostat“.

Protože však její *ne* trvá dlouho a osvědčené metody selhávají, nasazujete čím dál tím těžší kalibry. O svých skutečných záměrech lžete. Nabízíte jí víc a víc. Nakonec v souladu s přepjatou tělesnou touhou obelžete i sami sebe. Zničehonic propadnete pocitům podobným zamilovanosti. Vyslovíte to: „zamiloval jsem se“, anebo dokonce „miluji ji“.

Opatrně s tak silnými soudy. V tomto případě nejspíš nejste zabouchnutí do ní, ale do sebe. Zamilovali jste se do představy vlastní lovecké dokonalosti. *O ni* vlastně nejde. Jde o vaši ješitnost.

Falešnou zamilovanost poznáte taky podle toho, že v tomto období můžete mít bez nejmenších problémů sex s jinou. Nebo taky podle toho, že pokud ji konečně dostanete tam, kaní jste chtěli, okamžitě vás přestane bavit. (A můžete to předtím rozpoznat ještě jednodušeji. Rada je to téměř lékařská: myslíte na ni pár minut po masturbaci. I v tom okamžiku ji milujete?)

Berte prosím výše uvedený výklad jako pomůcku pro vyjasnění: pojmů používaných v této knize, ne jako obecně platnou definici. A vezměte si z něj, pokud možno, malé ponaučení: neříkejte „miluji“, pokud jste zamilovaní, a neříkejte „jsem zamilovaný“, pokud jen žárlíte.

Co udělat, když jsem se nešťastně zamiloval

Když se vám stane, že se skutečně zamilujete, a ona vás odmítá, zamilovali jste se tzv. nešťastně.

Jste pod vlivem dvojího stresu: stresu z drogy zamilovaných a stresu z toho, že vaše touha není opětována a sdílena. Jediný člověk na světě, pro něhož má smysl žít, ta nejdokonalejší a nejpřitažlivější žena planety, bohyně krásy a lásky, vedle níž jsou ostatní ženy jen do počtu, vás nechce. Vaše sebevědomí je trvale shazováno tím, že vás odmítá Jediná Oprávněná Soudkyně mužů na Zemi.

Nejspíš prožíváte docela těžké chvíle: některé ženy jsou navíc tak sadistické, že vás natahují a nechávají vás ve vašem zoufalství pořádně máchat. Mnohdy si tak řeší vlastní komplexy.

V tomto stavu jsou všechny rady cenné a velmi obtížně použitelné, protože to s vámi cloumá k zbláznění.

Pokud se chcete dostat do normálu a přestat se sebetrýzněním (některé zamilované muže pocit utrpení naplňuje i kladnými pocity, pro ty nemám jiné rady než aby aspoň upustili od hladovky), můžete využít některá z následujících doporučení. Nešťastně zamilovaní doporučuji:

- *Racionalizujte.* Racionalizovat znamená využít sílu svého rozumu v boji se zdvořelými emocemi. Chce to vůli a trpělivost, ale jde to; zamilovanost je silný protivník, ale není silnější než vaše vůle! Princip je jednoduchý: když to na vás přijde, do zblbnutí si opakujte různými slovy pravdu - „ona není jediná na světě, i když mám ten pocit“; a dál: „jen jsem se zamiloval, to je pěkné, ale protože to nikam nevede, zase se odmiluju“; nebo: „jsem dost dobrý na to, aby mě chtěly ještě lepší ženy, než je ona“; „pokud mě nechce, není pro mě dost dobrá“ a taky: „za chvíli to budu mít plně pod kontrolou; ona mě nedostane!“ a tak dál. Pomůže to.

- *Zažehňte litostivé představy.* Místo toho, abyste si neustále omílali, jak jste nešťastní, zhrzení a zbyteční, místo abyste si představovali, jak se vaše Nejsladší miliskuje s někým jiným, věnujte se něčemu, co vás dosud vždy povzbuzovalo. Prostě na ni nemyslete a zaměstnejte se ně jakou činností, kterou děláte rádi. Ano, jde to opravdu velmi ztuhá, hůře se koncentrujete, palčivé představy se vám neustále znovu vracejí. Uvědomte si, že kvalita vaší osobnosti klesá, když nebojujete, a prudce roste, když to aspoň zkoušíte. Litovat se umí každé dítě: vy však dokážete použít vůli, čímž se stáváte muži.

- *Nebud'te sami, scházejte se s přáteli a s jinými ženami.* Důležité je nedo pustit, aby vás rozhovory s nimi vrhaly ještě hlouběji do zkázy. Vyhle dávejte prostě jen přátele, kteří vás dokážou rozptýlit; anebo ty, jejichž problémy vám budou připadat ještě větší než ty vaše; odreagujte se přemýšlením o nich.
- *Nepijte alkohol a neužívejte drogy, zvláště pokud už víte, že na vás v době smutku nepůsobí povzbudivě.* Bývají to falešní pomocníci, kteří vás vzápě tí zradí. Koneckonců už jste zdrogovaní vlastním preparátem, který si neustále vyrábíte v mozku. Propusťte drogy z týmu, najměte si vhod nější trenéry. Přestože alkohol a další drogy mohou na chvíli zahnat pocit zoufalství, problém nevyřeší, jen prohloubí. Drogy ve vašem boji zvýhodňují rozfňukanou stránku vaší osoby, a oslabují vaši schopnost používat zdravý rozum a vůli.
- *Sportujte.* Ať už jste, nebo nejste sportovci, začněte se pravidelně, as poň půl hodiny denně, anebo hodinu třikrát týdně, věnovat nějaké tě lesné aktivitě, která vás bude bavit. Příroda je kouzelník a vaše tělo malý zázrak, takže budete překvapení, jak účinně pohyb pomáhá léčit duši. Kromě příznivých tělesných efektů získáte nádavkem i pocit, že máte vše pod kontrolou, a lépe budete zvládat „abst'áky". Během cvičení na ni ale v žádném případě nemyslete (!), sport je výhradně vaše aréna, do které ženy nesmí - a soustřed'te se na pohyb. Vynikající je plavání, běh, jízda na kole... doporučují všichni nešťastně zamilovaní světa.
- Rada žinantní, ale dobrá: *pravidelně masturbujte*, klidně dvakrát až tři krát denně - a nemyslete při tom na ni; oslabí to palebnou sílu vašich poblázněných citů.

Důležité také je, abyste se pokusili získat odstup od situace i od ženy, do které jste zamilovaní. Znamená to udržovat normální vztahy se světem. Získat rovnováhu tím, že nebudete stát jen na jedné noze (lásky), ale i na nohách práce, přátel, rodiny, dalších aktivit.

Pokud si nedáte říct a jste přesvědčeni celým svým srdcem i celým svým pomateným rozumem, že má cenu se dále pokoušet, aspoň přeměňte své zoufalé snažení ve hru. Soustřed'te se na radost ze hry, ne na výsledek: řiďte se herními pravidly z této knihy (zejména zvyšujte svou přitažlivost podle kapitoly Jak zvýšit svou přitažlivost) a dělejte si čárky u těch postupů, které na ni budou zabírat.

Postupujte opatrně a takticky, ať ji svou zamilovaností nezapudíte.

Jak dlouho má cenu dobývat, když stále odmítá

Na to není jednoznačná odpověď. Velmi záleží na tom, /jakého důvodu říká *ne*:

1. fyzicky se jí nelíbíte a fyzicky ji nepřitahujete
2. existuje jiná překážka, než je váš vzhled.

V prvním případě může dobývání trvat měsíce či roky - a nikam nepovede. Fyzický odpor či odlišné estetické preference jsou prostě nezměnitelné; ostatně zvažte sami, jakou šanci by u vás měla například žena o padesát let starší...

Proto: čím dříve zjistíte, že spadáte do první kategorie, tím více času a energie ušetříte. Pokud nemá partnera, a přesto ji už dobýváte týdny, aniž by se její náklonnost k vám výrazněji projevila, doporučuji získat: od ní jednoznačné vyjádření týkající se vaší přitažlivosti. Nebude to snadné, bude to bolet, ale osvobodíte se.

Například vyrukejte s tímto: „Mám dojem, že je mezi námi nějak v základní problém. Řekni mi upřímně: mylím se, že nejsem tvůj typ?-- po tak dlouhém dobývání se může stát, že se bude vykrucovat, nebo: si na vaši pozornost zvykla. Buďte nekompromisní: zjistěte za každou cenu, zda spadáte či nespadáte do „jedničky“. Pokud ano, raději co skončete: vaše další snaha by byla marná.

Ujistíte-li se ale během dobývání, že ji přitahujete, pak spadáte do druhé kategorie. Existuje tedy jiný Důvod, proč s vámi nechce bvt: a ten důvod může být změnitelný. Například má přítele, nesedíte jí povahově, žije v jiné zemi, je vdaná, nechce se vázat, jinými slovy: ještě jste ji nepřesvědčili...

V takovém případě se pokuste Důvod změnit a dobývejte tak dlouho, dokud vás to baví, nebo dokud ji nesbalíte.

Většinou to ale s námi muži dopadá tak, že časem ztratíme trpělivost a najdeme si jinou, lepší a především dostupnější. Anebo naopak dosáhneme svého, ale najednou kouzlo zmizí a my jdeme za jinou. Dobře jí tak, neměla nás natahovat. Žádná totiž není jediná, i když to tak může vypadat.

4

Krok čtvrtý: svádění

Jak se s ní tělesně sblížit. Jak připravit podmínky pro setkání v soukromí. Jak ji pozvat k sobě domů.

Všichni máme přirozený talent svůdce. Ženy i muži. K čemu nějaká knížka! Příroda nás naučila vysílat a rozpoznávat potřebné signály, stačí jim naslouchat. Pokud se do dívky zamilujeme a ona se zamiluje do nás, pokud po nějaké ženě toužíme a ona touží po nás, přirozenost nás oba pozvolna navede k tělesnému sblížení.

Potíž nastává, když sice toužíme, ale na její straně se objevují pochybnosti a zábrany. Jak je uvolnit? Jak je odlišit od fyzického nezájmu?

Tato kapitola není o tom, jak svádět: to už všichni dávno víme. Je spíše o tom, jak zjistit, zda nás žena chce tak jako my ji, o tom, jak připravit vhodné podmínky pro intimní sblížení, a také jak cestu ke slasti citlivě urychlit. *Svádění v žádném případě není přesvědčování ani donucování k sexu, je to prostě jen nabídka vzájemné výměny tělesného štěstí.*

My muži jsme schopni mít uspokojivý sex se ženou nezávisle na hloubce citu, který k ní chováme. V celé této knize předpokládám, že ženu, kterou chceme svést, máme přinejmenším trochu rádi, že ji nechceme ublížit a že si přejeme, aby se jí to s námi taky líbilo.

Pokud se jí toužíte dotknout, držte se základních pravidel:

- *Nepřeskakujte přirozené pořadí:* nejdřív „duševní“ dobývání, pak teprve tělesné svádění. Žena musí být už před prvním dotykem okouzlena a přitahována tím, jací jste. Musí mít pocit, že vás trochu zná, důvěřovat vám, musí vás chtít; musí vědět, že ji máte přinejmenším rádi a že není jednou z mnoha.
- *Nebud'te brr:* nepřecházejte k dotykům, dokud necítíte, že vás chce. Pokud vás nechce, musíte zjistit, zda je to definitivní, anebo jste na ni jen moc rychlí. Zkuste zvyšovat svoji přitažlivost a vyčkávat; když narazíte, vzdejte to.
- *Počítejte předem s rizikem odmítnutí.* Důvody na její straně mohou být různé; zachovejte klid a důstojnost.
- *Nikdy se neptejte, jestli se jí smíte dotknout nebo ji políbit.* Je to slabošské; jakmile vycítíte správný okamžik, riskněte to a jednejte.
- *Ní? první schůzce raději mc nezkoušejte,* ktomě dotyků popsanýcK v této kapitole.
- Dobře se připravujte, taktizujte, manévrujte, chvalte: ale *nikdy lživě neslibujte vážný vztah nebo city*, když víte, že jí nic takového nabídnout nechcete nebo nemůžete.
- *Nikdy nejednejte proti její vůli.* Řekne-li při vašem pokusu „NE“ nebo

se odtáhne, minimálně pro tu schůzku její přání bez naléhání akceptujte. Nenaléhejte, nevydírejte. Na důvody odmítnutí se zeptejte nejdříve na druhé schůzce, když odmítne zas.

- *Nikdy nezneužívejte své fyzické převahy.* Pokud vás nechce, nechce vás. Násilí je přísně zakázáno.
- *Před schůzkou a samotnými dotyky se vždy připravte:* jste tam či onde umytí? nesmrdíte? nemáte mastné vlasy? nepáchne vám z úst? máte prezervativ? to není vtipné - to je zásadní.
- Svádějce a užívejte si jen s vědomím všech citových i zdravotních důsledků pro ni i pro vás. Nesete za ně společně s ní zodpovědnost.

Co ke svádění potřebujete? Především citlivé smysly. Včetně smyslu pro to, co chce ona. Též trpělivost, později odhodlání a herecký talent (zejména v případě odmítnutí hrajete s kamenným výrazem oblíbenou roli nás mužů „jako by se nic nestalo“).

4.1

Kdy sejí dotknout a políbit ji

Na cestě slasti musíme zdolat pět úkolů: zvládnout první nesmělý dotek, první polibek, první líbání, první erotický dotek, první sexuální styk. Jsou to zlomové okamžiky a důkazy vzájemně narůstající intimity. Jejich pořadí je neměnné, přeskakování se nedoporučuje.

První schůzka: nesvádět

Počítejte s tím, že dívky a ženy, s nimiž jdete *na, první schůzku*, jsou většinou pevně rozhodnuty nepodlehnout, i kdyby po vás velmi toužily. Mají svou hrdost a vychování, které jim brání podlehnout bez dobývání. Zvyšují tím svoji cenu, získávají čas, aby si vás prověřily. Pokud se navíc ještě příliš neznáte, cítí většinou jen *prvotní přitažlivost*, která je velmi vratká a může se teprve rozvinout, anebo se úplně vytratit. Takže: pokud sama nevyvíjí větší sváděcí aktivitu, nesnažte se ji svádět na první schůzce. Cílem první schůzky je udělat ze sebe co největšího sympatáka: a sympatáci jsou zralí a zdrženliví.

Nejdříve testujte náhodné dotyky

Nejlépe uděláte, když se ženy či dívky na schůzce občas jen (jako-by) náhodou dotknete. Například si vám postěžuje na své pracovní vytížení a vy ji kromě slovního politování krátce pohladíte po paži (pohlazení musí být kratší než vteřinové a musí být spíše přátelské než „láskyplné“).

Nebo vám něco podává a vy to narafočíte tak, že se vaše ruce nahodile, ale těsněji než zběžné, dotknou. Nebo jdete po městě, ona se poněkud

zdrží u výkladu s oblečením; vy se usmějete a přátelsky ji ponouknete tak, že ji krátce chytne kolem ramen, ale hned ji pustíte a budete to komentovat tak, že jste ji museli vytrhnout z hypnózy.

To všechno ještě nejsou *nesmělé dotyky*^ ale *zdánlivě náhodné dotyky*. Vyznívají náhodně, nesexuálně, přátelsky, a vy se tváříte, že se takto dotýkáte nejen jí, ale třeba i kamarádů. Hra tady začíná i na její straně, ale zatím spíše na podvědomé úrovni.

Samozřejmě, nesmíte se jí „náhodně“ dotýkat příliš často: nejčastěji jednou za dvě hodiny,

Později přikročte k nesmělým dotykům

Náhodné dotyky popsané v předchozím odstavci jsou přípravou pro *nesmělé dotyky*. Ty už nejsou nevinné: a oba to vědí, takže hra pokračuje s odkrytými kartami.

Mezi tyto dotyky patří spontánní (anebo aspoň spontánně vypadající) pohlazení po tváři, po vlasech, krátké objetí (od slova objímat, ne objíždět, prosím), taky nesmělý polibek na tvář, delší držení ruky, na níž nás zaujal prstýnek apod. Sem můžeme zařadit i metodu Jak vycítit, zeje zralá na polibek či Pachovou zkoušku.

Pamatujte, jde o náznaky sexuální náklonnosti a něhy: už ne o projevy čistého přátelství.

Během těchto úkonů bedlivě sledujte její reakce - budou totiž vypovídat o tom, jak ji přitahujete. V dobývání pokračujte stejným tempem, jen pokud neuhýbá, je vstřícně naladěná., anebo se dokonce usmívá či váš dotyk opětuje.

Základní pravidla na cestě k prvnímu polibku

První políbení muže a ženy je malý zázrak mezilidské komunikace. Je to symbolický akt otevírající oběma nový svět možného vztahu. Polibek proto v očích ženy musí vyplynout přirozeně ze situace, což ovšem neznamená, že počkáte, až „se to stane“. Musíte vyčkat nebo vytvořit podmínky, z nichž polibek „spontánně“ vyplyne:

- Nikdy se nepokoušejte o polibek na první schůzce. První schůzku ponechte nejlépe bezdotykovou.
- Na první schůzce je povolen nejvýše náhodný nebo nesmělý dotek a jemné přiblížení (čtete také Pachová zkouška), o víc se nepokoušejte.
- Nesmělý dotek a jemné přiblížení bez polibku můžete zopakovat na dalších schůzkách, pokud cítíte sympatie z její strany, pokud jste už předtím nebyli odmítnuti a samozřejmě až poté, co navodíte atmosféru blízkosti.
- Když příznivě reaguje na nesmělý dotek, můžete ji přesto napínat a očekávaný polibek odložit na další schůzku.
- Když cítíte, že chce políbit, a nechcete už dělat drahoty, můžete ji konečně políbit, (čtete další kapitolu)

Jak vycítit, že je zralá na polibek

Tento příběh znáte myslím naprosto všichni; sedíte s ní už druhou hodinu, ona vesele šveholí a vypráví roztomilé historky, zatímco vy se soustředíte na jedinou otázku: neměl bych ji už políbit? Nejste schorv ni odhadnout, jestli po tom touží, a vlastně ani nevíte, jak byste měl: začít. Vaše váhání vás postupně rozmrzelo, a ji to s vámi přestává bavit. V závěru schůzky při loučení se proto vzepnete k zoufalému **gestu** a našpulíte rty - ty však po takovém výkonu zůstávají netknuty... a odcházíte nepolíben.

Druhá, neméně smutná varianta příběhu je, že se odhodláte už ' v průběhu šveholení, neobratně k ní přiblížíte svá ústa, ale ona ucukne. Cítíte se nekonečně trapně.

Zažil jsem to několikrát, než jsem přišel na řešení této hádan. -Zde jsou dva návody, jak poznat, jestli chce políbit, a nepřijít při tom o důstojnost:

Dotyková zkouška

1. Zvolte si jednu z variant: vlasy, náušnice, řetízek, hodinky (podle toho, co má na sobě, a co je nejvýraznější). Řekněme, že jste si vybrali náušnice.
2. Pokuste se postupně navodit osobní atmosféru, anebo počkejte, až vznikne sarna. Vyčkejte, dokud nebudete naladěni „na stejné vlně“ (mimo tyto okamžiky raději nic nezkoušejte!).
3. Pak zahrajte scénku, že jste si právě všimli jejích náušnic. Může to vypadat takto: zaměřte se na její ucho s překvapeným výrazem, jako byste našli něco, co jste dlouho hledali; řekněte: „Ty jsou zvláštní. Můžu se podívat zblízka?“ a bez čekání na odpověď se přiblížte a vezměte náušnici jemně do prstů (jinak se jí nedotýkejte a jen sledujte její výraz).
4. To byl první rozhodující okamžik. Pokud vaši zvědavost odmítne a vůbec vám nedovolí na sebe sáhnout, nejspíše je ještě brzo (ucukne s úsměvem), anebo jí na vás něco nesedí (ucukne vážně, s odporem). Vaše snaha byla zatím marná, ale nikoli trapná.
5. Pokud se ale nebrání a usmívá se, pokračujte. Vaše těla a zejména obličej se k sobě přiblíží. Váš obličej není úplně proti ní, ale z boku, abyste viděl náušnici i její tvář z profilu. Chvilí náušnice znalecky odvažujte. Jemně a bezděčně se prsty dotýkejte jejího krku. Celou dobu nenápadně sledujte její výraz: zejména oči a rty.
6. Bude mírně nervózní, to je pochopitelné; důležitější však je, zda se nadále usmívá. Pokud ano, pokračujte. Stále se dívejte na náušnici. Můžete ji nyní jemně pohlady po tváři a krku jako byste ji urovnávali

vlasý. Řekněte jí něco pěkného o tom, jak vypadá, jako byste si teprve teď zblízka uvědomili všechny dimenze její krásy („Vůbec jsem si nevšiml, jak krásné máš vlasy...“).

7. V horším případě něco stroze odpoví, přestane se usmívat, ucukne, začne hovořit, vzdálí se, nebo projeví odpor - asi není vhodná chvíle, pak pokračujte bodem 10. V lepším případě ji vaše nenadálá blízkost vzruší: poznáte to podle toho, že zrudne a prohloubí se jí dech (hrudník se začne více zvedat), zpomalí se jí pohyby víček, pootevřou rty, mlčí, možná se mírně usmívá.
8. V takovém případě dejte ruce podél těla (svého) a můžete se klidně přiblížit nosem k jejím vlasům a jemně si k nim přivonět. S největší pravděpodobností neucukne. Můžete ji jemně políbit z boku nebo zezadu na krk či rameno (nasucho, beze slin, prosím!) a opět sledovat, jak zareaguje. Pokud nakloní hlavu tak, že vám ještě více odkryje část krku, kde jste ji políbili, máte vyhráno. V opačném případě, brání-li se dalším dotekům, přibrzďte.
9. Když už jednoznačně cítíte, že jsou jí vaše dotyky příjemné, můžete se začít svými rty blížit těm jejím. Jako ve filmu. Není kam spěchat. Buďte zdrženliví, vzruší ji to. Postupujte dva kroky vpřed, jeden vzad: jeden polibek na krk, pak kousek dál na tvář, pak jeden /pátky na krk, pak na tvář, ale už blíž rtům. Polibte ji na rty. Stále nasucho, v této fázi pusy téměř neotvírat, držet jazyk za zuby, musí to být jemné, něžné!
10. V případě, že vaše snaha jakkoli selhala, neříkejte nic; vraťte se na značky s úsměvem muže, který se nestydí za to, že se pokusil (proto že to, jak citlivě a vtipně jste se pokusili, stojí za ocenění). A čekejte, dokud nepřijde jiná vhodná příležitost, nebo - v horším případě - dokud definitivně nezjistíte, že o vás nestojí.

Poznámka: Některé ženy jsou skutečné *netykavky*. Nejsou na dotyky cizích a neznámých lidí zvyklé, a uhýbají před nimi téměř štítivě. Obvykle jsou o něco chladnější v kontaktu i s blízkými lidmi: vyžadují mnohem méně hlazení a dotýkání. Je těžké zpočátku poznat, zda ta vaše spadá do kategorie netykavek, anebo se jí prostě nelíbíte či má jiný důvod utíkat. Uvedený test pouze prověří, jaké jsou vaše aktuální možnosti.

Pachová zkouška

Pachová zkouška je jednoduchá, bezpečná a vtipná metoda, s jejíž pomocí se v dobývání posunete o velký kus dál. Je téměř bez vedlejších účinků, zatímco těch příznivých má hned několik: 1. dotknete se jí, 2. zjistíte, zda vám skutečně voní, 3. zjistíte, jak reaguje na vaše dotyky, 4. otevře se „tělesná cesta“, tedy jste o krok dál, 5. ukážete jistou drzost,

6. možná se dostanete až k polibku.

Pachovou zkoušku můžete udělat už v závěru první schůzky: uspíšíte tím vývoj a vyhnete se přitom vynucovanému polibku. Zkouška se provádí následovně. Předpokládejme, že schůzka končí příjemně, docela jste si porozuměli, doprovázíte ji domů, před domem se zastavíte _ i

Scénář pachové zkoušky - bez řeči

Vy: „Tak mě napadá, můžu něco zkusit?“

Ona: „A co?“

Vy: „*Zajímá* mě, jak voníš.“ (přibližujete se k ní, nosem k jejímu krku)

Ona rozpačitě, stydlivě, ostýchavě uhýbá, anebo strnule stojí. Pokud uhýbá, neustupujte, jen ji povzbudte, třeba: „Neboj, jen si přivoním.~ Přibližte se k ní tak, že se budete dotýkat oblečením, ale ne těly. Svůj čichový orgán jemně a beze slov pilotujte do oblasti mezi rameno a šíji. V případě potřeby ji odhrňte rukou vlasy a přistaňte až na kůži. Pomalu a dlouze se nadechněte, špičkou nosu a rty se (jakoby nechtěně) posouvejte dál po krku. Znovu dlouze vdechujte. Tím se k ní ještě více přiblížíte tělem: stále se však snažte vyvarovat těsného přitisknutí a dalších dotyků.

Na první schůzce buďte zdrženliví^ nechtějte si urvat více, než o co jste nepřímou požádali. Nelíbejte ji, když jste se tvářili, že vám šlo o pachovou zkoušku - buďte fěrovější než ostatní, kteří se na její rty vrhají jako vosy na med: odkládáním nic neztrácíte, naopak stupňujete erotické napětí.

Zeny mají v oblastech vaší přistávací plochy erotogenní zónu a vaše dotyky pro ně budou i tak velmi příjemné a možná je vzruší víc, než rozpačitý polibek na rty. Na první schůzce velmi ocení, že jste se o nic dalšího nepokusili! Necháte tak za sebou jen její čisté „neukončené“ vzrušení bez dojmu trapnosti. Vzdalte se od ní a zkoušku dokončete:

Ona: (nejistě) „Tak co?“

Vy: (spokojeně se usmívejte) „Voníš... krásné/pěkně/ nádhérně/úžasně/mi.“ (volte příznivá slova dle svého vkusu)

Ona: (s úlevou) „To jsem ráda. To si tak čicháš ke každé?“

Vy: (smějete se) „Jasně! Ke každé, kterou potkám.“

Ona: (směje se)

Pak se rozloučíte a pro tento den rozjedete. Schůzka nemohla skončit lépe.

Scénář pachové zkoušky - s vysvětlováním a protizkouškou
Výchozí situace je stejná. Před rozloučením navrhnete:

Vy: „Můžu něco zkusit?“
Ona: (nejistě) „A co?“
Vy: „Zajímá mě, jak voníš.“
Ona: (uhne) „A to si chceš ke mne přičuchnout?“
Vy: „Přivonět.“
Ona: (stále se drží zpátky) Já neviní. A proč?“
Vy: (přibližujete se) „Vůně je dost důležitá. Neboj. Zajímá mě to, jako tebe zajímala tady ta jizva.“ (například)
Ona: „No dobře. Ale nic víc.“
Vy: (přiblížíte se k ní) Jasně, nic víc.“ (a zanoříte se nosem pod její kadeře)
Ona: (napjatě drží) „Tak co?“
Vy: (ještě několik vteřin beze slova nasáváte pořádné dávky feromonů, k dotykům jste ale velmi opatrní, protože vnímáte, že je trochu nervózní, a jakékoli překročení hranice by vám mohlo uškodit; jen jednou se vaše rty letmo dotknout krku, po pár vteřinách se s úsměvem vzdálíte)
Ona: „Tak co?“
Vy: „Vynikající, zkouška dopadla dobře.“
Ona: (ironicky) „Prošla jsem?“
Vy: „Na výbornou. A teď já, pro jistotu. Voním?“
Ona: (hraje otrávenou) „Pojď blíž.“ (nakloní se k vám a stejným způsobem, byť kratší dobu, vás očichává; je to příjemné, zjišťujete, že to šimrá)
Vy: „Takže?“
Ona: (usmívá se) „Taky dobrý. Prošels.“
Vy: (máte radost) „Spadl mi kámen ze srdce.“

Atmosféra se konečně uvolnila. Chvilku si povídáte o tom, jak je důležité, když si lidé voní, pak hovor ukončíte a rozejdete se. Přestože schůzka neskončila tak triumfálně jako v prvním případě, posunuli jste se o kousek dál v dobývání. Věřte, že odchází s příjemným pocitem, který se rozlévá po celém jejím těle.

Pochopitelné, v obou případech, které jsou v detailech ideální (ale jako celek fungují!), musíte celou dobu vnímat její chování a pokoušet se jen tehdy, když necítíte odpor. Mírná zdrženlivost a rozpačitost je normální.

Polibek na krk

Pokud jste už na druhé či další schůzce a zatím jste se o žádný tělesný kontakt nepokusili, můžete využít Pachovou zkoušku jako přímou cestu k polibku. Je to jednoduché: postupujte podle prvního scénáře,

a pak jen - v souladu s jejími reakcemi - vydržte v oblasti krku o něco déle a polibte ji na krk. Další už podle kapitoly Jak vycítit, že je zralá na polibek, část Dotyková zkouška.

Polibek a líbání z ničeho nic

Pro temperamentní muže. Název této metody je současně návodem. Vynikající způsob, zvláště když máte tu čest s vášnivou, divokou ženou, která se ráda vytahuje svým „jižním temperamentem“. Funguje jen tehdy, když se jí líbíte a když jste sami trochu divočeji založení. Podmínkou také je, že vycítíte správnou chvíli (čtěte dále).

Postup: náhle se k ní nakloňte a jemně ji polibte, anebo přímo líbejte. To je celé. Zdá se to příliš filmové? Tento typ ženy to ocení. Vhodné okolnosti jsou například:

- V autě usedla vedle vás na sedadlo spolujezdce. Zapíná si pás, vy také; než nastartujete, neváhejte, nakloňte se k ní, pravou rukou jí zajedťte zezadu do vlasů a polibte ji; asi vás začne líbat.
- Kdekoli jinde, kde jste sami a sedíte vedle sebe. Povídáte si, nastala správná chvíle, zničehonic se k ní otočte, vyhrňte jí trochu triko a dejte jí pusku na pupek.
- Když stojí při nějaké příležitosti před vámi, stoupnete si zezadu za ni, téměř se jí dotýkejte, ale ne úplně. Přitiskněte jí zničehonic rty na krk a krátce tiše polibte; když se nenaštve, tak se chovejte, jakoby nic a později zkuste něco dalšího.

Doplním jen varování: zmýlíte-li se zásadně v odhadu její náklonnosti (a podlehněte jen své fantazii), bude to trapas. Abyste se z něho vzpamatovali, popište mi jej a pošlete do mailu, který je uveden v zadní části knihy. Rád jej v příštím vydání anonymně zveřejním. Jsem s vámi!

Už jsme se líbali?

Dva mí kamarádi, prvotřídní svůdci - aniž by se znali - používají ještě jednu poněkud rozporuplnou metodu pro překlenutí trapné chvíle, kdy oba cítí, že na tahu jsou rty.

Metoda není univerzálně použitelná. Přesto zejména u mladších dívek zabírá. Provozuje se takto: poté, co spolu trávíte o samotě už druhou hodinu, přijde chvíle ticha.

Vy: „Počkej, nemůžu si vzpomenout... už jsme se líbali?“

Ona: (směje se) „Ne, ještě ne.“

Vy: (rychle se k ní přiblížíte) „To není možný. Myjsme sejeŠcě nelíbili?!!“ (azačnete ji líbat)

Funguje samozřejmě jen tehdy, když na polibek čeká, když se jí líbíte, a když nezaváháte. V okamžiku, kdy se dostanete do situace, v níž ji

přesvědčujete, aby se s vámi líbala, přicházíte o figurku a na tahu je protihráč.

Zeny jsou romantičtější než my muži, nesnášejí smlouvy, své tělo (byť kousek po kousku) v závěrečné fázi svádění odevzdají jen tomu svůdci, kterému jej dát chtějí a který v nich vyvolá pocit spontánnosti (nejlépe tělesnými dotyky, nikoli slovními návrhy).

4.3

Teorie ženského NE

Role jsou rozděleny jednoznačně. Zatímco muž, který střídavě souloží s více ženami, získává *hodnost* děvkaře či proutníka, žena střídající muže je *degradována* na děvku anebo kurvu. A navíc, oddává-li se žena mužům bez dobývání a vzdoru, je považována za „lehkou“.

Stručně řečeno, ženy za nesnesitelnou lehkost v sexu platí ztrátou dobré pověsti, zatímco muži za svou sexuální roztržitost dobrou pověst získávají. Nevím, zda je to dobře, anebo špatně; vím však, že ženy často dělají drahoty, a chcete-li je svést, musíte rozpoznat definitivní odmítnutí od odloženého souhlasu.

Tím se dostáváme k otázce ženského *ne* při svádění. Onoho *ne*, které od ní uslyšíme ve chvíli, kdy naše tělo říká (trochu toporné) *ano*.

Zapomeňte navždy na buranskou poučku: „když žena říká *ne*, myslí ve skutečnosti *ano*“. Pamatujte: „*Ne*“ nikdy neznamená „*ano*“! „*Ne*“ v lepším případě znamená jen „ještě *ne*“, anebo „nevím“.

Dva základní druhy ženského *ne*:

ne=ještě ne

Když ne=NE.

Velké NE. Skutečné a definitivní odmítnutí: nechce s vámi nic mít a má k tomu pádné, nezvratné důvody: *nepřítahujete ji*. To se stává. Takové NE však není osamoceným odmítnutím, které by muž nedokázal předvídat. Většinou jde o poslední z posloupnosti náznaků, které od ní během celého dobývání obdržel a kterým z ješitnosti nepřikládal správný význam. Může jít také o náhlou změnu jejího názoru poté, co se nějak shodil.

Nejčastější chybou nás mužů je, že si v průběhu dobývání některé ženské dvojznačné či neurčité výroky vykládáme ve svůj prospěch. Typicky: „Nejsi úplně můj typ,“ chápeme jako začátek věty „...ale stejně se mi moc líbíš.“ - Výrok: Jsem ráda, že jsem konečně vyrazila někam

ven," považujeme za vyznání lásky. - „Přitahují mě vysocí muži," nám lichotí, i když jsme střední postavy. - „Mám ráda sex, proč se ptáš?" bereme jako výzvu ke svádění atd. Ješitnost nás někdy zaslepuje.

Pokud už s vámi žena jde na schůzku, předpověď je příznivá; ale počítejte spíše s tím, že neví. Cítí základní přitažlivost, a ta se může rozvinout, anebo uvadnout podle toho, jací jste a jak se chováte.

Proto platí, že abyste jejímu *ne* po pár zdánlivě slibných schůzkách rozuměli správně, musíte už v průběhu dobýváním správně posuzovat náznaky její ne/přízně. Po těchto náznacích znamená vyslovení *ne* skutečně NE:

- Dlouhodobě se vám vyhýbá, odpovídá se zpožděním, nebere telefony, dostat ji na schůzku bylo téměř nemožné. Měla moc práce, školy atp.: navíc jste to vždy vy, kdo se ozývá první. Mate vás tím, že se za svou vyhýbavost omlouvá a tvrdí, že se na vás těší - jenže ve skutečnosti se tak nechová (kdo se na událost opravdu *těší*, udělá všechno proto, aby se událost přiblížila). Cynicky řečeno: nejspíš tuší, o co vám jde, ale chtěla by se jen kamarádit, což je zpráva, jejíž oznámení odkládá. Anebo vás prostě jen nedokáže odmítnout, neví, jak na to (ženy, čtěte Kapitola pro ženy). Pokud se ji pokusíte svést a řekne ne, pak myslí NE.
- Varovala vás předem jednoznačně a velmi chladně (či naopak velmi kamarádsky): ať s *ničím* nepočítáte, ať *nic* nečekáte, že v tom, co chce, má jasno, že do toho nezapadáte, že nejste její typ, že ji nepřitahujete, že s někým chodí nebo má chotě a je s ním šťastná, že je těhotná, že vám nemůže nabídnout víc než přátelství atd. I když k tomu dodá, že jste jí sympatický, že se jí třeba líbí, a že přijít v jinou dobu, třeba by z toho něco bylo atd., berte to po odmítavých výrociích jen jako chlá cholení, na něž se nemůžete upínat. Pokud se ji přece jen pokusíte svádět, nejspíš řekne ne - a míní NE.
- Chová se velmi vesele, vstřícně, ale na schůzku bez mrknutí oka pozve kamarádku, nebo tu možnost navrhne. To je významný signál. že vás bere jako kamaráda, nikoli jako potenciálního (sexuálního) partnera. Zkusíte-li ji svádět, její ne bude nejspíše velkým NE.
- Nepřijala pozvání k vám domů nebo do soukromí, ani když jste vymysleli mnoho dobrých záminek a důvodů, proč jí nic nehrozí; tím říká NE.
- Vyhýbá se na všech schůzkách tělesným dotykům. Když jste se jí dřív pokusili dotknout nebo políbit, zatvářila se velmi chladně, vyčítavě se podívala, reagovala s odporem, odtáhla se, změnila téma hovoru, bez úsměvu se vysmýkla. Při svádění řekne nejspíš ne a bude myslet NE.

Poté, co vysloví nebo naznačí NE (dle kritérií popsanych výše), musíte ukončit svádění a nejspíš i dobývání. Sváděním či přesvědčováním ji jen naštvete. Pravděpodobnost, že by se něco mohlo změnit, je nulová.

Opakuji: nepřítahujete ji. Poučte se pro příště. Zkuste šetrně zjistit, zda jste se jí nelíbili od začátku, anebo jste v průběhu udělali nějakou chybu. Nesmíte už nikdy pátrat rukama, ale jen dobře kladenými otázkami.

Když ne=ještě ne

Jak už bylo řečeno, ženy a dívky se většinou zpočátku drží zpátky, i když se jim líbíme. Testují nás. Zkoušejí si teprve představit, „jestli by to šlo“. My rnuží však máme méně zábran a začínáme naléhat brzy, čímž v nich samozřejmě vzbuzujeme otázku, zda nám nejde jen o sex. Potupná představa, že by se mohly stát jen „dalším zářezem na pažbě“, že je po sexu ihned opustíme, je pro ně silnější než touha. Ale i v případě, kdy tuší, že stojíme o budování hlubšího vztahu, a jim samotným na nás také záleží, nechtějí ztratit svou hodnotu v našich očích tím, že nám podlehnou příliš brzy. Mají svoji ženskou taktiku.

„Ne“ proto může někdy znamenat „ještě ne“, anebo „ještě nevím“, což je slibné. Na rozdíl od velkého NE popsaného výše se můžeme utěšovat nadějí, že jde o váhání, anebo prostě o odložené „ano“.

Předpokládejme, že výše popsané podmínky velkého NE jsou vyloučeny, že cítíme její náklonnost a zájem, ale intimnější sblížení odmítá. Co teď? Řiďte se těmito pravidly:

- 1.1 když máte po odmítnutí pocit, že explodujete, chovejte se ještě přátelštěji než předtím. Třeba se jen nachází v nevhodné části cyklu anebo má zdravotní potíže. Právě v této těžké chvíli se osvědčí vaše *vnitřní mužná* síla. Nesmíte ani posmutnět, ani ztratit zájem, natožpak nasazovat psí pohled! Víím, jak je těžké hrát takovou roli. Svým pokusem jste ale silně zvýšili její ostražitost. Testuje vás. Nevypadána to, ale nyní bedlivě sleduje, jak se zachováte. Táže se sebe sama: jde mu jen o sex, nebo ne? Musíte nyní ještě více vypadat, že vás zajímá její duše, ne její tělo. Že její odmítnutí respektujete a chápete. Toto je naprosto zásadní pro další úspěch!
2. Z předchozího bodu plyne, že už nikdy nesmíte nenaléhat znovu téhož dne, kdy vás odmítla. Buďte trpěliví. Vyčkejte na další schůzku, až bude uvolněná atmosféra a vhodná situace. Do té doby se o ni nadále zajímejte po všech ostatních stránkách než po té tělesné a taktikou popsanou v této knize zvyšujte svou přitažlivost.
3. Ověřte, zda nebylo odmítnutí způsobeno technickou závadou na vaší straně, (nedokonalá hygiena ústní dutiny, zapáchající nohy apod.?) Zkontrolovat!
4. Pokud šlo už o *několikátý* (např. třetí) neúspěšný pokus, je na čase s ní na toto téma citlivě promluvit a zjistit, v čem je zádrhel. Pro inspiraci uvádím příklad takového rozhovoru:

Vy: (zcela suverénně, ne poraženě) „Možná bychom si měli vyjasnit, o co nám oběma jde.“

Ona: (dělá, že nechápe) Jak to myslíš?”

Vy: „Chtěl jsem se tě dotknout a ucukla jsi. Je ti to nepříjemný?”

Ona: (zdráhavě) „Ano.“ (to ještě nic neznamená!)

Vy: (s úsměvem) „A je ti to nepříjemný jen teď, v této situaci, nebo se ti prostě celkově nelíbím a chceš se mnou raději jen kamarádit?” Ona: Já nevím.“

Vy: „Myslím, že víš. Holky to vždycky vědí, akorát my nevíme, co si myslíte.“ Ona: (vážně) Já to fakt nevím. Líbíš se mi, ale asi tě musím víc poznat.“ (uff, to se mi ulevilo)

Vy: (nadále s úsměvem) „Dobře. Nechci, aby sis myslela, že mi jde jen o sex. Ale přitahuješ mě a je mi příjemná představa, že se tě můžu dotknout.“ Ona:

(stydlivě) „Dobře.“ Vy: „Kam půjdeme teď? Co zajít...” Ona: (uvolněně) Jsem pro....“

Cílem takového rozhovoru je samozřejmě zjistit, na čem jste. Jestliže se dozvíte něco podobného jako v ukázce, anebo i jinak vyslovenou odpověď na způsob „dej mi čas“, „trochu se tě bojím“, „chci tě víc poznat“ atd. Uklidněte se a zmírněte tempo, její ne je skutečně odložené ano.

Hlavně ji nepřemlouvejte a nic podrobné nevysvětľujte. Jediné, co smíte říct, je například výše citované „víš, přitahuješ mě a představa, že se tě můžu dotknout, je mi příjemná, to je vše.“ Ve svém „přiznání“ nezajděte dál, než kam jste zašli při svádění. Víc o svých úmyslech nemluvte a v hovoru se zaměřte na její duši.

Shrnutí: ať už vám na ní vážné záleží, anebo ji chcete jen dostat do postele, musíte být trpěliví a pokud možno férovi.

4.4

Další schůzky a svádění v soukromí

Nemusím podrobně rozebírat, proč usilujeme o její návštěvu u nás doma, popřípadě o setkání kdekoli, kde s ní můžeme být delší čas sami. Soukromí domova poskytuje z našeho pohledu skvělou příležitost se ještě více poznat a sblížit, duševně i fyzicky. Musíme však porozumět tomu, co znamená návštěva pro ženu.

Naše představy o tom, co se má v soukromí mezi námi odehrát, mohou být odlišné od jejích. Rozhodne-li se k nám přijít, *vyjadřuje především důvěru*, teprve pak cokoli jiného. Každá žena, která souhlasí s návštěvou u muže, s nímž se teprve nedávno seznámila, věří, že se nebude dít nic, s čím sama nebude souhlasit. Obvykle si vytyčí hranici, kterou nehodlá překročit. Mnohdy sice sama dopředu přesně neví,

zda své předsevzetí dodrží - co nás ale neopravňuje k domněnce, že jí jde automaticky o sex, a ani nám to nedává právo se něčeho domáhat, o použití síly nemluvě.

Nám mužům ale pochopitelně nesmírně vrtá hlavou, zda je jen zvědavá, anebo od plánované schůzky v soukromí očekává nějakou sexuální událost. Otázka zní: lze dopředu poznat, zda rovnou chce sex?

Někdy ano, někdy ne. Záleží samozřejmě na tom, jak se dobývání dosud odvíjelo.

Když vzniká pozvolně vztah

Pokud mělo seznamování *typický pozvolný průběh s vyrovnané narůstající náklonností na obou stranách*^ je pravděpodobné, že k sexu jednou dojde, ale že to bude spíše později. Je nejlepší dát věcem volný průběh, postupovat krok za krokem: v tomto případě není co ztratit, naopak unáhlenost může být na škodu. Když dívka od začátku stojí o vážný vztah, k prvnímu sexuálnímu styku se nechá svést paradoxně mnohem později: až se ujistí, že to s ní myslíme taky upřímně a vážně.

První schůzka u nás doma je v tomto případě na pohlavní styk příliš časná, ale například líbání či jiné druhy dotýkání už jsou většinou přípustné. Není dobré ji tlačit za hranici, kterou si vytyčila, zvláště pokud ji dá jednoznačně najevo prosbou: „tohle už ne“, anebo „dnes ještě ne“.

Zde se radikálně liší mužská mentalita od ženské, a proto se musíme vědomě držet zpátky: my muži jsme coby lovci ochotni přistoupit na sex téměř okamžitě, aniž bychom se s ní předtím hlouběji duševně a citově sblížili - a to i v případě, že s ní máme vážnější úmysly. Jsme prostě takoví. Ženy nám to vyčítají, protože se domnívají, že myslíme *jen na to* jedno. Mají pravdu: od začátku na *to* myslíme (co by dělala, kdyby zjistila, že ne?). Nesouhlasím však se slůvkem „jen“ - já bych ho škrtl. I ten nejecyničtější lovec se chce se ženou nejen vyspat, ale taky bavit a samozřejmě jí výměnou za to poskytnout potěšení.

Tolik tedy k situaci, kdy dobývání probíhá zvolna a směřuje spíše k chození či vážnějšímu vztahu.

Když má dobývání větší spád

Jiná situace nastává, když za sebou nemáme pár týdnů narůstající náklonnost, ale spíše krátkou a překotnou epizodu. Vycházím nyní z toho, že ji osobně známe minimálně (například i jen pár hodin, jeden večer, anebo povrchně od vidění), ale přesto se nám ji už podařilo vyprovokovat k návštěvě v soukromí. *Pak je obtížné rozpoznat její úmysly.* Je jen zvědavá? Je zvyklá chodit na návštěvy k mužům, aniž by si je pouštěla k tělu? Anebo si to chce s námi co nejdřív rozdat?

V tomto případě musíme ještě citlivěji číst některé příznaky a správně jim porozumět. Pro její sexuální chutě by svědčilo, kdyby *současné* platily tyto podmínky:

- balení probíhalo snadno, od začátku cítíte, že se jí líbíte, a zdá se, že její sympatie narůstají; pokud jste se už líbali nebo osahávali, je pravděpodobnost její chuti na sex ještě výrazně větší, a největší je, pokud si začala sama (svádět nikoli jen pohledem);
- není zadaná, zamilovaná, není hluboce věřící, nemá vážnou známost, anebo je naopak už mnoho let vdaná
- několikrát vás sama uháněla, sháněla a tlačila do schůzek, popřípadě sama navrhla setkání v soukromí
- vaše pozvání přijala bez většího zdráhání; nemuseli jste ji přesvědčovat ani nic vysvětlovat; stačilo uvést nějakou záminku (pomyslnou „sbírku motýlů“, „možnost přespat“); zvláště pokud přijala pozvání na večer či noc, je její zájem o sexuální avantýru ještě pravděpodobnější;
- neřekla dopředu nic takového jako: „s ničím nepočítej, je to jen přátelská návštěva“ nebo „skutečně potřebuji JEN přespat“
- pokud jí v soukromí nabídnete alkohol, a ona se nebrání (=nebojí se, že *ztratí* kontrolu), zvyšuje se naděje, že má chuť nejen na drink.

Když platí *všechny* předchozí podmínky, nemá cenu čekat na nějaký pozvolný vývoj vztahu. Riziko, že při svádění narazíte, je minimální. Je docela pravděpodobné, že si chce už dnes zašpásovat. Pokud překvapivě odmítne váš pokus (nelze nikdy vyloučit), nezlobte se na ni, ale nechejte si to vysvětlit kvůli poučení pro příště.

Pokud jen jediná z předchozích podmínek není předem splněna, raději s ničím dopředu nepočítejte a zchlaďte svá očekávání. Možná, že poslední chybějící články doplní v průběhu návštěvy sama, protože ji skutečně okouzlíte. Také je ale možné, že je zvyklá takto testovat terén, ale o pohlavní styk s vámi nemá zatím zájem.

Počítejte raději s tím, že většina žen svou *první návštěvou* u vás říká zhruba toto: Jsem zvědavá na to, jak bydlíš, i co se z tebe vyklube, když budeme sami. Přitahuješ mě, ale to je tak všechno, co jsem teď schopna připustit. Všechno ostatní záleží na situaci, ale upřímně: nic moc ode mě nečekej."

4.5

Kdy a jak ji pozvat domu

Předchozí kapitola na téma *chce, nebo nechce sex* vysvětluje, že žena či dívka, která přijala naše pozvání, nemusí být zdaleka rozhodnutá mít s námi sex. Chceme-li se k ní v soukromí intimně přiblížit a neztrapnit se při tom, musíme postupovat v souladu s jejími úmysly.

Ve výhodě jsou muži, kteří bydlí sami ve **vlastním**. V nevýhodě všichni ostatní, kteří bydlí u rodičů, s partnerkou, na kolejích... a také ti, kteří nebydlí vůbec; jejich situace je zkomplikována tím, že pro účely intimní schůzky musejí zařídit, aby ostatní obyvatelé v inkriminovanou dobu vyklidili pole (a poté musejí zamaskovat případné stopy, až milenka pole opustí), anebo musejí vymyslet a připravit nějaké místo, kde by s ní nebyli rušeni.

Jak navrhnout setkání v soukromí

„Mám doma největší letiště v Evropě. Nechceš si natrénovat přistání?“ - tak s tímto návrhem určitě neuspějete. Je vtipný, ale smát se mu budou leda vaši kamarádi, až přijdete s nepořízenou. Návrh na setkání v soukromí (ve vašem bytě, na kolejích, na chatě, ale taky v hotelu či jinde) může vypadat různě, ale vyznít musí vždy *nevinně*. Zásadní pravidla jsou tato:

- Raději navrhujte o něco *později*, než předčasně. Navrhujte, až když získáte jistotu, že je zvědavá nebo sama touží po sblížení. Nevýhoda je, že když se sejdete v soukromí v příliš časně fázi dobývání, nic si k ní nesmíte dovolit - ale přitom musíte s dalším pozváním dlouho čekat, takže se všechno výrazně protáhne.
- *Pro pozvání vždy použijte záminku*^ která je důvěryhodná, lákavá, vtipná a přijatelná (nejlepší výhled ve městě, nezávislý film na DVD, exkurze do památkově chráněného domu, sbírka cedéček, plakátů, broučků, kop retin, obrazů, knih, ale taky vín atd.). Nezkoušejte to s pivními tácky, šroubováky, výfuky ... lákadlo musí být atraktivní především pro ni.
- Usmahněte jí přijetí vašeho návrhu tím, že nabídka bude neobvyklá a zajímavá a budou z ní vypreparovány sebemenší stíny sexuálních úmyslů. Návrh musí být *naprosto asexuální*, tím nic neztratíte.
- Navrhujte *samozřejmě á suverénně*^ ať už zvete zprávou, anebo s ní hovoříte. Jako by návštěvy (nejen dámské, ale jakékoli) byly pro vás běžnou *společenskou záležitostí*.
- Vyhněte se v návrhu jakýmkoli slovům, která u ní mohou vzbuzovat strach z vás, anebo z místa (například nepište a neříkejte: „máš ráda překvapení?“, „neboj, jsem hodnej“, „je to temnělý sklepní byt“, „naš opuštěný dům“, „je to tichá ulice“ apod.). Naopak, používejte jasná, „světlá“, pozitivní slova a nějak vtipně zakomponujte do návrhu fakt, že se setkání odehraje sice v soukromí, ale že poblíž budou další milí lidé („...jestli ti nevadí, že se během večera možná na otočku zastaví sestra“, „nemůžu zaručit, že budeme celou dobu sami, ale to snad ne vadí“, „v domě je večer čilý provoz, ale zase je vidět na Spilberk“).

Příklady vhodných návrhů na setkání jsou například tyto:

„Do hospody se mi tento týden už nechce. Nechceš se stavit u měř? Chtěl bych se s tebou dívat na film, který jsem sehnal z netu - a ještě není v distribuci. Můžeme být první, kdo ho uvidí.“

„Nechceš se podívat na Ostravu z jiného úhlu? Píšu ti ze střechy nad svým bytem. Je tady nádherně. Co si udělat malý střešní piknik?“

„Nestavíš se na kus řeči? Chtěl bych ti něco pustit. Malý překvapení. Mám 2500 nahrávek a mezi nima i něco, co jsi ještě neslyšela.“

„Nechceš místo do kina přijít ke mně na kafe? Večer někam musím, tak jenom na skok.“

Než přijde k vám domů...

...musíte samozřejmě připravit terén. Kamarádka Jitka se mi svěřila s tím, že nedávno ostře odmítla svádění muže, k němuž šla na návštěvu s úmyslem sexuálně si užít. Jitka sice chápe, že muži mají „jiný“ smysl pro pořádek než ženy - ale co spatřila a ucítila po vstupu do jeho bytu. Bylo na ni příliš. Zapáchající boty za dveřmi, ulepené vypínače, jedny volně ležící a zjevně použité slipy, do koberce zašlapaná žvýkačka, spousta skvrn, mastná umyvadla, toaleta jako na nádraží, několik vrstev nádobí na kuchyňské lince a celkově velmi neútluno. Rezignovaný úsměv na tváři jí nakonec vyloudily fotografie nalepené na lednici. Její potenciální milenec na nich byl vlečen dvěma rozesmátými kamarády v silně podroušeném stavu. Po třech minutách exkurze v bytě pro ni její hostitel ztratil původní přitažlivost: a tak se Jitka brzy po jeho neúspěšném pokusu o svádění sbalila a odešla.

Byt prozrazuje mnohé o osobnosti svého majitele: o jeho vkusu, tvořivosti, nápaditosti, o jeho hodnotách, zájmech, smyslu pro pořádek i o smyslu pro čistotu a pro krásu. Byt o svém majiteli promlouvá stejně výmluvně jako oblečení. Ženy tolerují jistou míru nepořádku: ne však špínu! Všimají si i detailů, které my muži nevidíme. Pozvěte si proto do bytu jednou za čas sestru, kamarádku či mámu a zaříd'te se podle jejích pokynů.

Co musíte nezbytně vykonat, než otevřete návštěvě dveře svého bytu: dát do pořádku toaletu a její nejbližší okolí umýt umyvadlo, vanu, sprchu, vodovodní baterie a vyleštit zrcadlo schovat boty do botníku, uklidit nebo dát do špinavého prádla nose-

ne oděvy, zejména spodní prádlo, ponožky apod.

- umýt a uklidit nádobí a kuchyňskou linku
- aspoň rámcově pouklízet (není vždy nutné předměty přemísťovat, pomůže je i tzv. ortogonalizovat - srovnat jejich hrany tak, aby byly rovnoběžné se stěnami místnosti nebo s hranami nábytku)
- vynést všechny odpadky
- vysát koberce, setřít linoleum, vytřít podlahu, zamést parkety
- převléci povlečení včetně prostěradla
- uklidit kondomy, pornočasopisy, fotografie kamarádů, bývalých přítelkyň a další věci, které by v ní mohly vzbudit odpor, pochybnosti či obavy (kondomy vybalené z krabičky samozřejmě skryjte v blízkosti míst, kde je možná budete potřebovat)
- naopak vystavit věci, které zaujmou (např. fotky a suvenýry z cest, výjimečné knížky či umělecké předměty apod.)
- odstranit veškeré zdroje zápachu - nejlépe i dlouze a masivně vyvětrat, případně použít voňku.

Nezapomeňte ji nejdříve bytem provést. Vtipně komentujte jednotlivé místnosti. U ložnice pozor. Žádné narážky! Můžete říct leda něco jako: „A tady je ložnice, ta se nás netýká, a tady je šatna..“

4.6

Tři komentované příběhy ze života

Konkrétní návod na to, jak ji dostat do soukromí, můžeme rozdělit podle toho, o jaký typ dobývání a seznámení šlo. Protože možností je více, popíšu a okomentuji několik typických příkladů ze života úspěšných svůdců. Berte je jako komentovanou inspiraci.

Andrejova cesta: balení holky na jednu noc

Vyzpovídal jsem hodně zkušených baličů; v jejich vzpomínkách se nenašel jediný případ, kdy by měli sex s dívkou tentýž den, co ji poprvé potkali, aniž by předtím dívka požila alkohol nebo jinou drogu. Na druhé straně si nevzpomínali, že by si ji domů přitáhli opilou namol, nebo v bezvědomí. Byli prostě vždy oba ve velmi uvolněné náladě, což je pro tento druh zábavy (jde ještě vůbec o balení?) zásadní. Držte se těchto pravidel:

1. Většina dívek a žen dává přednost regulárnímu seznamovacímu procesu před rychlovkou s neznámým mužem. Ženy, které se vám oddají ještě téhož večera, kdy vás poprvé potkaly, mají k tomuto druhu sexuálního chování různé důvody. Jsou dva hlavní motivy, které je rozdělují na dvě skupiny: na ty, pro něž je to běžný způsob zábavy, a na ty, které to dělají ze zoufalství.

2. Nedoporučuji v žádné z uvedených skupin hledat dívku pro stabilní vztah. Jedněm jde o zábavu, druhým o záchranu.
3. Nejvíce „holek na jednu noc“ se pohybuje na diskotékách všeho druhu. Musíte počítat s tím, že na taková místa chodí většinou zásadně odlišné ženy než do čajoven. Intelekt tam příliš nehledejte. ani nenabízejte, jde o tělesné potěšení. To je na tom krásné.
4. Balení je obvykle poměrně jednoduché, používá se „panáková metoda“, přitocení se při tanci, anebo jakákoli běžná metoda oslovení: hlavně nic složitějšího, spíše něco přízemnějšího. Hlavně nic nekomplikovat, mluvit hlasitě a nesnažit se o jemný humor.
5. Zásadní pro ni při tomto druhu seznámení je, zda se jí fyzicky líbí. Pak také to, jestli vám jde o totéž a jestli na to máte. Nejste-li nejpohlednější, musíte hledat také méně pohlednou, váš intelekt ani jiný talent vám tentokrát příliš nepomůžou.
6. Pokud se jí líbí, je dobré, když jí dáváte najevo své sympatie (mnohem větší než se běžně vyjevují po tak krátké známosti); někteří balící jsou dokonce připraveni lhát o svých citech, například tvrdit, že se zamilovali, nebo ji milují, nebo ze sebe dělat nesmírně nešťastné opuštěné kluky apod.; žena, která jim na to skočí, je buď velmi nezkušená, velmi zoufalá, anebo úplně namol,
7. I když si navzájem padnete do oka a cítíte, že by vás nejradši zneuctila hned, jak budete sami, musíte hrát zdráhavou hru až do poslední chvíle.
8. Musíte ji stále bavit, být vtipní, společenští, sexy.
9. Pozvání domů může následovat až poté, co jste se ujistili o sympatiích, které k vám chová; to znamená: když vás svádí, když s vámi po seznámení tráví celý večer, nechává za sebe platit atd.
10. Pokud si nejste jisti, jak zareaguje, je nejvhodnější naformulovat pozvání domů jako přímou výzvu k sexu, ale použít nějakou jinou záminku; nejlépe funguje nabídka noclehu v oddělené místnosti; když odmítne, nevyzní to tak trapně, jen trochu,
11. Občas, když už je atmosféra opravdu intimní, můžete utrousit věty o tom, že vaše poslední partnerka byla vynikající v posteli a že takovou hned tak nepotkáte; to některou pošťouchne, bude se chtít předvést. Anebo ji to naštvě.
12. Není vhodné navrhnout pozvání už v průběhu večera, a rozhodně ne, dokud se dobře baví; vhodnější je počkat na to, v jaké náladě bude ve chvíli, kdy bude zábava končit.
13. U tohoto druhu sexuálního vyžití hrozí mnohem více, že pochytíte nejen nové zkušenosti, ale také nějakou pohlavně přenosnou chorobu. Kondom s sebou, anebo aspoň anděla strážného.

Andrejův příběh

Kamarád Andrej, sympatický, výřečný, nicméně trochu zavalitý muž kolem pětadvaceti let, mi vyprávěl příběh, který by se dal nazvat „od výběru po svedení za šest hodin“:

Andrej seděl s kamarády u baru na diskotéce.

V průběhu večera vyzval k tanci dívku, s níž si chvíli předtím vyměnil několik delších pohledů. Když skotačili ve svižném rytmu, ale přece jen půl metru od sebe, zlepšil své skóre vtipnou drzostí. Naklonil se k ní a vážně ji požádal, aby se k němu už nepokoušela přiblížit, že to nepovažuje za vhodné a celkově ho to uvádí do rozpaků. Dívce se jeho ironie líbila.

Později se sešli u baru, popíjeli drink a povídali si. Asi za hodinu mu dívka naznačila, že mu chce něco pošeptat do ucha. Když se k ní naklonil, kousla ho do lalůčku, a špitla: „Tohle tě taky uvádí rozpaků?“ Otočil se k ní a k pobavení svých kamarádů i dalších návštěvníků se začali líbat (na veřejnosti to nedoporučuji, přinejmenším zapudíte ostatní ženy...).

Kolem druhé hodiny ranní svorně opouštěli bar. Andrej se nabídl, že ji doprovodí, ale ukázalo se, že k němu domů je to blíž. Přestože se k sobě dosud chovali velmi intimně, musel být Andrej s pozváním domů opatrný. Cítil, že by měl záminku formulovat tak, aby ji cudná dívka mohla přijmout. Řekl: „Můžeš přespát u mě. Mám jeden pokoj volný, sám budu spát v oddělené místnosti.“ Dívka chvíli váhala a namítla „Ale k ničemu nedojde, že ne?“ - „Nabízím ti možnost u mě přespát, a sám budu spát v jiné místnosti,“ zopakoval šalamounsky Andrej. Díky jeho uspokojivé, haličsky vysoce kvalitní odpovědi souhlasila (tušíme, že kdyby ji sváděl a nabízel rovnou sex, musela by odmítnout, navzdory tomu, že s ním sex prostě mít *chtěla*).

Pak to bylo jako ve filmu. Když se dopotáceli domů, poskytl jí svou ložnici, zatímco sám se uložil ve vedlejší místnosti na kanape. Za pár minut za ním dívka přišla s tím, že se sama bojí. Doprovodil ji do ložnice a tam to „skončilo moc dobře“, jak dnes rošťácky vzpomíná Andrej.

Metoda balíce Milana: jak ji dostat domů co nejdříve

Někteří z nás občas řeší otázku, jak co nejdříve dostat domů ženu, která na intimitě tolik nespěchá. Milanův příklad názorně ukazuje, že k tomuto problému lze přistupovat poměrně pragmaticky.

Milan je průměrně pohledný, třicetiletý muž. Pokud má zrovna období, kdy netouží po vážnějším vztahu, najde si vždy jednu nebo více stálejších milenek, „aby netrpěl samotou“ (říká on). Většinou se mu to podaří velmi rychle. Dívku si vyhlédne na ulici, kontaktuje ji. Není-li odmítnut, vezme si od ní číslo či mail, domluví se na schůzce někde

v hospodě či baru, a aby neztrácel čas, už v závěru první schůzky **ji** pozve k sobě domů.

Vzhledem k tomu, že je to velmi zkušený ledborec a docela milv člověk, daří se mu to. Jeho první schůzka nezřídka končí tak, že ji ještě téhož dne svede. Přitom se vyhýbá typům dívek, které mají ve zvyku navazovat známosti „na jednu noc“. Jak co dělá?

Zaprvé: při kontaktu a dobývání využívá technologii lovu, kterou popisuje tato kniha. Zadruhé: snaží se ji co nejdříve dostat k sobě domů, ale v případě odmítnutí neztrácí čas a hned láká jinou.

Zatřetí: pozvání domů nechá na schůzce přirozeně vyplynout **ze** situace. Vysloví v závěru například názor, že „návštěva doma je přece naprostá samozřejmost i mezi lidmi, kteří se ještě neznají“, popřípadě argumentuje: „když uvidíš, jak žiju, poznáš mě mnohem lip, než když budeme sedět v hospodě“, anebo: „stavíme se u mě na čaj a něco k jídlu, já tě pak doprovodím domů“, a to kombinuje dle potřeby s nějakou z lákavých záminek:

- Pokud zjistí, že se dívka aspoň trochu zajímá o umění, zve ji domů na „malou výstavu“. Sám totiž občas maluje, a přestože není zvlášť dobrým malířem, slovo „ateliér“ zabírá lépe než „byt“ (nikdy nezděte „do bytu“ nebo „domů“ - vždy své bydlení přejmenujte na něco jiného, nezávaznějšího; typicky: skládáte-li hudbu, pozvěte ji do „studia, kde navíc bydlíte“ atd.).
- Pokud se dívka zajímá spíše o hudební produkci, využije jako záminku mimořádnou sbírku hudebních nahrávek z mnoha žánrů. Skutečně ji doma má, v počítači, a stále ji rozšiřuje (ženy milují hudbu a kvalitní hudební produkci; máte-li se čím pochlubit, chlubte se).
- Pokud je dívka milovnicí čaje, nabídne jí ze široké škály zelených čajů, kterých má doma požehnaně a v nichž se obstojně orientuje, takže o nich může dlouho napínavě hovořit (nemusíte být čajaři: totéž se týká kávy, dobrého vína, a nakonec i jídla: pozvání na večeři by mělo znít nezávazně, např. „rád vařím, budu si dělat večeři, nemáš taky chuť?“).
- Pokud se dívka o nic z toho zvlášť nezajímá, nabídne překvapivý výhled (výhled z jeho malého balkónku do dvora není až tak velkolepý, jako spíše zvláštní, takže opět: nabízí jí něco zajímavého, neobvyklého, nějakou přijatelnou záminku. Pozvání v ní nesmí vzbudit představu prázdného bytu s postelí a s jedním nadržným zoufalcem.).
- Občas použije v závěru večera téměř ledabyly vyslovenou větu: „ne chceš u mě přespát, samozřejmě ve druhém pokoji?“. Pokud dívka odmítne, chvíli počká, a pak do hovoru připele předchozí záminky, aby pak otázku položil znovu, tentokrát naléhavěji (až dívka k Milanovi přijde, uloží ji do svého letiště a sám si lehne na zjevně nepohodlnou pohovku ve vedlejší místnosti; téměř stoprocentně jej dívka pozve k sobě - pak už vše záleží na tiché dohodě).

- Platí za ni útratu.

Milanovi jeho taktika vychází, protože nebere ohled na své ztráty při výběru a kontaktování. Má sice víc neúspěšných kontaktů než úspěšných, ale nic si z toho nedělá: jde mu o to užít si, ne se zabývat tím, proč mu něco nevyšlo. Na otázku: „Chodíš s někým?“ odpovídá popravdě: „Ne,“ na otázku „A jak to tedy se mnou myslíš?“ odpovídá popravdě: „Na vážný vztah se necítím, ale člověk nikdy neví.“ (V době psaní knihy už druhý rok chodil s jednou ze svých bývalých milenek.)

Když vysloví pozvání k sobě do ateliéru, na její námitku: „Ale s ničím nepočítej,“ odpovídá okamžitě zcela suverénně: „Samozřejmě!“ Samozřejmě ji svádí: dívky mu občas připomenou, jaký závazek dal, takže přestane, ale jindy nic nenamítají. Nikdy však nepoužívá nátlaku, vždy citlivě sleduje, jak žena v jeho blízkosti reaguje.

Jak ji můžete dostat domů z prvního rande vy? Musíte tak jako Milan počítat s téměř jistým odmítnutím coby nutným zlem a seznámit se souběžně s více dívkami. Je to trochu cynické a pracné, ale život nepřináší jen romantická řešení. Když budete mít více „aktivních“ žen v telefonu, budete při dobývání i zvaní nějaké z nich domů méně naléhaví (a to na ženy vždy zabírá!), a po případném odmítnutí neztratíte chuť pokračovat v dalším balení.

Pro většinu dívek (které nejsou zvyklé na známost na jednu noc) je ale okamžitá návštěva v soukromí nemyslitelná. Když dívka pohrdne jeho lákavými nabídkami, Milan se mile rozloučí, počká den dva a zkusí ji znovu pozvat rovnou k sobě. Pokud odmítne, domluví se s jinou, kterou oslovil mezitím.

Jeho široký arzenál záminek pro lákání domů je taky velmi inspirativní. Stará dobrá „sbírka motýlů“ prostě funguje.

Jak Vašek rychle svedl ženu, s níž se jen trochu znal

Třetí příběh mi vyprávěl kamarád Vašek, drobnější mladík s rošťáckým pohledem. Vašek se s dívkou, která figuruje v ukázce, *znal od vidění* z chodeb školy, kterou oba navštěvovali. Do tohoto dne spolu zatím nemluvili, jen si v průběhu posledního roku vyměnili pár pohledů, z nichž ale nebylo nic jasné.

Na školním večírku, kde se sešlo více studijních skupin, se zhruba v půlce večera náhodou ocitli vedle sebe sami u jednoho stolu. Vašek ji oslovil, představili se.

Vašek: „Ahoj, jmenuju se Vašek, a ty?“

Ona: „Ahoj. Jsem Renata.“

Vašek: „Tak Renata!“ (přivře oči a kroutí hlavou). Pak pokračuje: „Viš, Renato, mám pocit, že se už delší dobu známe.“ (to je samozřejmě vtip - pochopitelně, že se znají od vidění, když se každý den vídají ve škole)

Renata: (směje se a vtipkuje) „Taky mám cen dojem, ale fakt si nemůžu vzpomenout, odkud...”

Vašek: (Vaška napadlo něco jiného; náhle zvažněl) „Ale ty si myslíš, že dělám blby vtipy a že je to jen ironie, ale já to myslím úplně jinak.” (Renatě ztuhnou rysy, nechápe, o čem Vašek najednou hovoří) Ten pokračuje se stejně vážným a zasněným výrazem: „Mám ten pocit od okamžiku, kdy jsem tě poprvé uviděl na chodbě školy. Víš, takový ten vnitřní svíravý pocit, že jsme si souzeni!” Renata: (dá se do smíchu, narážka byla zahrána docela přesvědčivě) Vašek: „No dobře, nejsme. Ale pravda je, že se mi od začátku líbíš.” Renata: „Ty mně taky.”

Vašek: (usmívá se, váhá, dívá se jí očima, které opětují jeho pohled; alkohol je na jeho straně) „Výborně. Nerozdáme si to?” Renata: (ani nemrkne, stále se mu dívá do očí, chvíli váhá) „Tak jo.”

Poté následuje vteřina nejistého ticha, pak se dají oba do smíchu, ale Vašek ji vezme za slovo a navrhne, že se přesně za půl hodiny sejdou na rohu před barem a pak půjdou k němu domů. Renata souhlasí. Protože bylo vše předem domluveno, vše proběhlo přesně podle plánu. Karty byly rozděleny, vyhráli oba.

Ponaučení z tohoto příběhu jsou následující:

« Všimněte si, jak Vašek vtipně rozvíjel hovor: když si všiml, že Renata přistoupila na jeho první vtip (,,že se znají”), přebil ho ještě větším nesmyslem („...jsme si souzeni”). Byl vtipný, tím zvýšil svou přitažlivost.

- Když už se znáte od vidění, nebo třeba z práce, probíhá navázání intimního kontaktu rychleji. Známost od vidění u ženy snižuje pocit cizosti, takže i dívky jako je Renata, pro něž není obvyklé jít s někým do postele po první hodině rozhovoru, mohou při chytře vedeném rozhovoru docela rychle podlehnout, protože si vás vlastně už vyhlédly a možná o vás trochu přemýšlely...

- Drsňáckou otázku: „Nechceš si to rozdat?” prý Vašek okoukal z jednoho staršího amerického filmu, a fascinovala jej natolik, že šiji schovával přesně pro tu chvíli, kdy bude cítit oboustranný jednoznačný zájem. Tuto otázku určitě nepoužívejte, když takový zájem neucítíte! Kdo má ale rád skoky po hlavě, přijde si s ní na své.

4.7

Jak si z ní udělat stálou milenkou

Zadání zní následovně: nemám chuť se vázat, anebo jsem naopak zadáný, a chci jen *milenku*, kamarádku, s níž bychom si to mohli občas pěkně užít, aniž bychom komukoli způsobili nějaké závažné citové újmy.

První možnost: ještě ji nemáte ani vybranou

Pokud žádnou ženu zrovna nebalíte a chcete na to jít od začátku, zapomeňte, že můžete něco naplánovat. Nejde dopředu poznat, zda se ta či ona žena spokojí s tímto typem vztahu, a to ani tehdy, když se seznámíte přes erotický inzerát.

Spíše se smiřte s tím, že většina žen *táhne k výhradnímu vztahu* a roli milenky (tedy té druhé, anebo jedné z mnoha) snáší jen obtížně, nebo krátkodobě. Přesto u některých žen bude pravděpodobnost naplnění vašich představ větší. Zejména u těch, které:

- jsou zadané či vdané a nechťejí to měnit, jen jim ve stálém vztahu chybí více něhy a sexu
- nejsou podle běžných měřítek příliš atraktivní, nebo mají dlouhodu bě špatné zkušenosti s nacházením stálého partnera
- nemají v daném období (nebo vůbec) v úmyslu mít stálého partnera, ale sex ke svému životu potřebují
- mají rády dobrodružství a tento druh sexuálního poměru je pro ně spíše dobrodružstvím než naplněním potřeby po partnerovi
- znáte se déle, jsou do vás zamilované, nebo vás milují, a toto je pro ně jediný způsob, jak vám být aspoň chvíli nablízku a udržovat si aspoň malou naději; tato varianta však není citově neškodná!

Pokud na ženu, která splňuje některou z předchozích podmínek (kromě poslední), narazíte, a podaří se vám ji dostat do postele, máte docela štěstí. Nemusíte totiž nic složitě vysvětlovat a obelhávat ji - stačí prostě říct, o co vám jde - a ona vám možná bude nejen „rozumět“, ale i souhlasit.

Druhá možnost: už jste spolu měli sex

Tím se dostáváme ke druhé možnosti: už jste svou milou aspoň jednou dostali tam, kam jste chtěli. Měli jste sex, a rádi byste jej zopakovali. Zjišťujete, že s ní ale nechcete mít vážný vztah, jen milenecký. Chcete „kamarádství se sexem“. Žádné nároky, žádné závazky. Jak to přesně udělat, aby se minimalizovala rizika citových ztrát? (vím, cynici radit nepotřebují, vyřeší to lhaním).

V prvé řadě si o vašem temperamentu co nejdříve otevřeně promluvte. Nemusí to být hned po prvním sexu, ale raději dříve než později. Buďte féroví a připusťte, že povolili otěže svému dobyvačnému já, místo abyste o tom mluvili už dřív. Ujistěte ji, jak je vám s ní dobře: nejen v posteli, ale vůbec. Řekněte však po pravdě, že máte strach, aby od vás neočekávala víc, než jste v této době schopni dát. „Nechci teď s nikým chodit ani mít vážný vztah,“ je ta zásadní věta. „Nicméně by mě mrzelo, kdybych se s tebou nemohl občas potkat tak jako dnes. Co si o tom myslíš?“ Pokud na to nepřistoupí, nepřesvědčujte ji. Přistoupí-li na to s tím, že je na tom podobně, zkuste ji něčím milým ještě na oplátku potěšit.

Riziko, že se do vás milenka zamiluje poté, co přistoupila na váš

nemravný návrh, však existuje. Bude-li jí s vámi dobře (o čemž nepochybují), je docela možné, že k vám dříve nebo později pocítí silnější sympatie než jen sexuální přitažlivost. Snazší to bude mít jen v případě, že okolnosti na něčí straně prostě objektivně neumožňují prohloubení vztahu.

Je-li ale situace otevřená, může se stát, že dá citům volný průchod. Bude tiše trpět, anebo naléhat, každopádně příjemná rovnováha vztahu se naruší. Nezáleží na tom, co zpočátku říkala. Žena v této roli tajně doufá, že je pro vás ta nejlepší (když už ne jediná), tak jako vy věříte, že i vy jste její nejlepší milenec (a jediný). Počítejte s tímto citovým ohrožením zvláště u nezkušených dívek a myslete na to, abyste neubližovali.

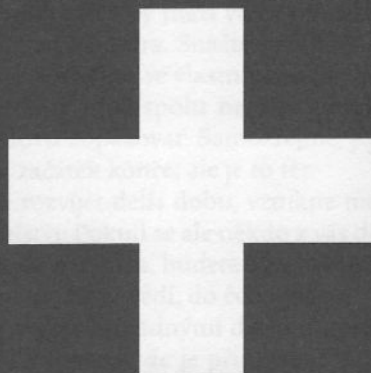
Pro dlouhodobé udržení kvalitního mileneckého vztahu mám pár doporučení:

- Předpokládám, že jste si vyjasnili, na čem vzájemně jste - to je první předpoklad jeho udržení. Měla by mezi vámi v tomto směru panovat jistá milenecká upřímnost a důvěra. Snažte se udržet hranice tam, kde jste si je vytyčili; střežte je bedlivě ve vlastním i jejím zájmu.
- I když už oba víte, že a proč spolu nemáte plnohodnotný vztah, občas musíte vaši úmluvu zopakovat. Samozřejmě, její postoj se vyvíjí a riskujete, že to bude začátek konce; ale je to fér.
- Bude-li se váš vztah rozvíjet delší dobu, vznikne mezi vámi zvláštní druh sexuálního přátelství. Pokud se ale někdo z vás do druhého zamiluje, nebo začne žárlit na partnera, budete oba *zažívat* těžké chvíle. Je to prostě pro silné náтуры, které vědí, do čeho jdou.
- Nechlubte se nikdy svými případnými dalšími milenkami, ani když bude zvědavá a bude to vypadat, že je připravená vyslechnout cokoliv. I když si vás bude s úsměvem dobírat: „a co ty tvoje ostatní?“, s úsměvem zapírejte: „jaký ostatní?“. Konkrétní informace ubližují i otrlým.
- Ani vy se moc nevyptávejte na její další milence, ať nezapláčete. Pokud však sama začne o vážném vztahu, který prožívá, sdílejte s ní její problémy. Říká se, že milenecké vztahy někdy fungují ve službách těch „hlavních“ (vážných, manželských) jako jejich terapie.
- Nepanuje-li mezi vámi hluboká důvěra, neříkejte jí příliš podrobnosti ani o svém vážném vztahu (pokud nějaký máte a pokud o něm ví). Může žárlit a taky to použít proti vám v případě, že se zamiluje nebo třeba otěhotní.
- A pokud si sama přeje (a je to možné), abyste občas zašli někam do společnosti jako přátelé, berte to tak, že to patří k věci, ale opět si hlídejte hranice...

Milenecký vztah má dvě hlavní výhody: nejsou v něm téměř žádné závazky a zbavuje vás nutnosti na vztahu pracovat. Že by slast bez pokání, nabízející jen samé přednosti? Jen krátkodobá iluze.

Nic

není dokonalé: problém je v tom, že milenecký vztah oběma oddaluje řešení a hledání vztahů, které jsou zásadnější a perspektivnější. Choulostivou kapitolu bych proto uzavřel výstižným citátem: Milenka je slovo „slast“ vytržené z věty „život není jenom slast“.

Dodatky

Co když je to hysterka

Existuje jistý typ žen, kterému byste se měli vyhnout, jinak vás zničí. Jsou to ženy - hysterky. Lidová moudrost popisuje hysterickou ženu jako *nepřiměřeně uječenou a hádavou*. Potíž je v tom, že ne každé ječení a hašteření je projevem hysterické poruchy, a ne každá hysterická osoba se musí projevovat popsány příznaky.

Odborná definice pojmu je důkladnější a nezaměřuje se jen na typické vnější příznaky. Podle Psychologického slovníku je hysterie „neurotická porucha osobnosti, v níž afektivní složky psychiky převažují nad racionálními“. Projevuje se „labilitou nálad, egocentrizmem, okázalostí, teatrálností a různými tělesnými příznaky.“ Na morální rovině jsou projevy hysterika následovně: „vymýšlí si, lže, předvádí se, neudrží city na uzdě, traumatizuje své okolí, seje vítr, aby sklízel bouři“. Hysterií mohou trpět i muži.

Pro nás, kteří se chceme seznámit se ženou, jsou nejdůležitější tři otázky: co mi hysterka může způsobit za potíže, jak hysterku co nejdříve poznat a jak se jí zbavit.

Co může hysterka způsobit muž

Nejohroženější jsou muži mladí, nezkušení, nesebejistí a hodní, nicméně znám i muže sebejisté, zkušené a starší, které mladá hysterka dokázala přivést na pokraj šílenství.

Muž, který se snaží být tolerantní a je ochoten dělat ve vztahu kompromisy, je vlastně nejohroženější. Hysterky ho přitahují (jsou krásné, chytré a zdají se být zpočátku ideální) a on zase přitahuje je (je zodpovědný, citlivý, a tedy ovladatelný).

Tím, že chce muž vyjít vstříc požadavkům hysterky, se stává nástrojem její nesmyslné tyranie a citového vydírání, které si sama vlastně neuvědomuje. Její měnící se nálady a sadistický sklon partnera ponižovat jej dovádí k pocitu viny. Hysterka v něm podporuje pocit, že není dost dobrým partnerem, že je to on, kdo vztah nezvládá. Muž pak svým snaživým a „zodpovědným“ přístupem roztáčí hysterickou spirálu do nekonečna.

Výsledkem takového vztahu může být pro muže frustrace, zničené sebevědomí, vyčerpané konto, ztracení kamarádi, ztráta chuti do života a po delší době také další psychické i tělesné nemoci.

Jak hysterku poznat

Pozor! Následuje jen velmi stručný popis některých příznaků, které samy o sobě nemusejí znamenat hysterickou diagnózu. Vyskytuje-li se u ženy více z následujících příznaků pohromadě, buďte přesto velmi ostražití. I když se nemusí jednat o hysterii, život s takto disponovanou ženou by vás mohl stač hodně energie. Toto není zábavný popis z časopisu pro muže, nad kterým si můžete pokyvvovat a říkat „to je přesně ona“. Buďte v soudech opatrní, hyste-rek není zase tolik, abyste podle jednoho zlozvyku, kterého se dopouští i některé zdravé ženy, vyhlášovali tak závažnou diagnózu. Raději se poraďte s odborníkem.

- Hysterka si hodně vymýšlí, lže a přehání; je těžké rozpoznat, co je pravda, a co je básnická licence. Například se vám svěří s tím, že byla znásilněna; později se od ní dozvíte, že ji zneužíval její otec; tvrdí, že má depresi, že se pokusila o sebevraždu atd. atd. Své neuvěřitelné příběhy zahluje tajemstvím. Občas ji přistihnete při lži, ze které se ovšem do cela nenapadnutelně vylže.
- Cítíte, že je labilní; nálady se u ní střídají z hodiny na hodinu, aniž by to mělo nějaký silný vnější důvod.
- Ve vaší přítomnosti koketuje s muži a přímo s vašimi kamarády. Ráda vás uvádí do situací, v nichž se cítíte trapně nebo které ve vás musejí nutně vzbuzovat žárlivost či rivalitu. Sama však naprosto ne snáší, když se jen ohlédnete za nějakou ženu; pokud se dáte s nějakou do řeči v její přítomnosti (například s prodavačkou nebo servírkou), během několika minut až hodin se vám pomstí - je chorobně žárlivá.
- Domluvy na další schůzku probíhají tak, že navrhuje poměrně vzdálené termíny, které vás zraňují, neboť ve vás utvrzují pocit, že o vás nestojí. Usilujete o bližší termín, čímž se dostáváte na šikmou plochu smlouvání a ponižování se, což jí dělá zvláště dobře; v komunikaci přes sms vás nechává čekat a dusit.
- Shazuje vás před jinými ženami či muži; necítíte se s ní ve společnosti ve své kůži, protože nikdy nevíte, co o vás prohlásí nebo co udělá. Cho vá se občas, jako by k vám nepatřila, a když se k ní sami přivínete, máte pocit, že ji obtěžujete.
- Už na prvních schůzkách vám říká věci, které se spíše neříkají a které ve vás vyvolávají pocit bezmoci („proč se směješ tak neupřímně?“, „ty boty ti moc nesluší“, „můj předchozí kluk měl větší svaly než ty“ apod.). Poznává nepřiměřeně často využívá *vaše slabá místa* k tomu, aby získala převahu. Pod záminkou upřímnosti vám dokáže s úsměvem říct věci, které vás hluboce zraňují, přestože nejsou pro vztah důležité.
- Často mění názory, ale neví o tom. Jakoby nejste schopní jí „dokázat“, že názor změnila, neboť vás buďto ukamenuje demagogií, anebo

odzbrojí citovým výlevem.

- Hysterky bývají velmi inteligentní a vnímavé; těchto vlastností však spíše zneužívají proti vám, okolí i sobě.
- Na to, jak vypadá, je ke svému vzhledu nepřiměřeně kritická; touto zvláštní slepotou ovšem trpí hodně krásných žen, u hysterek je to ale zvláště typické.

" Když jí ukážete převahu a sílu, když se sebou nenecháte jen tak cloumat, za hysterickou scénu či chování se vám zpětně s pláčem omluví a nějakou dobu to vypadá, že pochopila, jaké chování je přiměřené vašemu vztahu. Později začne nanovo; klidně vás opustí, a pak se klidně vrátí.

- Máte pocit, že nedokáže pochopit některé zjevné a běžně pochopitelné pravdy týkající se vztahů mezi lidmi. Nejste schopni se s ní dlouho dobře domluvit na normálním způsobu komunikace; vždy se to znovu vrátí do stejných, pokřivených kolejí.

• Vyžaduje stále více pozornosti a důkazů citu, přitom jí nic není dost; dárky, slova, opuštění kamarádů, změna životního stylu: nic z toho, co jste pro ni ochotni udělat, jí není dost.

- Po každé neshodě či hádce, v níž není schopna argumenty získat převahu, hrozí, že se rozpláče a vytkne vám bezcitnost, zanedbanost, zahleděnost do sebe; nebo se nerozpláče, jen dusně mlčí.

• Vytváří ve vás nepřiměřený pocit viny, kdykoli je rozmrzelá. To je velmi často (například z toho, že se jí zrovna nevěnujete; když ustoupíte a začnete se jí věnovat, chová se uraženě).

- Stěžuje si často na kamarádky; pomlouvaje. Vztahy s kamarádkami jí vydrží kratší dobu než jiným ženám; „kamarádi“ spíše s muži.

• Je to vynikající milenka - v posteli se umí chovat „jako kurtizána“.

- Má nad vámi zvláštní moc; má v ruce klíč k vaší osobě, kterým si vás drží v hrsti. Něco, kvůli čemu se jí jen velmi neradi vzdáváte a všechno jí odpouštíte: buďto je tak krásná, nebo bezkonkurenčně nejlepší v posteli, nebo zná vaše silné a slabé stránky natolik, že máte dojem, že vám nikdo jiný nikdy tak dobře nerozuměl - anebo všechno dohromady; jinými slovy: hysterka z vašeho vztahu udělá malou sektu, ze které nejste schopni odejít bez duševní újmy - jen musíte stále platit sektovné.

• Hysterky bývají velmi atraktivní a „ženské“; jsou vyzývavé; mívají zvýšený sex-appeal; vyzařuje z nich cosi, čím přitahují pozornost. Umějí se oblékat.

- Hysterky o svých hysterických příznacích nevědí, připadají si úplně normální, snad trochu citlivější než ostatní; na téma hysterie s nimi nemůžete mluvit. Neporozumí vám a budou se zlobit.

Jak se k hysterce chovat a jak se jí zbavit

Prosím vás, nebijte ji. Existuje jen jediné řešení: doporučte jí odbornou pomoc a opusťte ji co nejdříve. Pokud máte zálibu v krocení zlých

žen a omrzel vás život (s předchozí hodnou a dobrou družkou), můžete si hysterku držet jako adrenalinového koníčka, ale normální vztah od ní nečekejte. Jste-li slabší povahy a ženský pláč a křik vás dojímají, utíkejte, nebo přijďte o rozum, zdraví, peníze, sebevědomí i kus života. No a co, zeje tak dobrá v posteli: však není jediná.

O hysterii ženské i mužské vyšla celá řada odborných publikací. Pokud máte podezření, že jste se dostali do blízkosti takto nemocného člověka (ať už muže či ženy), zalistujte v literatuře, kterou doporučuji v kapitole Doporučená literatura a další zdroje sebezdokonalování na konci knížky.

+2

Kapitola pro ženy a dívky

Tuto kapitolu jsem pro vás, milé ženy a dívky, zařadil na přání několika kamarádek, které si četly útržky z mého rukopisu. Jedna ch těla vědět, jak muži vlastně myslí, druhá zase toužila pochopit, proč nám lov dělá takové problémy atd. Skromně jsem podotkl, že doufám, že kniha na tyto otázky odpovídá celým svým obsahem. Pak ale třetí sudička vyslovila podezření, že možná nemůže najít toho pravého, protože není ochotná vyjít mužům vstříc... Tehdy jsem si uvědomil, že přesně to v knize chybí: kapitola o tom, jak může žena sama balení ovlivnit. Rozjet jej a také definitivně zastavit. Vaše otázky by mohly znít zhruba takto:

1. *Můžu nesmělého muže nějak poštouchnout, aniž bych přišla o pocit, že jsem dobývána? Přece ho nebudu sama balit,*
a nebo naopak
2. *Jak mám tomu drzounovi říct, aby dal pokoj? Pořád dolízá! Copak, nevidí, že o něj nestojím?*

Samy nás nebalíte a ani nám nepomáháte

(Odpověď na otázku číslo 1)

Rozdělme si nejdříve muže na tři skupiny podle jejich smělosti: na smělé, nesmělé a zoufalé.

Ti první, *směli* balí bez potíží, anebo to tak aspoň navenek vypadá. Trému při kontaktování cítí také, ale jsou naučení ji překousnout. Ke své smělosti přišli díky atraktivitě, výřečnosti, věku, zkušenostem, anebo jsou to od přírody „burani“, muži ne zrovna přecitlivělí, kterým my ostatní bláhově závidíme, „že nic neřeší“.

Dá se říct, že smělí muži z vaší strany příliš pomoci nepotřebují, i když klacky pod nohama též vidí neradi. Jsou to často velmi přímočaří, protřelí proutníci. Vybírají si zvláště atraktivní ženy a troufají si na ně. Dokáží vás snadněji zaujmout a nejsou-li oprsklí, imponují vám. Problém je, že v menšině smělých tvoří většinu právě skupina buranů

a proutníků. Proto - jste-li zvláště atraktivní - můžete žít celý život v dojmu, že na světě jsou pouze muži smělí-dlouhodobě nepoužitelní, anebo naopak ne s měli-nezajímaví.

Nesmělých je ale většina. Nepohrdejte tímto hracím polem. Pokud nenamíříte své radary mezi nesmělé, můžete celý život hledat marné. Jejich nesmělost je totiž jen počáteční, což znamená, že se nejvíce projevuje právě při prvních kontaktech s vámi. Čím pěknější jste, tím větší překážku by museli zdolat, aby vás oslovili; vy svoji hodnotu kdovíproč zvyšujete chladným vystupováním, takže při pohledu na vás to raději nezkoušejí (a balí vás pak zase jen proutníci nebo burani).

V drtivě největší skupině nesmělých mužů se skrývají všichni ti kvalitní, sebevědomí, pohlední, vtipní, inteligentní, citliví, zralí a *věrní* muži, kteří by vás po všech stránkách dokázali uspokojit lépe než ti z první skupiny. Jsou dokonce i docela smělí a zruční v kontaktu se ženami, tedy dokud nejde o balení. Potíž je, že se prostě neosmělí pustit do boje, neboť přeceňují vaše nároky. Neumějí být dost drzí. Bojí se odmítnutí. Možná si říkáte, že když nemají dost odvahy, nejsou pro vás dost dobří ani přitažliví. Věřte, že pokud uvažujete takto stereotypně, pak se ke kvalitě nedostanete.

Kořeny jejich zdráhavosti vězí v tom, že dobývání žen a dívek se nikde nevyučuje, tátové toho o balení moc nenapovídají (zato všichni víme už páté třídy, jak se stahuje předkožka a jak se dělají děti). Smělých kamarádů je v okolí těch nesmělých taky méně, než by bylo třeba, a navíc tyto druhy spolu ne vždy kamarádí. Nesmělost při kontaktování může samozřejmě též pramenit z čiré nezkušenosti, anebo naopak z nějaké nepříjemné prvotní zkušenosti, kterou si s sebou nesou.

Vzpomeňte, na jak dlouhou dobu vás dostalo na kolena odmítnutí ze strany muže, do něhož jste byla zamilovaná. Taková zkušenost, byť se na vás nějak podepsala, nijak nesnižuje vaši skutečnou hodnotu - vy máte ale to štěstí, že nemusíte lámat počáteční extrémní stres před oslovením! Dokázala byste jít po špatné zkušenosti hned do boje, a to se stejnou lehkostí jako dřív?

Zkrátka, *nesmělost může při prvních kontaktech naprosto neznamenat, že pro vás není dost dobrý*. I když na první pohled může vypadat méně průbojně, vedle ženy jako jste vy by okamžitě povyrosl a mohl imponovat i vám, protože jste právě vy to poslední, co mu chybí k dokonalosti. *Pyšné* a *nesmělí* si vlastně svými vzájemnými obavami a předsudky brání ve štěstí. To je paradox nesmělosti.

Bývá však někdy obtížné odlišit přirozeně nesmělé od vážnějšího případu *zoufalých*. Je jich velmi málo, ale přesto této menšině vděčí nesmělí

muži za svou špatnou prognózu a za to, že nesmělým při balení nejste ochotni pomáhat. *Zoufali se* také chovají nesměle při prvním kontaktu - to je zcela přirozené. Rozdíl je v tom, že jejich potíže přetrvávají i po seznámení a významně zasahují do vztahu. Mají totiž nějaký hluboký problém sami se sebou, se sebevědomím, a tedy i se ženami. Projevují se ve vztazích jako velice nezralí, neobratní, často se ženám úplně podřizují, nebo příšerně žárlí. To je závada, které se budou zbavovat docela dlouho a vztah s vámi nemusí být tím pravým, co jim pomůže. Plným právem se v takových případech odmítáte stát terapeutkou, která by je měla zbavit jejich potíží (bohužel, mnohdy sejí stáváte).

Příčiny jejich potíží mohou být různorodé, ale často hraje roli precitlivělost, nějaký neblahý zážitek, chybějící sebereflexe a odvaha na sobě pracovat. Zoufalé muže na první pohled většinou nerozeznáte od nesmělých, protože se projevují podobně: musíte s nimi absolvovat aspoň jednu schůzku, abyste prokoukla, kam až sahá jejich problém. (A radím upřímně: dejte pozor na své mateřské pudry a nezaměňujte je s láskou.)

Vraťme se nyní k naší původní otázce. *Můžu nesmělého muže nějak postuchnout, aniž bych přišla o pocit, že jsem dobývána? Přece ho nebudu balit.* Doufám, že ve světle předchozího výkladu bude moje odpověď přijata s hlubším porozuměním.

Předpokládejme, že máte vyhlédnutého chlapce či muže, který se vám líbí a kterému se možná taky líbíte - jenže on nereaguje, nevšímá si vás, s největší pravděpodobností si netroufá. Tento muž, od podstaty *dobyvatel a lovec*, z nějakého důvodu ztratil loveckou *inspiraci*. Bylo by přece zajímavé zjistit proč. Nebalte ho, nenabízejte se mu. Místo toho, abyste ho *balila*, jen zkuste zjistit, proč o tuto inspiraci přišel. Třeba je to zoufalec, třeba někoho má, ale je dost pravděpodobné, že je jen nesmělý a neví, jak začít. Až to zjistíte, rozhodnete se, co dál.

L Musíte jej vyhledat o šamote, aby se mohl projevit. Zajděte za ním pod nějakou záminkou (nepohlídal by vám věci?, jestli to tu nezná, jak se dostanete..., kde byste našla..., neznáš náhodou..., potřebuju poradit atd.), nebo počkejte na situaci, kdy se mu budete moci někde o samotě postavit do cesty. Čím složitější záminka, tím líp. Udělejte to ale co nejcivilněji, jako by byl pouze první člověk na ráně, kterého jste uviděla. Nesmí si myslet, že ho balíte: jinak vás nebude hra bavit a on se zalekne.

2. *Musíte nějak zařídit, abyste spolu prohodili víc než pár slov, nějak ho zdržet.* Jeho lovec spí nejspíš velmi hluboce a potřebuje čas na probuzení. Přehlížejte jeho nesmělost, pomáhejte mu překonat prvotní ostych přitakáváním, trpělivostí a úsměvem. Zlomí se to během pár minut,

uvidíte! Během toho času, kdy jste spolu chvíli o samotě, pozorujte i sama sebe: líbí se vám fyzicky i takto zblízka? Voní vám? Atd.

3. *Pak pozorujte jeho reakce.* Probouzí se? Jako budiček by mu měl posloužit váš vzhled, vůně, a taky váš smysl pro humor. Pokud není inspirován ani po několika minutách, můžete zkusit pár osobních otázek. Mně se například líbí, když se nemusím vždycky jen vypyávat, ale když jsem sám tázán: *a neberu to jako balení*, ale normální lidský zájem. Pokud tedy citlivě vyhmátnete (to slovo je přesné) úhlavní téma jeho života, a jakoby náhodou se na něj zeptáte, máte ho. O případné lichotce či obdivu na toto téma nehovořím, to už by bylo skoro balení, a vy přece nechcete balit, jen zjistit, proč vás nebalí.

4. *Výsledek se nemusí dostavit.* Pokud se probudí a začne reagovat po hledy, které dobře znáte, anebo narážkami, které vás teší, nechejte to už na něm. Bohužel, může se stát, že i přes vzájemné souznění na závěr „zapomene“ požádat o kontakt. Je na vaší chuti (vyjít vstříc), co udělá te. Osobně doporučuji zkusit *návodný příběh*, kterým se vtipně vyhnete přímému balení. Tento mi vyprávěla jedna z respondentek výzkumu, který jsem si dělal před psaním této knihy. Dívka chtěla rozhoupat chytrého, ale nesmělého jinocha v klubu. Po krátké konverzaci, z níž bylo zřejmé, že si navzájem padli do oka, ale on se neměl k činu, mu řekla: „To mi připomíná, že nedávno mě balil jeden kluk ve škole. Chtěl po mně pořád, každý den, telefonní číslo, ale nedala jsem mu ho.“ - „A proč jsi mu ho nedala?“ zeptal se jinoch. - „Protože se mi nelíbil. Ty bys dal číslo holce, která se ti nelíbí?“ - „Asi ne, proč bych to dělal?“ odpověděl, ale stále se nechytal. Dívka po pauze pokračovala: „Přemýšlím, jestli bych tobě číslo dala, nebo ne,“ zasmála se. Jinoch se konečně dovtípil: „Tak to vyzkoušíme: dáš mi číslo?“ Odpověděla: „Počkej, pro myslím si to... No, tobě jo.“ Prý se z jinocha vyklubal vynikající milenec a partner (říkala dívka po dvou letech vztahu s ním). Jak prosté!

Poznámka: vynikajícím způsobem, jak muže inspirovat ve společnosti, je „hromadná pozvánka“. Prostě parta dívek či žen (stačí dvě) vyzve partu nesmělých kluků (stačí dva), aby si k nim přisedli. Není to balení, je to otevřenější a mnohem společenštější, přičemž nikdo se nemusí stydět a nikdo nemá pocit, že je někým konkrétním balen: dobývání z mužské strany se tehdy probouzí i díky sokům, a ve hře zůstává zachováno to správné napětí.

I Takže ještě jednou opakuji: nevyhýbejte se nafoukaně nesmělým, projevujte občas aspoň zvědavost, neboť někde mezi nimi je možná váš budoucí partner či milenec.

Neumíte nám dát jednoznačně najevo nezáměr

(Odpověď na otázku číslo 2)

Jak dát muži najevo skutečný nezáměr? Vždyť to přece všechny dobře víte. Potíž není v tom, že byste nevěděly, *jak*. Stačí použít správné výrazy a vyjádřit je přesvědčivě, popřípadě je jednou dvakrát jednoznačně zopakovat. Já mám ale někdy pocit, že si spíše kladete otázku, *proč se jej nadobro zbavovat., když, vám jeho zájem dělá vlastně dobře* (nemluvíme o nepříjemném sexuálním obtěžování, ale o dlouhodobém dobývání).

Případů, kdy muž skutečně pokračuje v dobývání navzdory tomu, že mu *dáváte jasně* najevo svůj odpor, není zase tolik. Každý muž dává totiž přednost tomu, „vědět na čem je“ před planými nadějemi a voděním za nos. Vám je ovšem mnohdy příjemné mít „neškodného“ ctitele, ktetý kolem vás skáče, zabaví vás během dlouhé chvíle, podporuje vaše sebevědomí, udělá první poslední, ale přitom vás nijak neohrožuje. Že?

Pro ženy zodpovědné a poctivé tu mám tento poctivý návod, jak odradit. Není to žádná alchymie, ani řeč těla, je to řeč zvaná jazyk český, důrazný. Poté, co situace dospěje do zlomového bodu, řekněte mu jednoznačně a co nejpřesvědčivější formou (tedy nejlépe osobně, o samotě, v nejhorším po telefonu) některou z těchto vět, nejlépe podle pravdy:

- „Určitě se některým ženám líbíš, ale mně ses od začátku nelíbil; nejsi můj typ. V té době jsem byla sama a byla jsem ráda, že se se mnou ně kdo baví. Promiň, měla jsem ti říct už na začátku, že z toho nic nebude. Jsi dobrý člověk, ale to nemění nic na tom, že o tebe jako o muže ne stojím. Nepřítahuješ mě. Není nic, čím bys to mohl změnit. Nestojím ani o to, abychom spolu kamarádili, mám teď před sebou hodně práce a nemám na nové lidi čas. Už mi nevolej ani mi nepiš, nemá to cenu, najdi si někoho jiného.“
- „Říkám to nerada, ale aby spolu lidi mohli být, musejí si sedět nejen duševně, ale i tělesně. Pro mě je to důležitý. A ty mi nevoníš, dokonce mi smrdíš. Ach jo. Není to tím, že bys nebyl čistotný. Ale tvoje vůně mě nepřítahuje, a to nejde změnit. Určitě jiným ženám voníš, ale mně ne... nejde to změnit...“
- „Zamilovala jsem se do někoho jiného, koho znám už delší dobu. Je to poměrně vážné. Nezlob se, že jsem ti to neřekla, ale byla jsem ráda, že se s tebou můžu trochu rozptýlit v době, kdy jsem nevěděla, jestli mě on chce, nebo ne. Jsi sympatický, ale o nic se nesnaž, nepřítahuješ mě.“
- „Mám přítele, jsem těhotná a budu si ho brát.“

Jak vyplývá z ukázek, není cílem muže zranit, ale poctivě informovat. Když je seznamování teprve na začátku, ale vy jste najednou změnily

plány, nestyd'te se za to, že jste zpočátku projevovaly sympatie. Klidně přiznejte, že vás to přešlo. Vy nás dost často přejdete taky!

+3

Chvála škaredých žen

Říká se, že škaredé ženy neexistují, že jsou jen ženy, které se neumějí udělat krásnými. Když ale muž potká ženu, vidí situaci přímočařeji: buď mu připadá hezká, nebo ne. Neuvažuje o „potenciálu její skryté krásy“, o tom, jak by mohla vypadat, kdyby... Vyhne se jí. Což je někdy škoda; připravuje se totiž o velmi příjemná překvapení.

Nedávno jsem zaslechl v parku rozhovor dvou asi šestnáctiletých drsňáků. Doslovný přepis:

Drsňák 1: „Tak co, jdeme na tlustý?“

Drsňák 2: „Jaký tlustý?“

Drsňák 1: „Na tlustý holky. Dají se snadno sbalit a jsou výborný v posteli.“

Drsňák 2: „No jasně, paráda. Hele, tamhle jde jedna fakt tlustá.“

Drsňák 1: „No taje! Tak začni, vole, jsi mladší.“

Drsňák 2: „Nene, právě proto začni ty.“

(pokračuje do ztracena, dívka odchází)

Dva panicové si asi v nějaké knížce přečetli, jak to na světě chodí. Podle rozhovoru soudím, že se k praktickým zkouškám dostanou tak za dva tři roky. Moudře však soudí, že ženy, o nichž nelze říct, že by byly krásné, atraktivní či pohledné, jsou taky ženami! A jakými! Baliči se subjektivně shodují na jejich přednostech ve srovnání s velmi atraktivními ženami:

- méně často se chovají jako primadony; nedělají z mužů bezdůvodně nýmandy
- jejich osobnost bývá pozoruhodná, neboť to prostě neměly nikdy lehké
- z nedostatku příležitostí trávit čas s muži jsou sečtělé, vzdělané
- dají se snadněji sbalit a snadněji svést
- mívají sex-appeal, který lze ještě rozvinout
- v sexu se rády a rychle učí; snaží se vyjít vstříc; heohrnují nos nad našimi požadavky, naopak si je umí užít; jsou výbornými milenkami
- atd.

Netrhejte mi hlavu, vím, že je to zjednodušující shrnutí a že samozřejmě uvedené dobré vlastnosti najdeme i u žen vzhledově průměrných či mimořádně atraktivních, nebo naopak že mnohé nepohledné ženy mohou mít nesnesitelné mindráky atd. Chtěl jsem jen zdůraznit, že chytrý lovec naslouchá hlasu přírody pozorně. Jak se to říká? Nejsou škaredé ženy, jsou jen muži, kteří si je neumějí užít?

Jazyk a balení

Určitě jste to mnohokrát slyšeli: *on ji prostě ukecal*. V té větě je povzbudivé poselství: nemusíte být dokonalí, abyste sbalili ženu: stačí vládnout slovy. Šikovný uživatel jazyka je ve výhodě: má ženu vždy čím překvapit, zaujmout, potěšit, rozesmát, snadno vybruslí z trapasu - a sám z jejího projevu okamžitě vycítí, jaká vlastně je.

Naši předkové si v průběhu dějin nechali od větších národů ledacos líbit, ale jednoho pokladu se naštěstí nikdy nezřekli - jazyka českého. Zapamatujte si proto: čeština není jen souhrnem pravidel, která se musejí dodržovat; čeština je dokonalým balicím nástrojem! (balíte-li Česku).

O slovech používaných v této knize

Čeština přináší též nezvratné důkazy, jací jsme všichni pokrytci. Tak dlouho jsme se vyhýbali přesnému označení sexuálních vztahů a úkonů, až se nám do jazyka obtiskly jejich opatrné náhražky: ti dva spolu *nežijí*3. *nekopulují*, ale *chodí a, spí* (to musí být nuda, vždyť chodit a spát lze i se psem). Ona nemá *rovnocenného partnera* či *milence* ale pro jistotu jen *přítele*., anebo dokonce pouhou *známost* či *poměr* (mimozemšťan by se nejspíš domníval, že se rozmnožujeme pouhou známostí anebo poměrem vzájemné velikosti). Samozřejmě, eufemismy jsou vhodné například ve společenské konverzaci. Když se bavíme s důvěrnými kamarády, býváme v popisu vztahů méně korektní.

Není to jen slovíčkaření? Myslím, že nikoli. Jazyk jednoznačně odráží, jací jsme.

Než jsem začal psát tuto knihu, dlouho jsem přemýšlel nad jednotnou terminologií. Snažil jsem se pro svůj výklad najít slova, která všichni používáme, ale která přitom nejsou ani vulgární, ani pokrytecká. Která jsou srozumitelná všem a která neurazí ani milovníky jazyka, ani drsné hochy, s nimiž se život nepáral. Nakonec jsem zjistil, že to je nemožné: téměř každé slovo týkající se vztahů mezi mužem a ženou je buďto opatrné, mlžící, měkké, anebo rovnou hrubé či vulgární. Přestože mě někdy rozčilují svou neupřímností, po důkladné úvaze používám v textu slova, která by se většina z nás nestyděla vyslovit na veřejnosti.

Například použití pojmu „balení“. Zpočátku jsem se domníval, že by se kniha mohla jmenovat decentně, třeba: Jak se seznámit se ženou - návod pro nesmělé muže." Jenže pak mi došlo, že *seznamování* není dostatečně přesné a důrazné označení pro to, oč nám běží. Je to společenská fráze, která zakrývá podstatné. Nechceme se přece jen seznámit! My chceme ženu *sbalit* (=odnést si ji jako balíček domů), chceme docílit

toho, aby nás měla ráda, aby nás milovala, aby po nás toužila, abychom s ní měli sex a třeba děti. Čisté seznámení by určitě nestačilo, mně tedy určitě ne.

Nechtěl jsem k vám být neupřímý, a proto jsem se rozhodl pro *balení*. Je to sice hovorový pojem, který mírně zavání buranstvím, ale je to pojem tak známý, jednoznačný a výstižný, že jsem mu nakonec podlehl.

Deset vztahů a třicet sedm souloží, prosím

Při svých jazykových pátráních jsem si všiml, že pro druhy vztahů mezi mužem a ženou existuje jen velmi úzká množina pojmů:

- mít partnera
- chodit s někým, mít s někým vážný vztah
- žít s někým/být s někým
- mít milence/milenku, „spát s někým“
- mít manžela/manželku, druha/družku
- být zasnoubený/ná
- být vdaný/vdaná
- rozvedený/rozvedená
- být ex-přítelem, ex-manželem, ex-přítečkou, ex-manželkou
- být vdovce m/vdovo u.

Proti tomu existuje téměř třikrát větší škála malebných českých slov, reprezentujících akt tělesného spojení muže a ženy. Zopakujte si se mnou, a nestyďte se:

• milovat	• přefíznout
• souložit	• rozdat si to
• šoustat	• smilnit
• mít sex	• píchat
• sexovat	• spát
• ojet	• zasunout
• dát	• opřít
• lupat	• podržet
• přefíknout	• uspokojit
• vymlet	• obšťastňovat
• šukat	• prznit
• mrdat	• klepat
• prcat	• mít koitus
• klátit	• mít (pohlavní) styk
• vrznout	• kopulovat
• kurvit	• plnit manželskou povinnost
• dělat to	• dostat do postele/skončit v
• přehnout	• strávit spolu noc.
• ohnout	

Zdá se mi, že jadrnost a pestrost naší slovní zásoby odráží skutečné české vášně. Je-li v češtině tolik výrazů pro jediný tělesný úkon, asi je to pro Čechy úkon dosti zásadní, a počítám-li správně, téměř čtyřikrát zásadnější než samotné vztahy. Troufám si proto z naší mateřštiny odvodit - v rozporu s naším vlastním sebepojetím, kterým se označujeme spíše za zdrženlivé a chladné - že jsme národ temperamentní a vřelý. Nebo jsem někde udělal chybu?

+5

Kamarádství mezi mužem a ženou

Jedna z častých otázek o vztazích zní: „Může existovat kamarádství mezi mužem a ženou?“ (míní se tím blízký přátelský vztah bez sexu a sexuálních potřeb). Většinou se po jejím vyslovení rozvine diskuse, která rozdělí účastníky na dva tábory: muži silácky tvrdí, že nemůže, ženy tvrdí, že může, a dokazují to seznamem kamarádů, „s nimiž si moc rozumí, ale kteří se o nic nepokoušejí“. Oba tábory krouťí hlavami.

Vyslechněme si nejdříve jeden skutečný, typický příběh nahlížený z obou stran jeho dvěma účastníky.

Anna: „Už od dospívání se kamarádím s Bedřichem. Bývali jsme velmi důvěrní přátelé, víme o sobě hodně, ale nemyslím si, že bych se Bedřichovi nějak moc líbila. I on vždycky věděl, že není můj typ. Nikdy mi nabídky nedělal a později si našel dívku, do které se zamiloval.

Po gymnáziu nás život zavál na různá místa země, ale pořád jsme byli v úzkém kontaktu, dokonce jsme spolu strávili i jednu noc (naprosto nevinnou; potřebovala jsem se mu vybrečet na rameni; on mi to rameno vždycky ochotně podrží, dodnes).

Nedávno jsme se po letech náhodou sešli u stejné firmy. Má manželku a dítě. Je to můj nejlepší kamarád, ale myslím, že je naprosto vyloučeno, že by mě chtěl jako ženu, navíc už jsem vdaná a mám taky rodinu. (Když o tom občas přemýšlím, čistě teoreticky, asi bych ho dnes už možná chtěla; stal se z něj muž; ale nikdy jsme se o tom nebavili.)“

Z úst Bedřicha zní celý příběh poněkud jinak: „Do Anny jsem se chlapecky zamiloval ve čtvrté třídě. Když jsem byl v páté, naši se odstěhovali, takže jsem chodil na jinou školu. Pak se mí rodiče rozvedli, a já se s mámou vrátil do města, kde jsme žili předtím, a nastoupil jsem na gymnázium, kam chodila Anna.

Vše začalo nanovo. Sílené jsem po ní toužil a měl jsem pocit, že ji miluji. Byl jsem tehdy ale velmi nesmělý a zamindrákovaný. Anna chodila s maturantem, co hrál na kytaru, byl mužný a zábavný.

Věděl jsem, že by Anna ťulpasa jako já nechtěla, a tak jsem si ani netroufl jí nabízet víc než přátelství. Nejspíš jsem uvěřil sám sobě, že to tak opravdu chci, a postupně jsem o tom přesvědčil i ji. Kdybych

tomu kamarádství sám neuvěřil, nevěřila by ona, a jí by nevěřil její přítel. Chápejte: kamarádství bylo nejmenší zlo, jediný způsob, jak jí být nablízku. Byla to ponižující, ale bezpečná role, která mi dlouhé roky dávala naději.

Nakonec jsem pochopil, jak se věci mají, a své čirý investoval jinam. A jestli Aničku chci ještě dnes? Jsem šťastně ženatý, mám malou dceru... Ano, chci ji. Ale asi je v tom dnes už víc zvědavosti než touhy. Nejlepší bude zůstat kamarády."

Přestože se na pozadí příběhu rýsují obrysy Bedřichovy i Anniny touhy, bylo by zjednodušující prohlásit, že to není příběh o kamarádství mezi mužem a ženou. Vztahy se prostě mnohdy drží celá léta v rovnováze díky milosrdné lži či laskavému sebeklamu.

Je takové přátelství méněcenné? Záleží na úhlu pohledu a na tom, jak jste založení.

Každopádně, „kamarádství mezi mužem a ženou" je kontroverzní téma, ideální ke konverzaci se ženou. Samozřejmě, v případě choullostivých témat je velmi účelné, když svůj případně vyhraněný názor prosazujete s elastickou opatrností.

+6

Využijte tuto knížku jako záminku přímo při balení

Nesmysl? Trapas? Naopak! Vynikající, originální, vtipná a drzá záminka. Vyzkoušejte následující scénáře.

První scénář - nevím, jestli mu ji dát

Sedíte někde v kavárně, hospodě, pizzerii, nebo taky u vody, v parku, prostě kdekoli, kde může vzniknout příležitost oslovit samotnou dívku či ženu. Přímo ideální je situace, kdy čeká na jídlo či pití a trochu se nudí. Čtete tuto knihu. Smějete se a nevěřicně kroutíte hlavou. Pokud si vás všimne, je to skvělé, pokud nevšimne, nevadí. Mimochodem, čtení knihy na místě, kde se obvykle nečte, vzbuzuje zvláštní zájem pozorovatelů, tedy i žen. Po chvíli zavřete knížku a jedete za ní.

Vy: (s úsměvem ve tváři a knihou v ruce) „Dovolíš? Vidím, že čekáš na jídlo, já bych se tě potřeboval na něco zeptat." Ona: (nejistě) „No, prosím."

Vy: (nadále vlídně a usměvavě, jen trochu kroutíte hlavou) „Koupil jsem tuhle knížku kamarádovi (ukážete přebal), protože má problémy se seznamováním, a jak si ji tak čtu, tak nevím, jestli mu ji mám dát."

Ona: (zvědavě, bere ji do ruky) „Ukaž. A proč bys mu ji neměl dávat?" Vy: „Myslím, že to vezme moc doslovně. Je tam pár nesmyslů, který přece nemůžou

fungovat. Třeba toto by na tebe zabralo?" (ukážte nějakou část, která vám připadá přitažená za vlasy, klidně přímo tuto)

Ona: (po přečtení) „Možná zabralo, ale záleželo by na tom, jestli by se mi líbil." (se zájmem listuje dál knížkou) „Kde jsi ji koupil?"

Vy: „V knihkupectví na náměstí. Jak se jmenuješ?"

Ona: (směje se) „Zkoušíš na mě něco z té knížky?"

Vy: (taky se smějete) „To bych si nedovolil!"

Ona: Jana."

Vy: (představte se) „Nechceš se s tím kamarádem seznámit? Je fakt pěkný, chytrý, sympaták, má talent... jen se prostě stydí."

Ona: „To zní dobře."

Vy: „Dej mi svůj e-mail, já mu ho předám, napiše ti a pošle ti třeba fotku. Připadám si jako dohazovač."

Ona: „Taky jsi."

Vy: „Nevadí. Tak ten mail?"

Ona: {nadiktuje e-mail, který později zábavně zneužijete}

Nejdůležitějším momentem výše uvedeného dialogu je tedy sama záminka k navázání kontaktu a poté i záminka pro získání e-mailu.

Druhý scénář - můžu něco vyzkoušet?

Druhý scénář, který mě napadá, je následující scénka. Vyžaduje dávku hereckého umu.

Tentokrát nesejde na tom, v jakém prostředí jste si vyhlédli cíl. Na-listujete sekci přibližně odpovídající okolnostem (např. „Místo balení: koupaliště"), anebo rovnou kapitolu o magickém pohledu, a s vějířem knížky se přiblížíte k cíli. Nyní přijdou na řadu vaše herecké schopnosti. Pokud se na to necítíte, nezkoušejte to - riskujete totální trapas:

Vy: (trochu se stylizujete a nastavujete obličej „podle návodu"; držíte knihu před sebou a střídavě do ní nahlížíte a střídavě se otáčíte k posluchačkám) „Ahoj holky."

Jedna z nich: „Ahoj, co to děláš?" Vy: „Chci něco vyzkoušet. Máte chvíli?" Druhá

z nich: „A co chceš vyzkoušet?"

Vy: „Jak sbalit jednu z vás. Mám na to podrobnou příručku o balení."

Všechny: (smějí se) „Tak to teda zkus." Vy: (horlivě listujete) „Sakra, kde rojen..."

Jedna z nich: (směje se) „No tak dělej, nějak ti to nevychází. Nepotřebuješ poradit?"

Druhá: „Není tam obsah?"

Vy: (zapichnete prst do knihy) „Ne. Už! Tady." (zvážíte a nasadíte přehnaný výraz tvrdáka)

Pak předčítáte nějakou pasáž o balení (v tomto případě na koupališti) a jsem si jistý, že dál nemusím nic říkat, půjde to víceméně samo. Když se díky přesvědčivému hereckému výkonu vyhnete trapasu, získat kontakt můžete opět stejným způsobem jako v předchozím scénáři: prozradíte, že ve skutečnosti nemáte problém se seznamováním vy, ale váš kamarád... atd.

Mimochodem oba scénáře ještě vyzkouším na vlastní kůži, hned co budu držet vytištěnou knížku v ruce (pochopitelně radši nepřiznám, že jsem její autor).

Další scénáře jistě vymyslíte sami.

Doporučená literatura a další zdroje sebezdokonalování

Chcete-li rozšířit své vědomosti v oblasti lidské sexuality a přitom získat vynikající témata pro konverzaci na schůzkách, doporučuji dvě knížky: *Proč máme rádi sex* Qared Diamond. Academia. Praha 2003) a *Sexuální chování v ČR- situace a trendy* (Petr Weiss, Jaroslav Zvěřina. Portál. Praha 2001).

K lepšímu porozumění dlouhodobým partnerským vztahům doporučuji knížky MUDr. Miroslava Plzáka. Například skvělý titul *Klíč k vyberu partnera pro manželství* (Miroslav Plzák. Motto. Praha, 2002). K nejlepším z Plzákových publikací o navazování vztahů (dostupných ale už jen v knihovnách) patří také útlá knížečka *K lásce připraven*.

Problematicke hysterie se věnuje knížka *Proč mi děláš scény?!* (Tomáš Novák, Hana Drinocká. ÉRA, Brno 2002).

Chcete-li zapůsobit na vzdělanou dívku či ženu, v první řadě zdokonalte svůj jazykový projev a zbavte se jazykových parazitů. Sečtělé ženy jsou na jazykové prohršky citlivé. Čtěte beletrii, nejlépe klasiku, ne jen noviny a časopisy. K zábavnému poučení o tom, jak hovořit a psát lépe, vřele doporučuji *Slovník floskulí* (Vladimír Just. Slovník floskulí; Malá encyklopedie polistopadového newspeaku: klišé, slogany, hantýrky, tiky, partiové metafory, slovní smogy. Academia, Praha 2003).

Pokud se rozhodnete změnit image a vytvořit si v odívání vlastní styl, jděte na to od píky. Než se pustíte do kopírování módních trendů, prostudujte si základní principy tvorby vlastního stylu například podle publikace *Styl pro muže - nový image* (Spenserová Carol. IKAR, Praha 2001). Podobný typ knih vás naučí poznat, co vám sluší, a co ne, což je naprosto nezbytné, chcete-li dobře zapůsobit.

Shrnutí: slibuji, že už nikdy neudělám...

1. V závěru první schůzky už nikdy nenavrhnu ani si nevynutím polibek. I když se všechno vyvíjí příznivě, nechám si tu laskominu na příště. Když mám navíc z celého rande pocit, že jsem zapůsobil jako sedativum, v žádném případě se nepokouším o cenu útěchy, neboli takzvaný polibek smrči, to raději za rohem zulíbám hydrant. Zachovám si glanc, odejdu středem; třeba se nade mnou ještě smiluje. Na dalších schůzkách jsou polibky přípustné.
2. Pokud se nehodlám hned ženit, už nikdy na první schůzku nedonesu květinu. Je to dnes už trapné (babi, promiň) a příliš patetické. Nechám si to na později - mezitím nenápadně zjistím, jestli má radši květiny, čokoládu, anebo třeba BMW. Květinu ocení spíše starší ženy, zatímco mladým udělá největší radost, že nejsem blb. Dokud si nejsem jistý, že jsem jí skutečně sympatický, vyvaruji se donášení jakýchkoli předmětů, které by musela ze slušnosti nosit s sebou celý večer.
3. Už si nikdy před schůzkou nezapomenu perfektně vyčistit uši, nehty, mezizubní prostory, odmastit vlasy mytím, odstranit chloupky v nose a uších, špínu z šatstva, umýt pot a příjemně se navonět. Nehty lakovat nemusím. Před schůzkou si koupím balíček žvýkaček, které průběžně nenápadně aplikuji (v případě potřeby i do jejích úst), zejména po jídle, po pivu, cigaretě a jiných pochutinách výrazné vůně.
4. Už nikdy se nebudu chlubit před prvním sváděním svou sexuální výkonností. Nechci si nervozitu zvyšovat tím, že se ode mě kdo víco očekává. Nechci už nikdy vidět zklamaný výraz ženy, která do poslední chvíle věřila v *zázrak*. Jediné, co o svém sexuálním životě mohu s jistotou dopředu říct je, že existuje a že ho mám rád (případné panictví či naopak nadstandardní počty milenek raději zamlčím).
5. Už nikdy nebudu dělat sexuální narážky, když si nejsem jistý, zda ji dostatečně přitahuji. Pokud si ještě není jistá, jestli mě *chce*, sexuálními narážkami bych svou nejistou přitažlivost ještě snížil. Hlavně *nesmím nikdy vypadat, že mi jde jen o to jedno* (nemusí vědět, že mi jde o jedno, dvě, tři...), a naopak se musím vždy zajímat o její duši!
6. Už nikdy ji nebudu nudit. Už nebudu nudně vyprávět bezpointové, dlouhé a banální historky z práce, školy a rodiny. Raději budu přednášet domovní řád ve verších, driblovat s dlažebními kostkami, anebo vyprávět o děsivém zranění, které jsem nikdy neutrpěl - než aby o mně mohla komukoli říct, že jsem suchar. Raději pro ni budu - jak to říct - trochu nenormální, než nudný.
7. Už nikdy s ní nebudu ve *všem stoprocentně* souhlasit, i když její na-

zory budou shodné s mými. Totální shoda je podezřelá. Naopak zdravé oponování vyvrátí napětí a prohlubuje vzájemné poznávání. Vždycky ale raději počkám na třetí, čtvrtou schůzku s prosazováním těch názorů, které u mě ostatní lidé obvykle vnímají jako velmi vyhraněné; mohl bych ptáčka vyplašit.

8. Už nikdy se nebudu stresovat tím, že během schůzky nastalo trapné ticho. Zvyknu si na to, že na prvních schůzkách prostě chvíle ticha nastávají, neboť dva noví přátelé dosud neznají té matické okruhy, v nichž se mohou bezpečně pohybovat. Žádné ticho tedy není trapné, pokud si to oba neodhlasují tím, že ho začnou rozebírat. Ticho lze prolomit jednou z otázek, které si připravím.
9. Když ji potkám s kamarádkami, už nikdy se nebudu soustředit jen na ni. Budu věnovat pozornost i čilý zájem také kamarádkám. Ty mě pak, až tam nebudu, budou hodnotit spíše příznivě a budou o mně říkat, že jsem sympatický; to velmi ovlivní její pohled na mě, i když by mohla tvrdit, že ne. Kromě toho získá pocit, že nejsem tak zamilovaný, jak jsem se zdál včeta v telefonu, a bude trochu žárlit. Její zájem o mě vzroste, aniž bych se musel příliš snažit.
10. Když ucítím jednoznačný nezájem, anebo když opakovaně vysloví nějakou nepřekonatelnou výhradu (například, že nejsem její typ, nebo ji nepřitahuji), vzdám se nároku na výhru a nebudu ji vymáhat soudně. Prostě, zachovám se evolučně a pro své skvělé schopnosti (ukryté též v šifře spermií) začnu hledat lepší uplatnění u jiných žen. Bude to těžké. Ale nejsem hlupák, který si myslí, že jen jednáje ta jediná.
11. V žádném případě už nebudu arogantní, když ona začne být zlomyslná nebo agresivní, anebo když mě odmítne. Slibuji, že vždycky udržím své dotčení, vztek i žal na uzdě a své snažení neukončím bez závěrečného úsměvu (upřímněji, prosím!). V žádném případě se nebudu mstít, když dostanu košem (já vím, je těžké za držet řízná slova, která máme na jazyku, když ten koš byl neadekvátně velký). Naopak, pokud ji budu potkávat i po nezdařeném pokusu, budu vždy stejně milý, ještě milejší. Tím, že se ovládnou, projeví více mužnosti, než kdybych býval uspěl.
12. Už nikdy nebudu mluvit tak často o mámě. Přestože je to úplně nesmysl, a hovořit o matce není nijak zvrácené, řada mladých žen se nechává ovlivnit časopisy, kde nějakí mudrlanti považují příznivý hovor o matce za varovný signál přílišné připoutanosti. Proto dokud dívku nepoznám, dám si pozor na to, co říkám o mámě, abych ji neodradil jejím předsudkem. O tátovi hovořit smím: můj táta jí totiž nemůže konkurovat.

- **jak lépe porozumět** tomu, co ženy chtějí
- **jak si správně vybrat** tu pravou
- **jak kdekoli vtípně** oslovit neznámou dívku nebo ženu
- **jak ji rozesmát** a zaujmout
- **jak ji pozvat** na schůzku a okouzlit ji
- **jak telefonovat** a psát přesvědčivé smsky, e-maily a dopisy
- **jak zabránit tomu**, aby vás vodila za nos
- **jak dosáhnout toho**, aby vás chtěla
- **jak ji pozvat** domů a svést ji
- **jak si z ní udělat** stálou milenku
- **jak využít** internet

www.jaksbalitzenu.cz

FRAGMENT
čtení pro radost i poučení

www.fragment.cz

